

סְלִיחוֹת

ע"פ מנהג חב"ד

יוצא לאור על-ידי
המרכז לענייני חנוך

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמישת אלפים שבע מאות שנים וחמש לבריאה
ק"ג שנה לכ"ק אדרמו"ר מלך המשיח שליט"א

מפתח :

III.....	הקדמת המו"ל להוצאה הראשונה
IV	הקדמת המו"ל להוצאה השני'
V	מאמר כ"ק אדמו"ר הוזן – לך הו'י הצדקה....
ב	סליחות ליום ראשון
18	סליחות ליום שני
טז	סליחות ליום שלישי
44	סליחות ליום רביעי
58	סליחות ליום חמישי
72	סליחות ליום ששי
86	סליחות ליום שביעי
100	סליחות לערב ראש השנה.....
	מכחוב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
125	(אודות סליחות לצום גדל'יה)
סג	סליחות לצום גדל'י
	סליחות – ליקוט טעמי ומנגנים,
	מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עב

הקדמה

להוצאתה הראשונה דשנת תשט"ז

עפ"ז הוראת ב"ק אדמוייר שליט"א הננו מוציאים בזה לאור את הסליחות לימים שלפני ראש השנה, בסדר הנהוג בקהלות חב"ד לפי שהורה ב"ק אדמוייר זצוקללה"ה נבנ"מ וו"ע (מושב באסידור „תורה אור“, הוצאה קה"ת, ה'תש"א דף רב"ט).

בן הדפסנו סליחות לصوم נרלי' בסדר שהורה ב"ק אדמוייר שליט"א.

כדי שלא יצטרבו לחפש הרפאים בשעת אמרת הסליחות, באה כאן כל סליה על מקומה בשלמות.

סליחות הא' – מתחילה לאחר החות לילה ובסמוך לה. בשאר הימים – באשמורת הבקר. בהונג' לصوم נרלי' – ראה במכבת ב"ק אדמוייר שליט"אLKמן ע' 125.

הנוסח ב„אל מלך יושב“ – וממנהן בחסידות (עין בלקוטי מנהנים בקונטרם חודש תשרי, קונטרם קו"ג).

השם יתברך יקבל תפלותינו ויבתנו ויהתנו לשנה טובה ומתוקה.

הוצאתה קה"ת

קדמה להוצאה השני

באשר שההוצאה הראשונה של „סליחות“ – מנהג חב”ד – אוללה מן השוק, מוייל אנו בזה את ה„סליחות“ בהוצאה שנייה עם תיקונים (שנובנוו בפנים).

בקשר עם שנת המאה וחמשים להסתלקות (היילולא) של רבנו הוקן – בא בתור הקדמה, מאמר שלו המבהיר תוכן ההתחלה* של סליחות אלו: לך הווי הצדקה.

המאמר נמצא בס' „מאמרי אדרה יז – אתה לך לאונייא“ ונדרפס (ונתכן) כאן עפ”י השוואה** עם כת”י הנמצא בביבל „להבין בו דמלכא משיחא – סלונים“ (כת”י מעתיק).

בשוליו הנלויין באו אויש הערות ומ”מ מב”ק אדרמור שלייט”א.

הוצאת פפרים „קה”ת“

י”ג אלול ה’תשכ”ג, ברוקלין, נ.י.
שנת המאה וחמשים להסתלקות רבנו הוקן

* ראה בליקוט טעמים ומקורות אשר י”א שאמרית אשורי (וקידיש) לפני הסליחות היא בדוגמה אמרית אשורי (וקידיש) שלפני התפלה.

**) שינויי הנוסחאות וההוספות שכתי זה, נדרפסו בפנים המאמר באותיות רשיי מוקפות חצאי עיגול. באותו המיקומות שהשינוי הוא יותר מתיבה אחת, בא הנוסח הרואן בחצאי ריבוע.

לך הווי* הצדקה ולנו בשת הפנים. הנה תשובה אותן שבת*. ועל ידי התשובה שקדמה לעולס כמו שבת* יכול (יוכל) להגיע ולעמוד במקומות הצדיקים גמורים אינם עותדים דהינו בח' שבת שבתון כו', והוא ענין לך הווי הצדקה ע"י שלנו בשת הפנים. ולהבין כ"ז* דהנה כתיב אל דעתך הווי אל סובל שני דעת הפכים (ועה) א' מלמטה לטעה והוא בהתחנות מאין ליש בכל נברא לפני ערכו, הרי ההתגלות ליש הנשים מן [הרוחניות ואעפ"כ] (הルホני יוקו), נראה ההתגלות ליש בדבר ומקורו אינו נראה בכלל כאילו אינו, ובמו זיו השימוש על הארץ שמקורו הווי [הוא עצם השימוש ואעפ"כ] (וין העיות הול ועס העיות) אין מהותו נראה בארץ כלל והוא נראה כאילו הוא המאור בו מפני שהוא בבח' התגלות מן העצם וכל התgalות יתראה (בנראה הול) ליש בדבר מה (כו'), אבל באמת* מאחר שהוא התgalות העצם בלבד הרי העצם הוא הייש והאמיתי (לייטי) וההתgalות שלו הוא בבח' אין לגבו, והוא אין באמת שאינו תופס מקום כלל [אלא שאינו יש ודבר גשמי] שנדרה לנו מקורן בבח'] (כו'), אבל סלון כל היוקור לנדי הסתגלות הול נמיין שנדרה לו מקורה עמוקה (כו'), כמו שבב התלמיד המצומצם מאד שמלקה עמוק הרהבות שכט הרב (הול ניכ נערך עילו ועללו), הרי מפני גודל צמצום שכט שקיבל נדרה לו שגש השנת הרב זאת הסברא כמו שמכין הוא, ולא יראה ויישיג עמוק השנת הרב אלא יהי' אצלו בבח') (נמיין) אין והסתלקות והיינו מפני צמצום קבלתו (וכל סלון יהי') קדלהו יון יוקור הרג כ"כ יולומס יונ העילה יותר יחפס לדגר ויס קלילו הול לנדו כו', וכל סהעלו הול מיעומס יותר יון העילה יותר יוחס ליזר ויס קלילו הול לנדו כו', וכל סהעלו הול מהעילה צנעילה יהי' זו ציטול עזועחו צוואר לנדי יוקור ולחדר סנלקם ממענו וד"ל), נמצא שדעת המשפיע והמקובלῆ מהה (הס) הפכים, דעת המשפיע יודע

לך הווי* : בכיל רשות ממול לדרוש זה «droosh זה hei» נכתב אחר כ"ק דיה חמימ תה' יועיש* — מהסיטים ייועיש* משמע שגמ' בו מדובר ע"ז עניין דרוש הנדרס בוה. וראה לקוית נזכרים (מה, ג. נא, ד).

ת ש ו ב ה א ו ת יו ת ש ב ת : ראה אגדה טפי' : שבת' אותן תשיב כה. דה' מזמור שיר ליהו"ש (בונה ירושלים, קים, ולאהאמץ — באידית — ברוקין חטטי'). ב"ר טפכיב (ביבית שם).

כ מ ו ש ב ת : להעיר מפדרא פ"ג: עשרה וברים עלו במחשבה כו' השבת. ולה ב י נ כ ז : ראה ג"כ חר"א יתרו (סת, א ואילך). לקוית דרושים לשם ע"ז (פג, א ואילך).

א ב ל ב א מ ת : זהה דעתה הב'.

(ז'יעוד) עטקותו וצמצום המקביל מטנו שאיןו אלא כמו הארץ ויווון (כו') ודעת הסקבל שנמשכה אחר צמצום המשפייע נדמה לו כאיול המשפייע אין והסתלקות (כו' ולו'). והנה כל זה בכלים דאצילות שם בח'י המשכנת אווא"ס ב"ה שיחי' מקור לבני גבוי, כמו ביו"ד נברא העווה"ב נהניין*. מזיו השכינה, שהזיו הוא כח הפעול האלקי בנפעול ממש להוותו תמיד מאין ליש, א"כ יש להם ערך זה לזה כמו צמצום השכל של התלמיד אל שכל הרוב או כמו כח המציג את העשבי, וכיודע שמתתחתי' המדרגה של (מירינית) המשפייע יהי' מקור להסקבל, אבל מ"ט הוא בכח'י ההשתלשות (קצתלאות) ויש להם ערך זה לזה שהוא וזה מהות שכל (כו'), ולכן כתיב בחיי העווה"ב להנחיל אהובבי יש, נהניין מזיו שבאמת (ה) נשומות הם בדוגמת זיו ואור (לhor וויאו) בלבד מן מקור החיים חי העווה"ב (כו') אבל (עו"ג) יש להם ערך זה לזה (ולו'), והוא עניין הו' אחד הוא ביטול המקביל לנבי המשפייע והוא לאחדים ממש, שיש ב' דברים אלא שעם מתחדים, לאחר שהskbבל נלקח מן המשפייע והי' כלל הי' כאשר עדין לא נתגלה [ממקורו ועכשו] (ויה') ככל דעתו הנקד) כשביצא לדבר בפ"ע והוא מתחד במקורו הוא לשון אחד, כמו ב' אנשים שכל א' בפ"ע נקרא אחד עפ"י שהם ביחד (ולו'), אבל יחיד הוא שאין זולתו כלל כמו בנהך יחיד (כו'), והוא עניין (כו') אלקינו (סגול נמי') יחיד שאינו בערך חי העולמים, והוא בחיי' אל הסובל ב' הדעת של המשפייע והמקביל דהינו מהות (חירות) מודתו ית' ופנימיות חכמו ורצונו וישראל בני בכורי עליה במחשבה פנימיות חכמה שהיא בחיי' יחיד שאין עוד כלל שיכוטל והואו לאחדים (ולו'). ויוכן עפ"י המכואר במ"א* בעניין יחיינו מיוםים שיש אין של היש ויש בחיי' עצימות שאיןו בערך מקור להתגלות והרי ההשפעה של הצמצום עם הצמצום שווין אצלו, כמו שאם הי' השנת הרב מאד נפלאת שאין (הצנחה) התלמיד ערך כלל אליו', הרי גם מקור השופע לתלמיד אין לו ערך למתהות השנת הרב ושוה אצל עצימות הרוב המקור שמשפייע לתלמיד עם השנת התלמיד שמקבל בצמצום גדול (ולו'). וכמו"כ כל חיי העווה"ב אין להם ערך למתהותו ועצמותו ית' ושוה קמי' היש והאין לנמרי, וזהו אל דעות (ולו'). וזהו וכל דיוורי ארעה כו' הם חיי העולמים כלל חשיבי קמי' ולא לא ממש, דלנבי' מקורים הם לא כדוגמת אור וויאו,

ה עוֹהָב בְּנֵי : אוֹלִי צַיֵּל : העה'יב שם נתגין.

ה מְצֻמִּיחַ אֶת הַעֲשָׂבָב : אוֹלִי צַיֵּל : המציג אל כח המציג את העשב.

ה מְבוֹאֵר בְּמִזְרָח : ראה ס' "אמורי אהדי" — אתה לך ליאומנו.

אבל לגבי בחי' עצמיות הנקרה קבי' שלא נערוך אליו (כ"ל) אין ביטול בכח' לא בערך עיליה ויעול, אלא כלא כמו דוגמת ביטול עילן לגבי עילתו בכח' משל בלבד (ו"ל).

והנה כתיב אנכי אנכי מוחה פשעיך למני, להבין ב', פעמים אנכי, דהנה בכל לבך בשני יציריך ביצה"ר וביצ"ט, דעתך עזםך רע שבנפשו (צנפז) המסתיר הוא קליפת ד"א פשע רב דהינו נקודת הרצין בהבלתי עווה"ז (כעומס), כשמתגבר בנפשו (ה)אלקי' נקודת הרצון להו', אזי זה הרצון הגופני יעמוד מנגד (כ'), וככ"ש ואשליך את נפשי, כמו שיעמוד האדם על نفسه בדבר אהובך וקשרך בנפשו מאי להשליכו מפני מפני דבר אהובך לו יותר (כ'), אך היツיה והשלכת עזםך הרע ולומר עפ' לא הפצתי (כ') מאחר [שעדין יש מנגד] (צאו הינגען) העיקרי ראשית התחלת: יהי' בבח' עד שיהי' מואס בח'ו' ממש, והם שעריו דמעיהDKדושה שהם שעריהם (ז) ופתחיהם (ז) של עזםך טוב, כי הדמעות באים מטה שהרצון והכיסיפה יהי' מאי לאיזה דבר (לדור ו'ה) זולתו ימנע את הרצין להתפשט כו', וכן רצון דקליפה המונע גילוי (ה)רצון לאלקות מעורר הדמעותDKדושה שהם שער הרצוןDKדושה והבכי' אחוריים שבו, דהינו מה שכבר מס' בח'ו' והשליך نفسه מנגד הח' הפתחים (ז) שכבר נכם בהם לבחי' רצוןDKדושה (כ'), אך שעריו הפתחים הוא הדמעות והבכי' בשרוצה. להשליך نفسه [מנגד] (כ'), וזה בבכי' יבואו בפתחי העזם טוב [ג'מצא דעל ידי] (כ' סרונו סול סעופה רננה ועוזו' הינפז נק' עוויך נו' כידוע, ומינלה צנחי') תשובה מעזםך הרע נכם בפתחי העזם טוב וע'י אתעד'ת מעוזר ג'כ' לטעלה (בחי' אצילות בח'י' רעו' דכל רעיון התגלות מצחא ד"א המוחל וסולח ועובד על פשע, פ' מחלוקת כמו האדם שירגנו לחבירו בדבר שיעשה ננד רצונו ואז יהי' הסתלקות רצונו ממנו וכшибקש ממנו מחלוקת ענינו אעפ' שעשה ננד רצונו לא יסתלק רצונו ממנו אלא ירצה בו, וענין הרצון ידוע שהוא (ז'יח'י') המטבחה מעוצמיות הנפש (הפז ז') ואז הדבר פרטני שננד (ז'יח' ננד) הרצון נתכטל (ינויט) בהמשבה רבה בו' (ז'), ובמו שאין אדם רואה טוב לעצמו (חוות עזווו) מפני האהבה ראה המכסה על כל פשעיו, כן (זהו) לא הבית' און בייעקב כשרוצה הוא' בעמו ומוחל וסולח להס על כל פשיעיהם מפני שאין

אנכי אנכי : ראה ג'כ' לקו'ת נצבים מה, ד.
לא הביס : ראה לקו'ת סדרה זה וביאורו.

ושיעוּהָם תופסִים מְקוּם כָּל אֶצְלָוּ (כַּבְּרוֹנוּ מֵלֵחָס וְכָלְעִי לִינְיָה רִיחָה לִימָשׁ כָּל יִנוּעָךְ נִנוּעָה). וזהו אני אֲשֶׁר הַזִּאוֹת אֲתָּכָּס מַארְץ מִצְרָיִם פִּי אֲנִי מִי שָׁאֲנִי* בְּשִׁיאָר הַוַּיִּה פְּנֵיו אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כִּידְעָן) הוּא המוציאם מִצְרָיִם בִּי (פִּי) מִכְדִּיל קְרִיפָת מִצְרָיִם שְׁבָנָפְשָׁם כְּאֵלָיו אִינוּ מְשֻׁוּם שֶׁלָּא הַבַּיִת אָזֵן בִּי הַוַּיִּה אַלְקִיוּ עַמוּ בְּבָהִי עַצְמִיוֹת (יַ"ל).

והנה התגלות הרצון בישראל שימחול ויסלח לכל פשיעיות שהוא בחיה' אֲנִי המוחה לפשיעיות (כִּי), הוא ע"י אֲנִי הראשון אֲנִי אֲנִי (כִּי) לְמַעַן לְבָעֵן עַצְמֹתִי וּמְהוֹתִי בּוֹ, פִּי כִּידְעָן כִּי חִכְמָה מְאַין תָּמֵצָא שֶׁהוּא מְזֻלָּא דָא"א בְּחִכְמָה, הוּא מִבְּחִי חִיצְנוֹתִ שְׁבָוּ וּהוּא שָׁרֵשׁ כָּל הַנָּאצְלִים (כִּי) וּהוּא הָאֲרָתָה הַפְנִים בְּחִכְמָה, אַבְלָי יִשְׁאָה הַוַּיִּה פְנֵיו הוּא שִׁיהִי התגלות מצחא שִׁיהִי הָאֲרָתָה פְנֵיו (כו') הַזָּא בְּחִי' עַזְמָק טָוב עַצְמוֹ וְלֹא בְּחִי' הַפְתָחִים שְׁבָוּ. וזהו לְךָ הַוַּיִּה הַצְדָּקָה מִלְכֹות דָא"ס רָאשִׁית הָאֲרָתָה הַקּוֹ בּוֹ וְאוֹ נָקָ' שְׁבַת שְׁבַתּוֹן שְׁבַת שְׁלָאִין שְׁבַחְכָמָה כּוֹ וּהוּא מְהוֹת וּעַצְמוֹת א"ס ב"ה, וזהו לְמַעַן יִמְשָׁךְ אֲנִי לְמַחוֹת (לִיְהֹלֵד) פְשִׁיעִיתָם בּוֹ וּהוּא עַל יָדֵי בּוֹשֶׁת הַפְנִים (כו'), כִּי כָל הַקָּרוֹב יִוְתֶר (יִוְתֶר) יְהִי הַעֲדָר תְּפִיסָת מְקוּמוֹ [כִּיּוֹתָר וּמְתַבִּיעָשׁ] (וַיִּתְנִיעָשׁ) מְעַצְמוֹתוֹ וּבָל שְׁנַתְבִּיעָשׁ (וַיִּתְנִיעָשׁ) יוֹתֶר מְעַצְמוֹתוֹ הוּא הַעֲדָרוֹ וּבִיטוֹלוֹ הָאָמִתִּי, אֲשֶׁר בְּבָהִי הַתְּעֻנוֹג שְׁבָנָפְשׁוּ וּהָאֲרָתָה הַפְנִים לֹא יִכְלֶنָה תְּקִרְבָּה לְעַזְמָק טָוב דָאצִילָות כָּטוֹ שִׁיתְקָרְבָּכְבָּהִי שְׁבָתָה הַפְנִים שֶׁהוּא הַעֲדָרוֹ לְגַמְרִי (וכִּיּוֹעַךְ נִנוּעָה וְלַ"ל). וזהו לְךָ הַוַּיִּה הַצְדָּקָה וְלֹנוּ בּוֹשֶׁת הַפְנִים, בְּשַׁת אֹתִיות שְׁבַת וְאוֹ יָאִיר בּוֹ בְּבָהִי שְׁבַת שְׁבַתּוֹן (וְלַ"ל).

אֲנִי מִשְׁאֲנִי : רָאָה לְקוּיָת פִּינְחָס פָּ. ב.

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבְךָ בֵּיתֶךָ עֹזֶר יְהֻלָּמֶךָ כָּלָה: אֲשֶׁרִי
הַעַם שָׁבֵכָה לְךָ אֲשֶׁרִי הַעַם שָׂיִי אֱלֹהִים:
תְּהִלָּה לְדוֹרֶתֶךָ אֲרוֹגִימֶךָ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךָ וְאַבְרָכָה
שְׁבָכָה לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אַבְרָכָה, וְאַהֲלָה
שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד: גְּדוּלִי וּמְהֻלָּל מֵאָה, וְלְגַדְלָתוֹ
אֵין תְּקַרְךָ: הָוֶר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וְגַבּוֹרָתֶךָ
יִנְדַּדוּ: הַדָּר בְּבָוד הַוְּהָה, וְרַבְּרִי נְפָלָאָתֶךָ
אִשְׁתָּחָה: וְעַזּוֹז נֹרְאָתֶךָ יָאמְרוּ, וְגַדְלָתֶךָ
אַסְפְּרָנָה: זָכָר רַב טוֹבֶךָ יְקִיעָו, וְצִדְקָתֶךָ יְרַגְּנוּ:
חַנּוּן וּרְחוּם יְאַרְךָ אֲפִים וּגְדָלָהָה: טֹב יְלַכֵּל,
וְרַחֲמֵיו עַל בָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדָךָ יְיָ בָּל מַעֲשֵׂיךָ
וְחַסְדֵּיךָ יִבְרָכוּךָ: בְּבָוד מִלְכָוֶתֶךָ יָאמְרוּ,
וְגַבּוֹרָתֶךָ יִדְבָּרוּ: לְהֹדוֹעַ לְבָנֵי הָאָדָם גַּבּוֹרָתֶךָ,
וּבָבָוד הַדָּר מִלְכָוֶתוֹ: מִלְכָוֶתֶךָ, מִלְכָוֶת בָּל
עוֹלָמִים, וּמִמְשְׁלָתֶךָ בְּכָל הַדָּר וְדָר: סָמָךָ יְיָ לְכָל
הַנְּפָלִים, וּזְקִיפָּה לְכָל הַבְּפּוּפִים: עַנֵּי כָּל אֶלְיָה
יִשְׁבְּרָיו, וְאַתָּה נוֹתֵן לְרַבָּם אֶת אֶבְלָם בְּעֵתָו: פּוֹתַח
אֶת יְהָה, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל הַיְּצָוָן: צִדְיקָה יְיָ בְּכָל
דְּרָכָיו, וְהַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוּבָה יְיָ לְכָל קְרָאוֹי,
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת: רְצָוָן יִרְאָיו יִעֲשָׂה
וְאֵת שְׁ�עָתָם יִשְׁמַע וּוֹשִׁיעָם: שֹׁׁמֶר יְיָ אֵת בָּל

אהָבֵיךְ, וְאַתָּ בְּלִדְרִשְׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלָּתְךָ יְיָ
דִּבְרֶפִי, וַיְבָרֵךְ כֹּל בָּשָׂר נִסְמָךְ לְעוֹלָם וְעַד:
וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהָה, מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָה:

לש"ז ח'י קרייש

יתגadel ויתקדש שמה רבא, אבל מא כי ברא כרצותה וימליך מלכותה,
ונצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכיון ובוומיכון ובחייב דכל
בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מביך לעלם
ולעלמי עולםיא. יתרה, וישראל, ויתשבח, ויתפאר, ויתרומס, וית נשא, ויתהדר
ויתעללה, ויתהילל, שמה דקרשא בריך הוא. כי לעלה מן כל ברכתא
ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמינו בעלמא, ואמרו אמן:

לְךָ אֱלֹהִי הַצְדָּקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפְּנִים : מַה נָּתָאָנוּ וְמַה נָּאָמַר מַה
נִדְבֶּר וְמַה נִצְטַדֵּק : נְחַפֵּשָׂה דָרְכֵינוּ וְנַחֲקָרָה וְנִשְׁוֹבֶה אֶלְيָה כִּי
יִמְינֶךָ פְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שְׁבִים : לֹא בְהַסְּרִילָא בְמַעֲשִׂים בָּאָנוּ לְפָנֵיךְ .
כְּרָלִים וּכְרָשִׁים דְּפָקַנוּ דְּלִתְיָה . דְּלִתְיָה דְּפָקַנוּ רְחוֹם וְתָנוֹן . נָא אָל
תְּשִׁיבֵנוּ רַיְקָם מַלְפְּנֵיךְ : מַלְפְּנֵיךְ מַלְכָנוּ רַיְקָם אֶל תְּשִׁיבֵנוּ . כִּי
אתה שומע תפלתך :

שומע תפלתך עדיך כל בשר יבוא: יבא כל בשר להשתחוות
לפניך יהוה: יבואו ותשתחוו לפניך אֱלֹהִי ויכבדו לשמק:
באו נשתחווה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: באו שעורי
בתודה חצורתינו בתהלה הודי לו ברכו שם: הנגה ברכו את
יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילות: שאו ידכם
קדש וברכו את יהוה: נבואה למשכנתינו נשתחווה להרים רגליו:
רוממו יהוה אלהינו והשתחוות להרים רגליו קדוש הוא: רוממו
יהוה אלהינו והשתחוות להר קדשו כי קדשו יהוה אלהינו: השתחוו
לייהוה בהדרת קודש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסידך
נבא ביטך נשתחווה אל היכל קדש ביראתך: נשפחנה אל
היכל קדשך ונודה את שמך על חסידך ועל אמתך כי הגדלתך
על כל שמך אמרתך: יהוה אלהyi צבאות מי כבוד חסין יה
ואמנונתך סכיבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ידמָה ליהוה
בכני

(א) תהילים קטו יח. (ב) דנייאל ט ז. ג) תהילים סה ג. (ד) ישעיה סג (בשינוי). (ה) תהילים פוט. ז) שם צה. ז. (ז) שם ק. ד.
(ח) שם קלד א. ט) שם שם ב. ז) שם קלב. (כ) שם צט. ה. (ל) שם שם ט. מ) שם צו ט. (ג) תהילים ה ח (בשינוי). (ס) שם
קלח ב (בשינוי). (ע) שם פט ט. פ) שם שם ז.

בבנֵי אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעַשָּׂה נְפָלָות אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדֶךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שְׁמִים חֲסִיךְ וְעַד שְׁחָקִים אַמְתָּחָ: גָדוֹל יְהוָה וּמַהְלָל מָאֵד וּלְגָדְלָתוֹ אֵין חֲקָר: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַהְלָל מָאֵד נֹרֵא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי אֶל גָדוֹל יְהוָה וּמַלְךְ גָדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר מֵאֶל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךְ וּכְגַבְרוֹתֶיךְ: מֵאָרֶץ יְרָאָךְ מֶלֶךְ הָגּוּם כִּי לֹךְ יָאַתָּה כִּי בְּכָל חֲכָמִי הָגּוּם וּבְכָל מְלָכִיּוּם מֵאַיִן בְּמוֹךְ: מֵאַיִן בְּמוֹךְ יְהוָה גָדוֹל אַתָּה וּגָדוֹל שְׁמֵךְ בְּגַבְרוֹתֶךָ: לֹךְ זְרוּעַ עַם גַּבְרוֹתֶךָ תָּעוֹז יְדָךְ תְּרוּם יְמִינֶךָ: לֹךְ יוֹם אַף לֹךְ לִילָה אַתָּה הַכִּינּוֹת מָאוֹר וְשִׁמְשָׁה: אֲשֶׁר בִּידֶךָ מַחְקָרִי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: מֵי יַמְלֵל גַּבְיוֹרֹת יְהוָה יִשְׁמַיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: לֹךְ יְהוָה הַגָּדָלה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּנָצָה וְהַהְוֹדָה כִּי כָל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ: לֹךְ יְהוָה הַמִּמְלָכָה וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ: לֹךְ שְׁמִים אַף לֹךְ אָרֶץ תָּבֵל וּמְלוֹאָה אַתָּה יִסְדַּקְתָּ: אַתָּה הַצְבָתָה כָּל גְּבוּלֹת אָרֶץ קִיזָּצָן וְחוֹרֵף אַתָּה יִצְרָתָם: אַתָּה רָצְצָת רָאשָׁי לְוִיתָן תְּתַגְנֵנוּ מַאֲכָל לְעַם לְצִיםָּם: אַתָּה בְּקֻעַת מַעַזְן וּנְחַל אַתָּה הַוּבָשָׁת נְהָרוֹת אִתְּמָן: אַתָּה פּוֹרָת בְּעֹז יְמִם שְׁבָרֶת רָאשֵׁי מְגִנִּים עַל הַמִּים: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגָאוֹת הַיּוֹם בְּשֹׁא גָּלֵיו אַתָּה תְּשַׁבָּחָם: גָדוֹל יְהוָה וּמַהְלָל מָאֵד בָּעֵיר אַלְהַנּוּ כָּר קָדְשׁוֹ: יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׁרָאֵל יוֹשֵׁב הַכּוֹרְבָּנִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדֶךָ: אֶל נְעָרֶץ בְּסֹוד קְדוּשָׁים רְבָה וּנְוֹרָא עַל כָּל סְבִיכָיו: וַיֹּודַע שְׁמִים פְּלַאֲךָ יְהוָה אָף אַמְוֹנָתָךְ בְּקָהָל קְדוּשָׁים: לְכוּ נְרִנָּה לְיְהוָה נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעָנוּ: נְקָדָמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹךְ בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ: צָדֵק וּמְשֻׁפְטָמָכְנוּ כִּסְאָךְ חֶסֶד וְאַמְתָּחָ יְקָדָמוּ פְּנֵיךְ: אֲשֶׁר יִחְדְּיוּ נְמִתְקִים סֹוד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלְךָ בְּרֶגֶשׁ: אֲשֶׁר לוּ הַיּוֹם וְהַוָּא עֲשָׂהוּ וַיְבַשֵּׂת יְדֵיו יָצָרוֹ: אֲשֶׁר בִּידֶךָ נְפָשׁ כָּל חַי וּרוֹחַ כָּל בָּשָׁר אִישׁ: הַנְּשָׁמָה לֹךְ וְהַגּוֹף פְּגָלֶךָ: חֹסֶה עַל עַמְלָךָ: הַנְּשָׁמָה לֹךְ וְהַגּוֹף שְׁלָךְ: יְהוָה עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: אַתָּנוּ עַל שְׁמֵךְ יְהוָה עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: בְּעַבּוּר כְּבָוד שְׁמָךְ: כִּי אֶל חַנּוּן וּרְחוּם שְׁמָךְ: לְמַעַן שְׁמֵךְ יְהוָה וּסְלָחָת לְעַונְגָנוּ כִּי רַב הָרוֹא:

סְלָחָת לְנוּ אָבִינוּ. כִּי בְּרוֹזֵבָא אַוְלָתָנוּ שְׁנִינוּ.
מְחַלְלָת לְנוּ מְלַכָּנוּ כִּי רַבּוּ עַזְגָנוּ:

אל-הַיָּנוּ

א) תהילים פט י. ב) שם קח ה. ג) שם קמה ג. ד) שם צו ר. ה) שם צה ג. ו) דרכיהם גבד. ז) יורמייז. ח) שם שם ס. ט) תהילים פט י. ז) שם עד א. ס) שם צה ד. ל) שם צה ג. מ) דה"א כת ט. א. נ) תהילים פט יב. ס) שם עד י. ע) שם שם ד. פ) שם שם טו. צ) שם שם יג. ק) שם פט י. ר) שם מה. ש) מל"ב ט. ט) תהילים פט ח. א) שם שם ס. ב) שם צה א. ג) שם שם ב. ד) שם פט טו. ה) שם צה ה. ו) שם צה טו. י) איזוב יב. ח) תהילים כה יא (בשינוי).

אל הינו ואלהי אבותינו

איך נפתח פה לפניו דר מתחים: באלו פנים נשפוך שיחים. געלו נתי בותיך
קישרים ומכוחים: זבקנו בחזונות ובמעשים זנוחים. קלכנו אחרי
משאות שוא ומדוחים. והקשינו עורף והעונו מצחים. זעמת בשלנו בית משכנות
מבעחים. מרב ופס רימ ניחוחים. טורדו וטטללו כהנים משוחים. יודעי ערץ
עלות וובחים. במה יסרתו על ידי צירים שלוחים לא הקשנו לשמו
למוכחים. מאו ועד עתה אנחנו נזחים נחרגים ונשחתים ונתקחים שורדנו מתי
שוחחים. אפר וערב ומה מצליחים: קמים למולך נאצות שוחחים. רצוצים במה
אתם בוטחים... שוכן עד וקדוש צפי בעלבון אנוחים. תומכים עלייך ובך
מוחאים: בנוראות ימינה נושא לנזהם. כי על רחמייך הרבה אנו בטוחים:

כי על רחמייך הרבה אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים
ולסיליותיך אנו מכוונים ולישועתך אנו מצפינים. אفة הוא מלך אהוב
זכאות מכם מעביר עונות עמו ומסיר חטאך יראין. כורת ברית
ראשונים ומילוי שבועה לאחוריונם. אפה הוא שירדך בענו בכבודך על
הר סיני. והריאת דרכך טובך למשה עבדך. ואורחות חסידיך גלית לו.
והודעתו כי אפה אל רחום וחנוון ארך אפים ורב חסד ורבה להטיב.
ומנהיג העולם פלו במדת הרחמים: ובו בתוכך ויאמר אני אעביך כל
טובך על פניך ובראתך בשם יי' לפניך ומנoti את אשר אהנו וرحمתי

את אשר ארחים:

אל ארך אפים אפה ובצל הרחמים נקראת. ודרך תשובה
הורית. גדلت רחמייך וחסדייך פזורה היום ובל יום
לזרע ידייך: תפנו אלינו ברחמים. כי אפה הוא בעל
הרחמים: במחנו ובתפלתך פניך נקדם. בהודעתך לענו
מקדים: מהרין אפק שוב. כמו בתורתך בתוב. ובצל
בגפיך נחסה ונתלוון: ביום נירד יי' בענו: תעבור על
פשע ותמחה אשם. ביום ניתניאב עמו שם. תאzion שענתנו
ו�킷шиб ממנו מאמר. ביום ניקרא בשם יי' ושם נאמר:
וניעבור יי' על פניך וניקרא:

יהזה יהזה אל רחום ומןין ארך אפים ורב חסד

ואמת

* כנראה מפני שינוי העונזר. בסליחה ישנה: לסת וויזג: לעז.

**) נ"א: רצוצים בגלות וכף בוטחים.

א) שמות לג. ט. ב) שם לד. ג

וְאֶתְمָתָה: נִצְרַח חַסְדָּךְ לְאֲלָפִים נִשְׁאָעָן וּפְשֻׁעָה
וְחַטֹּאתָה וְנִקְהָה: וּסְלִיחָתָה לְעוֹגָנוּ וְלְחַטֹּאתָנוּ וְנִנְחַלְתָּנוּ:
סְלִיחָה לְנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטֹּאתָנוּ מִתְּחִלָּתָנוּ כִּי פְּשֻׁעָנוּ:
כִּי אַתָּה אָדָן טוֹב וּסְלִיחָה וּרְבָה חַסְדָּךְ לְכָל קּוֹרָאִיךְ:
אָכָר חַסְדֵּיךְ מִן הָאָרֶץ וַיָּשֶׂר בְּאָדָם אָיוֹן: אֵין קּוֹרָא בְּשֵׁמוֹ בְּאֶצְקָה מִתְּעוּרָר לְהַזְיק
בְּךָ: הַוּשִׁיעָה יְיָ כִּי גָּמָר חַסְדֵּיךְ כִּי פְּסֹר אָמְנוֹנִים מַבְנֵי אָדָם: כִּי עַמְּךָ מִקְוָר
חַיִם בְּאוֹרֶךָ נְרָאָה אָוֹר: כִּי עַמְּךָ יְיָ הַחַסְדָּךְ וְהַרְבָּה עַמְּךָ פְּדוּתָה: וְהַוָּא יִפְדָּה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

בְּרָחוֹם אָבָּא עַל בְּנָים כְּוֹ תְּרַחְמָם יְיָ עַלְיָינוּ: לִיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרָחוֹם סְלִיחָה:
יְיָ צְבָאות עַמְּנוּ מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב סְלִיחָה: יְיָ צְבָאות אֲשֶׁרְיָ אָדָם בּוֹטָח
בְּךָ: יְיָ הַוּשִׁיעָה הַמְלָךְ יַעֲנָנוּ בְּיוֹם קּוֹרָאָנוּ: סְלִיחָה נָא לְעֹזֹן הָעַם הַזָּה בְּגָדוֹל חַסְדָּךְ.
וְכָאֵשֶׁר נִשְׁאָתָה לְעַם הַזָּה מִמְּצָרִים וְעַד הַבָּהָה וּשְׁם נִגְאָמֵר. וַיֹּאמֶר יְיָ סְלִיחָתִי
בְּדָבְרִיךְ: הַתֵּחַטֵּא אֱלֹהִי אָזְנָה וְשָׁמָעַ פְּחַח עִינְגִּיךְ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעֲיר אֲשֶׁר נִקְרָא
שְׁמֵךְ עָלָיהָ: כִּי לֹא עַל צְדָקָותֵינוּ אָנַחֲנוּ מִפְּלִילִים מַחְנְנִינוּ לְפִנֵּיכְךָ כִּי עַל רְחִמָּה
הַרְבִּים: אָדָני שְׁמַעַתָּה אָדָני סְלִיחָה אָדָני קְפָשִׁיחָה אָדָני עַשְׂתָּה אָלָהִי כִּי
שְׁמֵךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ

אֵין מֵי יִקְרָא בְּצִדְקָה. אִישׁ טוֹב נִמְשָׁל בְּחַדְקָה. בְּקַשׁ רְחִמָּה בְּעֵד
שְׁהַזְּקִין חַדְקָה. בְּשָׁוֹם פְּנִים אֵין בְּדָקָה: גַּבָּר תְּפִימִים וְגַבָּר אַפְּסִים .
גַּמָּר הַסִּיד וְצִדְיקָה גְּרָפָס . דָּזָר עַנִּי בְּעֻזָּנוּ נִתְפָּס . דָּרְכֵיכְיוּ לְהַגְנִיד מֵי
יְחִיפָּשׁ: הַוּסְפָּנוּ בְּחַטֹּאתֵינוּ חַמָּה לְהַבָּעֵיר . הַמְּרַגְּדָבִים כְּבָנִי בֵּית
לְהַבָּעֵיר . וּמָה יִעְצֹר בְּחַרְבָּה וְצִעֵיר . וְהַזְּוּפְלָל לְקָדְשִׁיעֵיר . וְהַלְתִּי
וּזְיַרְאָה בְּעֵד מְתָן . וַיַּעַק לְחוּזָות לְחוֹזָק בְּבּוֹתָן . חַסְר חַסְדָּךְ וְיַתְּזִיר צְחָן . צְחָן
אֵיךְ אָמֵץ אָבָתָהָנָה . טוֹב לְקּוֹרָאִיךְ בְּנֶפֶשׁ רְתָבָה . טְרַחְמָם נִשְׁׁוֹא וְלִבְלַבְלָל
יְהָבָה . יָקָר חַסְדָּךְ עַל יְזִירָהָבָה . יִעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהֲבָה : כְּהַנְּזִין מְחוֹת
וּבְתִּפְלָה שְׁלָכָה . בְּזָקָן וּרְגִילָּוֹלָא בְּגָנָלָם . לְהַרְחִשָּׁב נִגְדָּה דְּבָאִי מְלַהְכָּלָם .
לְרוֹתָחִי זְכָרָה רְחִמָּה מְהֻתָּעַלָּם : מְרַבִּים אַרְבִּינָה וְאֵין לְהָאָמֵר .
מְקוֹצֵר דָּעָה וּמְרֹב מְפָרָר . נִגְדָּה הַבָּל יוֹצֵר חַוְמָר . נִוְהָג וּרְוֹעָה צָל
רְשּׁוּמָר : שׁוֹרְדָנוּ בְּרֹזֶן תָּרָבָהָן . סְהִי וּמְאֹסָה הַוִּישָׁם בְּבּוֹדָנָה .
עֲנָנוּ וּרְגַנּוּ מְחוֹה בְּשֻׁבְעַזְדָּנוּ . עוֹד לְמִנְיָנָה בְּקַשׁ אֲבוֹדָינוּ : פְּקָדָת
גְּנָעִי הוּכְהֹתִיךְ שְׁבָוטִים . פּוֹזְרִים פְּרֹזְדִּים וּבְנָוִים עֲבֹוֹתִים . צְפָנָם
בְּסָכָךְ

א) שמות לד. ז. ב) שם שם ט. ג) תהילים פ'וה. ד) מיכה ז.ב. ה) ישעיה' סדרו: שם נת ד(בשינויו). ו) תהילים יב. ב. ז) שם
לו. י. ח) שם קל. ז. ט) שם שם ח. י) שם קג. י. כ) שם ג. ט. ל) שם מו. ח. מ) שם פר. ג. נ) שם כי. ס) במדבר יד. ט.
ע) שם שם כ. פ) דיני אל ט. ח. ז) שם שם יט.

בספק מריב ושפטים. צפיתה הפארתך למו מבקטים: קול כחך להב הוזב. כצב טוב וחלופו קוצב. רעה רופקים בקהל עצב. רצות נדבכים ובקרבים הריגץב: שוקדים בזום לבם לדבניע. שאונם מזעם בהדריך תצעיע. הובעים בלהש שפה להגיע. תאותם אל נא. תמניע: שמקד אלהים חיים מתרPEAR. לחיים טוביים ממך נשיאר. מקור חיים עמק מתרPEAR. הביטה ועננו ויענינו האר:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחגה בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרפה מחלת לחטאים וסיליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. פהודעת לענו מקדם. כמו שבחוב נירד יי בענו נתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:
ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלופים נושא עון ופשע וחטא ונקה:
וסלחנת לעוננו ולחטאינו ונחלתן:

סליח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסליח ורב חסד לכל קוראיך:

אל פבא במשפט עמו כי לא יצדק לפניך כל חי: פבא לפניך תפלהנו ואל חתלים מחתתנו: פבא לפניך אונת אסיר בגודל ורווד הותר בני תמותה: אוני שמא בקולנו תהיננה אוניך קשיבות לkol מחתנו: תהיה לנו אונך קשחת ועיניך פקוחות על עמדך ישראל:

ברחם אב על בנים בן תרחם יי עליינו: לני היושעה על עמך ברכתך סלה:
יי צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדים בוטם בקה: יי הושיעה המלה יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה בגודל מסדה. וכאשר נשאחה לעם הזה ממצאים ועד הנה ושם נאמר. ניאמר יי סלחתי בזכריך: הטה אלמי אונך ושמע פחה עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמר

(א) שמות לד. ב. שם שם ז. ג) שם שם ט. ד) שם שם ט. ה) תהילים פ. ה. ו) שם קמג ב (בשינוי). ז) שם פח ג: שם נה ב (בשינוי). ח) שם עט י. ט) קל ב (בשינוי). י) נחמי או (בשינוי). כ) תהילים ג. ג. ל) שם ג. ט. מ) שם מו. ח. נ) שם פר. ג. ס) שם כ. ג. ע) במדבר י. ט. פ) שם שם ב. צ) דניאל ט. יח.

סליחות ליום ראשון

שם עלייה: כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים מהונינו לפניו כי על רחמייך
הרבים: אָדָני שְׁמַעַה אֲדָנִי סְלָחָה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשֵּׂה אל תאמיר למענה אלהי כי
שם נקרא על עירך ועל עמך:

אלינו ואלהי אבותינו

תבא לפניו שונעת חננו. תהי לנו אונגה לשבחת פחנון. שמעה יי' צדק הקשيبة
רנו. שר מישרים ומעלים מרנו: ראש להרים נבלמו בושנו. ריח נרדו
בְּיַהְבָּשָׁנוּ. קלבלנו ישרים ותורות שבשנו. קרכע פנינו בבן בבשנו: צר ומצוק
מכל צד. צאן נזחה מאין מצד. פנה לימי ניגוז מצד. פחד משמאלי וצד הא: עיניך
רואות תהיננה פקוחות. עוני ועוני מצרות המתוות. סוף לרעה ולראוי
תוכחות. סבות והפוך בדריכיך הנכוות: נתנו בעונינו לשבי ולבזה. נחנו
מלךינו פהנינו לבזזה. מרום נקבות ואקה עזה. מגרת לארץ ולשפחה ולעזה:
לא חלינו פניך להפליל תחנה. להשכיל באמתך מעלוות צחנה. כלינו בסודם בשפל
קול התחנה. במעט רגע לולי תחנה: יתר הפליטה להשair חסת. יסד וגדר מטה
וכנסת. טلطלנו בגנד שלש מסכת. טירת כסוף בבלנו רמסת: חבל בלנו מעל
למעול. חבלנו מעול אל עול. זכור צוית בלי לגועל. ורויים לבקץ וכם לבועל:
ואתה אחריו בלא. וداع וצדיק ולנו הדבה. היום במאן בל סבה. הגנו לפניך
באסמה רבאה: דלהת עם לקלס וחרופ. דחוופים סחוופים גתונים לטרופ. גלות
ושעבד בנפיון ואזרוף. גלגל בחסד לסליחה ותרופ. ברחמייך עוד ברכות עתים.
בך גנשע קים והושעתים. אלה מרחוק יבואו כתמים. ואלה מצפונו ציים ובתים:
שלך הם עבדיך ועמך. לבב כימי קדם מנעיםיך. משכנו אחריך שיימנו בראשיהם.
הפל חפאים לראה את שםך: הקטנו לאף גדל רחומנו. והצעיר לגוי להעדים
בתחומנו. ייחד בבל צדקותיך לרחמנינו ישוב נא אפק ותחמןנו:

אל מלך יושב על כסא רחמיים ומחנהג בחסידות מוחל
עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת לחטאיהם
ויסליה לפשעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם
תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
שלש עשרה. כהודעתם לענו מקדם. כמו שכחוב וירד יי' בענין
ויתיאב עמו שם ויקרא בשם יי':
ניעבור יהוה על פניו ויקרא:

**יהוה יהוה אל רחים וחנין ארך אפיקים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונתקה:
וסלחת לעונינו ולחטאינו ונחלתנו:**

סליח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אמתה ארני טוב וסליח ורוב חסר לכל קוראים:

ברחים אב על בנים בו תרחים יי' עליינו: לוי היושעה על עמד ברקודה סלה: יי' צבאות עפננו משגב לנו אלהי נעלם סלה: יי' צבאות אשרי אדם בוטח בה: יי' הושיעה המלה יוננו ביטום קראנו:

במושאי מנוחה קדמוך תהלה. הט אונך
ממרום יוישב תהלה. לשמען אל
הרנהו אלה תפלה: את ימינו עוזריה לעשות
חיל. בצדק נעקד ונשחת תמורו איל. גנן נא
געו בזקם בעוד ליל. ישע: דריש נא הורשיך
בדריש פניה. הדריש למושמי מעונך.
ולשעת חנונים אל הועלם אונך. ישע: זוחלים
ירועדים מיום בואך. חלים בלב בירחה מעברת
משאה. טנופם מהה נא יודו פלאך. ישע: יוצר
אתה לבלי יציר נוצר. פוננת מאו תרכ לחולצם
ממץך. להננס חנים מאוצר המנצח. ישע: מרים
אם עצבי פשעי קהלה. נא סגבב מאוצר
המבחן בזווילך. עדיך להזון חנים באים אליך.
ישע: פניה נא אל התלאות ואל לחטאות. הצדק
צועקה מפליא בלאות. קשב נא חנונים אלהים
יי צבאות. ישע: רצה עתרתכם בעמדם
בלילות. שעה נא ברצון קרבן בליל ועולות.
תראך נסיך עושה נדולות. ישע:
במושאי מנוחה קדמוך תהלה. הט

אָזֶנֶךְ מִמְרוֹם יוֹשֵׁב תַּהֲלָה. לְפִנְיוֹן אֵל הַרְגָּה וְאֵל הַתְּבָלָה:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֶּסֶא רְחִמִּים וּמְתֻנָּה בְּחִסִּידוֹת מָוחֵל
עֲנוֹנוֹת עָמוֹ. מַעֲבֵיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאים
וּסְלִיחָה לְפּוֹשָׁעים. עָשָׂה צְדָקָות עִם כָּל בָּשָׂר וּרוּחָה. לֹא כְּרַעַצָּם
תְּגִמּוֹלָה. אֵל הַוּרִית לְנוּ לוֹמֶר שֶׁלַשׁ עֲשָׂרָה. זֶכֶר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שֶׁלַשׁ עֲשָׂרָה. בְּהַזְׁדָּעָת לְעַנוּ מִקְדָּם. כְּמוֹ שְׁבָתוֹב וִירֵד יְיָ בְּעָנָן
נִתְּחִצֵּב עָמוֹ שֵׁם נִקְרָא בְּשָׁם יְיָ;

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פְּנֵיו נִקְרָא:

יְהוָה יְהוָה אֵל רְחוּם וְחַנּוֹן אָרְךְ אֲפִים וּרְבָבָחָסְד וְאַמְתָה:
נוֹצֵר חָסֵד לְאַלְפִים נֹשָׂא עָזָן וּפְשָׁע וּחַטָּאת וְגַנְקָה:
וּסְלִיחָת לְעָוֵגָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלָחْ לְנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לְנוּ מְלֵפָנוּ כִּי פְּשָׁעָנוּ: כִּי אָתָה אָדָני טֻוב
וּסְלָחْ וּרְבָבָחָסְד לְכָל קֹרְאֵיךְ:

בְּרָחָם אָב עַל בְּנֵיכֶם בְּנוּ תְּרָחָם וְנָעָלֵינוּ: לְנוּ הַיּוֹשָׁעָה עַל עַמְךָ בְּרָכָתְךָ סָלה:
גַּן צְבָאות עָמָנוּ מִשְׁגָּב לְנוּ אֱלֹהִי נִטְקָב סָלה: גַּן צְבָאות אֲשֶׁר יְיָ אָדָם בּוֹטָח
בָּה: גַּן הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יְעָנֵנוּ בְּיָמֵינוּ גָּדוֹלָנוּ:

אֵל תִּזְכֵּר לְנוּ עֲנוֹנוֹת רָאשׁוֹנִים מַהְרָה יַקְדְּמוּנוּ רְחִמִּיךְ כִּי דְלֹונָנוּ מָאֵד: חַטָּאת
נְעוֹרֵינוּ וּפְשָׁעָינוּ אֵל תִּזְכֵּר כְּחַסְדֶּךָ זֶכֶר לְנוּ אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְיָ:

זֶכֶר רְחִמִּיךְ יְהוָה וּחַסְדֶּךָ כִּי מְעוֹלָם הַמֵּה: זֶכְרָנוּ יְהוָה בְּרָצָנוּ עַמָּה פְּקָדָנוּ
בְּיִשְׁוּעָתְךָ: זֶכְרָן עַזְתָּה בְּנֵית קָדְם גָּאֵלָת שְׁבַט נַחֲלָתָה הַר צִיּוֹן וְהַשְּׁכָנָת בָּה:
זֶכְרָן יְהוָה חַבְתָּ יְרוּשָׁלָם אַהֲבָת צִיּוֹן אֶל תְּשִׁבָּח לְנִצְחָה: אַתָּה תְּקוּם תְּרָחָם צִיּוֹן כִּי
עַת לְחַנְנָה כִּי בָּא מָוֹעֵד: זֶכְרָן יְהוָה לְבָנֵי אָדוֹם אֶת יּוֹם יְרוּשָׁלָם הַאֲמֹרִים עָרוּ
עָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּה: זֶכְרָן לְאָבָרָהּ לִיצְחָק וּלְיִשְׁרָאֵל עַבְדִּיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבָּעָת לָהֶם בָּה
נִתְדַּבֵּר אֲלֵיכֶם אַרְבָּה אֶת זְרַעֲכֶם בְּכָוכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּבְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אָתָּה לְזַרְעָכֶם וּנְחַלוּ לְעוֹלָם: זֶכְרָן לְעַבְדִּיךְ לְאָבָרָהּ לִיצְחָק וּלְיִעָּקָב אֶל תְּפוּ אֶל
קָשֵׁי הַצְּמַח הַזֶּה וְאֶל רְשָׁעָוֹ ואֶל חַטָּאתָוֹ: אֶל נָא תְּשִׁתְּחַלֵּן חַטָּאת אֲשֶׁר נָוָלָנוּ
וְאֲשֶׁר חַטָּאָנוּ: חַטָּאָנוּ צְוָרָנוּ סְלָחْ לְנוּ יוֹצְרָנוּ:

זֶכְרָן לְנוּ בְּרִית אֲבוֹת כְּאֵשֶׁר אָמְרָת וְזֶכְרָתִי אֶת בְּרִיתִי יְעַקּוֹב וְאֶת
אֶת

א) שמות ל' ר. ב.) שם שם ז. ג.) שם שם ז. ד.) שם שם ט. ה.) תהילים פ'ו ה. ו.) שם קג יג. ז.) שם ג ט. ח.) שם מו ח.
(ט) שם פד יג. י.) שם עט ח. ל.) שם כה ז (בשינוי). מ.) שם שם ז. ג.) שם קו ד (בשינוי). ס.) שם עד ב. ע.) שם
קב יד. פ.) שם קל ז. ז.) שמות לב יג. ק.) דברים ט. ז.) כמדבר יב יא. ש.) ייקרא כו מא.

את-בריתך יצחק ואר את-בריתך אכזרם אゾפור והארץ אゾפור: זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת זזכרת להם ברית ראשונים אשר הוציאתיהם מארץ מצרים לעני הגויים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עפננו כמו שהבטחתנו ואף-גמ-זאת בהיותם הארץ אויביהם לא-מאסתים ולא-געלתמים לכלותם להפר בריתם אם כי אני יהוה אלהים: השב שכחתיו ורחמננו כמה שכתבוב ושב יהוה אלהיך את-שבותך ורוחך ושב וככזך מכל-הימים אשר הפיצ יהוה אלהיך שמה: קבוץ נדחיםינו כמה שכתבוב אם היה נדח בקצתה הימים משם יקנץ יהוה אלהיך ומשם יקח: מחה פשעינו בעב וכען כמה שכתבוב מהחתיי בעב פשעיך וכען חטאתי שובה אליו כי גאלתיך: מחה פשעינו למען באשר אמרת א נכי אני הוא מודה פשעיך למען וחטאתי לא אゾפור: הלבן חטאינו בשלום ובצמר כמה שכתבוב לכו נא ונונכחה יאמר יהוה אם-יהיו חטאיכם פשנים בשלום ילבינו אם-יאדיםו בתולע בצלם יהו: זרוק علينا מים טהורים וטהרנו כמה שכתבוב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל-גלויליכם אטהר אתכם: רחם علينا ולא ישחיתך ולא ישכח את-בריתך אבתיך אשר נשבע להם: מול את לבבنا לאבהה את שם כמה שכתבוב ומיל יהוה אלהיך את-לבך ואת לבב זרעך לאבהה את-יהוה אלהיך בכל-לבך ובכל-נפשך למען חייך: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתבוב ובקשתם משם את-יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשו בכל-לבך ובכל-נפשך: תביינו אל הר קדשך ושמחנו בית תפילה כמה שכתבוב ובחיותם ובחיותם אל הר קדשי ושמחותם בבית תפלי עולותיהם ובחיהם לרצון על מזבחך כי ביתו בית תפלה יקרא לכל העמים:

שותחין הארון וומרים פסוק אחר פסוק. חזון וקהל. עד אל מעובנו ולא עד בכלל

**שמע קולנו יהוה אלהינו חיס ורחם עליינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלה לנו:
השיבנו יהוה אלהיך ונשובה חדש ימינו**

קדם

(א) ויקרא כו מה. (ב) שם כו מר. (ג) דברים לג. (ד) שם שם ד. (ה) ישעיה מד כב. (ו) שם מגהה. (ז) שם א. (ח) זה זוקאל לו כה. (ט) דברים ד לא. (י) שם לו. (כ) שם ד כת. (ל) ישעיה גז. (מ) איךה ה כא.

בקדם : אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו : אל תשליכנו לעת זקנה כלות כחנו אל תעזבנו :

אל תעזבנו יהוה אלהינו אל תפרק ממנה : עשה עמו אות לטובה ויראו שונאים ויבשו כי אתה יהוה עוזרנו ונחמתנו : אלהינו הצעירה יהוה בינה היגינו : יהיו לרצון אמרינו והגיון לבנו לפניך יהוה צורנו וגואלנו : כי לך יהוה החולנו אתה מענה אדני אלהינו :

סוטין הארין

אל היני ואלהי אבותינו פבא לפניה طفلתנו ואל תחעלם מתחנתנו. שאנו אנו עזים פנים וקשי עורך לומר לפניה כי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמננו. בוגרנו. גזוננו. דברנו הדמי. העוני. והרשענו. זרנו. חפסנו. טפלנו אשר : יעננו רע. בזבנה. לאצנו. מרדרנו. נאצנו. סררנו. עוני. פשענו. צררנו. קשינו ערף : רשענו. שחנתנו. תעבנו. פעני. תעטנו : סרנו ממזותיך וממשפטיך הטעבים ולא שווה לנו. אין אתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית אנחנו :

הרשותנו :

אשמננו מבל אם. בשנו מבל דור. גלה ממנה משוש. דונה לבנו בחטאינו. החבל אוינו ונפרע פארנו. זבול בית מקשנו. חרב בעוניינו. טירחנו קיטה לשמה. יופי אדקתו לזרים. פחנו לזכרים :

ועדין לא שבנו מפעותנו. היה געיז פגינו ונתקשה ערפנו. לומר לפניה כי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו : לעינינו עשקו עמלנו. ממשה וקמורת ממנה. נתנו עולם עליינו. סכלנו על שכמנו. עבדים קשלו בנו. פורק אין מיקם. צרות רבות סבבונו. קראנו כי אלהינו. רחחת ממנה בעוניינו. שבנו מאחריך פעניינו ואבדנו :

משים צדקך אמר לפניה שגיאות מי בין מנוסתרות נקני. נחנו כי אלהינו מבל פשעינו וטהרנו מבל טמאותינו וזרוק עליינו מים טהורים וטהרנו בכתוב על יד בביאך נורקתי עליהם מים טהורים וטהרתם מבל טמאותיכם ומבל גלוליכם :

אטהר אתכם :

דניאל איש חמודות שנע לפניה. הטה אלהי אונד ושמע פחה עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שם עליך כי לא על צדוקתינו אנחנו מפילים

א) חלים נא יג (כשינוי). ב) שם עא ט (כשינוי). ג) שם לה בכ (כשינוי). ד) שם פז ז (כשינוי). ה) שם ה בכ (כשינוי). ו) שם יט טו (כשינוי). ז) שם לח טז (כשינוי). ח) נהמי ט לג. ט) חלים יט יג. י) חזקאל לו כה. כ) דניאל ט יח.

מפלילים מחרנו לנו לפניו כי על רחמייך הרביים: אָדָני שְׁמַעַה אָדָני סְלָחָה אָדָני
הකשיבתך ועשה אל תأمر למןך אלקי כי שם נקרא על עירך ועל עמך:
עֹזֵר אֶתְפּוֹר אָמַר לִפְנֵיךְ. אֱלֹהִי בְּשַׁתִּי וְגַכְלָמָתִי לְהָרִים אֱלֹהִי פָנֵי
אֲלֵיךְ: כי עֻזּוֹנוֹתִינוּ רַבּוּ לְמַעַלָּה רָאשׁ וְאַשְׁמָתָנוּ גַּדְלָה עַד
לְשָׁמִים: וְאַתָּה אֱלֹהִ סְלִיחָות חָנוּן וְרָחוּם אָרְךָ אָפִים וְרָבּ חָסֵד וְלֹא עֲוֹבָטָם:
אֶל תַּעֲזֹבָנוּ אֲבִינוּ וְאֶל תַּטְשִׂנָּנוּ בּוֹרָאנוּ. וְאֶל תַּזְנִיחָנוּ יֹצְרָנוּ וְאֶל תַּעֲשֶׂשׁ עַמְנוּ בָּלָה
בְּחַטָּאתֵינוּ. וְקַיִם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שְׁהַבְּתָחָתָנוּ בְּקַבְּלָה עַל יִדְךְ יְרַמְּיהוּ
חָז֔וֹן. בְּאָמֹר בְּיָמֵינוּ הַהֵם וּבְעֵת הַהֵיא נָאָם יְיָ בְּקַשׁ אֶת עַזְןִי יִשְׂרָאֵל וְאַיִלְנוּ וְאַתָּה
חָטָאת יְהוָה וְלֹא תִּמְצָאֵנָה כִּי אָסֵל חָטָאת אֲשֶׁר: עַמְךָ וְנַחֲלָתָךְ רַעֲבִי
טוֹבָךְ צָמָאי חָסֵד תָּאָבֵי יִשְׁעָךְ. יְכִירָוּ וַיַּדְעָוּ כִּי לִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחָות:

אֶל רְחוּם שְׁמָךְ . אֶל חָנוּן שְׁמָךְ . בָּנוּ נִקְרָא שְׁמָךְ . יְהֹוָה עָשָׂה
לְמַעַן שְׁמָךְ : עָשָׂה לְמַעַן אַמְתָּךְ . עָשָׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ . עָשָׂה
לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ . עָשָׂה לְמַעַן דְּתָךְ . עָשָׂה לְמַעַן הַזְּדָךְ . עָשָׂה
לְמַעַן וּוֹדָךְ . עָשָׂה לְמַעַן זְכָרָךְ . עָשָׂה לְמַעַן חָסֵדָךְ . עָשָׂה לְמַעַן
טוֹבָךְ . עָשָׂה לְמַעַן יְחִידָךְ . עָשָׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ . עָשָׂה לְמַעַן לְמוֹדָךְ
עָשָׂה לְמַעַן מְלֻכָּתָךְ . עָשָׂה לְמַעַן גָּצָחָךְ . עָשָׂה לְמַעַן סְזָדָךְ . עָשָׂה
לְמַעַן עֹזָךְ . עָשָׂה לְמַעַן פָּאָרָךְ . עָשָׂה לְמַעַן צְדָקָתָךְ . עָשָׂה לְמַעַן
קְדָשָׁתָךְ . עָשָׂה לְמַעַן רְחַמִּידָרְבִּים . עָשָׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ . עָשָׂה
לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ . עָשָׂה לְמַעַן אֹהֶבֶיךְ שׁוֹכְנִי עַפְרָה . עָשָׂה לְמַעַן
אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב . עָשָׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן . עָשָׂה לְמַעַן דָּוד
וְשָׁלָמָה . עָשָׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלָם עִיר קָדוֹשָׁךְ . עָשָׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁבָּן
כְּבוֹדָךְ . עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָמוֹת הַיכָּלָד . עָשָׂה לְמַעַן הַרִּיסּוֹת מִזְבְּחָךְ .
עָשָׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קָדוֹשָׁךְ . עָשָׂה לְמַעַן טְבוּחוֹים עַל יְחִידָךְ .
עָשָׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמַיִם עַל קָדוֹשׁ שְׁמָךְ . עָשָׂה לְמַעַן יוֹנָקִי
שְׁדִים שְׁלָא חַטָּאוֹ . עָשָׂה לְמַעַן גִּמְולִי חַלֵּב שְׁלָא פְּשָׁעוֹ . עָשָׂה
לְמַעַן תִּינּוֹקוֹת שְׁלַבְתְּךָ . עָשָׂה לְמַעַן אֶם לֹא לְמַעַנָּנִי . עָשָׂה
לְמַעַן וְהַוְשִׁיעָנִי :

עֲנָנָנוּ יְהֹוָה עֲנָנָנוּ . עֲנָנָנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנָנָנוּ . עֲנָנָנוּ אֲבִינוּ עֲנָנָנוּ . עֲנָנָנוּ
בּוֹרָאנוּ עֲנָנָנוּ . עֲנָנָנוּ גּוֹאַלְנוּ עֲנָנָנוּ . עֲנָנָנוּ דּוֹרְשָׁנוּ עֲנָנָנוּ . עֲנָנָנוּ
הַאֲלֵהָמָן עֲנָנָנוּ: עֲנָנָנוּ וְתִיקְרָבֵבְךָ עֲנָנָנוּ . עֲנָנָנוּ נָזָהָר עֲנָנָנוּ .
עֲנָנָנוּ

עננו חי וקיים עננו: עננו טוב ומטיב עננו - עננו יודע יציר עננו -
עננו כובש כבשים עננו - עננו לובש צדקות עננו - עננו מלך
מלך המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו - עננו סולח ומוחל
עננו - עננו עונה בעת צרה עננו - עננו פודה ומatial עננו - עננו
צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו - עננו קשה לכעס
עננו - עננו ברך לרצות עננו - עננו רחים וחנון עננו: עננו שומע
אל אבויים עננו - עננו תומך תמים עננו - עננו אללה אבותינו
עננו - עננו אלהי אברהם עננו - עננו פחד יצחק עננו - עננו אביר
יעקב עננו - עננו עוזרת השבטים עננו - עננו משגב אמונות עננו -
עננו עונה בעת רצון עננו - עננו אבי יתומים עננו - עננו דין
אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המורה הוא יעננו - מי שענה
לי יצחק בנו כשבעקד על גבי המזבח הוא יעננו - מי שענה
לייעקב בבית אל הוא יעננו - מי שענה ליוסף בבית האסורים
הוא יעננו - מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו - מי
שענה למשה בחורב הוא יעננו - מי שענה לאהרן במחטה הוא
יעננו - מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו - מי
שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו - מי שענה לשモאל במצפה
הוא יעננו - מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלם הוא יעננו -
מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו - מי שענה לאלישע
ביריחו הוא יעננו - מי שענה ליזנה במעי בגדה הוא יעננו - מי
שענה לחזקיה מלך יהודה בחליו הוא יעננו - מי שענה לחנניה
МИשאול ועזריה בתוך בבשן האש הוא יעננו - מי שענה לדניאל
בגוב אריות הוא יעננו - מי שענה למרדכי ואסתר בשושן
הבירה הוא יעננו - מי שענה לעזריא בגוללה הוא יעננו - מי
שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמים והישראלים הוא יעננו:
ויאמר דוד אל גדי צר לי קאד נפלה בא ביד זי כי רבים רחמייך וביד אDEM אל אפולה:

(אין נופלים ע"פ)

רחום וחנון חטאתי לפניה. אין מלא רחמים רחם עלי וקבע תחנון: אין אל באפק תוכני
ואל בחקתך תיסרני: חנני זי כי אומל אני רפאני זי כי נבהלו עצמי: ונפשי

נכלה

א) שם"ב כד י"ד. ב) תהילים ו ב אליך.

סליחות ליום ראשון

נבהלה מאד ואתה יי' עד מתי: שובה יי' חלאה נפשי הושעני למען חסדק: כי אין במוות
וכך בשאול מי יודה לך: נעלתי באונחת אשחה בכל לילה מטהתי בדמעתי ערשוי אמשה:
עששה מכם עני עתקה בכל צורך: סורו מני כל פועליו און כי שמע יי' קול בכיבי: שמע
יי' תחנתני יי' חלמתי יקח. יבשו ויבהלו מארך כל אויבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומפי ממית וממחיה. מסיק מושאל לחיי עולם. בראש כד חטי אבוי לקייה.
אבוי דחיס אפי לאביה: עבדא דמריד נפיק בקהל. מריה פאייב
ומביר קולריה: ברה בוקרה און וחטינו גוף. לא רוי נפשינו בגדיינו מערינו. עבדא
אונ ומרזנו גוף. הוא בזחא. הוא בשבייא. הוא במלקיותא. במתו מגן ברוחם
donefisn. אפי לאבינו דתקופ עלה. עד דלא נהוי גמרא בשבייא:

מכנים רחמים הכניסו רחמיםינו. לפני בעל הרחים: ממשיעי חפלה. השמיינו
חפלהנו. לפני שומע חפלה: ממשיעי צעה. השמיינו צעהנו. לפני
שומע צעה: מכנים דמעה. הכניסו דמעותינו לפני מלך מתראה בדמעות:
השפתלו וברבו חנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפני. השמיינו
לפנינו תורה ומעשים טובים של שכני עפר. זכור אהבתם ויתיה ורעם של
האבד שאירית יעקב. כי צאן רועה נאמנו היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל
ולשניתה. מהר עגנו אלהי ישענו. ופדרנו מכל גורות קשות והושיצה ברחמים

הרבבים ממשים צדקה ועמה:

מן דבשמייא. לך מתחנו. כבר בשבייא. מתחנו לשבייה. כל הון בני שביא.
בכספאו מתפרקין. וצמך ישראל ברחים ובתנוני. כי לו שאלהין ובעתון
דלא נהזר ריאם פון גזקdem:

מן דבשמייא לך מתחנו. בעבדא מתחנו למירה. עשיי און ובחשובא שרין.
מרידינו נפשינו מעקחו דוגביסן. חילא לית קו לרוץיך קרן. עביד בديل
קיאמא דגורת עם אבקתנא:

שומר ישראל שמור שאירית ישראל ולא יאבד ישראל האומרים
שמע ישראל:

שומר גוי אחד שמור שאירית עם אחד ולא יאבד גוי אחד
המייחדים שמך יי' אלהיני יי' אחד:

שומר גוי קדוש שמור שאירית עם קדוש ולא יאבד גוי קדוש
המשלשים בשלש קדושים לקדוש:

מתראה ברחים ומתרפים בתנונים התראת והתרפים לדור עני
בי אין עוזר:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אָבִינוּ אֹתָה. אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֹתָה. אָבִינוּ מַלְכֵנוּ רְחֵם עַלְיָנוּ. אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲנֹנוּ וְעַגְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשָׂה עַמְנוּ צְדָקָה
וְחֵסֶד לְמַעַן שְׁמַה הַגָּדוֹל וְהַוְשִׁיעָנוּ:

וְאֶגְהָנוּ לֹא גָּרַע מָה גַּעַשָּׂה, כִּי עַלְיכֶּה עִינֵּינוּ. זֶכֶר
רְחֵמִיהָ יְיָ וְחִסְכִּיהָ, כִּי מְעוֹדִים הַמָּה. יְהִי
חִסְכָּה יְיָ עַלְעֵינוּ, בְּאֵשֶׁר חֲלִינוּ לְךָ. אֶל תַּזְבִּיר לְנוּ שְׁגָנּוֹת
רָאשָׁנִים, מִתְהַרְּבֵר יְקַדְּמוּנוּ רְחֵמִיהָ, כִּי דְלֻונָּנוּ מָאָד. חֲנָנוּ
יְיָ חֲנָנוּ, כִּי רַב שְׁבַעַנוּ בָּזָה. בְּרַגְנוּ רְחֵם תַּזְכּוֹר, בְּרַגְנוּ
עֲקָדָה תַּזְבּוֹר, בְּרַגְנוּ תִּמְימּוֹת תַּזְכּוֹר, בְּרַגְנוּ אֲהָבָה
תַּזְכּוֹר: יְיָ הַוְשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגַנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ. כִּי הַאָ
דָּעַ יָצַרְנוּ, זְכוֹר כִּי עַפְרָא אָנָחָנוּ. עֹזְרָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנָנוּ עַל
דָּבָר כְּבוֹד שְׁמָה, וְהַצִּילָנוּ וּכְפַר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁפָה:

וַיַּגְדַּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רֶבֶא, אֵל בְּעַלְמָא דִי בְּרָא בְּרוּתָה וַיַּמְלִיךְ מַלְכָותָה,
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָה וַיַּקְרֵב מִשְׁיחָה. אֵל בְּחִיכָּוֹן וּבְיוּמִיכָּוֹן וּבְחִיכָּי דְּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרְבָּא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהָא שְׁמָה רֶבֶא מְבָרֵךְ לְעַלְםָ
וּלְעַלְמָי עַלְמָיָא. יְחִבָּרָה, וַיַּתְבַּחַח, וַיַּחֲפָאָר, וַיַּתְרֹמָם, וַיַּתְנַשָּׁא, וַיַּתְהַדֵּר
וַיַּתְעַלָּה, וַיַּתְהַלֵּל, שְׁמָה דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. אֵל לְעַלָּא מִן בְּרַכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תִּשְׁבַּחַתָּא וְנַחֲמָתָא, דָאָמִין בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן:
תַּתְקַבֵּל צָלוֹתָנוּ וּבְעַוְתָהָנוּ דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָס אַבְיהָזָן דִי בְּשָׁמְיאָ וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהָא שְׁלָמָא רֶבֶא מִן שָׁמְיאָ וְחִיָּם טוֹבִים עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן: עֲשָׂה שְׁלָום בְּמַרְומִיו הָוּא יַעֲשֵׂה שְׁלָום עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבְיָ בֵּיתָהּ עֹזְרֵ יְהֻלָּם פָּלָהּ: אֲשֶׁרִי
הַעַם שָׁבַבָּה לֹו, אֲשֶׁרִי הַעַם שָׁיִי אֱלֹהִים:
תְּהִלָּה לְדוֹנָה, אֲרוֹנִיכָּה אֱלֹהִי הַפְּלָךְ, וְאַכְרָבָה
שְׁמֵךְ לְעוֹלָם וְעָדָה: בְּכָל יוֹם אַכְרָבָה, וְאַהֲלָה
שְׁמֵךְ לְעוֹלָם וְעָדָה: גָּדוֹלָה וּמִגְּדוֹלָה מֵאָה, וְלִגְדוֹלָה
אַיִן הַקָּרֶב: הַוָּר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂה, וְגַבּוֹרָתָה
יִמְרוּ: הַדָּר כְּבוֹד הַוְּהָה, וְרַבְּרִי נְפָלָתָה
אֲשִׁיחָה: וְעַזּוּז נְרוֹאָתָה יַאֲמִרוּ, וְגַדְלָתָה
אֲסְפָרָנָה: זָכָר רַב טוֹב הַיְבִיעָה, וְצִדְקָתָה יַרְגִּנוּ:
חַנּוּן וּרְחוּם יְאָרֶה אֲפִים וְגַדְלָל הַסְּבָרָה: טוֹב יִלְכָל,
וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוֹה יִי כָּל מַעֲשֵׂה
וְחַסְדֵּיהָ יִבְרָכוּהָ: כְּבוֹד מִלְכָוֹתָה יַאֲמִרוּ,
וְגַבּוֹרָתָה יִדְבָּרוּ: לְהַווִּיע לְבָנֵי הָאָדָם גַּבּוֹרָתָיו,
וּכְבוֹד הַדָּר מִלְכָוֹתוֹ: מִלְכָוֹתָה, מִלְכָוֹת כָּל
עוֹלָמִים, וּמִמְשְׁלָקָתָה בְּכָל הָר וָדָר: סָמֵךְ יִי לְכָל
הַנְּפָלִים, וּוֹקֵף לְכָל הַכְּפָפִים: עַיִינִי כָּל אַלְיָה
יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן לְהָם אֶת אַבְלָם בְּעַתָּה: פּוֹתָה
אֶת יְהָה, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל הַיְּרָצָן: צִדְיקִי יִי בְּכָל
הַרְכִּיז, וְחַסְדֵּר בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹבִי יִי לְכָל קְרָאָיו,
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת: רְצָוָן יְרָאוּ יִעְשָׂה,
וְאַת שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וּוַיְשִׁיעָם: שׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל

אהביו, ואת כל הרישעים ישביר: תהלה יי' דברי, ויברך כל בשר שם קרש לעולם ועדת: ואנחנו נברך יה, מערה ועד עולם הלויה:

לש"ז חזי קרייש

יתגדל ויתקדש שמה רבא, כי בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכינו ובוומיכון ובחייב רכל בית ישראל, בעגלא ובכמן קרייב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עולם. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומס, ויתנסה, ויתהדר ויתעלה, ותהלל, שמה דקרשא בריך הוא. כי לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

לה ארני הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתאנן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינה פשׂטה לקבל טבבים: לא בהבד ולא במעשים באנו לפניה. כדלים וכראשים דפקנו דתיהך. רלטיך דפקנו רהום ותנוון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך מלכני ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבוא: יבא כל בשור להשתחוות לפניו יהונָה: יבוא ותשתחוו לפניו ארני ויכבדו לשם: באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהונָה עשנו: באו שעריו בתורה חצורתו בתהלה הודו לו ברכו שמוא: הנה ברכו את יהונָה כל עברי יהונָה העומדים בבית יהונָה בלילהות: שאו ירכם קדוש וברכו את יהונָה: נבואה למשכנותיו נשפחונה להבדום רגליו: רוממו יהונָה אלהינו והשתחוות להבדם רגליו קדוש הוא: רוממו יהונָה אלהינו והשתחוות להבר קדשו כי קדוש יהונָה אלהינו: השתחוו ליהונָה בהדרות קדוש חילו מפנוי כל הארץ: ואנחנו ברוב מסדר נבא ביתה נשתחווה אל היכל קדש ביראתך: נשפחונה אל היכל קדש ונורדה את שמך על מסדרך ועל אמתך כי הגראף על כל שםך אמרתך: יהונָה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמנתך סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהונָה ידמה ליהונָה בני

(א) תהילים קטו י.ח. (ב) דניאל ט ז. ג) תהילים סה ג. ד) ישעיהו סו כג (כשינויו). ה) תהילים פו ט. ו) שם צה ו. ז) שם ק. ד. (ח) שם קלד א. ט) שם שם ב. י) שם קלב. כ) שם צט ה. ל) שם שם ט. מ) שם צו ט. נ) תהילים ה ח (כשינויו). ס) שם קלח ב (כשינויו). ע) שם פט. פ) שם שם ז.

בבנֵי אלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעַשָּׂה נְפָלוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָךְ: כִּי גָדוֹל מַעַל שְׁמִים חָסֶדךְ וְעַד שְׁחָקִים אַמְתָּךְ: גָדוֹל יְהוָה וּמַה לְאָמָד וּלְגָדְלָתוֹ אֵין חֲקָר: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַה לְאָמָד נֹורָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי אֶל גָדוֹל יְהוָה וּמַלְאָךְ גָדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר מֵיָאֵל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךְ וּכְגַבּוּרוֹתיךְ: מֵיָאֵר יְהוָה מַלְאָךְ הָגּוֹים כִּי לֹךְ יְאַתָּה כִּי בְּכָל חֲכָמִי הָגּוֹים וּבְכָל מַלְכוֹתָם מֵאַין כְּמוֹךְ: מֵאַין כְּמוֹךְ יְהוָה גָדוֹל אַתָּה וּגָדוֹל שְׁמֵךְ בְּגַבּוּרָה: לֹךְ זְרוּעַ עַם גִּבּוּרָה פָעוֹז יְדָךְ תְּרוּם יְמִינָךְ: לֹךְ יוֹם אָרֶץ לֹךְ לִילָה אַתָּה הַכְּנִינוֹת מָאוֹר וְשָׁמֵשׁ: אֲשֶׁר בִּידָךְ מִחְקָרִי אָרֶץ וְתוֹעֲפֹתָה הָרִים לוֹ: מֵי יִמְלָא גִבּוּרָות יְהוָה יְשָׁמֵעַ כָּל תְּהַלְתָּו: לֹךְ יְהוָה הַגָּדָלָה וְהַגּוּרָה וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּצָחָה וְהַהְוֹדָה כִּי כָל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ: לֹךְ יְהוָה הַמְמָלָכָה וְהַמְתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ: לֹךְ שְׁמִים אָרֶץ לֹךְ אָרֶץ תָּבֵל וּמַלְואָה אַתָּה יִסְדָּקָם: אַתָּה הַצְּבָתָךְ כָּל גִבּוּלּוֹת אָרֶץ קִיזָן וְחוֹרֵף אַתָּה יִצְרָפָם: אַתָּה רַצְצָתָךְ רָאשָׁי לְוִיחַן תְּחִנָּנוּ מַאֲכָל לְעַם לְצִיםָים: אַתָּה בְּקֻעַת מַעַין גַּנְחָל אַתָּה הַוּבָשָׂת נְהָרוֹת אַיִּמן: אַתָּה פּוֹרָתָ בְּעֹזֶק יָם שְׁבָרֶת רַאשִׁי תְּנִינִים עַל הַמְּפִים: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגָאוֹת הַיּוֹם בְּשֹׂא גְּלִיו אַתָּה תְּשִׁבָּחָם: גָדוֹל יְהוָה וּמַה לְאָמָד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׁرָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָךְ: אֶל נָעָרֶץ בְּסָוד קְדוּשִׁים רַבָּה וּנֹורָא עַל כָּל סְבִיבָיו: וַיַּדְוּ שְׁמִים פְּלַאֲךְ יְהוָה אָף אִמְונָתָךְ בְּקֹהֶל קְדוּשִׁים: לְכֹו נְרַנְנָה לְיְהוָה נְרִיעָה לְצִוְרֵי יְשֻׁעָנוּ: נְקַדָּמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹךְהָבָזָרָה נְרִיעָ לוֹ: צָדָק וּמְשֻׁפְט מִכּוֹן כְּסָאֵךְ חֶסֶד וְאַמְתָּה יִקְדְּמוּ פְּנִינָךְ: אֲשֶׁר יְחִדְיוֹ נְמַתִּיק סָוד בֵּבִית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרֶגֶשׁ: אֲשֶׁר לוּ הַיּוֹם וְהַוָּא עֲשָׂהוּ וְנִבְשָׁת יְדָיו יִצְרוּ: אֲשֶׁר בִּידָךְ נְפָשָׁךְ כָּל חַי וּרוּחָ כָּל בְּשָׂר אִישׁ: הַגְּשָׁמָה לֹךְ וְהַגּוֹף פְּעֻלָךְ: חַוִשָּׁה עַל עַמְלָךְ: הַגְּשָׁמָה לֹךְ וְהַגּוֹף שְׁלָךְ: יְהוָה עֲשָׂה לִמְעֵן שְׁמֵךְ: אַתָּה אָנוּ עַל שְׁמֵךְ יְהוָה: עֲשָׂה לִמְעֵן שְׁמֵךְ: בְּעִבּוּר כְּבָוד שְׁמֵךְ. כִּי אֶל חַנוּן וּבְרוּחָם שְׁמֵךְ: לִמְעֵן שְׁמֵךְ יְהוָה וּסְלָחָתָךְ לְעַונְגָנוּ כִּי רַב הָוּא:

סְלָחָתֵנוּ אֲבִינּוּ. כִּי בְּרוּבָ אַוְלָתָנוּ שְׁגִינּוּ.
מְתֻחָלֵנוּ מְלַכָּנוּ כִּי רַבָּזְנוּ עַזְגִינּוּ:

כִּי

א) תְּהִלִּים פָרִי. ב) שֵׁם קָה ה. ג) שֵׁם קָמָה ג. ד) שֵׁם צְוָד. ה) שֵׁם צְהָב. י) דְּבָרִים גַדְע. ז) יְרִמְיָהוּ. ח) שֵׁם שְׁמָה
תְּהִלִּים פָט יְהִי. ט) שֵׁם עַד טו. כ) שֵׁם צָה ד. ל) שֵׁם צָה ב. מ) דְּרִיאָא כְטִיא. נ) תְּהִלִּים פָט יְבָ. ס) שֵׁם עַד יְהִי. ע) שֵׁם שְׁמָה
ז) שֵׁם שְׁמָה טו. א) שֵׁם שְׁמָה יְג. ק) שֵׁם פָט יְהִי. ר) שֵׁם מַחְבָּב. ש) מַלְיָבִיט טו. ת) תְּהִלִּים פָט ח. א) שֵׁם שְׁמָה ב. כ) שֵׁם
זה א. ג) שֵׁם שְׁמָה ב. ד) שֵׁם פָט טו. ה) שֵׁם נָה טו. ו) שֵׁם צָה ה. ז) אַיּוֹב יְהִי. ח) תְּהִלִּים כָה יְהִי (בְשִׁנְיוֹ).

כִּי עַל רְחַמֵּיד הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחוֹם. וְעַל צְדִקּוֹתִיךְ אָנוּ נְשֻׁנִים
וְלְסְלִיחּוֹתִיךְ אָנוּ מְקוּיִם וְלִישְׁוּתֶךָ אָנוּ מְצֻפִים. אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱוֹהֶב
צְדִקָתָם מִפְּרָט מַעֲבֵיר עֲזֹנּוֹת עָמוֹ וּמְסִיר חֲטָאת יְרָאֵינוּ. פּוֹרָת בְּרִית
לְרֹאשׁוֹנִים וּמְלֹויִם שְׁבוּחָה לְאַחֲרוֹנִים. אַתָּה הוּא שִׁירְדָת בָּעֵנוֹ בְּבוֹדֵה עַל
הַר סִינִי. וְהָרָאיֶת דָּרְכֵי טוֹבֵךְ לְמִשְׁה עַבְדֵךְ. וְאוֹרֶחותַ חַסְדֵיכְ גְּלִיתַ לָנוּ.
וְהִזְדַּעַתְּךָ כִּי אַתָּה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אָרְךָ אֲפִים וּרְכָבָה חַסְדָךְ וּמְרָבָה לְהַטִּיבָה.
וּמְנַהֵגַ הָעוֹלָם בָּלוּ בְמִדְתָּה הַרְחָמִים: וּבָנְכָתּוֹב יוֹאָמֵר אָנָי אֲעַבֵּר בְּלָל
טוֹבֵיכְ עַל פָּנֵיךְ וּבְקָרָאתִי בְּשָׁם יְיָ לְפָנֵיךְ וְתַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחָזָנוּ וּרְחַמְתִי
את אֲשֶׁר אָרְחָם:

אֶל אָרְךָ אֲפִים אַתָּה וּבְעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וְדָרְךָ תְּשֻׂבָה
הַוּרִיתָ. גְּדוּלָת רְחַמֵּיד וְחַסְדִּיךְ תְּזַכֵּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
לְזֹרֶע יִדְיִיךְ: תְּפַנּוּ אֲלִינוּ בְּרַחְמִים. כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל
הַרְחָמִים: בְּתַחְנוּןִוּ וּבְתִפְלָה פָנֵיךְ נִכְהָם. בְּהִזְדַּעַת לְעֵנוֹ
מִקְדָּם: מְחַרְזָן אֲפֵךְ שָׁובָן. כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ בְּתוֹבָה. וּבְצָל
בְּנִפְנֵיךְ נִחְסָה וּגְנַתְלוֹןִ: בְּיוֹם וּגְרָד יְיָ בְּעֵנוֹ: טָעֵבָר עַל
פְּשָׁע וּתְמַחָה אַשְׁם. בְּיוֹם וּיְתִיאָב עַפְנוֹ שָׁם. תָּאוֹזֵן שְׁוּעַתְנוֹ
וּתְפָשִׁיבָ מִנוֹ מְאָמֵר. בְּיוֹם וּיְקָרָא בְּשָׁם יְיָ וּשְׁם גְּאָמֵר:

וּוַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָנֵיכְ וּוַיְקָרָא:

יְהֹוָה יְהֹוָה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אָרְךָ אֲפִים וּרְכָבָה חַסְדָךְ
וְאָמָתָה: נִצְרָחָסְרָלְאָלְפִים נִשְׁאָעָן וּפְשָׁעָ
וּחְטָאָה וּנְקָהָה: וּסְלָחָתָלְעָזְגָנוֹ וּלְחַטְאָתָנוֹ וּנְחַלְתָּנוֹ:
סְלָחָלְנוֹ אֲבִינוֹ בַּי חַטָּאָנוֹ מִחְלָלְנוֹ בַּי פְשָׁעָנוֹ:
כִּי אַתָּה אָדָנִי טֹב וּסְלָחָ וּרְכָבָה חַסְדָךְ לְכָל קֹרְאֵיךְ:
אָבֵד חַסִידָן הָאָרֶץ וַיַּשְׁרֵב קָאָדָם אָיוֹן: אַיִן קוֹרָא בְשָׁמָךְ בָּאָזְקָד מְתַעוּרָד לְהַזִּיק
בָּזָה: הַוּשִׁיחָה יְיָ כִּי גָמָר חַסִיד כִּי פְסָו אָמְנוּנִים מַבָּנֵי אָדָם: כִּי עַמְךָ מְקוֹר
חַיִם בְּאָוֹרֶךָ גְּרָאתָ אָוֹר: כִּי עַמְךָ יְהָסֵד וּמְרָבָה עָמוֹ פְדוּתָה: וְהָוָא יְפָרָה אֶת יִשְׂרָאֵל

מִפְלָצְנוֹתָיו:

בְּרַחְמָם אָב צָל בְּנִים גָּנוֹ חַרְבָּמָ יְיָ אֲלִינוֹ: לְיָיִן הַיְשָׁוָה עַל צָמָךְ בְּרַכְתָּחָ פְּלָה:
יְיָ צְבָאות עָמְנוֹ מְשַׁבֵּב לְנוֹ אַלְהִי יְצַחֵב סְלָה: יְיָ צְבָאות אֲשֶׁרְיָ אָדָם בּוֹטָחָ
בָּזָה: יְיָ הַוּשִׁיחָה הַמֶּלֶךְ יְצַגֵּנוֹ בְּיוֹם קָרְאָנוֹ: סְלָחָנָא לְעֵזָנוֹ הַצְמָה גְּגֹזָל חַסְדָךְ.
וְכָאֵשׁ

(א) שמות לג. יט. (ב) שם לד. ז. (ג) שם שם ז. ד. (ד) שם שם ט. ה. (ה) מיכה ז. ב. (ו) ישעיה ז. ב. (ז) מיכה ז. ב. (ח) תהילים ט. ב. (ט) תהילים ט. ב. (י) שם לו. יי. (כ) שם קל. ז. (ל) שם שם ח. ל. (מ) שם גג. ג. (נ) שם מוח. ס. (ו) שם פד. ג. (ע) שם כ. י. (פ) במדבר יד. יט.

וכאשר נשאהה לעם הוה ממצרים ועד הנה ושם נאמר^{א)}. ויאמר יי' סלחתי בדביך: הטה אלמי אונך ישמע פה עגיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה: כי לא על צדוקתינו אנחנו מפילים תחננוינו לפניה כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה סלחה אדני הקשيبة ועשה אל תאמר למען אלקי כי
שם נקרא על עירך ועל עמד:

אלהיינו ואלהי אבותינו

אם עוגני רבו להגדיל. בנו ענו עבות בגדיל. גרמו לנו
בנתים להבדיל. דרכיכי רחמייך לא תחרדי: הרגדיל
במדת חסיד התנית. ואלה הוא שמקדס היהת. זכור
עדתך אשר קנית. הין שיריך בבור בנית: מעננה נפי
קרת נתנים. ישברנו עין סלע איתנים. כאחד דברינו
במקומות תנאים. לרווחה צאת במחה מתרנים: מרוב פקדות
ובהריה מחלחלת. נקטה נפשי לעפר בוחלת. סמבה
בטן לאץ נשחלת. עורה למלה תישן רוחלת: פחה קום
קרוא אסירה חפויז. דזק העטים חשבונם קפויז. קבוץ
פזריך עדר הנפויז. ראות עולתה ביה תקפויז: שמור
שבועת חסד ותנאי. הם וציבור בנאי ארעי. שלומו
יציה רבלי ננאי. הפה ושות לטוּבה הפנאי: קטע כי
יעקב ודרל. ידווע חולוי נבזה וחדל. חיים וחסד מעה
ומנדל. כאיש ערחה בחה ינדל:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחаг בחסידות מוחל
ענות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים
וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כלבשר ורוח. לא כרעתם
תגמול. אל הוריית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
שלש עשרה. כהודעת לנו מקדם. כמו שכתוב נירד יי' בענין
ניתיצב עמו שם ניקרא בשם יי':
"ויעבור יהוה על פניו ניקרא"

**יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נווצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטא ונקה:**

א) במדבר יד. ב. דניאל ט. יט. ג) שם שם יט. ד) שמות לד. ה) שם שם ג. ו) שם שם ז. וסלחר

וְסַלְחָתָ לְעֹגֶנוּ וְלַחֲטָאתֵנוּ וְנִחְלָתֵנוּ:

סלוח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפני כי פשענו כי אתה אדני טוב וסלוח ורב חסד לכל קוראיך:

ברחם אב על בנים כון תרחם יי' עליינו: לי' הישועה על עמר ברכתך סלה:
 יי' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי' צבאות אשרי אדם בטוח
 בה: יי' הושיעה המליך יunganנו ביום קראנו: סלח נא לעזע העם הנה בגודל מסדה.
 וכאשר נשאטה לעם הנה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. ניאמר יי' סלחתי
 בזבריך: הטה אלמי אונגה ושמע פחת ענייך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא
 שם עליה: כי לא על צדוקתינו אונחנו מפליים מהונינו לפניו כי על רחמיד
 הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הkickiba ועשה אל תחאר למן אלמי כי
 שם נקרא על עירך ועל עמד:

אלהיינו ואלהי אבותינו

אויתיך קוייתיך הארץ מרתקים. בקרבי שתרתיך קראתיך ממעמקים. גורsty
 לתאותך כאיל על אפיקים. דרשתיך ובחשיך ברחובות ובשוקים:
 הנה העת פרוים לדוחקים. ותעשה דין ומשפט לעשוקים. זמוריהם שחתו
 וב考ום בזקקים. חמושים בגושים בידי מדיקים. טפולייך שעשעת פילדים רבים.
 ימים רבים לחוצים ודפקים. כל חסרו מטבח רകים. לבאים שניהם עלימו
 חורקים. מססת זונחת וננטחת דבקים. נארת ברית שלשת החשוקים. סחי שמתנו
 מפים ולקיים. עצומי גזם ואכולי ילקים. פצעי חבורות ואברים מתפרקים. ארי
 תדלנו ודלנו מתרוקים. קומה עוזרת לנאנחים ונאנקים: רומים מאשפות ומUPER
 פקים. שלטונו בידך ירודיך להקים. פקוף בשחק וממשתח בארכים. אך לשחק
 יודו הצדיקים. בנשואך ראש שבטים מזקקים. עתה יאמרו הקרובים וקרחוקים.
 חזק ואמץ דבריו הקים. קים מאקרו שוכן שחקים. לחכאלת השرون שושנת
 העמקים:

יִשְׂרָאֵל נֹשֵׁעַ בַּיְּתְשׁוּעָתָ עֲולָמִים. גַּם הַיּוֹם
יֹשֵׁעַ מִפְּנֵיכֶם שׁוֹגֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה
רַב סְלִיחָות וּבַעַל הַרְחָמִים: שְׁעִירִיךְ הַם
דוֹפְקִים בְּעֲנִים וּדְלִים. צָקוֹן לְחַשֵּׁם קְשׁוֹב יְהִי
שׁוֹכוֹן מְעוֹלִים. כִּי אַתָּה: פְּחוֹדִים הַסְּמָכֵל צְרִיךְם.
מִמְחַרְפֵיכֶם וּמִמְגַדְפֵיכֶם. נָא אֶל תַּעֲזֹבֵם יְיִי
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם. כִּי אַתָּה: טֹבוֹתֵיכֶם יְקַדְמוּ לְהַמִּים

בַּיּוֹם

א) שמות לד. ב) תהילים פו. ה. ג) תהילים קג. ג. ד) שם גט. ה) שם מו. ח. ו) שם פר. יג. ז) שם כ. ח) במדבר יט.
 ט) שם שם כ. ז) דניאל ט. יח. כ) שם שם יט.

בַּיּוֹם תּוֹכֵחָה . וּמִתּוֹךְ צְרָה הַמְצִיאָם פְּרוֹת
וְרוּחָה . כִּי אַתָּה : יוֹשַׁעַ לְעֵינֵינוּ . וְאֶל יִמְשָׁלוּ בָּם
רְשָׁעִים . בְּלִיה שְׁעִיר וְחוֹתָנוּ . וַיַּעֲלוּ לְצִוֵּן
מְוַשְׁיעִים . כִּי אַתָּה : הַקְשִׁיבָה אֲדֹון לְקוֹל
שְׂעוֹתָם . וְלִמְבוֹן שְׁבַתְךָ הַשְׁמִים תַּעַלה
תְּפִלְתָּם . בְּיַאֲתָה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרְחָמִים :
יְשָׁרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּי תְּשׁוּעָת עֲזָלִים . גַּם הַיּוֹם
יְוַיְשַׁעַ מִפְּהַשְׁכָּנָן מְרוֹזִים . בְּיַאֲתָה
רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרְחָמִים :

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פֵּסָא רְחָמִים וּמַתְנָגֶג בַּחֲסִידוֹת מוֹחֵל
עָזָנוֹת עָמוֹ . מַעֲבִיד רָאשָׁוֹן רָאשָׁוֹן . מַרְבֶּה מַחְילָה לְחַטָּאים
וְסְלִיחָה לְפֹשָׁעים . עָשָׂה צְדָקָות עִם בָּל בָּשָׂר וְרוּחָה . לֹא כְּרֻעָתָם
תְּגִמּוֹל . אֵל הַוּרִיךְ לָנוּ לוֹמֶר שֶׁלַשׁ עֲשָׂרָה . וְכֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שֶׁלַשׁ עֲשָׂרָה . בְּהַוְרָעָת לָעֲנָנוּ מַקְדָּם . כְּמוֹ שְׁכָתוֹב נִירְד יְיָ בְּעָנָן
נִתְאַכֵּב עָמוֹ שְׁם וַיִּקְרָא בְּשָׁם יְיָ :
וַיַּעֲכֹר יְהֹוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא :

יְהֹוָה יְהֹוָה אֵל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךְ אָפִים וּרְבָה חִסְדָּךְ וְאֶמְתָּה :
נוֹצֵר חִסְדָּךְ לְאֶלְפִּים נוֹשָׁא עָזָן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנַקָּה :
וּסְלִיחָתָךְ לְעָזָנָנוּ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ :

סְלָחْ לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ . מַחְלָל לָנוּ מַלְכָנוּ כִּי פְשָׁעָנוּ : כִּי אַתָּה אֶדְעָנִי טוֹב
וּסְלָחْ וּרְבָה חִסְדָּךְ לְכָל קּוֹרָאיךְ :

בְּרָחָם אָב עַל בְּנִים גַּו תְּרָחָם יְיָ שְׁלֵינוּ : לְיִי תְּיוֹשָׁעָה עַל עַמְּךָ בְּרָכָתְךָ סְלָה :
יְיָ צְבָאות עַמְּךָ מַשְׁגַּב לָנוּ אֱלֹהִי יַעֲכֵב סְלָה : יְיָ צְבָאות אֲשֶׁר יְיָ אָדָם פּוֹטָם
בָּה : יְיָ הַוְשִׁיאָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנָנוּ קְיוּם קְרָאנוּ :

אֵל תּוֹכֵר לָנוּ צְוּנוֹת רַאשׁוֹגִים מַהְר יַקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיד כִּי דְלֹונָנוּ קָאָד : הַטָּאת
גְּנִיעָרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אֵל תּוֹכֵר כְּמַסְדָּךְ זְכָר לָנוּ אַתָּה לִמְצֹן טִיבָךְ יְיָ :

וְכֹר

א) שמות ל' ה. ב) שם שם ו. ג) שם שם ז. ד) שם שם ט. ה) תהילים ט' ה. ו) שם ג' ג. ז) שם ג' ט. ח) שם מ' ח.
ט) שם פר' ג. ז) שם כ' ז. כ) שם עט ח. ל) שם כה ז (בשני).

ולך רחמים יהוה נחסידיך כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצונו עמה פקדנו בישועתך: זכור עזתך קנית קדום גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יהוה חכמת ירושלים אhabת ציון אל תשכח לנצח: אתה מקום תرحم ציון כי עת לחגנה כי בא מועד: זכור יהוה לבני אודם את יום ירושלים האומרים ערו ערוי עד היסוד בה: זכור לאברם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם לך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם כוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתיamu לורעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברם ליצחק וליעקב אל תפנו אל קשי העם הזה ואל רשותו ואל חטאתו: אל נא תחת עצמי חטאתי אשר נולנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת זכרתי את בריתך יעקוב ואני את-בריתך יצחק ואני את-בריתך אברם אונפור והארץ אונפור: זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת זכרתי להם ברית ראשונים אשר הוציאתי-א웃ם מארץ מצרים לעיני הגויים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עמנו פמו שהבטחתי נאפר-גמס-זאת בהיותם בארץ אויביהם לא-מאסתים ולא-געלתים לכלותם להפר בריתך אם כי אני יהוה אלהים: השב שביתנו ורחמננו כמה שבחותך ושב יהוה אלהיך אלהיך את-שביתך ורחמןך ושב וקצת מלדי-העמים אשר הפיק יהוה אלהיך שפה: קבוץ נדוחינו כמה שבחותך אם יהיה נדחך בקצה הימים ממש יקצת יהוה אלהיך וממש יקח: מה פשעינו בעב וכען כמה שבחותך מהחתי כעב פשעיך וכען חטאיך שוקה אליו כי גאלתיך: מה פשעינו וחתאתיך לא אופור: הלבן חטאינו פשיג וכאמր כמה שבחותך - לך נא וננכח יאמר יהנה אס-יהיו חטאיכם בשנים פשיג ילבינו - אס-יאדיםו בתולע באמר יהיו: זרוק עליינו מים טהורים וטהרנו כמה שבחותך - ונורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל-גלויליכם אטהר אתכם: רחם עליינו ואל פשחיתנו כמה שבחותך - כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישכח את-ברית אבתיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאhabת את שם כמה שבחותך ומל יהוה אלהיך את-לבך ואת לבבך ורעד לאhabת את-יהוה אלהיך בכל-לבך ובכל-גוףך נפשך

א) תהילים כו. ב) שם קו ר (בשינוי). ג) שם עד ב. ד) שם קב. ד. ה) שם קל ז. ו) שמות לב. ג. ז) דברים ט. כו. ח) במדבר ב. יא. ט) ויקרא כט. ב) שם שם מה. כ) שם כומר. ל) דברים לג. ג) שם שם ד. נ) ישעיה מד. ב. ס) שם מג. כה. ע) שם א. יח. פ) חזקאל לו כה. ז) דברים ד. לא. ק) שם לו.

נפשך למן חיך : הוצא לנו בבקשותנו כמה שכתוב ובקשתם
משם את־יהנה אלהיך ומצאת כי תדרשו בכל־לבך ובכל־נפשך :
תביאנו אל הר קדש ושם חנו בבית תפלה כמה שכתוב
והבאותים אל הר קדשי ושמחותם בבית תפלה עולותיהם
זבחיהם לרצון על מזבחיכי כי ביתי בית תפלה יקרה לכל העמים :

סוחין הארון ואורוים פסוק אחר פסוק. חזון וקהל. עד אל חוכמו ולא עד בכל

שמע קולנו יהוה אלהינו חיים ורham עלינו
וקיבל ברחמים וברצון את תפלהנו :
השיבנו יהוה אלינו ונשובה חדש ימינו
כקדם : אל תשליכנו מלפניך ורוח קדש אל
תקח ממנו : אל תשליכנו לעת זקנה יכולות
כחנו אל תעוזנו :

אל תעזובנו יהוה אלהינו אל תרחק ממנו : עשה עמו אות לטובה
ויראו שנאינו ייכשו כי אתה יהוה עוזרנו ונחמתנו : אמרינו
האזינה יהוה בינה הגיגנו : יהיו לרצון אמרינו פינו והגיגן לבנו לפניך
יהנה צורנו וגואלנו : כי לך יהנה החולני אתה מענה אדני אלהינו :

סוגין הארון

אל־הינו ואלהי אבותינו טבא לפניך תפלהנו ואל תחולם מתחנתנו. שאין לנו
עוי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי' אלהינו אבותינו צדיקים
אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו :

אשמננו. בגרנו. גזלונו. דברנו דופי : השווינו. והרשינו. זרנו.
חספסנו. טפלנו שקר : יעננו רע. בזבנו. לאנו. מרדונו.
נאצנו. סברנו. עזינו. פשענו. צרנו. השינו ערף : רשענו. שחתנו.
תעבנו. טענו. העטינו : סרנו ממצוחיך וממשפטיך הטובים ולא
שונה לנו. ואקה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ונאנחנו
הרשותנו :

אשmeno

א) דברים ד כת. ב) ישעי נז. ג) איכה ה כא. ד) תהילים נא יג (בשינוי). ה) שם עא ט (בשינוי). ו) שם לה כב
(בשינוי). ז) שם פז (בשינוי). ח) שם ה ב (בשינוי). ט) שם יט (בשינוי). י) שם לח טז (בשינוי). כ) נהמי ט לג

סליות ליום שני

יד

אֲשֶׁר מִנּוּ מִפְלָעָם. בָּשָׂנוּ מִפְלָל דָּוֹר. גָּלָה מִמּוּנָה מִשּׁוֹשָׁן. דָּוֹה לְבָנָנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. הַחֲבֵל אָוֹיָנוּ וְנִפְרַע פָּאָרָנוּ. זְבוֹל בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. חַרְבָּ בַּעֲזָנוּ. טִירְתָּנוּ קִיתָה לְשָׁמָה. יוֹפִי אַדְמָתָנוּ לְזָרִים. פָּחָנוּ לְגָבָרִים:

וְעַדְיוֹן לֹא שָׂבָנוּ מִשְׁעָוָתֵינוּ. הַיְד נָעִזְנוּ פָּגַנָּנוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לוֹמֶר לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ. צְדִיקִים אָנַחֲנוּ וְלֹא חַטָּאֲנוּ. אָכְלָנָה אָנַחֲנוּ וְאֲבֹתֵינוּ חַטָּאָנוּ: לְעִינֵינוּ עַשְׂקָו עַמְלָנוּ. מִמְשָׁךְ וּמִמְוֹרֶת מִמְנוּ. גַּתְנָנוּ עַלְםָ עַלְינָנוּ. סְכַלָּנוּ עַל שְׁכָמָנוּ. עַבְדִים מִשְׁלָוּ בָנָנוּ. פּוֹרָק אַיִן מִזְמָם. צְרוֹת רְבּוֹת סְבָבָנוּ. קְרָאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רְחַקְתָּ מִמּוּנָה בַּעֲזָנוּ. שָׂבָנוּ מִאַתְּרִיךְ תְּעִינָנוּ וְאַבְדָנוּ:

מִשִּׁים צְדִקוֹת אָמַר לְפָנֵיךְ שְׁגִיאוֹת מֵי בֵּין מְנֻסְפָּרוֹת נְגָנִי. נְחָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכֶּל פְּשָׁעָנוּ וְטָהָרָנוּ מִכֶּל טָמָאָתֵינוּ וְזָרָק עַלְיָנוּ מִמָּים טָהָורִים וְטָהָרָנוּ בְּכָתוּב עַל יָד נְבִיאָךְ וּזְרַקְתִּי עַלְיכֶם מִמָּים טָהָורִים וְטָהָרָתֶם מִכֶּל טָמָאָתֶיכֶם וּמִכֶּל גָּלוּלִיכֶם אֲטָהָר אַתְכֶם:

דָנִיאֵל אִישׁ חִמּוֹדֹת שָׁנָע לְפָנֵיךְ. הַטָּה אֱלֹהֵי אָזְנָה וְשָׁמָע פְּחַח עִינֵיךְ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעֵיר אֲשֶׁר נִקְרָא שָׁמָךׁ עַלְיָה כִּי לֹא עַל צְדִקוֹתֵינוּ אָנַחֲנוּ מְפִילִים פְּחַנּוּנִינוּ לְפָנֵיךְ כִּי עַל רְחַמִּיךְ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעה אֲדָנִי סְלָחָה אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וְעָשָׂה אֶל פָּתָח לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שָׁמָךׁ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמָּךְ:

עֹזֵרָה הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֵיךְ. אֱלֹהֵי בְּשָׁתִי וּנְכָלָמָתִי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנֵי אַלְיךָ: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבָּו לְמַעַלָה רָאֵשׁ וְאֲשֶׁר מִנּוּ גָּדוֹלָה עַד לְשָׁמִים: וְאַתָּה אֱלֹהֵה סְלִיחָות חַנִּין וּרְחוּם אָרְךָ אֲפֵים וּרְבָבָחָד וְלֹא עַזְבָּתֶם: אֶל חָזְבָנָנוּ אֲבִינָנוּ וְאֶל תַּטְשַׁנָּנוּ בּוֹרָאנוּ. וְאֶל תָּזִינָהנוּ יוֹצְרָנוּ וְאֶל תַּעֲשֵׂעָנָנוּ בְּלָה בְּחַטָּאתֵינוּ. וְקַיִם לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שַׁהְבְּתַחְתָּנוּ בְּקֶבֶלה עַל יָדֵי יְרַמִּיהוּ חֹזֶק. כְּאָמֹר בְּפִيمִים הָהִם וּבְעַת הָהִיא נָאָם יְיָ בְּקֶשֶׁת עַזְוֹן יִשְׂרָאֵל וְאַיִגְנוּ וְאַתְּ חַטָּאת יְהוָה וְלֹא תִמְצָאֵנָה כִּי אָסָלָח לְאַשְׁר אָשְׁאָר: עַמְקָה וּנְחַלְתָּךְ רַעֲבִי טוֹבָק צְמָאִי חַסְדָךְ תָּאָבֵי יְשָׁעָךְ. יְבִירוּ וַיַּדְעִי כִּי לִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחָות:

אֶל רְחוּם שָׁמָךְ - אֶל חַנּוּן שָׁמָךְ - בָנָנוּ נִקְרָא שָׁמָךְ - יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שָׁמָךְ: עָשָׂה לְמַעַן אַמְתָּךְ - עָשָׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ - עָשָׂה לְמַעַן גָּדוֹלָךְ וּמִתְּפָאָרָתָךְ - עָשָׂה לְמַעַן דָמָךְ - עָשָׂה לְמַעַן הַוְּדָךְ - עָשָׂה לְמַעַן וְעוֹדָךְ - עָשָׂה לְמַעַן זְכָרָךְ - עָשָׂה לְמַעַן חַסְדָךְ - עָשָׂה לְמַעַן טוֹבָךְ - עָשָׂה לְמַעַן יְחִידָךְ - עָשָׂה לְמַעַן בְּכוֹרָךְ - עָשָׂה לְמַעַן לְמוֹדָךְ - עָשָׂה לְמַעַן צְדָקָךְ - עָשָׂה לְמַעַן נְצָחָךְ - עָשָׂה לְמַעַן סְודָךְ - עָשָׂה לְמַעַן עַזְךָ - עָשָׂה לְמַעַן יְהוָה יְהוָה:

א) תהילים יט יג. ב) יחזקאל לו כה. ג) דניאל ט יח. ד) שם שם יט. ה) עזרא ט ו. ו) נחמי ט ז. ז) ירמיה ז ב.

מליחות ליום שני

למען פארך . עשה למען צדקתו . עשה למען קדשך . עשה למען רחמים הרבים
 - עשה למען שכינתו . עשה למען תהלהך . עשה למען אורהיך שוכני עפר . עשה
 למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה ואהרן . עשה למען דוד ושלמה .
 עשה למען ירושלם עיר קדשך . עשה למען ציון משפטן בבודך . עשה למען שממאות
 היכלך . עשה למען היריסטות מזבחך . עשה למען הרוגים על שם קדשך . עשה
 למען טבוחים על יחויך . עשה למען באש ובפם על קדוש שמח . עשה למען
 יוקי שדים שלא חטאו . עשה למען גמול חלב שלא פשעו . עשה למען תינוקות
 של בית רבנן . עשה למען אם לא למעןנו . עשה למען והושענו :

עננו יהוה עננו . עננו אלהינו עננו . עננו אבינו עננו . עננו
בוראו עננו . עננו גואלנו עננו . עננו דורךנו עננו . עננו
האל הנאמן עננו : עננו נתיק וחסיד עננו . עננו נזק וישראל עננו .
עננו חי וקיים עננו : עננו טוב ומטיב עננו . עננו יודע יצר עננו .
עננו כובש כתסים עננו . עננו לובש צדקות עננו . עננו מלך
מלךי המלכים עננו : עננו נורא ונשגב עננו . עננו סולח ומוחל
עננו עוננה בעית צרה עננו . עננו פורה ומצליח עננו . עננו
צדיק וישר עננו : עננו קרוב לקוראיו עננו . עננו קשה לכעוס
עננו עננו רך לרצות עננו . עננו רחום וחנון עננו : עננו שומע
אל אבונים עננו . עננו תומך תמים עננו . עננו אלהי אבותינו
עננו אלהי אברהם עננו . עננו פחד יצחק עננו . עננו אביר
יעקב עננו . עננו עזרת השבטים עננו . עננו משגב אמונות עננו .
עננו עוננה בעית רצון עננו . עננו אבי יתומים עננו . עננו דין :
אלמנות עננו :

מי שענה לאברהם אבינו בהר המורה הוא יעננו . מי שענה לייצחק בנו
בשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו . מי שענה ליעקב בבית אל הוא
 יעננו . מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו . מי שענה לאבותינו על ים
 סוף הוא יעננו . מי שענה למשה בחרוב הוא יעננו . מי שענה לאהרן במחפה
 והוא יעננו . מי שענה לפינחס בkillomo מתוך העדרה הוא יעננו . מי שענה
 ליהושע בגלגל הוא יעננו . מי שענה לשמו אל במצפה הוא יעננו . מי שענה
 לדור ושלמה בנו בירושלם הוא יעננו . מי שענה לאליהו קבר הכרמל הוא
 יעננו . מי שענה לאליישע ביריחו הוא יעננו . מי שענה לjonah במעי הרגה
 הוא יעננו . מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו . מי שענה
 לחנני

לחנניה מישאל ועוזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו . מי שענה לך ניאל בಗוב אריות הוא יעננו . מי שענה לפרקתי ואסתור בשושן היבירה הוא יעננו . מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו . מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והחכמים והחכמים והחכמים והוא יעננו :

^{a)} נאמר וזה אל גד צר לי נפלת נא ביד יי כי רביהם רחמי יביד אדם אל אפולה:

(או) נומלים פ"ט

רחום וחנון חטאתי לפגידה . יי מלא רחמים רחם עלי וקבל מהנוינו : יי אל באפק חוכיני ואל בחמתה חיסרני : חגני יי כי אומלן אני רפאני יי כי נבהלו עצמי : ונפשי נבהלה מאד ואפה יי עד מתי : שוקה יי מלזה נפשי הושעני למען מסך : כי אין בקוח זכרה בשאול מי יודה לך : נגעתתי באנתתי אשחה בכל לילה מטהי בדמעתי ערשי אמאה : עשרה מפעס עיני עתקה בכל צוררי : סורו מנגני כל פועלן אנו כי שמע יי קול בכוי : שמע יי החותמי יי תפלה יקח . יבשו ויבקהל מאל אל אויבי ישבו יבשו רגע :

מחי ימפי ממית ומתחיה . מסיק מון שאול לחטי עלמא . ברא עד חטי אבויו לאquia . אבויי דחיס אפי לךאייה : עבדא דמריד נפיק בקורס . מריה תאייב ותביר קולריה : ברך בוקרה אנו וחתינו קפוד . הא רוי נפשין בגיזון מירין . עבדה אנו ומרזענו קפוד . הא בקבותא . הא בשבייא . הא במלקיותא . במתו מנה ברכחיק דנטיפישן . אפי לךאיין דתקחו עלו . עד דלא גהוי גמרא בשבייא :

מבניים רחמים הבנינו רחמנינו . לפני בעל הרחמים : ממשיעי תפלה . לשםינו תפלה לנו . לפני שומע תפלה : ממשיעי עצקה . לשםינו עצמתנו . לפני שומע עצקה : מבנוי דמעה . הבנינו דמעתינו לפני מלך מתראה בדקעות : השפדי וברבו חתעה וכששה . לפני מלך אל רם ונשא : הוירו לפניו . לשםינו לפניו תורה ומצוים טובים של שוכני ספר . יזכור אבקתם ויתמה ורעם שלא תאבד שארית יעקב . כי צאן רועה נאמנו קיה לחרפה . ישראאל גוי אחד למשל ולשיניה . מהר עגנו אליה ישענו . ופדן מkal גורות קשות והושעה ברחמייך :

הרבבים ממשים צדקה ועמה :

מן דבשמייא . לד מתחגנו . בבר שבייא . דמתחגנו לשבייה . כל הון בני שבייא . בכפסא מתפרקין . וצוף ישראאל ברחמי ובתחנווי . הב לו שאלתין ובעוותין דלא גהדר ריקם מו קדקה :

מן דבשמייא לד מתחגנו . בעבדא דמתחגו לבריה . עשייקי אנו ובחשוכה שרים . מרירין נפשין מצמתינו דנטיפישן . חילא לית בון לרציינך פטרן . עביד בדיל זקמא דגורה עם אבקתנו :

שומר ישראאל שמור שארית ישראאל ולא יאבד ישראאל האומרים שמיע ישראאל :

שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ולא יאבד גוי אחד :
המניחדים שמקד יי אל הינו יי אחד :

שומר

a) שמייך כד ד. ב) תהילים ו ב וואיד .

שומר גוי קדוש שמור שאրית עם קדוש ולא יאבד גוי קדוש
המשלשים בשלש קדושים לקדוש:
מתראתך ברחמים ומתקבאים בתהנונים התרצה והתפאים לדoor עני
בי אין עוזר:

אבינו מלפני אבינו אתה. אבינו מלפני אינו לנו מלך אלא אתה. אבינו מלפני
רחם עליינו. אבינו מלפני חגנו ועגנו כי אין בנו מעשים עשה עמו צדקה
וחסד לו מענו שמק הגדול והוישענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה. כי עליך עינינו. זכר
ר ח |טמיה יי' וחסריה. כי מעולם הבה. יי'
חסדך יי' עליינו. באשר חילנו לך. אל תזבור לנו שנות
ראשים. מזר יקח מונו ר ח |טמיה. כי דלוננו מאר. חגנו
יי' חגען. כי רב שבקענו בא. ברגנו רחים תזبور. ברגנו
עקדת תזبور. ברגנו תפימות תזبور. ברגנו אהבה
תזبور: יי' רשותה דמליה יעננו ביום קראנו. כי הוא
ידע יצרנו. זכור כי עפר אנטנו. עוזרנו אלדי ישענו על
דבר כבוד שפה. והצין ובפר על חטאינו למען שפה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. כי בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה,
ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכון ובוימיכון ובחי דכל
בית ישראל. בעגלא ובזמן קרייב ואמרו Amen: יהא שמה רבא מברך לעלם
ולעלמי עולם. יתברך. ויתתבה. ויתפאר. ויתורם. וית נשא. ויתהדר
ויתעללה. ויתהילל. שמה דקדשו בריך הוא. כי לעלה מן כל ברכתא
ושירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמידן בעלמא. ואמרו Amen:
תתקבל צלחותון ובעתהון דבל בית ישראל קדס אבותהון דישמיא ואמרו Amen:
יהא שלמא רבא מן שמייא ותומים טובים עליינו ועל כל ישראל
ואמרו Amen: עשה שלום במורמייו הוא עשה שלום עליינו ועל כל ישראל
ואמרו Amen:

— סגנון —

אשרי

א) דה'ב כ. ב) תהילים כה. ג) תהילים לג. ד) שם עט ח. ה) שם קכג. ו) חבקוק ג. ז) תהילים כ. ח) שם קג. ט)
ט) שם עט ט.

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבְיָה בִּירָהָה, עֹזֶר יְהָלֹךְ כָּלָה: אֲשֶׁרִי
הַעַם שְׁבַבָּה לָוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂיִי אֶלְדִּיו:
תְּהִלָּה לְדוֹר, אֲרוֹגִמֶּךָ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אַבְרָכָךְ, וְאַהֲלָה
שְׁמֶה לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹלִי וְמַהְكֵל מֵאָה, וְלַגְּדָלָתוֹ
אֵין תְּקֵרָה: הָוֶר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךְ, וְגִבְּרוֹתֵיכְךָ
יִגְּרִידָה: הַדָּר בְּבוֹר הַוְּהָה, וְדָבְרֵי נְפָלָאָתֵיכָה
אֲשִׁיחָה: וְעַזּוֹן נֹרְאָתֵיכָה יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתֵךָ
אֲסְפָרָנָה: זָכַר רַב טוֹב יַקְיָעָן, וְצִדְקָתָךְ יַרְגְּנוּ;
חָנוֹן וְרַחֲםָם יִאָרֶךְ אֲפִים וְגָדְלָה חָסְרָה: טוֹב יִלְבָל,
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדָךְ יִי כָּל מַעֲשֵׂיךְ
וְחַסְדָּךְ. יִבְרָכוּךְ: בְּבוֹר מַלְכָותְךָ יֹאמְרוּ,
וְגִבְּרוֹתְךָ יִדְבָּרוּ: לְהַוְּדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבְּרוֹתֵיכָה,
וּבְבוֹר הַדָּר מַלְכָותְךָ: מַלְכָות כָּל
עוֹלָמִים, וּמַמְשֵׁלָתָךְ בְּכָל הָר וָדָר: סֻמְךָ יִי לְכָל
הַנְּפָלִים, וּזְקִיף לְכָל הַבְּפּוּפִים: עִינֵּי כָּל אַלְיָה
יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אַכְלָם בְּעַתָּה: פּוֹתַח
אֶת יְהָה, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל הַיְּרָצָן: צְדִיקָךְ יִי בְּכָל
דָּרְכֵיכָיו, וְחַסְדֵּךְ בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹבָךְ יִי לְכָל קְרָאוֹן,
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת: רְצָוָן יְרָאוּ יִעְשָׂה,
וְאֶת שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם: שָׁוֹמֵר יִי אֶת כָּל

אהביך, ואות כל הרשעים ישמיד: תהלהת יי' זכרפין, ויברך כל בשר נסם קדשו לעולם ועדתך: ואנחנו נברך יי', מעתה ועד עולם הילוייה:

לשין חמי קרייש

יתגדל ויתקדש שמה רבא, כי בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכונן ובוימיכון ובחייב דבל בית ישראל, בעגלא ובזמנן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עולם. יתברך. ותשבח, ויתפאר. ויתרומם. וית נשא, ויתהדר ויתעלם, ויתהכל, שמה קדשו בריך הוא. כי לעלה מן כל ברכתא ושירטה, תשבחתא ונחמתא, דאמידן בעלמא, ואמרו אמן:

לה אדני הצדקה ולען בשת הפנים: מה נתאין וכמה נאמר מה נבר ומה נצדק: נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליה כי ימינה פשוטה לקבל שבים: לא בהכרד ולא במעשים באננו לפניה. בדלים וברושים רפקנו רלהיך. לרתיך רפקנו רודום ותגונן. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדריך כל בשר יבוא: יבא כל בשר להשתחוות לפניו יהוה: יבוא וישתחוו לפניו אדני ויכבדו לשם: באו נשתחווה ונברעה נברכה לפניה יהוה עשננו: באו שעורי בתודה חצורתיו בתהלה הודה לו ברכו שמך: הפה ברכו את יהוה כל עברי יהוה העומדים בבית יהוה בלילה: שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: נבואה למשגנותיו נשתחווה להדרום רגלו: רוממו יהוה אלהינו והשתחוות להדרום רגלו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוות להדר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: השתחוו ליהוה בהדרות קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו בדור חסידך נבא ביחס נשתחווה אל היכל קדש ביראתך: נשתחווה אל היכל קדש ונודה את שםך על חסידך ועל אמרתך כי הגדלת על כל שםך אמרתך: יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונהך סביבותך: כי מי בשחק יעזור ליהוה ידמה ליהוה

בבנין

(א) תהילים קטו יח. ב) דניאל ט. ז. ג) תהילים סה ג. ד) ישעיה סו כג (בשינוי). ה) תהילים פוט. ח) שם צה ו. ז) שם קר. ח) שם קלר א. ט) שם שם ב. ז) שם קלבז. כ) שם צת ה. ל) שם שם ט. מ) שם צוט. ג) תהילים ח (בשינוי). ס) שם קלח ב (בשינוי). ע) שם פט ט. פ) שם שם ז.

בבנֵי אֱלֹהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֶשֶׂה נְפָלוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָךְ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שְׁמִים חֲסִיךְ וְעַד שְׁחָקִים אַמְתָּחָ: גָדוֹל יְהוָה וּמַה לְלָא
מְאָד וּלְגָדוֹלָתוֹ אֵין חֲקָרָ: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַה לָל מְאָד נֹרָא הוּא
עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי אֶל גָדוֹל יְהוָה וּמַלְךְ גָדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר מֵאֶל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךְ וּכְגַבּוּרוֹתֶיךְ:
מֵי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הָגּוֹם כִּי לֹךְ יַאֲתָה כִּי בְּכָל חֲכָמִי הָגּוֹם וּבְכָל
מַלְכֹותֶם מֵאַין כְּמוֹךְ: מֵאַין כְּמוֹךְ יְהוָה גָדוֹל אַתָּה וּגָדוֹל שְׁמֶךְ
בְּגַבּוֹרָה: לֹךְ זְרוּעַ עַם גַּבּוֹרָה תְּעוֹז יְדָךְ תְּרוּם יִמְינָךְ: לֹךְ יּוֹם אַפְּנִי
לֹךְ לִילָה אַתָּה הַכִּינוֹת מְאוֹר וּשְׁמָשׁ: אֲשֶׁר בִּידְךָ מַחְקָרֵי אָרֶץ
וּתְעוּפּוֹת הָרִים לוֹ: מֵי יִמְלָל גַּבּוֹרוֹת יְהוָה יִשְׁמַיעַ כָּל תְּהַלָּתוֹ:
לֹךְ יְהוָה הַגְּדָלָה וּהַגְּבוֹרָה וּהַתְּפִאָרָת וּהַגְּנִיחָה וּהַהְוָדָה כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבָאָרֶץ: לֹךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וּהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ: לֹךְ שְׁמִים אַפְּנִי
לֹךְ אָרֶץ תְּבָל וּמְלוֹאָה אַתָּה יִסְדַּקְתָּ: אַתָּה הַצְּבָתָכְלָגְבּוֹלּוֹת אָרֶץ
קִיְצָן וְחוֹרֵף אַתָּה יִצְרַתָּ: אַתָּה הַצְּבָתָכְלָגְבּוֹלּוֹת מְאַכְלָל לְעַם
לְצִיִּים: אַתָּה בְּקֻעַט מְעַזָּן וּנְחַל אַתָּה הַוּבָשָׁת נְהָרוֹת אִתְּמָן: אַתָּה
פּוּרָת בְּעֹזֶר יִם שְׁבָרֶת רַאשֵּׁי תְּגִינִים עַל הַמְּפִים: אַתָּה מוֹשֵׁל
בְּגָאות הַיּוֹם בְּשֹׁא גָּלִיו אַתָּה תְּשַׁבָּחָ: גָדוֹל יְהוָה וּמַה לָל מְאָד
בָּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה
הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָךְ: אֶל נְעָרֶץ בְּסָוד קְדוּשִׁים רַבָּה וּנוֹרָא עַל כָּל
סְבִּיכְיוֹ: וַיַּדַּו שְׁמִים פְּלַאַךְ יְהוָה אֶפְּאָמִונָתָךְ בְּקָהָל קְדוּשִׁים:
לְכֹוֹנְגָנָה לְיְהוָה נְרִיעָה לְצֹור יִשְׁעָנוּ: נְקַדְמָה פְּנֵיו בְּתֹודָה בְּזִמְרוֹת
גְּרִיעָה לוֹ: צָדָק וּמִשְׁפָט מְכוֹן כְּסָאָר חֶסֶד וְאַמְתָה יִקְדָּמוּ פְּנֵיךְ: אֲשֶׁר
יִחְדִּיו נְמַתִּיק סֹוד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּגַשְׁשָׁ: אֲשֶׁר לוֹ הַיּוֹם וְהַוָּא
עֲשָׂהוּ וְנִבְשַׁת יִדְךָ יִצְרוֹ: אֲשֶׁר בִּידְךָ נְפָשׁ כָּל חַי וּרוּחַ כָּל בָּשָׁר
אִישׁ: הַנְּשָׁמָה לֹךְ וְהַגּוֹף פְּעַלְךָ: חַוְסָה עַל עַמְלָךָ: הַנְּשָׁמָה לֹךְ
וְהַגּוֹף שְׁלָךְ: יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךְ: אַתָּה אָנוּ עַל שְׁמֵךְ יְהוָה
עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךְ: בְּעַבוּר כְּבָוד שְׁמֶךְ: כִּי אֶל חַנּוּן וּרְחֻם שְׁמֶךְ:
לְמַעַן שְׁמֵךְ יְהוָה וְסַלְחָתָךְ לְעַזְנוּנוּ כִּי רַב הָוָא:

סְלַחْ לְנוּ אָבִינוּ. בַּי בְּרוֹב אַוְלָתָנוּ שְׁגִינָנוּ.

מְחַלְלָלְנוּ מְלַכְבָּנוּ בַּי רַבְבָּעָזִיגָנוּ:

כִּי

א) תהילים פ' ז. ב) שם ק' ח. ז. שם קמה ג. ד) שם צו ד. ה) שם צה ג. ג) דברים ג' כד. י) רומי י' ז. ח) שם שם ו. ט)
תהלים פט ד. י) שם עד טז. כ) שם צה ד. ל) שם קו ב. מ) דה"א כת א'. נ) תהילים פט י'ב. ס) שם עד ז. ע) שם שם
צ. פ) שם שם טז. צ) שם שם ג. ק) שם פט י. ז) שם מה ב. ש) מלכיביט טז. ח) תהילים פט ח. א) שם שם ו. ב) שם
זה א. ג) שם שם ב. ד) שם פט טז. ה) שם נה טז. ו) שם צה ה. ז) איזוב י' ב. ח) תהילים כה יא (בשינוי).

כִּי עַל רְחֵמִיךְ הָרַבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים. וְעַל צְדֻקָּתֶיךְ אָנוּ נְשָׁעֲנִים
וְלְסִלְחוֹתֶיךְ אָנוּ מְקוּיִם וְלִישְׁוּעָתֶךָ אָנוּ מְצִפִּים. אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱחָד
צְדֻקָּות מִקְרָם מַעֲבֵיר עֲנוֹת עַמּוֹ וְמַסִּיר חַטָּאת יְרָאָיו. פָּורַת בְּרִית
לְרַאשׁוֹנִים וּמְקִיּוֹם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים. אַתָּה הוּא שִׁגְרָת בְּעַנוּ כְּבוֹדְךָ עַל
הר סִינִּי. וְהַרְאָתִי דָּרְבֵּי טוֹבָךְ לְמִשְׁהָ עַבְדָּךְ. וְאוֹרְחוֹת חַסְדֵּיךְ גָּלִית לָנוּ.
וְהַדְעָתוֹ כִּי אַתָּה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךְ אֲפִים וּרְבָּחָר וּמְרָבָּה לְהַטִּיבָּ.
וּמְנַהֵּג הָעוֹלָם בְּלוּ בָּמִדְתָּה רְחַמִּים: וּכְנוּ בְתִוְבָּן יֹאמֶר אָנָּי אַעֲבֵיר בְּלַטְוּבִי
עַל פָּנֶיךְ וְקָרְאָתִי בָּשָׂם יְיָ לְפָנֶיךְ וְחַנּוֹתִי אֶת אָשָׁר אָחָזָוּ וּרְחַמְתִּי אֶת אָשָׁר
אָרְחָם:

אֶל אֶרְךְ אֲפִים אַתָּה וּבֶעָל הָרְחַמִּים נִקְרָאת. וְהַרְחָתָה תְּשׁׁוּבָה
הַוְּרִיתָ. גְּדוּלָת רְחֵמִיךְ וְחַסְדֵיךְ תְּזַפּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
לְזַרְעָה יְדִידִיךְ: תְּפַנוּ אַלְיָנוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בֶּעָל
הָרְחַמִּים: בְּתַחַנוּ וּבְתַפְלָה פָּנֶיךְ נִקְדָּם. בְּהַדְעָתָךְ לְעַנוּ
מִקְדָּם: מְחַרְוֹן אֲפֵךְ שֹׁובָה. כְּמוֹ בְּתוֹרָתָךְ בְּתוֹבָה. וּבְכָל
פָּנֶיךְ נִחְשָׁה וּגְתַלְוָנוּ: כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בְּעַנְנוּ: פָּעַבּוֹר עַל
פְּשֻׁעָה וְתִמְחָה אַשְׁם. כִּיּוֹם וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם. תָּאוֹין שְׁנוּעָתָנוּ
וְתִקְשִׁיב מִנוּ מְאָמָר. כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בָּשָׂם יְיָ וְשָׁם נִגְּאָמָר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהֹוָה יְהֹוָה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךְ אֲפִים וּרְבָּחָר
וְאֶמְתָּה: נִצְרָחָר חַסְדָּךְ לְאֲלָפִים נִשְׁאָעָן וּפְשֻׁעָה
וְחַטָּאתָה וְנִקְהָה: יְסַלְּחָתָךְ לְעַזְנָנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִנְחַלְתָּנוּ:
סְלָחْ לְנוּ אָבִינוּ כִּי חַטְאָנוּ מִמְּחֵל לְנוּ מַלְפָנוּ כִּי פְּשֻׁעָנוּ:
כִּי אַתָּה אָדָנִי טוֹב וְסְלָחْ וּרְבָּחָר לְכָל קָוָרְאִיךְ:
אֶבֶד חַסִיד מִן הָאָרֶץ וְנִשְׁרָבָאָדָם אַיּוֹ: אַיּוֹ קֹרֵא בְּשָׁמְךָ בְּאַזְקָד מַתְעוֹרֵר לְמַחְזִיק
בָּהּ: הַוְשִׁיעָה יְיָ כִּי גָּמָר חַסִיד כִּי פָסַר אֲמֹנוֹנִים מַבְנֵי אָדָם: כִּי עַמָּה מִקּוֹר
חַיִם בָּאוֹרֶךְ גְּרָאָה אָוֹר: כִּי עַם יְיָ הַחַסְדָּה וְהַרְבָּה עַמּוֹ פְדוֹתָה: וְהַוָּא יְפָדָה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִפְּלַעַתְּנוּ:

בְּרַחְם אָב עַל בָּנִים כְּנָחָרָם יְיָ עַלְיָנוּ: לְנִי הַיְשָׁועָה עַל עַמָּךְ בְּרַחְמָךְ סְלָה:
יְיָ אֶבֶדֶת עַמְּנָנוּ מְשַׁבֵּךְ לְנוּ אֱלֹהֵי יְהָעָכָב סְלָה: יְיָ אֶבֶדֶת אֲשֶׁרְיָ אָדָם בּוֹטָח
בָּהּ: יְיָ הַוְשִׁיעָה נִמְלָךְ יִעְגְּנוּ בַּיּוֹם קָרָאָנוּ: סְלָחْ נָא לְעַזְנוּ הַעַם קָנָה גָּדוֹלָ מסְקָנָה.
וְכָאֵשׁ

(א) שמות לג. יט. (ב) שם לד. ז. (ג) שם שם ז. (ד) שם שם ט. (ה) תהילים פו. ה. (ו) מיכה ז. ב. (ז) ישעיה סד. ו. (ז) שם נתך
(כשנוי). (ח) תהילים יב. ט. (ט) שם לו. י. (י) שם קל. ז. (כ) שם שם ח. ל. (ל) שם קג. ג. (מ) שם גט. ג. (ג) שם מוח. ס. (ס) שם פר. יג.
(ע) שם כ. י. (פ) במדבר ז. יט.

וכאשר גשאהה לעם הנה מפזרים ועד הנה ושם נאמר. "ויאמר יי' סלחתי בזכריך: הטה אל-יי אונגה וישמע פחח עגניך ויראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה: כי לא על צדוקתינו אנחנו מפילים תחוננו לנו לפניה כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל פאמר למען אל-יי כי שמא נקרא על עירך ועל עמך:

אל-ינו ואלהי אבותינו

אין כמדת בשר מדתך. אלה קנאך ונצת עמדתך. בחת ברחת לבית חמדתך. בעילוה אדונים ואין לא מדתך: גועה לדודי אני מאורסת. גועל רודוי איד נדרשת. דין הרג לעצמה מקנסת. דחויה גם כי נאנשת: אם בל ספר שלות. פבון ביחסות אובד בליל שלות. וגנו געוויל הפקיר במלות. ומען חתום נרפס דלitem: זעם בריגע ועפה להפוח. וורי קדרש עפה לשפוך. חבת רע בקרנו הפוח. חשיכה וצזקה בקורעת בפוק: טוב התואר קדרונית מפרק. טריה מבה מבלי ארץ. יום נקם נסתם דרך. יום שלום נחטם חרף: כט הפל הכתיל גטלו. כסול ושותל בגשאך מקטל. לא למרגוע נד ומפטטל. לעמל וינגע ואחר נוטל: מטע קרו שמו קמדשו. מרמס מהוע כחריליב כבשון. נוצר למעלה לא יישן. נטעו למשלות פרות הפשון: שורקה מה בצע ונקטפת. סורחת מה יתרון ונחטפת. על יד חוקקה וטוטפת. על מה אהבתה נשטפת: פעלת קרובים מעוט מלאכת. פריעת שבר רבה והולכת. צופה הפנות ועתה נמשכת. צרה פקודה ואחרת נסמכת: קדש ראשית ערמת שערם. קצוי ארץ זרים בשערם. רוח מנשבת בעלי יערים. רדוֹף נשמטה נסים ונסערים: שמונה ותשעים האלוות האלה. שלמו אלה מאלה וכאללה. תرحم תקבצנו מקרים אלה. אז יאמרו בגוים הגדייל יי' לעשות עם אלה:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתרחג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון רASON. מרבה מחלוקת לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. בהודעתך לענו מקדם. כמו שבחותך וירד יי' בענין:

ניתיאב עמו שם נקרא בשם יי':

ויעבור יהוה על פניו נקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארץ אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלים נושא עוז ופשב וחתאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאנו ונחלה:

סלח

א) במדבר יד כ ב) דניאל ט יח. ג) שם שם יט. ד) שמות לד ה. ה) שם שם ו. ו) שם שם ז. ז) שם שם ט.

סליחות ליום שלישי

סליח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסליח ורב חסר לכל קוראיך:

ברחים אב על בנים בון תרחים יי עליינו: לילך היושעה על עמק ברכתך סלה:
יי צבאות עפנוי משגב לנו אלחי נצקב סלה: לי צבאות אשרי אדם בוטח בה: לי הושיעה המלה יגענו ביום קראנו:

**סליח נא לעזון העם הזה בגודל חסדה.
ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים
ועד הנה וישם נאמר:**

"ויאמר יי סלחתי בדרכך:

**הטה אלמי אונגה ושם פחח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרה
שםך עלייך: כי לא על צדוקותינו אנחנו מפילים מהונינו לפניו כי על רחמייך
הרבים: אדני שמעה אדני סליחה אדני הקשיה ועשה אל אמר למען אל הי כי
שםך נקרה על עירך ועל עמק:**

אלהיינו ואלהי אבותינו

**אני يوم אירא אליך אקרה. בל יעשקוני זדים עזובין יקרה. גמול להшиб להם שב
לבקרה. דין רשות ונעל מלואם יקרה: החושבים להשכיתיהם שם קדר השכיד.
ולהריגל שם האليلים נקרה ונאבד. זה הרכס טובי עם אבר. חשווב השאר* בחתם
בבית הבד: טרוף טרוף אדם למדו כמדבר. ידו גורל בעל הפקר במדבר. במעט
כלו ולא יעדרו דבר. לולי רחמייך אדון בחסדך דבר: מי יחרה אמר מדותיך
לדיןנה. נוכחה להшиб מחלציו לזינה. סרנו וסוערנו ונשמטה חרב היונה. עמק
בדין ויזה על העליונה: פן יאמר יכלהי בעל המות. אדרי יהודה יגלו כי אמotto.
קרה מכורי חם שנת שמות. רשות הփושט יד יטוג אחר ויקמות: שטרח קודם ולזו
נוזים מבקשים. שעבוזך להרחק רבבו אדונים קשים. תחומי ספני מאריך לעקור
מקשים. תבואה קדחת בליהקה מלילות וקשים: שפט רעה קבא צלייהם
והאשימים. למו עולל והתעולל בכובד ישימים מנת כסם פחוי מפח הגים.
השיבם שבעתים נחים ברית ותקשימים: העיר קריית טירת נזר נקהלנו. ים גאים
זרה לעבור קהלנו בך תומתנו ואתה רב מחולנו. נחמננו נא יהי חסדק עליינו:
מלאכי**

* נ"א: באשר מלכת גם בבית פקר.

א) תהילים פ. ה. ב) שם קג יג. ג) שם ג. ט. ד) שם מו. ח. ה) שם פד יג. ו) שם כ. ז. ז) במדבר יר. יט. ח) שם שם כ. ט) דניאל ט. יח. י) שם שם יט.

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלֹןָא פְנֵי אֶל בְּמִטְבָּה
הגין. אוֹלַי יְחֻסֵּם עִם עֲנֵי וְאַבְיוֹן. אוֹלַי יַרְחֵם:
אוֹלַי יַרְחֵם שָׁאָרִית יוֹתָה. שְׁפָלִים וְנְבוּסִים פְּשִׁיחִי שְׁבָה.
שְׁבִוּי הַנָּס מִכּוֹרִי בְּלָא בְּכָה. שְׁזַאנִים בְּתַבְּרָה וּמִבְּקָשִׁים
רְשִׁין. אוֹלַי: אוֹלַי יַרְחֵם מַעֲנֵי כְּבָל. מַלְמָדִי מִבּוֹת בְּעַנְיָי
סְבָל. מַנְדָּרָאשִׁ נְתּוֹנִים בִּזְישָׁבִי תְּבָר. מִשְׁלָל בְּעַמִּים
בְּקָצָף וּבְזַיִן. אוֹלַי: אוֹלַי יַרְחֵם וּוֹרָא בְּעַנְיָי עַמְּשָׁי. עַקְשֵׁב
וּנְשַׁמְּעַ הַצִּינִים לְעַמְּשָׁי. וּעוֹדִים בְּלָחִישׁ מַזְסָר לִמְשָׁי. וּעֲנִינִים
הַוּלִים לְמַצְואָ רְצִין. אוֹלַי: אוֹלַי יַרְחֵם אָזְמָרִי סְרָחָ נָא.
אוֹמֶץִי שְׁבָהָז בְּבָל עַת וְעַנְתָּה. אַגְּדִיס בְּצָרָה לְשִׁפְזָחָתָה
אַת עֲנֵי אֲהַדָּם שׁוֹפְכִים לִבְדִּיּוֹן. אוֹלַי: אוֹלַי יַרְחֵם לְקָתָה
בְּכָבְלִים. לְעוֹתָה אֲרוֹות כְּמוֹ בְּפִי שְׁהָלִים. לְקָה
וּמְשַׁתְּלִמְתָּה בְּעַזְנֵי שְׁוֹלִים. לֹא שְׁבָהָה בְּבָל זֹאת מַכְתָּב עֹז
חַבְיוֹן. אוֹלַי: אוֹלַי יַרְחֵם בְּבּוֹשִׁיבָנִים הַשּׂוֹמְעִים הַרְפָּתָסָוָלָ
מִשְׁבִּים וּעֲגִים. גַּזְחוּ מִקְוִים וּלְיִשְׁעַזְוּ גַּשְׁעִים. בַּי לֹא בְּלוּ
רְחַמְּטוּ בְּבָלִין. אוֹלַי: אוֹלַי יַרְחֵם יְחִילֵין עֲנֵי בְּעַנְיָו. חַבְישׁוּ
וְתִירְמַאֲרִין שְׁבָיו. גַּהְהָ מַזְוָרוּ וְיַחֲבֹשֵׁשׁ הָלוּ. צַעֲקָתוֹ
יְשַׁמְּעַ וְיִחְיֶשׁ גַּת פְּרִיזָן. אוֹלַי:

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלֹןָא פְנֵי אֶל בְּמִטְבָּה
הגין. אוֹלַי יְחֻסֵּם עִם עֲנֵי וְאַבְיוֹן. אוֹלַי יַרְחֵם:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתקנה בחסידות מוחל
עונות עמו. מעציר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת לחטאים
ויסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשור ורוויח. לא כרעתם
תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
שלש עשרה. קהודצת לנו מקדים. כמו שחתוב נירד יי' בענין:

נִתְאַכֵּל עַמוֹּ שְׁמָ נִקְרָא בְּשָׁמָ יי':
נוֹעַבְרָה יְהֻנָּה עַל פְנֵי נִקְרָא:

יהוה יהוה אל רחוי וchnion ארך אפים ורב חסד ואמת:
נוצאר חסד לאלפיים נושא עוז ופשב וחתאה ונקה:
וסלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתנו:

סלוח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב
ברחים אב על בניים בון תרhom יי עליינו: לוי היושעה על עמד ברכתך סלה:

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי נשב סלה:(ii) צבאות אשרי אדם בוטח
בך:(ii) הושיעה המליך יעננו ביום קראנו:

אל תזב לנו עונות ראשונים מהר יקדמוני רחמייך כי דלונו מאד: חטא
נעוריינו ופשעינו אל תזבור בחסדך זכר לנו אתה למן טורך(ii):

זכור רחמייך יהוה וחסדייך כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצון עמד פקדנו
בישועה: זכור עזחה גנית גדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו:
זכור יהוה חפת ירושלים אhabת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקים פרחים ציון כי
עת לחגנה כי בא מועד: זכור יהוה לבני אdom את יום ירושלים האמורים ערוי
ערוי עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם קד
ותדבר אליהם ארבה את ורצעם בכוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי
אתנו לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפו אל
קשי העם הזה ועל רשותו ועל חטאתו: אל נא תשת עליינו חטא את אשר נואלנו
ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

זכור לנו ברית אבות באשר אמרת זזכרתי את בריתך יעקב ואך
את בריתך יצחק ואך את בריתך אברהם איזפור והארץ אזקור: זכור
לנו ברית ראשונים באשר אמרת זזכרתי להם ברית ראשונים אשר
הוציאתי אתם מארץ מצרים לעני הרים להיות להם לאלהים אני
יהוה: עשה עמנו כמו שהבטחתנו זאגם-זאת בהיותם בארץ
אויביהם לא-מאמשים ולא-געלהים לכלהם להפר בריתך אם כי
אני יהוה אלהים: השב שבותך ורחמננו כמה שבחותך ושב יהוה
אליהיך את-שבותך ורחמך ושב וקצת מכל-הימים אשר הפיצו
יהוה אליהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שבחותך אם היה נדח בקצת
הימים משם יקצת יהוה אליהיך ומשם יקח: מה פשעינו כעב
וכען כמה שבחותך מהחתי כעב פשעיך וכען חטאיך שובה אליו
כי גאלתיך: מה פשעינו למען באשר אמרת - אני אנכי הוא
מוחה פשעיך למען וחטאיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג
וכצמר

(א) שמות לד. ב) שם שם ט. ג) תהילים פו. ד) שם קג. ג. ה) שם ג. ט. ו) שם מו. ח) שם כ. ט) שם
עת. ח. י) שם כה ז. (בשינוי). כ) שם שם ו. ל) שם קוד (בשינוי). מ) שם עד. ב. (נ) שם קב. ד. ס) שם קל. ז. ע) שם
לב. י. פ) דברים ט. כו. צ) במדבר יב. יא. ק) ויקרא כו. מ. ר) שם שם מה. ש) שם שם מר. ח) דברים לג. ג) שם שם
ד. ב) ישעי מד. כב. ג) שם מג. כה.

וכצמֶר כמָה שְׁבַתּוֹב - לְכוּ נָא רִנְעָכָה יֹאמֶר יְהוָה אֱמִינֵהוּ חֲטָאתֶם
כשנים פְּשָׁלָג יַלְבִּינוּ . אֱמִינָה דִּימּו בְּתוֹלָע כָּצָמֶר יְהוָה : זָרוֹק עַלְיָנוּ
מִים טָהוֹרים וְטָהָרָנוּ כָמָה שְׁבַתּוֹב - גּוֹרָקָתִי עַלְיכֶם מִים טָהוֹרים
וְטָהָרָתָם מִכָּל טָמָאתֶם וּמִכָּל-גּוֹלָלִיכֶם אַטָּהָר אַתֶּם : רַחֲם עַלְיָנוּ
וְאַל פְּשָׁחִיתָנוּ כָמָה שְׁבַתּוֹב . כִּי אֶל רְחוֹם יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לֹא יָרַפֵּךְ
וְלֹא יְשִׁחַתֵּךְ וְלֹא יְשַׁבֵּךְ אֶת-בְּרִית אֲבָתֵּיךְ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : מֻולָּא
אַת לְבָנָנוּ לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֵךְ כָמָה שְׁבַתּוֹב וּמַל יְהוָה אֱלֹהֵיךְ אֶת-
לְבָבֶךְ וְאַת לְבֵב זָרָעָךְ לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל-לְבָבֶךְ וּבְכָל-
נֶפֶשׁ לְמַעַן חַיָּיךְ : הַמֵּצָא לְנוּ בְּבַקְשָׁתָנוּ כָמָה שְׁבַתּוֹב וּבְקַשְׁתָם
מִשְׁם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וּמִצָּאתָכְיַי תַּדְרִשָּׁנוּ בְּכָל-לְבָבֶךְ וּבְכָל-נֶפֶשׁ :
תַּبְיאָנוּ אֶל הָר קָדְשָׁךְ וּשְׁמַחְנָנוּ בְּבֵית תִּפְלַח כָמָה שְׁבַתּוֹב
נְהַבְיאָתִים אֶל הָר קָדְשָׁךְ וּשְׁמַחְתִּים בְּבֵית תִּפְלַח עֲלוֹתֵיכֶם
וּזְבָחֵיכֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵיכְיַי בֵּית תִּפְלַח יָקָרָא לְכָל הָעָמִים :

שורחין הארין ואמרם פסק אחר פסוק, חזון וקהל. עד אל חעובנו ולא עד בכל

**שָׁמָע קֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֹס וּרְחָם עַלְיָנוּ
וְקִבֵּל בְּרָחְמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תִּפְלַתָּנוּ:
הַשִּׁיבָנָנוּ יְהוָה אֱלֹיךְ וּנְשׁוֹבָה חַדְשׁ יִמְינָנוּ
כָּקָדָם : אֶל תִּשְׁלִיכָנוּ מִלְּפָנֶיךְ וּרְוֵיחַ קָדְשָׁךְ אֶל
תַּקְחַ מִמְנוּ : אֶל תִּשְׁלִיכָנוּ לְעֵת זָקָנָה כָּכָלָות
כְּחָנוּ אֶל תְּעַזְבָנָנוּ :**

אל תעַזְבָנָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶל תַּرְחַק מִמְנוּ : עָשָׂה עָמָנוּ אָוֹת לְטוֹבָה
וַיַּרְאָו שׁׁוֹנָאָנוּ וַיַּכְשֵׁוּ כִּי אַתָּה יְהוָה עֹזֶרֶתָנוּ וְנִחְמַתָּנוּ : אֲמָרָנוּ
הָאוֹזֵנה יְהוָה בֵּין הַגִּיגָנוֹ : יְהִיוּ לְרִצּוֹן אָמְרִי פִּינּוּ וְהַגִּיּוּ לְבָנֵיךְ
יְהוָה צְוָרָנוּ וְגֹאָלָנוּ : כִּי לְפָנֶיךְ הַזָּהָרָלָנוּ אַתָּה מִעֵנָה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ :
סוגיןין הארין

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ פָּבָא לְפָנֶיךְ תִּפְלַחְנוּ וְאֶל תַּחַלֵּם מִתְחַבְּתָנוּ . שָׁאוֹן אָנוּ
עוֹזֶרֶתָנוּ וְקַשְׁיָעָזָר לְזֹרֶר לְפָנֶיךְ יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנָחָנוּ וְלֹא חֲטָאָנוּ . אֲכַל אֲנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲטָאָנוּ :**

אשmeno

א) ישע'י א. י. ב. (בשינוי). ב) יחזקאל לו. כה. ג) דברים ד לא. ד) שם לו. ה) שם ד כט. ו) ישע'י גו ז. ז) איכה ה. כא. ח) תהילים
נא יג (בשינוי). ט) שם עא ט (בשינוי). י) שם לה כב (בשינוי). כ) שם פז (בשינוי). ל) שם ה ב (בשינוי). מ) שם ט (בשינוי). נ) שם לח ט (בשינוי).

אֲשֶׁר מִנְגָּדֵנוּ. בַּגְּדָנוּ. גּוֹלָנוּ. דָבְרָנוּ הַזָּפִי: חָעוֹנוּ. וְהַרְשָׁעָנוּ. זְדָנוּ.
חַמְסָנוּ. טָפְלָנוּ שְׁכָרָ: יַעֲצָנוּ רָעָ. כְּזָבָנוּ. לְצָנוּ. מְרָדָנוּ.
נְאָצָנוּ. סְרָרָנוּ. עָזָינוּ. פְּשָׁעָנוּ. צְרָרָנוּ. קְשָׁרָנוּ עַרְפָּ: רְשָׁעָנוּ. שְׁחָתָנוּ.
תְּעַבָּנוּ. פְּעָינָנוּ. תְּעַטְּעָנוּ: סְרָנוּ מִמְצֹאָתִיךְ וּמִמְשֻׁפְטִיךְ הַטוּבִים וְלֹא
שָׁׁהָ לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הַבָּא עַלְיוֹנוּ כִּי אֶמְתָּה עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ
הַרְשָׁעָנוּ:

אֲשֶׁר מִלְּפָנֵינוּ מִפְּלָעָם. בְּשָׁנוּ מִפְּלָעָם. גָּלָה מִפְּנָנוּ מִשְׁוֹשָׁן. דָּזָה לְבָנוּ בְּחַטָּאתֵינוּ. הַחְבֵּל
אוּוִינוּ וְגַפְרָעָ פָּאָרָנוּ. זָכוּל בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. חָרָב בְּעָזָנוּ. טִירָתָנוּ הִיְתָה
לְשָׁמָה. יוֹפִי אַדְמָתָנוּ לְזָרִים. פָּחָנוּ לְגָבָרִים:

וְעַדְיוֹן לֹא שָׁבָנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ. הַיְד נָעִיז פָּנִינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לוֹמֵר לְפָנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנָחָנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲבָל אֲנָחָנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:
לְעַיְנִינוּ עַשְׂקָו עַמְלָנוּ. מִמְשָׁךְ וּמִמְוֹרָט מִמְנוּ. נְתָנוּ עַלְם עַלְיוֹנוּ. סְבָלָנוּ עַל שְׁכָמָנוּ.
עֲבָדִים קָשְׁלוּ בָנוּ. פּוֹרָק אַיִן מִזְמָרָם. אַרְתָּה רְבּוֹת סְבָבוֹנוּ. קָרָאנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ. רַקְעָתָמָנוּ בְּעָזָנוּ. שָׁבָנוּ מִאַחֲרֵיךְ פָּעָינוּ וְאַבָּדָנוּ:

מְשִׁים צְדָקָה אָמַר לְפָנֵיךְ שְׁגִיאוֹת מֵיְצָבֵין מִגְּסָטְרוֹת נְקָנִי. נְקָנִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִפְּלָעָם
פְּשָׁעָינוּ וְטָהָרָנוּ מִפְּלָעָם תְּמָאָותֵינוּ וְזָרוֹק עַלְיוֹנוּ מִים טְהָוָרִים וְטָהָרָנוּ בְּפֶתַחְוָבָן
עַל יְד נְבִיאָךְ וּוּרְקָתִי עַלְיוֹכָם מִים טְהָוָרִים וְטָהָרָתָם מִפְּלָעָם תְּמָאָותֵיכֶם וּמִפְּלָעָם גִּלוּלֵיכֶם
אַטָּהָר אַתָּכֶם:

דְּנִיאָל אִישׁ חַמְדוֹת שְׁנוּ לְפָנֵיךְ. הַטָּה אֱלֹהֵי אַזְנָךְ וְשָׁמָעַ פְּהָח עַיְנִיךְ וְרָאָה
שׁוּמְמוֹתֵינוּ וְהַעֵיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵךְ עַלְיהָ כִּי לֹא עַל צְדָקָתֵינוּ אֲנָחָנוּ
מִפְּלִילִים פְּחָנוּגִינוּ לְפָנֵיךְ כִּי עַל רַחֲמֵיךְ קָרְבָּם: אַדְנִי שְׁמַעַה אַדְנִי סְלָחָה אַדְנִי
הַקְּשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל תָּחָר לְמַעַנְךְ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֵךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמָּךְ:

עֹזָרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֵיךְ. אֱלֹהֵי בְּשָׁתִי וּנְכַלְמָתִי לְהָרִים אֱלֹהֵי פָּנִי
אֱלֹיךְ: כִּי עַוּנוֹתֵינוּ רַבָּי לְמַעַלָּה רָאֵשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד
לְשָׁמִים: וְאַתָּה אֱלֹהֵה סְלִיחָה חַנְנָן וְרָחוּם אַרְךָ אַפִּים וּרְבָּחֵסֶד וְלֹא עַזְבָּתָם:
אֶל פְּעֻזְבָּנוּ אֲבָינוּ וְאֶל תַּשְׁטַנָּנוּ בּוֹרָאנוּ. וְאֶל תְּזִנְחָנָנוּ יֹצְרָנוּ וְאֶל תַּעֲשֶׂשׂ עַמְנָנוּ בְּלָה
בְּחַטָּאתֵינוּ. וְקִים לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שְׁהַבְּטָחָתָנוּ בְּקִבְּלָה עַל יַדְיֵי רִמְמָה
חַזְקָה. בְּאָמֹר בְּפִימִים הַהֵם וּבְעַתְהָ הַהֵא נָאָם יְיָ יַבְקֵשׁ אֶת עַזְנָנוּ וְאַנְגָּנוּ וְאֶת
חַשְׁאָתָה יְהוָה וְלֹא תִּמְצָא אַנְגָּבָה כִּי אָסְלָח לְאַשְׁר אָשְׁר: עַמְקָד וּנְחַלְתָּךְ רַעֲבִי
טוֹבָךְ צְמָאי חַסְדָךְ תָּאָכֵי יְשֻׁעָךְ. יְכִירָוּ וַיַּדְעָוּ כִּי לְיִי אֱלֹהֵינוּ קָרְחָמִים
וְהַסְּלִיחָות:

אֶל

(א) נחמי ט. לג. (ב) תהילים יט. יג. (ג) יהוקאל לו. כה. (ד) דניאל ט. ית. (ה) שם שם יט. יז. (ו) עזרא ט. ו. ז) נחמי ט. ז. (ז) ירמיה נ. כ.

סליחות ליום שלישי

כא

אל רחום שマーך • אל חנון שマーך • בנו נקרא שマーך • יהוה עשה למן שマーך : עשה למן
 אמפרך • עשה למן בריתך • עשה למן גדרך ותפארתך • עשה למן דרכך • עשה
 למן הורך • עשה למן ועדרך • עשה למן זכרך • עשה למן חסיךך • עשה למן טווךך •
 עשה למן יחויך • עשה למן בבודך • עשה למן למורך • עשה למן מלכותך • עשה
 למן גאנך • עשה למן סודך • עשה למן עזך • עשה למן פארך • עשה למן צדקהך •
 עשה למן קדשך • עשה למן רחמייך קרבאים • עשה למן שיכניךך • עשה למן תלמידך
 • עשה למן אוּהָבֵיך שוכני עפר • עשה למן אברחים יצחק וייעקב • עשה למן משה
 ואחרון • עשה למן דוד ושלמה • עשה למן ירושלים עיר קדרשך • עשה למן ציון משפטן
 בבודך • עשה למן שממות היכלך • עשה למן היריות מזבחך • עשה למן הרגלים על
 שם קדרשך • עשה למן טבוחים על יחויךך • עשה למן באש ובכמים על קדושך שマーך •
 עשה למן יונקי שדים שלא חטאו • עשה למן גמולן חלב שלא פשעו • עשה למן
 פינוקות של בית רבנן • עשה למןך אם לא למןנו • עשה למןך והושענו :

עֲנָנוּ יהוה עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אָבִינוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ
בָּרוּאנוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ גּוֹאַלְנוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ דָּוְרְשָׁנוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ
הָאֵל הַגָּאָמֵן עֲנָנוּ : עֲנָנוּ נְתִיק וְחִסִּיד עֲנָנוּ • עֲנָנוּ נֶזֶק וְיִשְׁרָאֵל עֲנָנוּ •
 עֲנָנוּ חֵי וְקִים עֲנָנוּ : עֲנָנוּ טֻוב וּמְטִיב עֲנָנוּ • עֲנָנוּ יָדָע יָצַר עֲנָנוּ •
 עֲנָנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ לוּבֵשׁ צְדִקוֹת עֲנָנוּ • עֲנָנוּ מֶלֶךְ וּמוֹחֵל
 מֶלֶכי הַמֶּלֶכִים עֲנָנוּ : עֲנָנוּ נֹרֵא וּנְשָׁבֵב עֲנָנוּ • עֲנָנוּ סָולֵח וּמוֹחֵל
 עֲנָנוּ • עֲנָנוּ עֲוֹנָה בְּעֵית צָרָה עֲנָנוּ • עֲנָנוּ פּוֹדֵה וּמְצִיל עֲנָנוּ • עֲנָנוּ
 צָדִיק וְיִשְׁרָאֵל עֲנָנוּ : עֲנָנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאֵיו עֲנָנוּ • עֲנָנוּ קָשָׁה לְכָעוֹס
 עֲנָנוּ • עֲנָנוּ רַךְ לְרַצּוֹת עֲנָנוּ • עֲנָנוּ רְחוּם וְחַנּוֹן עֲנָנוּ : עֲנָנוּ שׁוּמָע
 אֶל אֲבִינוּם עֲנָנוּ • עֲנָנוּ תָּמָךְ תְּמִימִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם עֲנָנוּ • עֲנָנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אָבִיר
 יַעֲקֹב עֲנָנוּ • עֲנָנוּ עַזְרָת הַשְׁבָטִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ מְשָׁגֵב אַמְּהוֹת עֲנָנוּ •
 עֲנָנוּ עֲוֹנָה בְּעֵית רְצֹן עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אָבִי יְתּוֹמִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ דִּין
אַלְמָנוֹת עֲנָנוּ :

מִי שָׁעָנה לְאַבָּרָהָם אָבִינוּ בָּהָר הַמּוֹרִיה הַוָּא יְעָנָנוּ • מִי שָׁעָנה לְיִצְחָק בָּנוּ
בְּשַׁעַךְ עַל גְּבֵי הַמּוֹפֵב הַוָּא יְעָנָנוּ • **מִי** שָׁעָנה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֶל הַוָּא
 יְעָנָנוּ • **מִי** שָׁעָנה לְיַוֹּסֵף בְּבֵית הַאֲסּוּרִים הַוָּא יְעָנָנוּ • **מִי** שָׁעָנה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יַם
סִׂסְמִים

סליחות ליום שלישי

סוף הוא יעננו - מי שענה למשה בחורב הוא יעננו - מי שענה לאברהם במחטה הוא יעננו - מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו - מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו - מי שענה לשמויאל במצפה הוא יעננו - מי שענה לרוד ושלמה בנו בירושלם הוא יעננו - מי שענה לאליהו בהר הרכמל הוא יעננו - מי שענה לאליישע ביריחו הוא יעננו - מי שענה לヨונתן במעי הרים הוא יעננו - מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו נביהו מעתה הוא יעננו - מי שענה לחנניה מישאל ועוזריה בתוכה בקשן האש הוא יעננו - מי שענה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו - מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו - מי שענה לצורא בגולה הוא יעננו - מי שענה לכל האזכאים והחסידים והתקוממים והישראלים הוא יעננו:

ואמר זוד אל גוד צר לי קאד נגלה נא ביד יי כי רבים רחמי וקיד אדים אל אפלה:

(אין נופלים עפ')

רחום ומונון חטאתי לפניה. יי מלא רחמים רחם עלי וחביל תחנוני: יי אל באפיך חוכחני ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אומלן אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי הושענני למען מסדר: כי אין בקומה זכרד בשאול מי יודת לך: נגעתתי באנחתך אשחה בכל לילה מטהתי בדמעתי ערשך אמסה: עשרה מבעש עני עתקה בכל צורך: סורו מפניך כל פועלך אנו כי שמעינו כי קול בכי: שמע יי תחנתי יי תפוחתי יקח. יבשו ויבהלו מעד כל אויבך ישבו יבשו רגע:

מהרי ומטרי מימות ומחיה. מפסיק מון שאל לימי עולם. ברא עד חטא אבוי לקייה. אבוי דחיס אפי לאכבה: עבדא דמריד נפיק בקורס. מריה פאיות ותביר קולריה: ברך בויכך אנו וחטינו גוףך. קא רווי נפשין בגידין מקרין. עבדך אנו ומרזין גוףך. קא בבוחא. קא בשבייא. קא במלקיותא. בקמטו מנה ברכחך דגפישין. אפי לאכביו דתקוף עלה. עד דלא נהו גמרא בשבייא:

מכניסי רחמים בכינוי רחמנינו. לפני בעל הרחמים: משמעית תפלה. לשםינו תפלהנו. לפני שומע תפלה: משמעית צעקה. לשםינו צעקהנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. בכינוי דמעותינו לפני מלוד מחראה בדקעות: השתדלנו וברבו תחגה ובקשה. לפני מלוד אל רם ונשא: תוכירו לפניו. לשםינו לפניו תורה ומעשים טובים של שכני עפר. יופור אhabתם ויתמה ורעם שליא מאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמנו היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עגנו אלהי ישענו. ופדן מכל גזרות קשות והושעה ברחميد קרבנים משיח צדקה ועמך:

מן דבשמי. לה מתהנו. כבר שביא. דמתהנו לשבייה. כל הון בני שביא. בספסא מתחפזין. ועפרא ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לו שאלתין ובעתון דלא נבהל ריקם מונעט:

מן דבשמי לא מתחננו. עבדא דמתהנו לקרים. עשיקי אנו ובחשובא שרין. מרין

א) שם יב כד יד. ב) תהילים ז ב ואילך.

מִרְיָרֵין נֶפֶשׁיו מַעֲקַתֵּין דָּנוֹפִישׁוֹן. חִילָא לִית בָּו לְבָצֵינַד קְרָזָן. עֲבִיד בְּדִיל קִימָא דְגָוָתָה עַם אַכְהַתָּנָא:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמֹור שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל וְאֵל יַאֲבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוּמָרִים שְׁמֹעַ יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אַחֲר שְׁמֹר שָׁאָרִית עַם אַחֲר וְאֵל יַאֲבֵד גּוֹי אַחֲר הַמִּינְחָרִים שְׁמַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אַחֲר:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמֹר שָׁאָרִית עַם קָדוֹשׁ וְאֵל יַאֲבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ הַמְשֻׁלְשִׁים בְּשַׁלַּשׁ קָדוֹשּׁות לְקָדוֹשׁ:

מִתְרָאָה בְּרָחָמִים וּמִתְפִּיעִים בְּתַחְנוּנִים הַתְּרָאָה וְהַתְּפִיעִים לְדוֹר עֲנֵי בַּי אַיִן עָזָר:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֲבִינוּ אַתָּה. אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אַיִן לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה. אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ רְחִם אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חָגָנוּ וְעָגָנוּ כִּי אַיִן בָּנוּ מַעֲשִׁים עַמְנוּ צְדָקָה וְחִסְדָּנוּ שָׁמָד הַגָּדוֹל וְהַשְׁעִינוּ:

וְאֶנְרָגָנוּ לֹא גָּרָע מָה גַּעֲשָׂה, כִּי עַלְיָה עַיְינָנוּ. זֶכֶר רְחַמִּיךְ יְיָ וְחַסְדֵּיךְ, כִּי מְעוֹלָם הַמָּה. יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עַלְיָנוּ, בְּאָשָׁר יְחִילָנוּ לְךָ. אֶל תָּזֶר לָנוּ עֲזָנוֹת רָאשָׁנִים, מִתְרָאָה יְקַדְמָנוּ רְחַמִּיךְ, כִּי דְלוֹנוּ מָאָר. חָגָנוּ יְיָ חָגָנוּ, כִּי רָב שְׁבָעָנוּ בָּוֹ. בְּרָגָנוּ רְחָם תְּבוֹר, בְּרָגָנוּ עֲקָדָה תְּבוֹר, בְּרָגָנוּ תְּמִימֹת תְּזָבָור, בְּרָגָנוּ אֲדָבָה תְּזָבָור: יְיָ הַוְשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יְעַנְנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ. כִּי הַזָּא דְּעַזְעָנָנוּ, זָבָור כִּי עַפְרָא אֲנָחָנוּ. עַזְעָנָנוּ אֶלְדי יְשָׁעָנוּ עַל דְּבָר כְּבָוד שְׁמָה, וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁטָה: יִתְגָּדֵל וַיִּתְקָדֵשׁ שְׁמָה רְבָא, בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרוּוֹתָה וִימְלִיק מְלֻכָּתָה, וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָה וַיִּקְרַב מִשְׁיחָה. יְיָ בְּחִיכָּנוּ וּבְיוֹמִיכָּנוּ וּבְחִיכָּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב וּמְאָמָר אָמָן: יְהָא שְׁמָה רְבָא מִבְּרָךְ לְעַלְמָיִלְמִיא. יִתְבָּרֶךְ. וַיִּשְׁתַּבְּחָה. וַיִּתְפָּאָר. וַיִּתְרָומַם. וַיִּתְנַשָּׁא. וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלָּה. וַיִּתְהַלֵּל. שְׁמָה דַקְרָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. לעַלְאָ מִן כָּל בְּרַכְתָּא וַיִּרְחָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא, דַאֲמִינוּ בְּעַלְמָא, וּמְאָמָר אָמָן: תִּתְקַבֵּל אַלְחוֹן וַעֲחוֹהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אַבְיוֹהוֹן דִי בְּשָׁמִיא וּמְאָמָר אָמָן: יְהָא שְׁלָמָא וְבָא מִן שְׁמִיא וְחוּם טוֹבִים עַלְיתָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וּמְאָמָר אָמָן: עַשְׂה שְׁלָוִם בְּמַרְוקִי הַוָּא עַשְׂה שְׁלָוִם עַלְיתָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר וּמְאָמָר אָמָן:

(א) דָהַב כִּי. (ב) תְּהִלִּים כָּה ו. (ג) שֵׁם לְגַכְבָּר. (ד) שֵׁם עַט ח. (ה) שֵׁם קְכָבָר. (ו) חַכְמָקָב. (ז) תְּהִלִּים כָּי. (ח) שֵׁם קְגִיד. (ט) שֵׁם עַט ט.

אָשְׁרִי יוֹשֵׁבִי בַּיְתֶךָ, עֹזֶר יְהִלּוֹךְ פֶּלֶה: אָשְׁרִי
 הָעַם שְׁבָכָה לוֹ, אָשְׁרִי הָעַם שְׁיִי אֶלְהִיוֹן:
תְּהִלָּה לְדִוָּר, אֲרוֹמָמָה אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה
 שְׁמָה לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה, וְאֶהָלָלה
 שְׁמָה לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹלִי וּמִהְקָלְלִ מָאָה, וְלִגְדָּלָתוֹ
 אֵין תְּקָרָה: הָוֶר לְדִוָּר יִשְׁבָח מַעֲשֵׂיה, וְגִבְורָתֵיהָ
 יִנְהַדוּ: חֶרֶד כְּבוֹד הַזָּהָה, וְדָבָרִי נְפָלָאַתִּיךְ
 אֲשִׁיחָה: וְעַזּוֹז נְוֹרָאָתֵיכְ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתֵה
 אֲסְפָרָנָה: זָכָר רַב טוֹבָה יִבְקִיעַ, וְצִדְקָתָה יִרְגַּנְנוּ:
 חַנּוּן וּרְחוּם יְאָרָךְ אֲפִים וּגְדָלָהָה: טוֹב יִלְכָל,
 וְרְחַמְיוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדָה יִכְלֶל מַעֲשֵׂיה
 וְחַסְדָּיָה. יִבְרָכוּהָ: כְּבוֹד מַלְכָותָה יֹאמְרוּ,
 וְגִבְורָתָה יִדְבָּרוּ: לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבְורָתָיו,
 וּכְבוֹד חֶרֶד מַלְכָותָו: מַלְכָותָה, מַלְכָות כָּל
 עוֹלָם, וּמִמְשְׁלָתָה בְּכָל הָר וָדָר: סֻמְךֵה יִלְכָל
 הַנְּפָלִים, וּזְקִיפֵּה לִכְלָל הַבְּפּוּפִים: עִינֵּי כָּל אֱלֹהִיךְ
 יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתָה: פּוֹתַה
 אֶת יְהָה, וּמִשְׁבִּיעַ לִכְלָל הַיְּצָוָן: צְדִיקֵה יִלְכָל
 הַרְכִּיבוֹ, וְחַסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוּבֵה יִלְכָל קְרָאוֹ,
 לִכְלָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמְתָה: רְצָוֹן יְרָאוֹ יִעְשֶׂה
 וְאֶת שְׁוּעָתָם יִשְׁמַע וּוֹשִׁיעָם: שָׁוּמָר יִי אֶת כָּל

אהביך, ואות כל דרישים ישמיד: תחולת יי' זכרפי, ויברך כל בשר נסם קרשא לעולם ועדת ואנחנו נברך יי', מעתה ועד עולם הלויה:

לשון חמי קרייש

יתגadel ויתקדש שמה רبا. א' בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, מצמה פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכון ובזומיכון ובחי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רبا מברך לעלם ולעלמי עולם. יתברך. ותשבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתגשא. ויתהדר ויתעלה. ויתהלה. שמה דקדsha בריך הוא. א' לעלא מן כל ברכתא ושירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים : מה נתאנן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטדק : נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינה פשוטה לקבל שבים : לא בהסדר ולא במעשים באנו לפניה . כרלים וכראשים דפקנו לרתקה . דלתיך דפקנו רחים וחנון . נא אל תשיבנו ריקם מלפניך מלכני ריקם אל תשיבנו . כי אתה שומע תפלה :

שומע תפלה עדיף כל בשר יבוא: יבא כל בשר להשתחוות לפניו יהוה: יבוא ותשתחוו לפניו אדני ויכבדו לשמה: באו נשתחוו ונכרצה נברכה לפניו יהוה עשנו: באו שעורי בתוקה חמוץתיו בטהלה הודי לו ברכו שמך: הנה ברכו את יהוה כל עבדיו יהוה העומדים בבית יהוה בלילות: שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: נבואה למשפנוחיו נשתחווה להדים רגליו: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדים רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: השתחוו יהוה בהדרת קדש חילו מפנוי כל הארץ: ונאנחנו ברוב מסדר נבא ביתה נשתחוו אל היכל קדש ביראתך: נשתחוו אל היכל קדש ונורדה את שמה על מסדר ועל אמתך כי הגדלת על כל שמה אמרתך: יהוה אלהyi צבאות מי כמוש חסין יה ואומנותך סכיבותיך: כי מי בשחק יעזור יהוה ירצה לייהנה בבני

(א) תהילים קטו י. (ב) דניאל ט ז. (ג) תהילים סה ג. (ד) ישעיה סו ג (בשינוי). (ה) תהילים פוט. (ו) שם צה. (ז) שם קר. (ח) שם קלד. (ט) שם שם ב. (י) שם קלב. (כ) שם צט. (ל) שם שם ט. (מ) שם צו. (נ) תהילים ה (בשינוי). (ס) שם קלח ב (בשינוי). (ע) שם פט. (פ) שם שם ז.

בבני אלים: כי גדול אתה וענשה נפלאות אתה אלהים לבך: כי גדול מעל שמים חסרך וunder שחקים אמתך: גדול יהוה ומהלך מאד ולגדלו אין חקר: כי גדול יהוה ומהלך מאד נורא הוא על כל אלהים: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: אשר מי אל בשמי ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך: מי לא יראה מלך הגוים כי לך יאטה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכיהם מאיין במו: מאיין במו יהוה גדול אתה וגadol שםך בגבורה: לך זרוע עם גבורה פuous ידק פטום ימינך: לך יום אף לך לילה אתה הכנעות מאור ושםך: אשר בידו מחקרי ארץ ותופות קרים לו: מי ימלל גבורות יהוה ישמעם כל בשמי ובארץ: לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמי לך ארץ תבל ומלואה אתה יסדרם: אתה הצבת כל גבולות ארץ קוץ נחורה אתה יצרם: אתה רצצת בראשיו לוייתן תחננו מאכל לעם לצים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איטן: אתה פורחת בעוז ים שברת בראשי תנינים על המים: אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: גדול יהוה ומהלך מאד בעיר אלהינו היר קדשו: יהוה אלהי ישראל יושב הכהנים אתה הוא אלהים לבודך: אל נערץ בסוד קדושים הרבה ונורא על כל סביביו: ניודו שמים פלאך יהוה אף אמוניך בקהל קדושים: לכו נרננה ליהוה נרעה לצור ישבנו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: צדק ומשפט מכוון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשר יחריו נמתיק סוד בית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא עשו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו נפש כל חי וروح כלבשר איש: הנשמה לך והגוף פעלך: חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף שלך. יהוה עשה למען שמק: אתהנו על שמק יהוה: עשה למען שמק: בעבור בכור שמק. כי אל חנון ורחום שמק: למן שמק יהוה וסלחת לעוננו כי רב הוא:

סלח לנו אבינו. כי ברזב אוֹלְתָנוּ שגינו.

מחל לנו מלכנו כי רב עוננו:

כי

א) תהילים פ.ו. ב) שם קה.ג. ד) שם קמה.ג. (ה) שם צו.ד. (ו) דברים ג.כ. (ז) ירמיה.ז. ח) שם שם.ט. ט) תהילים פט.ז. י) שם עד.טו. כ) שם צה.ד. ל) שם קוב. מ) דה"א כת.יא.ג) תהילים פט.יב. (ס) שם עד.ז. ע) שם שם.ז. פ) שם שם.טו. צ) שם שם.יג. ק) שם פט.ז. ר) שם מה.ב. ש) מל"כ.יט.טו. (ח) תהילים פט.ה. א) שם שם.ב. ב) שם פט.טו. ה) שם צה.ה. ו) שם צה.ה. ז) איוב יב.י. ח) תהילים כה.יא (בשינוי).

בי על רחמייך הרבהם אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים ולבסוף ליחותיך אנו מבלים ולישועתך אנו מצלמים. אתה הוא מלך אורה צדקות מקדם מעבר עונותינו ומסיר חטאנו יראינו. כורת ברית לראשונים ומלאים שכואה לאחרונים. אתה הוא שירדך בענו בבודך על הר סיני. והראית דרכך טובך למשה עבדך. ואורחות תסדרך גלית לנו. והודעתו כי אתה אל רחום וחנון ארוך אפויים ורב חסד ומרבה להטיב. ומהנהיג העולם כלו במדת הרחמים: וכן בתובך נאמר אני עברי כל טובי על פניך וקרأتي בשם יי' לפניך וחנוני את אשר אהנו ורשותי את אשר ארחים:

אל ארוך אפויים אתה ובعل הרחמים נקראת. ודרך תשובה הוריתך. גדרת רחמייך וחסדייך תזקור היום ובקל יום לזרע ידיך: תפנו אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנונו ובתפלה פניך נבדם. בהודעתך לענו מקדם: מחרון אפק שוכן. כמו בתורתך כתוב. ובצל בנטיך נחסה ונתלוונן: ביום נירד יי' בענו: תעבור על פשע ותמחה אשם. ביום ויתניצב עמו שם. תאוזן שועתנו ותקשב מנו מאמר. ביום ויקרא בשם יי' ושם נאמר:

ויעבור יי' על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארוך אפויים ורב חסד ואמת: נצאר חסד לאלפיים נשא עון ופשע וחתאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: אבד חסיד מן הארץ וישראל באדם אין: אין קורא בשמה באדק מתעורר להחיזק בך: הושעה יי' כי גמר חסיד כי פשו אמונין מבני אדם: כי עמק מקור חיים באורך נראה אור: כי עם יי' החסד ורבבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל

מפל עונתינו:

ברחם אב על בניים פון תרחים יי' עליינו: ליי הישועה על עמק ברכתה סלה: יי' צבאות עטנו משגב לנו אליה יעקב סלה: יי' צבאות אשרי אדם בוטם בך: יי' הושעה המליך יunganנו ביום קראנו: סלח נא לעוז העם הנה בגודל חסדה. ואשר

(א) שמות לג יט. (ב) שם לד. (ג) שם שם ז. (ד) שם שם ט. (ה) תהילים פו ה. (ו) מיכה ז. ב. (ז) ישעיה ס. ד. (ח) שם נת ד (בשינוי). (ח) תהילים יב. ב. (ט) שם לוי י. (כ) שם קל ז. (ל) שם קג יג. (מ) שמגוט. (נ) שם מוח ס. (ס) שם פריגן. (ע) שם כ. י. (פ) במדבר יד יט.

וכאשר נשאלה להם הזה ממצאים ועד הנה ושם נאמר. "ויאמר יי' סלחתי דבריך: הטה אלמי אונגה ושמע פרח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמה עליה: כי לא על צדוקתינו אנחנו מפילים מהנו לנו לפניו כי על רחמייך הרבהים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאמר למען אלהי כי שמא נקרא על עירך ועל עמך:

אלינו ואלהי אבותינו

אני קראתיך כי מענני אל. בקשתי רחמים ברשות בפתח שואל. גצל נוראותיך בצדק ענות הואל. דעת הפל כי יש אלהים בישראל: הלא אתה מקדם אל מי קדושי. ולמה נמות בלחץ ובקושי. זכור ווערד חסד באז לחדשי. חרבומי תשיב וכוגנו מקום מקדשיך: טוב אתה לקוינך לנפש תדרשך. יחלנו לך בעת ארעה לדרשך. כל היום הרגנו על שם קדשך. לא נסוג לבנו מלברך ולהקדישך. מתגרת יוזך כלינו באף ובחמה. נזמיןך בקלי ריק וכփתנו כלמה: פצנו והצינו מיד בני צוררים קשים להוממה. עד ישקיף וירא יי' מן השמיימה: פצנו והצינו מיד בני נבר. צומתים חיננו בשפה דמננו להעכבר. קרא שלוחת זרים גמול ושבר. ראות כי דורש דמים אותם זכר: שובנו אליך וחרון אוף הקפר. תכפוש עונותינו וחתאתינו חכפר. שפל מרידנו עליה ולא נקפר. ברשם זכרך צופם חזקנו לחיים בספר: חזק ואמצן זדים וברפאים כושלות. פנה דרך עמק והרים מכשלות. יצerb לפניה פמן כשי וועלות. ואתה קדוש יושב תהלות:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחנה ביחסיות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראנון. מרבה מחלוקת לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. בהודעתך לענו מקדם. כמו שבקתו נירד יי' בענו נתיצב עמו שם ניקרא בשם יי':

"ויעבור יהוה על פניו ניקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת: נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטא ונתקה: וסלחת לעונינו ולחטאינו ונחלה לנו:

סלח לנו אבינו כי חטאינו. מחל לנו מלפנינו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ונובח חסד לכל קוראייך:

ברחים אב על בנים בן תרחים יי' עליינו: לני היושעה על עמד ברקודה סלה: יי' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי' צבאות אשורי אָרֵם בוטח בך: יי' הושיעה המלך יגענו ביום קראנו:

סלח

א) במדבר י.ב. ב) דניאל ט.ה. ג) שם ט.ד. ד) שמות לד.ה. ה) שם שם ו.ו. ז) שם שם ז.ז. ח) תהילים פט. ט) שם קג. י. ז) שם ג.ט. כ) שם מו. ח. ל) שם פד. י. מ) שם כ. ז)

**סַלְחָנָא לְעֹזֶן הָעָם הַזֶּה בְּגֹדֵל חִסְדָּךְ . וּכְאֵשֶׁר נִשְׁאָתָה לְעַם הַזֶּה מִמְצָרִים וְעַד
הַנָּה וִישְׁם נָאָמֵר :**

הטה אלهي אונגה ושמע פכח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמק עלייה: כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים פחנוניו לפניה כי על רחמי הרבים: אדני שמעה אדני סלחנה אדני הקשيبة ונעשה אל תאחר למען אלהי כי שמק נקרא על עירך ועל עמק:

אלהיינו ואלהי אבותינו

אהיה כל נפלאותך הגדלות והנוראות. אשר ספרו לנו אבותינו יי' צבאות. ברדת ישראאל מצרים בהשעבוד ותלאות. בחכלי אדים משבכם ולא בשלהות: גם מעמידיהם בקשעה עבודה. גוזרו ביאור זוכרים לאבדה: דנטם סאה בסאה מדיה במדיה. זגלים הוציאת ברכווש כל חמדה: הים וגלי ים עוז פוריו. פירדו הובשת וברgel עברו. ובמדבר פלכלתם ודבר לא חסרו. וממלכות ועמים בידם נמסרי: זנוח הטוב ורדפים מכניעים. זעקoid ושמעתה והעמדת להם מושיעים. חנו בארצם כל טוב שבאים. חטאנו וגלו ופקחתם לשבעים: טפלו שקר ונתנו למרמס. טרדים למחרפות אנשי חמם. יצאו מארצם וקץ תורחים ניכם. ישבו בגוים וקיי למס: כח אמץ פלטה הנשארת. כשלו כח מפוגד רעה ממאורת. לעת ראשונה פקודה משמרת. לבא שנינה אזה וממרהת: מעת לעת צרתית מרבה. מימים שעבר קשחה נבא. נלאיתי נשוא על מדבבה. נואמת מדור וocab האהה רבה: סגולתך דוחק צורר האhr. סברה להMRI* ולגבود ביזאר. עד אנה יי' אקרנא מפזר. ענני במרקח ייה כי יזח לא תקצר: פשעים אם עצמו בינוינו וביבך להבדילה. פרגוד אם נגעל בפני התפללה. צור בкусא כבז'ח חתור מלחה. צעתנתנו לפניה פבא פנוי להתקבללה: קרא שנית רצון מעוזב להנפיש. קבץ נפוצותי ועbor בראשי. ריביה יי' ריבי נפשי. רצה להחליצני אלהי קדושים: שני רשעים בטע צגרוס. שכול ואלמוני אותו תהروس. תשפוך דם ארצה לרים. תמייתה הותר ובאמינה תארוס: גדור פרצת סכה נופלת. רוםם קריה עד עפר מפלחת. שביצה נחם נחמה מכפלת. מאורה קאר ותAIR מאפלת: בנה עירך כיימי עולם. רפא מזבחך הייל ואולם. יהודיה וישראל שם יעבדור כלם. ויגדל שמק מעולם ועד עולם:

חֻקָּר הַבָּל וּסֹוקָר . וּמְבִין אֶל מְפַעַּלִי . אֲכַלְתִּי שָׁקָר וּמְהַתְּלוֹת בַּעֲמָלִי . אֲתַעֲזִין לֹא תִּבְקַר . וְאֶל תִּדְרֹשׁ לִמְעָלִי . יְיַבְּקַר

תשמע

* נ"א: להMRI באנחת נוצר.

תשמע קולי: יוצרי אשר בזורת . הבן מרומי
 קרת . לך אבונה עתרת . בשלישי אשמרת .
 אשר תאזר העתרת . ולישעך סוברת . ותשלה
 המגערת . לדומה וסורה . אשר נאה
 מבררת . ואין בלטה אומרת . ומקום מקלט
 קטורת . והדביר והמכפרת . אשר ישרתו בם
 שרת . שמו ומעבורת . תדקק בה ממארת .
 כמו בבד ליזורת . וחתמת קרי יקר כל מפה
 וכל חלי: יזכיר: צור שם לא קנא . עתה מה לך
 בשנה . שנה אחר שנה . ימינה גנטעה הבנה . מאדר
 גיש והוא נענה . זה מבר וזה קנה . לאום
 בשפלות נתנה . ושפלה איננה . משפטיך
 נבונה . אין דינה אבל אדינה . אה קנא לנו אמרה .
 מימינה נתנה . ובה כתוב מימנה . ועתה בצד
 נמינה . צורי עזרה נא . והשחורתה מבנה . ואת
 מלכורתה יתעקר . להים כי חלי: יזכיר: חסין קרוב
 לקוראיו . ושותמע אל אבויונים . דzon דין עני
 ואביון . משפט רוצחים ומענים . ועלינונים
 ותחותונים . מידך אדון האדונים . ומשפט
 מאתך יצא בנוגה אל אמונים . לא איש אל
 יכוב אשר יחליף ענינים . ונזרת שיש שנים .
 אשר לעבדים נקנים . ובמה שיש חלופי ולא
 אהבת אדונים . ואם נמקרת עזcker . ולא

**אָנֹאֵל בְּשִׁנִּים . בְּקַרְוּבִים דִין עֲקָר . וְאֶתְהָ
קַרְוּבִי גּוֹאֵל :** י' נִקְרָא
חֻזְקָר הַפְּלָי וְסֹכָר . וּמְבִין אֶל מְפַעַלִי . אָם
פְּעַלְתִּי שְׁקָר וּמְהַתְּלוֹת בַּעֲמָלִי . אָתָּה
עָזָני לֹא תִּבְקָר . וְאֶל תִּדְרֹשׁ לְמַעַלְלִי . יְיָ בְּקָר
תְּשִׁמְעָ קּוֹלִי :

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רְחוּמִים וִמְתַנְגֵּג בְּחִסְידִית מוֹחֵל
עֲזֹנּוֹת עַמוֹּ. מַעֲבֵיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מִרְבָּה מְחִילָה לְחַטָּאים
וְסִילִּיחָה לְפּוֹשָׁעים. עָשָׂה צְדָקּוֹת עַם כָּל בָּשָׂר וּרוּחָ. לֹא כְּרַעַתָּם
תָּגָמָול. אֶל הַזְּרִית לְנוּ לֹזֶר שֶׁלֶשׁ עָשָׂרָה. זָכָר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שֶׁלֶשׁ עָשָׂרָה. בְּהַדְרָתָה לְעַנוּ מַקְדָּם. בָּמוֹ שְׁבָתוֹב וַיַּרְדֵּן בְּעַזְנוֹ
נִתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשָׁם יְיָ :
נִיעַבֵּר יְהֹוָה עַל פְּנֵיו נִקְרָא :

יְהֹוָה יְהֹוָה אֶל רְחוּמִים וְחַנּוֹן אֶרֶךְ אַפִּים וּרְבָּחֶסֶד וְאַמְתָּה :
נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִּים נֹשָׂא עָזָן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָה :
וּסְלִיחָת לְעַגְנָנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ :

סְלָחْ לְנוּ אֱבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ. מַחְלָל לְנוּ מֶלֶכְנוּ כִּי פְּשָׁעָנוּ: כִּי אָתָּה אֲדֹנֵי טוֹב
וּסְלָחْ וּרְבָּחֶסֶד לְכָל קֹרְאֵיךְ :

בְּרָחָם אָב עַל בָּנִים כְּוֹ תְּרָחָם יְיָ עַלְיוֹנוֹ: לְנוּ הַיְשֻׁעָה עַל עַמָּךְ בְּרַכְתְּךָ סָלה:
יְיָ צְבָאות עַמְּנָנוּ מִשְׁבָּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲלֵב סָלה: יְיָ צְבָאות אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטָח
בְּךָ: יְיָ הַוְשִׁיחָה הַמְּלָךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

אֶל תָּזִיכֵר לְנוּ עֲזֹנּוֹת רָאשׁוֹנִים מִהָּר יַקְדְּמוּנוּ רְחִמִּיךְ כִּי דְלֹונָנוּ מָאֵד: חַטָּאת
בְּעוּרֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ אֶל תָּזִיכֵר כְּחַקְדָּךְ זָכָר לְנוּ אָתָּה לְמַעַן טוֹב יְיָ:
וְכָר רְחִמִּיךְ יְהֹוָה נְחַסְדִּיךְ כִּי מְעוֹלָם הַפָּה: זָכְרָנוּ יְהֹוָה בְּרַצּוֹן עַמּוֹד
פְּקָדָנוּ

בישועתך

א) שמות לד. ה. ב) שם שם ז. ג) שם שם ז. ד) שם שם ט. ה) תהילים פ.ה. ו) שם קג. ג. ז) שם ג. ט. ח) שם מ. ח.
ט) שם פר. יג. ז) שם כ. י. כ) שם עט. ח. ל) שם כה ז (כשנין). מ) שם שם ו. ג) שם קו ד (כשנין).

בישועחה: זכור עדתך קניתם קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת ב': זכור יהנה חבת ירושלים אhabת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקים תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יהנה לבני אדם את יום ירושלים kaoomrim ערו ערו עד היסוד ב': זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעכם בכוכבי השמים וכל הארץ זאת אשר אמרתי אthon לזרעכם ונחלתו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל חפנו אל קשי העם הזה ואל רשותו ואל חטאתו: אל נא מצה עליינו חטאך אשר נזלונו ואשר חטאנו חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת זכרתי את בריתך יעקב ואך את-בריתך יצחק ואך את-בריתך אברהם אזכור והארץ אזכור: זכור לנו ברית הראשונים באשר אמרת זכרתי להם ברית הראשונים אשר הוצאתם מארץ מצרים לעיני הגויים להיות להם לאלהים אני יהנה: עשה עמנו פמו שהבטחתנו ואגנטיזאת בהיותם בארץ אויביהם לא-מאמשים ולא-געלתים לכלותם להפר בריתך אם כי אני יהנה אלהים: השב שבותנו ורחמננו כמה שבחותך ובשב יהנה אלהיך שבחותך ורחמןך ושב וככזב מפל-הימים אשר הפיצך יהנה אלהיך שמה: קבוץ נדחינו כמה שבחותך אם היה נדחך בקצתה השמים ממש יקbez יהנה אלהיך ומשם יקח: מה שפעינו בעב וכען כמה שבחותך מחייב כעב פשעיך וכען חטאיך שובה אליו כי גאלתיך: מה שפעינו למען באשר אמרת אמייהי חטאיכם מוחה פשעיך למען וחטאיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שבחותך - לנו ונוכחה יאמר יהנה אמייהי חטאיכם בשנים כשלג ילבינו - אמיידימו בתולע בצמר יהיו: זרוק עליינו מים טהורים וטהרנו כמה שבחותך - זורקתי עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל-גלויליכם אחרך אחכם: רחם עליינו ואל משחיתנו כמה שבחותך - כי אל רחום יהנה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישבח את-ברית אבותיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאhabה את שם כמה שבחותך ומיל יהנה אלהיך את-לבבך ואת לבב זרעך לאhabה את-יהנה אלהיך בכל-לבב ובכל-נפשך למען חייך: המצא לנו בבקשתו כמה שבחותך ובקשהם שם

א) תהילים עד. ב. שם קב. ד. שם קלז. ז. שם קלו. ז. דברי ליב. יג. ה) שמות לב. יג. ה) דברי ט. כו. ו) במדבר יב. יא. ז. ויקרא כו. מב. ח) שם שם מה. ט) שם שם מר. ז. דברי לג. ג) שם שם ד. ל. ישע' מו. כב. מ) שם מג. ג) שם א. יח. ס) יחזקאל לו. כה. ע) דברי ד. לא. פ) שם לו. צ) שם ד. בט.

מֵשֶׁם אַת־יְהוָה אֱלֹהִיך וּמֵצָאת כִּי מַדְרְשָׁנו בְּכָל־לְבָבֶך וּבְכָל־נֶפֶשֶׁך: תְּבִיאנו אֶל הָר קָדְשֶׁך וְשָׂמְחָנו בְּבֵית הַפְּלַחַך כִּי מֵה שְׁכַחֲתָבָך נְהַבְּאָוֹתָים אֶל הָר קָדְשֶׁך וְשָׁמְחָתִים בְּבֵית הַפְּלַחַך עֲוֹלָתָיכֶם וּבְחִיכָם לְרָצֹן עַל מִזְבְּחֵך כִּי בֵיתִי בֵית הַפְּלַחַך יָקְרָא לְכָל הָעָםִים:

诗词歌賦的序言，與前文不同。這首詩歌賦是為聖殿而作，並非為聖殿而作。

**שֶׁמֶע קוֹלֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינו חֹס וּרְחָם עַלְינוּ
וַיִּכְּבַּל בְּרָחְמִים וּבְרָצֹן אֶת הַפְּלַחַתָנו:
הַשִּׁיבָּנו יְהוָה אֱלֹיך וּנְשׁוֹבָה חִידָש יִמְינָנו
כִּקְדָם: אֶל תְּשִׁלִיכָנו מַלְפְנֵיך וּרוֹח קָדְשֶׁך אֶל
תְּקַח מִמָנו: אֶל תְּשִׁלִיכָנו לְעַת זָקָנָה כְּכָלוֹת
כְּחַנו אֶל תְּעֻזָבָנו:**

אֶל פְּעֻזָבָנו יְהוָה אֱלֹהֵינו אֶל תְּרַחֵק מִמָנו: עָשָׂה עָפָנו אֹתָה לְטוֹבָה
וַיַּרְאֵי שׁוֹנָאנו וַיַּבְשֵׂוּ כִּי אַתָה יְהוָה עֹזֶרֶתָנו וּנְחַמְתָנו: אֲמְרֵינו
הָאוֹזֵנה יְהוָה בֵין הַגִּיגָנו: יְהִי לְרָצֹן אָמְרֵינו פִינָנו וְהַגִּוָן לְפָנֵיך
יְהוָה צָוָנו וְגֹאָלָנו: כִּי לְך יְהוָה הַוחָלָנו אַתָה תָעַנָה אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינו:
אֱלֹהֵינו וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינו פָבָא לְפָנֵיך הַפְּלַחַתָנו וְאֶל תְּחַצֵלָם מִתְחַנְתָנו. שָׁאַיָן אָנו
עַזְיָפְנִים וַקְשִׁי עֹזֶרֶת לְוֹמֶר לְפָנֵיך יְהִי אֱלֹהֵינו וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינו צְדִיקִים
אָנוּחָנו וְלֹא חַטָאָנו. אָכְלָנו אָנוּחָנו וְאֲבוֹתֵינו חַטָאָנו:

**אֲשָׁמָנו. בְּנָדָנו. גּוֹלָנו. דָבָרָנו דּוֹפִי: הַעֲוִינוּ. וְהַרְשָׁעָנוּ. זְדָנו.
חַמְסָנו. טְפָלָנו שָׁקָר: יִעְצָנו רָע. בְּזָבָנו. לְצָנו. מְרָדָנו.
גָאָצָנו. סְרָרָנו. עָזָינו. פְשָׁעָנו. אָרָרָנו. קָשָׁינו עַרְף: רְשָׁעָנו. שְׁחַתָנו.
תְּעַבָּנו. תְּעִינָנו. תְּעַתָּעָנו: סְרָנו מִמְצֹותִיך וּמִמְשְׁבָטִיך הַטוֹבִים וְלֹא
שָ׊נוּ לָנו. וְאַתָה צְדִיק עַל בָּל הַבָּא עַלְינוּ כִּי אֶמְתָעַשְׂת וְאָנוּחָנו
הַרְשָׁעָנו:**

אֲשָׁמָנו מְכַל עַם. בְּשָׁנו מְכַל דָור. גָּלָה מִמָנו מְשׁוֹש. דָנָה לְבָנו בְּחַטָאָנו. הַחְבֵל
אוּוִינו וְנִפְרָע פָאָרָנו. זְבוֹל בֵית מִקְדָשָנו. חַרְב בְּצָוָינו. טִירָחָנו קִיְפה
לְשָׁקה. יוֹפִי אֲזָמָתָנו לְנוּרִים. בְּחָנו לְגָרְבִים:

וְעַדְיוֹן לֹא שָׁבָנו מִשְׁעָוִתָנו. הַיְד גָעִזְיָנו פָגִינוּ וְגַנְשָׁה אַרְפָנו. לְוֹמֶר לְפָנֵיך יְהִי אֱלֹהֵינו
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינו. צְדִיקִים אָנוּחָנו וְלֹא חַטָאָנו. אָכְלָנו אָנוּחָנו וְאֲבוֹתֵינו חַטָאָנו:
לְעַנְינוּ

(א) ישע' נז. ב) איכה ה-ca. ג) תהילים נא יג (בשני). ד) שם עא ט (בשני). ה) שם לה כב (בשני). ו) שם פז
(בשני). ז) שם ה ב (בשני). ח) שם יט ט (בשני). ט) שם לח ט (בשני). י) נחמי ט לג.

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממננו. נתנו עלם עליינו. סבלנו על שכמו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. אורות רבות סקבונו. קראנו יי' אלהינו. רחיקת ממננו בעונינו. שבנו מאחריך פעניינו ואבדנו: משיח צדקה אמר לפניה שגיאות מי יבין מנסתרות נקני. נקנו יי' אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עליינו מים טהורים וטהרנו בכתבוב על יד נבייך וזרקתי עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אחר אתכם:

דניאל איש חמדות שנע לפניה. היטה אלהי אונך ושמע פה עיניך וראה שומותינו והעיר אשר נקרא שמה עלייה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים חונינו לפניה כי על רחמיך הרבה הרבים: יאדני שמעה אדני סלה אדני הקשيبة ועשה אל תأمر ל מענך אלהי כי שמה נקרא על עירך ועל עמך:

עזר האautor אמר לפניה. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פניא אליך: כי עונתינו רבו למעלה ראש ואש망תנו גדרה עד לשמים: ואותה אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבכם: אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו בוראנו. ואל תזנחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כליה כחטאינו. וקיים לנו יי' אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלתך על ידי רמייה חזון. באמור בימים ההם ובצתה היה נאם יי' יבקש את עון ישראל ואינו ואות חטא יהודה ולא תמציאנה כי אסלח לאשר אשair: עמק ונחלתו רעבי טובך צמאי חסוך תאבי ישעך. יכירו ויידעו כי לוי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמה. אל חנון שמה. בנו נקרא שמה. יהוה עשה ל מען שמה: עשה ל מען אמתך. עשה ל מען בריתך. עשה ל מען גדרך ותפארתך. עשה ל מען דרכך. עשה ל מען הדך. עשה ל מען וועדרך. עשה ל מען זכרך. עשה ל מען חסdecor. עשה ל מען טובך. עשה ל מען ייחודך. עשה ל מען בבודך. עשה ל מען למורך. עשה ל מען מלכותך. עשה ל מען נצחך. עשה ל מען סודך. עשה ל מען עוזך. עשה ל מען פארך. עשה ל מען צדקהך. עשה ל מען קדשך. עשה ל מען רחמייך הרבים. עשה ל מען שכינהך. עשה ל מען תהלהך. עשה ל מען אורהיך שכני עפר. עשה ל מען אברהם יצחק ויעקב. עשה ל מען משה ו אהרן. עשה ל מען דוד ושלמה. עשה ל מען ירושלם עיר קדרשך. עשה ל מען ציון משכן כבודך. עשה ל מען שכנות היכלך. עשה ל מען הריסות מזבחך. עשה ל מען הרוגים על שם קדרשך. עשה

ל מען

למען טובוחים על יחוּדך - עשה למען באש ובמים על קדוש שמחך - עשה למען יונקי שדים שלא חטאו - עשה למען גמולו חלב שלא פשעו - עשה למען תינוקות של בית רבן - עשה למען אם לא למעןנו - עשה למעןך והושענו:

עננו יהוה עננו - עננו אלהינו עננו - עננו אבינו עננו - עננו בוראנו עננו - עננו גואלנו עננו - עננו דורשנו עננו - עננו האל הנאמן עננו: עננו נתיק וחסיד עננו - עננו זה וישר עננו - עננו חי וקיים עננו: עננו טוב ומטיב עננו - עננו יודע יציר עננו - עננו כובש כבשים עננו - עננו לובש צדקות עננו - עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו - עננו סולח ומוחל עננו - עננו עונה בעת צרה עננו - עננו פודה ומציל עננו - עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראים עננו - עננו קשה לכובוס עננו - עננו רק לרצות עננו - עננו רחים ומחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו - עננו תומך תמיימים עננו - עננו אלהי אבותינו עננו - עננו אלהי אברם עננו - עננו פחד יצחק עננו - עננו יעקב עננו - עננו עוזרת השבטים עננו - עננו משגב אמהות עננו - עננו עונה בעת רצון עננו - עננו אבי יתומים עננו - עננו דין אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המורה הוא יעננו - מי שענה ליצחק בנו בשגעקד על גבי המזבח הוא יעננו - מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו - מי שענה ליוסף בבית האשורים הוא יעננו - מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו - מי שענה למשה בחורב הוא יעננו - מי שענה לאברהם במחטה הוא יעננו - מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדרה הוא יעננו - מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו - מי שענה לשמיאל במצפה הוא יעננו - מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלם הוא יעננו - מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא יעננו - מי שענה לאליישע ביריחו הוא יעננו - מי שענה ליהונה במעי הדגה הוא יעננו - מי שענה לחזקיהו מלך יהודה במלחיו הוא יעננו - מי שענה לחנניה מישאל

מישאל ועוזריה בתוך בבְּשָׁנָה האש הוא יעננו . מי שענה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו . מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו . מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו . מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמים והישראלים הוא יעננו :

ויאמר דוד אל גוד צר לי מאי נפלה נא ביד יי כי רביהם רחמייך וביד אדים אל אפולה:
(אין גופלים ע"פ)

רחום ומנוון חטאתי לפניה . יי מלא רחמים רחם עלי וקבע מתנוינו: יי אל באפק תוכיinci ואל בחייבת תיסרני: חנני יי כי אומל אני רפאני יי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאי ואטה יי עד מתי: שוכה יי חלצה נפשי הושענני למען מסך: כי אין בקוח וכרך בשאול מי יודה לה: נגעתי בנחמי אשחה בכלليلת מטהתי בדעתתי ערשי אפסה: עשהה מבעס עני עתקה בכל צורך: סורו ממנה כל פועלך און כי שמע יי קול בכיכי: שמע יי תחנתתי יי חפלתי יחת. יבשו ויבהלו מאי כל אויבך ישבו וכשו רגע:

מחי ומשי מימות ומותה. מפסיק מוא שואל לחמי עולם. ברא כד חפי אבויי לקייה. אבויי דחים אפי לכאבה: עבדא דמריד נפיק בקהל. מריה חאיות ותביר קולריה: ברה בוכרך און וחטינו קפה. הא רווי נפשין בגידין מרים. עבדא און ומרזין קפה. הא בזחאת. הא בשבייא. הא במלקיותא. בקוטו מגה ברחמס דגנישין. אפי לכאבינו דחקור עלו. עד דלא גהוי גמרא באשבייא:

מכניסי רחמים הכנסו רחמיינו. לפני בעל הרחמים: משמעי תפלת. השמיינו תפלתנו. לפני שומע תפלת: משמעי צעה. השמיינו צעתקתנו. לפני שומע צעה: מכניסי דמעה. הכנסו דמעותינו לפני מלך מתראה בדקעות: השתדלנו וחרבו תחגה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזרירו לפנינו. השמיינו לפניו תורה ומעשים טובים של שכני עפר. יזכור אהבתם ויתיה ורעם של לא תאבך שארית נאקב. כי צאן רועה נאקו היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשיננה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדרנו מכל גזרות קשות והושיצה ברחמים:

הרבנים משית צדקה ועמד:

מן זבשניא. לך מתחנו. כבר שביא. דמתחנו לשבייה. כלהוא בני שביא. בכספה מתחפרקון. ועמדו ישראל ברחמי ובתחנוינו. הוב לנו שאלהין ובעותין דלא נבהדר ריאם מוא אדקם:

מן זבשניא לך מתחנו. עבדא דמתחנו למירה. עשייקי און ובחשוכא שרין. מרירין נפשין מעקמתין דגנישין. חילא לית בון לרוץיך מון. עביד קדיל ציקמא דגורת עם אהבתנו:

**שומר ישראל שמור שאarity ישראל ולא יאבד ישראל האומרים
שמע ישראל:**

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמֹר שָׁאָרִית עַם אֶחָד וְאֶל יַאֲבֹד גּוֹי אֶחָד
הַמְּנִיחָדִים שֶׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמֹר שָׁאָרִית עַם קָדוֹשׁ וְאֶל יַאֲבֹד גּוֹי קָדוֹשׁ
הַמְּשֻׁלְשִׁים בְּשַׁלֵּשׁ קָדוֹשָׁת לְקָדוֹשׁ:
מִתְרָאָה בְּרָחְמִים וּמִתְפִּיאִים בְּתְהִנוֹגִים הַתְּרָאָה וּהַתְּפִיאָה לְדָוָר עֲנֵי
בַּי אַיִן עֹזֶר:

אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ אָבִינוּ אֲתָה. אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ אַיִן לְנוּ מִלְחָא אֶלְאָ אֲתָה. אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ
רְחֵם עַלְינוּ. אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ חָגְנוּ וּעֲגָנוּ בַּי אַיִן בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲמָנוּ צְדָקָה
וּחֲסֵד לְמַעַן שְׁמַךְ הַגָּדוֹל וְהַשְׁעִינוּ:

וְאַנְחָנוּ לֹא גָּרַע מָה גָּעַשָּׂה, בַּי עַלְיָה יַעֲגִינֵנוּ. זָכָר
רְחַמִּיהָ יְיָ וְתְּקִדְמִיהָ, בַּי מְעוֹלָם רְחַמָּה. יְדִי
חַסְדָּה יְיָ עַלְיָנוּ, בְּאָשָׁר חַלְנוּ לְךָ. אֶל תַּזְכֵּר לְנֵצְנָוֹת
רְאַשְׁנִים, מִנֶּר יַקְדְּמוּנוּ רְחַמִּיהָ, בַּי דְלֹונֵנוּ מְאָר. חָגָנוּ
יְיָ חָגָנוּ, בַּי רָב שְׁבָעָנוּ בָּאָ. בְּרָגָנוּ רְחֵם תְּזִבּוֹר, בְּרָגָנוּ
עֲקֵדָה תְּזִבּוֹר, בְּרָגָנוּ תְּמִימּוֹת תְּזִבּוֹר, בְּרָגָנוּ אֲדָבָה
תְּזִבּוֹר: יְיָ הַשְׁעִירָה דְּפָלָה יַעֲגִינֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנָנוּ. בַּי רָא
דָּעַ יָצְרָנוּ, זָכָר בַּי עַפְרָ אַנְחָנוּ. עֹזֶרֶנוּ אַלְדִּי יַשְׁעָנוּ עַל
דָּבָר כְּבוֹד שְׁמָה, וְהַצְּלִינָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁפָה:
וַתַּגְדִּל וַיַּתְּקִדֵּשׁ שְׁמָה רְבָא, אַיִן בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרוּוֹתָה,
וַיַּצְמַח פּוֹרָקָנה וַיַּכְרֵב מִשְׁיחָה. אַיִן בְּחִיכָּוֹן וּבְיוֹמִיכָּוֹן וּבְחִיָּי דְּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב וּמְאָרוֹן אָמֵן: יְהָא שְׁמָה רְבָא מְבָרֵךְ לְעַלְמָם
וּלְעַלְמִיא. יַתְּבִרְךְ וַיִּשְׁתְּבַחַת, וַיִּתְפָּאָר, וַיִּתְרָמָם, וַיִּתְגַּנְשָׂא,
וַיִּתְעַלָּה, וַיִּתְהַלֵּל, שְׁמָה דְקָרְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא. אַיִן לְעַלָּא מִן כֵּל בְּרַכְתָּא
וְשִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא. דָאָמַרְן בְּעַלְמָא, וּמְאָרוֹן אָמֵן:
תַּתְּקַבֵּל אַלְחוֹן וּבְעוֹתוֹהָן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדְס אַבְהָזוֹן דִי בְּשָׁמְיאָה וּמְאָרוֹן אָמֵן:
יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וְחִיָּם טּוֹבִים עַלְיתָנוּ וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל
וּמְאָרוֹן אָמֵן: עַשְׂה שְׁלוֹם בְּמִרְומֵיו הַוָּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוֹ אָמֵן:

----- אָשֶׁרְיו-----

אָשֶׁרְיו

(א) דְהִיבָּכְרָבְבָשׂ (ב) תְּהִלִּים כָה ו.ג (ג) שֵׁם לְגַכְבָּרָד (ד) שֵׁם עַט ח.ה (ה) שֵׁם קְכָנְגָב (ו) חַבּוֹקָק ג.ב (ז) תְּהִלִּים כ.י (ח) שֵׁם קְגִיד

(ט) שֵׁם עַט ט.

אֲשֶׁרִי יֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עֹזֶר יְהֻלָּמֶד פֶּלַח: אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׁבֵכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁيءַי אֱלֹהִים:
תְּהִלָּה לְרוּהָ, אֲרוֹבִיםָה אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבְרָכה
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אֲבְרָכה, וַאֲהַלֵּה
שְׁמֶה לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹלִי וּמְהַלֵּל מֵאָה, וּלְגַדְלָתוֹ
אֵין תְּקֵרָה: הֹור לְדֹור יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂה, וַגְּבוּרָתֵךְ
יִנְהַדֵּן: הַדָּר כְּבָוד הַזָּהָב, וַרְבָּרִי נְפָלָתֵיךְ
אֲשִׁיחָה: וְעַזּוֹז נְרוֹאָתֵיךְ יַאֲמִרֵי, וּנְדָלָתֵךְ
אֲסְפָרָנָה: זָכָר רַב טוֹבָךְ יַבְיעֵי, וַצְּדָקָתֵךְ יַרְגֵּנוּ:
חַנּוּן וְרַחֲםָם יְאַרְךָ אֲפִים וּגְדָלָה הַסְּרָה: טוֹב יְיַלְכֵל,
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדֵה יְיַי כָּל מַעֲשֵׂה
וְחַסְדָּיךְ יִבְרָכוּהָ: כְּבָוד מַלְכָותֵךְ יַאֲמִרֵי,
וַגְּבוּרָתֵךְ יִדְבָּרוּ: לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גַּבּוּרָתֵינוּ,
וּכְבָוד הַדָּר מַלְכָותָו: מַלְכָותֵךְ, מַלְכָות כָּל
עוֹלָמִים, וּמִמְשְׁלָתָה בְּבָלְהָר וְדָר: סֻמְךִי לְכָל
הַנְּפָלִים, וּזְקִיף לְכָל הַקְּפּוּפִים: עִינֵּי כָּל אֶלְיָה
יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אֲכָלָם בְּעַתָּה: פּוֹתָה
אֶת יְהָה, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל הַיְּרָצָן: צָדִיק יְיַי בְּכָל
הַרְכָּבוֹ, וְחַסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְיַי לְכָל קְרָאוֹן,
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָה בְּאֶמתָה: רְצָוָן יְרָאוֹ יִעְשָׂה,
וְאֶת שְׂוִיעָתָם יִשְׁמַע וּוַיְשִׁיעָם: שָׁוֹמֵר יְיַי אֶת כָּל

אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלהת יי' דבר פי, ויברך כל בשער שם קרשׁ לעולם ועד: ואנחנו נברך יי', מעתה ועד עולם הלויה:

לש"ז חזי קיטשׁ

יתגadel ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, יצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכונן ובוומיכון ובחייב רכל בית ישראל, בעגלא ובזמן גיריב ואמרו אמן: יהא שם רבא מברך לעלם ולעולם עליmia. יתברך, ותשבחת, ויתפאר, ויתרומים, וית נשא, ויתהדר ויתעללה, ויתהיל, שם קודשא בריך הוא. וכן לעלא מן כל ברכתו ושירותא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

לק אדני הצדקה ולנו בשת הפנים: מה נתנו ומה נאמר מה נדרר ומה נצתק: נחשה דרכינו ונחקלה ונשובה אליך כי ימינה פשותה לקבל שבים: לא בהבד ולא במעשים באנו לפניה. כדים וקרים דפקנו דלהיה. דלהיה דפקנו רחום וחנון. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשור יבוא: יבא כל בשור להשתחוות לפניה יהנה: יבוא וишתחוו לפניה אדני ויכברו לשמה: באו נשתחוה ונברעה נברעה לפניה יהנה עשנו: באו שעורי בתוכה חרוטמי בתוכה הודה לו ברכו שמך: הנה ברכו את יהנה כל עברי יהנה העומדים בבית יהנה בלילות: שאו ידכם קדש וברכו את יהנה: נבואה למשכנותתו נשתחווה להודם רגליו: רוממו יהנה אלהינו והשתחוות להדם רגלו קדוש הוא: רוממו יהנה אלהינו והשתחוות להר קדשו כי קדוש יהנה אלהינו: השתחוו ליהנה בקדורת קדוש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב מסדר נבא ביטך נשתחווה אל היכל קדש ביראתך: נשתחווה אל היכל קדש ונודה את שמה על חסך ועל אמרתך כי הגדלתך על כל שמה אמרתך: יהנה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונייך סביבותיך: כי מי בשמק יערוך ליהנה ידמה ליהנה בבני

(א) תהילים קטו יח. (ב) דניאל ט ז. (ג) תהילים סה ג. (ד) ישעיהו סו כב (כשינוי). (ה) תהילים פו ט. (ו) שם צה ו. (ז) שם קד. (ח) שם קלד א. ט) שם שם ב. (ט) שם קלבז. (כ) שם צט ה. (ל) שם שם ט. מ) שם צט. (ג) תהילים ה ח (כשינוי). (ס) שם קלח ב (כשינוי). (ע) שם פט ט. (פ) שם שם ז.

בבנֵי אלְהִים: פִּי גָּדוֹל אַתָּה וְעַשָּׂה נְפָלָות אַתָּה אֱלֹהִים לְכֶךָ: כִּי גָּדוֹל מַעַל שְׁמִים חָסֶדךָ וְעַד שְׁחָקִים אַמְתָּךָ: גָּדוֹל יְהוָה וּמַה לְלָא
מְאָד וּלְגָדְלָתוֹ אֵין חֲקָר: כִּי גָּדוֹל יְהוָה וּמַה לָל מִאָד נֹורָא הוּא
עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי אֶל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגַבּוֹרוֹתֶיךָ:
אֲשֶׁר מֵיָּאָרֶץ מֶלֶךְ הָגּוּם כִּי לְךָ יַאֲתָה כִּי בְּכָל חֲכָמִי הָגּוּם וּבְכָל
מַלְכוּתָם מָאִין כְּמוֹךָ: מָאִין בָּמוֹךָ יְהוָה גָּדוֹל אַתָּה וּגָדוֹל שְׁמֶךָ
בְּגַבּוֹרָה: לְךָ זְרוּעַ עַם גִּבּוֹרָה תַּעֲזֹז יְדָךְ פְּרוּם יְמִינָךְ: לְךָ יוֹם אָרֶף
לְךָ לִילָה אַתָּה הַכִּינּוֹת מְאוֹר וְשָׁמֶשׁ: אֲשֶׁר בִּידְךָ מְחַקְרֵי אָרֶץ
וְחוּצְפּוֹת קָרִים לוֹ: מֵי יִמְלָל גִּבּוֹרָת יְהוָה יְשָׁמֵיעַ כָּל תְּהַלָּתוֹ:
לְךָ יְהוָה הַגָּדָלָה וְהַגּוֹרָה וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּנָזָח וְהַהְזָדָבָן כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבָאָרֶץ: לְךָ יְהוָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרָאשׁ: לְךָ שְׁמִים אָרֶף
לְךָ אָרֶץ תְּבָל וּמְלוֹאָה אַתָּה יִסְדַּקְתָּ: אַתָּה הַצְּבָתָךְ כָּל גִּבּוֹרָת אָרֶץ
קִיזְזִיזְנִיזְרִיךְ אַתָּה יִצְרָפְתָם: אַתָּה רַצְצָת רַאשֵּׁי לְוִיתָן תְּחִנָּנוּ מְאָכָל לְעַם
לְצִיִּים: אַתָּה בְּקֻעַת מְעַזָּן גְּנָחָל אַתָּה הַוּבָשָׁת נְהָרוֹת אַיִּטָן: אַתָּה
פּוֹרָרֶת בְּעֹזֶךָ יִם שְׁבָרֶת רַאשֵּׁי תְּנִינִים עַל הַמְּפִימִים: אַתָּה מְוֹשָׁל
בְּגָאוֹת הַיִּם בְּשֹׂא גְּלִיו אַתָּה תְּשַׁבְּחָם: גָּדוֹל יְהוָה וּמַה לָל מְאָד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה
הַוָּא הַאֱלֹהִים לְבָדָק: אֶל נְעָרֶן בְּסָוד קְדוּשִׁים רַבָּה וּנֹורָא עַל כָּל
סְבִיבָיו: וַיַּדְוּ שְׁמִים פְּלַאַךְ יְהוָה אָף אַמְוֹנָתָךְ בְּקֹהֶל קְדוּשִׁים:
לְכֹר נְגַנָּה לְיְהוָה נְרִיעָה לְצֹור יְשָׁעָנוּ: נְקַדָּמָה פְּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזָמָרוֹת
גְּרִיעָה לוֹ: צָדָק וּמְשֻׁפְט מְכוֹן כְּסָאָךְ חָסֶד וְאַמְתָּה יִקְדְּמוּ פְּנֵיכָךְ: אֲשֶׁר
יִחְדְּיוּ נְמַתִּיק סָוד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרֶגֶשׁ: אֲשֶׁר לוּ הַיִם וְהַוָּא
עַשְׂהוּ וּנְבַשְׁת יְדֵיו יִצְרוּ: אֲשֶׁר בִּידְךָ נְפָשׁ כָּל חַי וּרוּחַ כָּל בָּשָׂר
אִישׁ: הַנְּשָׁמָה לְךָ וְהַגּוֹן פְּעָלָה: חֹוֶה עַל עַמְלָה: הַנְּשָׁמָה לְהָ
וְהַגּוֹן שְׁלָךְ. יְהוָה עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: אַתָּה אָנוּ עַל שְׁמָךְ יְהוָה
עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: בְּעִבּוּר כְּבוֹד שְׁמָךְ. כִּי אֶל חַנּוּן וּרְחוּם שְׁמָךְ:
לְמַעַן שְׁמָךְ יְהוָה וּסְלָחָת לְעַזְנֵנוּ כִּי רַב הָוָא:

סְלִיחָה לְנֵז אָבִינוּ. כִּי בְּרוֹב אַוְלָתָנוּ שְׁגִינָנוּ.
מַתְּחַל לְנֵז מְלִיכָנוּ כִּי רַבּוּ עַזְנֵינוּ:

כִּי

א) תהילים פ' י. ב) שם ק' ח. ג) שם ק' מה. ג. ד) שם צ' ד. ה) שם צ'ה. ג. ד) דברים ג' כ. ז) ירמיה י. ז. ח) שם שם ט.
חולמים פט י. ז. י) שם עד טו. כ) שם צ'ה. ד. ל) שם קו. ב. מ) דה"א כת' י. א. ג) חולמים פט יב. ס) שם עד ז. י. ע) שם שם
ז. פ) שם שם טו. א) שם פט י. ק) שם צ'ה. ט) שם מ'ח ב. ש) מל"ב ביט. טו. (ח) חולמים פט ח. א) שם שם ט. ב. כ) שם
זה. ג) שם שם ב. ד) שם פט טו. ה) שם צ'ה. ו) שם צ'ה. ז) איוב יב. י. ח) תהילים כה יא (בשינוי)

כִּי עַל רְחָמֵיד הַרְבִּים אֲנוּ בְּטוֹחִים. וְעַל צְדֻקּוֹתֵיךְ אֲנוּ נְשֻׁנִים
וְלְסְלִיחּוֹתֵיךְ אֲנוּ מְקוּים וְלִישּׁוּתֶךָ אֲנוּ מְצֻפִים. אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֶחָד
צְדֻקּוֹת מִפְּרָם מִזְבֵּחַ עָזָנוֹת עָמוֹ וּמִסְרֵר חַטָּאת יְרָאָיו. בָּרוּת בְּרִית
לְרִאשׁוֹנִים וּמְקוּם שְׁבּוּעָה לְאַחֲרֹונִים. אַתָּה הוּא שִׁירְדָּת בְּעָנוֹ בְּבוֹדֵד עַל
הַר סִינִי. וְהַרְאִיתְךָ טוֹבָךְ לְמַשָּׁה עַבְדָךְ. וְאוֹרְחוֹת חַסְדֵיכְךָ גָּלִיתָ לוֹ.
וְהַזְדַּעַתְךָ כִּי אַתָּה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךָ אַפִּים וּרְכָב חַסְדָךְ וּמְרַבָּה לְהַטִּיבָ.
וּמְנַהֵג הַעוֹלָם בְּלוֹ בְּמִדְתַּת הַרְחָמִים: וּכְנוּ בְּתוֹבָךְ יוֹאמֵר אַנְיָה אֶעֱבֵר בְּלַ
טּוֹבִי עַל פְּנֵיךְ וּקְרָאתִי בְּשָׁם יְיָ לְפָנֵיךְ וְחַנּוֹתִי אֶת אָשֶׁר אָחָזָן וּרְחַמְתִי
אֶת אָשֶׁר אָרַחַם:

אֶל אֶרְךָ אַפִּים אַתָּה וּבְעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. וּדְרַךְ תְּשׂוֹבָה
הַזְרִית. גְּדוּלַת רְחָמֵיד וְחַסְדֵיךְ תְּזַפּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
לְזֹרֶע יְדִידִיךְ: תְּפַנוּ אַלְיָנוּ בְּרִחָמִים. כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל
הַרְחָמִים: בְּתְחִנוּן וּבְתְּפִלָּה פְּנֵיךְ נִקְדָּם. בְּהִזְדַּעַת לְעָנוֹ
מִקְדָּם: מְחַרְזָן אַפְּךָ שׁוֹבֵךְ. בָּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ בְּתוֹבָךְ. וּבְכָל
בְּנֶפֶיךְ נְחַסָּה וּנְתַלְוָנוֹן: בְּיוֹם וַיַּרְדֵּן יְיָ בְּעָנוֹ: תְּעַבּוֹר עַל
פְּשָׁע וּתְמַחַה אָשָׁם. בְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם. פָּאוֹזִין שׁוּעָתֵנוּ
וְתְּקַשֵּׁב מִנִּי מַאֲמָר. בְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשָׁם יְיָ וְשָׁם נִאָמָר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵיו וַיִּקְרָא:

יהָזָה יְהֹוָה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךָ אַפִּים וּרְכָב חַסְדָךְ
וּאַמְתָה: נִצְאָר חַסְדָךְ לְאַלְפִים נִשְׁאָעָן וּפְשָׁע
וּמְתַאֲהָה וּנְקָהָה: וּסְלִיחָתְךָ לְעָנוֹנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָנוּ:
סְלִיחָה לְנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ מִחְלָלֵנוּ מִלְבָנוּ כִּי פְשָׁעָנוּ:
כִּי אַתָּה אֶדְנִי טֹוב וּסְלִיחָה וּרְכָב חַסְדָךְ לְכָל קֹרְאִיךְ:
אָבֵד חַסִידָךְ מִן הָאָרֶץ וְנִשְׁרֵב אֶלְמָן אַיִוָן: אַיִן קוֹרֵא בְּשָׁמֶךָ בְּאַדְקָה מִתְעוּרָה לְמַחְזִיק
בָּהּ: הַוּשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמָר חַסִידָךְ כִּי פָסַוי אַמּוֹנִים מִבְנֵי אַדְמָן: כִּי עַמְקָר
מִים בָּאוֹרֶךְ גְּנָאה אָוֹר: כִּי עַמְקָר חַסְדָךְ וְהַרְבָה עַמּוֹ פְדוֹתָה: וְהַוָּא יְפָדָה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִפְּלַע עָזָנוֹתָיו:

בְּרָחָם אָב עַל בְּנִים כִּי תְּרָחָם יְיָ עָלֵינוּ: לְיִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמָּךְ בְּרַכְתָּךְ סְלִיחָה:
יְיָ צְבָאות עָפָנוּ מִשְׁבָּב לְנוּ אֶלְהִי יְעַקֵּב סְלִיחָה: יְיָ צְבָאות אָשְׁרֵי אֶתְמָם בּוֹטָחָה
בָּהּ: יְיָ הַוּשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יְעַנְגָנוּ בְּיוֹם קָרָאנָנוּ: סְלִיחָה נָא לְעָנוֹ קָעֵם הַזָּהָה גַּגְוָל חַסְדָךְ.
וְכָאֵשׁ

(א) שמות לג. יט. (ב) שם לד. ג. (ג) שם שם ז. ד. (ה) שם שם ט. ה. (ו) מיכה ז. ב. (ז) ישעיה ס. ד. (ח) שם נת ד.
(ט) תהילים י. ב. ט. (י) שם לו. י. (ו) שם קל. ז. (כ) שם ט. ח. (ל) שם קג. י. (מ) שם גט. ס. (נ) שם מו. ח. (ס) שם פד. ג. (ע) שם כ. י. (פ) במדבר ד. יט.

וכאשר נשאטה לעם זהה ממצאים ועד הנה ושם נאמר. "ויאמר יי' סלחתי בזכריך: הטה אל-הי אונך ושמע פקח ענייך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמה עלייה: כי לא על צדוקתינו אנחנו מפילים תחננו לנו לפניה כי על רחמייך הרבים: אドני שמעה אדני סלחה אדני הקשיה ועשה אל תأمر למענך אל-הי כי שמא נקרא על עירך ועל עמך:

אל-ינו ואל-הי אבותינו

ישראל עמק תחנה עורכים. שהם מרים ולהונשע צרייכים. צרייהם עליהם על מאיריכים. כל זאת הגעתם ושם מברכים: חולין ומכווב להבטב לא נספר. עלובים מנוער ומהם לא הוسر. קדוש בצד לפתם מוסר. כאפנותך הנקיה ולא באפנות בשר: הלווש צדקה ולוז כמעיל עיטינה. ומפה עצמה מתקן רטיה. קולם עדתך מגילה המתויה. בלחך הגדול ובזרועה הנטויה: באחבותך ובחלותך מנשא ומנטל. עצת הרעים תמחה ומחשבותם חבצל. רבבה מהויה ביניים הטל. ומלאך אכזרי דוחה ומטלטל: בשבייל בכבוד עצמה ושם קדשך מהלל. נוראות הפלא לבב בעמים יתחלל. יעציהם ואיתניהם תוליד שול. ובhem עולל באשר בי התועל: מקרים מעפר זל ואביוון מאשפה. בגסתך בל תנתן לכלה ולחרפה. אם בפקודיך מתעלת ומרפה. על כל פשעיך חבתך תהא מתחפה: יתרה חבקם לפניה אדוני הדונים. בין בה ובין בה קרואים לך בנינים. רחמייך יקדמונו אל-הי עליונים ותחתונים. טרם ישפטנו המים הניזונים: חפאי קרבתך על כל הבאות. הקישה לנו ישותות הנבואות. קדוש עשה עם לטובה אותן. חזק ואמץ גואלים יי' צבאות:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחаг בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון רשות. מרבה מחלת לחטאים וסליהה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב נירד יי' בענן נתיצב עמו שם ויקרא בשם יי':
"ויעבור יהוה על פניו ויקרא"

יהוה יהוה אל רחום וchanin ark אפיקים ורב חסד ונאמת:
נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה:
וסלחת לעונינו ולחתאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפני כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

חרחים

(א) במדבר ד. ב) דניאל ט. י. ג) שם שם יט. ד) שמות לד. ה) שם שם ו. ו) שם שם ז. ז) שם שם ט. ח) תהילים פו ה.

ברחם אב על בנים בנו תרחם יי' עליינו: ל'ין ה'ישועה על עמה ברכתה סלה:
ו'ן צבאות עמו משגב לנו אל'הי יעקב סלה: יי' צבאות אשרי אדם בוטח
בקה: יי' הושיעת המלה ונענו ביום קראנו:

סלחה לא לעז העם הזה בגודל חסדה.
ובאשר נשאתה לעם הזה ממזרים
עד הנה ושם נאמר :

ויאמר יי' סלהתי בבריך :

הטה א'להי אונך ושביע פכח עיניך וראה שומבו רינו
העיר אשר נקרא שמה עלייה כי לא על צדקהינו אנחנו
מפלים תחנינו לפניה כי על רחמיך הרבים: א'ני שכעה
א'ני סלהה א'ני הקשيبة ועשה אל תאדר למענה
א'להי כי שביך גקרא על עירך ועל עמק :

אל'him בישראל גדור נודעת. אתה יי' אבינו אתה: בכל קראנו אליך קרבנו. רם
ונשא אתה בקרבנו: גמלתנו הטובות גם בחובנו. לא בצדוקתינו עד
וביזר לבבנו: דודנו גם כי זוחנו. גאלנו כי עבדים אנחנו: הננו בעוניינו עד
דכא. ותקצר נפש לך ממחה: ואיה חסידך הראשונים עפנו. מעולם ועד עולם
נאמננו: זעף נשא ותש כחנו. יי' אל באפק תוכחינו: חלחילות רבות בלוי בשורנו. נא
אל בחתוך תיסרנו: תורה הארות אין להספר. אלה שוקל ואיה סופר: ידענו
רשענו כי פשענו. כי אמת עשית ונחנו הרשענו: כאם וחרון מנו יחדל. כי קtan
יעקב וזל: לחץ יוסר ועלנו יחקל. כי קל כל הסקל: מנת מדתנו לא תגבה.
כי נשארנו מעט מהרבה: נהם על הרעה לאימחה. מטה כלפי חסד אמונתך: סלה
אם עונינו ענו בנו. עוזרו כי עלייך נשענו: ערפנו בוף לך להשתעפנד. באhabba
וביראה אותה לעבוד ולכבד: פוקדיך קדשו צומות לקבוץ. דעתם קצחה ארכם
לחבוץ: אקoon לחם אליך חבा. חתל לאיש איש נגענו ומקאובו: קול יעקב נוהם
מפתחותיך. תשמע פשעים מכון שבתך: שנחת שלומים לריב ציוון תגלה. שרף
ורדף מנעור קנותנו: ואל חשליכנו לעת זקנותנו: פעניינו לשמאל וימינה תקרבנו.
כלות פחנו אל פצעבנו: חביט ותאייז ותשגיח לרחומיך. מתאזר בחניתותיך
תחלבש

(א) תהילים קג. יג. (ב) שם ג. ט. ג) שם מו. ח. (ד) שם פד. יג. ה) שם כ. י. ו) במדבר יד. יט. ז) שם שם. כ. ח) דניאל ט. יח.

(ט) שם שם. יט.

תחלבש בצדוקתך. תחכסה ברחמייך ותחטוף בחסידותך. ומבא לפניה מזות טוּבָר וענוגות נינהך:

ישמעינו סלחתי יושב בסתור עליון. בימין
ישע להוישע. עם עני ואביון.
בשוענו אליך נוראות בצדקה תעננו. יהי העה זר
לנו. שווית עזרתי על גבור ונשא. לפניהם נוחי
אשפוק שיחי. אולי פנוי ישא. מדרתי כונתי.
בסדר אשר עשית. هلآل יזכיר מקרבר קור.
עוד זכור תזוכרנו. באנגליה גלגול. להחוליפת
השיטה ריעיתה יונתך. לך פונה הביטה. באות
נפשך. הגישה לפתחה בחרטה. ימין פשוטה
מלמטה. בצלבינו צפינו. ישוא להחסד בהוסר.
הנגיית אמר. מדות יצרה הבצער. קבועם במסמר
ולצואר במושאר. הויט למשמר.ומי איז זיר
לזר.ומי איזר כי יעורנו. להבצלת פתח
דלת. אלה ממעל. בינה הנגни. להציג. בתרוץ
שער הנגען. רחמננו. קדמן. צרי ומוורחתעל.
ברר חבי. להצדיקי. יבקש עוז ואיננו. יונת
אלם מישלים. חלק יפה תגיעה. אותן צדק.
בהצדקה. ביראתך להוישע. לה תקרא. עת
לשחררה. אדון בו הטענה. ותקתק. מנרתך.
כאור התוציא דיננו. תצליחי. במשלחי.
ו אשיב שליחי דבר. חזקתו. חוק חקתו. עישר
ושלווש במדבר. מחויקם. ולא ריקם. שלחתך
להתגבר

לְהַתְגִּבָּרְךָ וְכֹה הַתְעִשָּׂה֙ עָזָנוֹנִישָׁא֙ עֲתָה תְּשׁוֹב֙ פָּרָחָמָנוֹ יְיָ הִיה עֹזֵר לְנוּ:

יְשִׁמְיָעָנוֹ סְלָחָתִי יוֹשֵׁב בְּסִתְרֵךְ עַלְיוֹן֙ בִּימֵן֙ יִשְׁעָה לְהַיְשָׁעָה֙ עִם עָנֵי וְאֶבְיוֹן֙ בְּשִׁיעָנוֹ אֶלְיךָ נָרָא תְּבִצְקָתְעָנָנוֹ יְיָ הִיה עֹזֵר לְנוּ:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתקנה בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון רשות. מרבה מחלוקת לחטאים ולדרכה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשור ורות. לא כרעתם תגםול. אל הורית לנו לומר לזר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. בהודעתם לענו מקדם. כמו שפטותך וירד יי' בענן נתיאב עמו שם ניקרא בשם יי':
ונעבור יהנה על פניו ניקרא:

יְהָנוֹה יְהָנוֹה אֶל רְחוּם וְחַנּוֹן אֶרְךָ אֲפִים וּרְבָה חִסְדָּךְ וְאֶמְתָּה֙ נֹצֵר חִסְדָּךְ לְאֶלְפִּים נֹשָׁא עָזָן וְפִשְׁעָה וְחַטָּאתָה וְנַקָּהָה֙ וְסְלָחָתָךְ לְעָזָנוֹ וְלְחַטָּאתָנוֹ וְנַחֲלָתָנוֹ:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפני כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראים:

בְּרַחֲמֵךְ אָבָּל עַל בְּנֵיכְן תְּרַחֲמֵךְ יְיָ עַלְיוֹנוֹ לְיָיִן הַיּוֹשָׁעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סְלָה: יְיָ צְבָאות עַמְּנוּ מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהֵינוּ נִצְלָב סְלָה: יְיָ צְבָאות אֲשֶׁרְיָ אָדָם בּוֹטָח בְּךָ: יְיָ הַוְשִׁישָׂה הַמֶּלֶךְ יַעֲנָנוּ בָּיוֹם קָרָאנוּ:

אל תזכיר לנו עונות ראשונים מהר יקדיםנו רחמייך כי דלוננו מאי: חטאנו געוירינו ופשעינו אל תזכור בחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי':
זכר רחמייך יהנה וחסדייך כי מעולם המה: זכרנו יהנה ברכזון עמד פקדנו בישועתך: זכור עזתך גניתך קדם גאלתך שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יהנה חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה מקומ תرحم ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יהנה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו

(א) שמות לד. (ב) שם שם ג. (ג) שם שם ז. (ד) שם שם ט. (ה) תהילים פ. ה. (ו) שם קג יג. (ז) שם ג. ט. (ח) שם מו. ח. (ט) שם פד יג. (י) שם כ. י. (כ) שם עט. (ל) שם כה ז (בשינוי). (מ) שם שם ס. ג. (נ) שם קוד (בשינוי). (ס) שם עד. ב. (ע) שם קב יד. (פ) שם קל ז.

ערו עד היסוד בָה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בָה ותדבר אליהם ארבה את ורעם בכוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אמן לזרעך ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק ויליעקב אל תפו אל קשי העם הזה ועל רשו ועל חטאתו: אל נא תשת עליינו חטאasher נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יזכרנו:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת זכרתי את בריתך יעקוב ואך את-בריתך יצחק ואך את-בריתך אברהם אוצורך והארץ אוצורך: זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת זכרתי להם ברית רاشונים אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לעני הגויים להיות להם לאלהים אני יהנה: עשה עמנו כמו שהבטחתנו ואף-גמס-זאת בהיותם בארץ אויביהם לא-מאסטים ולא-געלטים לכלותם להפר בריתך אם כי אני יהוה אלהים: השב שבותנו ורחמננו כמה שבחותך ושב יהנה אלהיך את-שבותך ורחמך ושב וקצת מכל-העמים אשר הפוץ יהוה אלהיך שמה: קבץ נדחים כמה שבחותך אם היה נדח בקצת השמים ממש יקצת יהוה אלהיך וממש יקח: מחה פשעינו בעב וכען כמה שבחותך מחייתי בעב פשעיך וכען חטאיך שובה אליו כי גאליך: מחה פשעינו למען אשר אמרת א נכי אנכי הוא מוחה פשעיך למען וחטאיך לא א זכור: הלבן חטאינו בשלג וכצמר כמה שבחותך לכו נא וננכח יאמר יהוה אס-יהיו חטאיכם כשנים פשלג ילבני אס-יאדים כחולע כאמר יהו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שבחותך זורקתי עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאיכם ומכל-גלויליכם אחריך אתחכם: רחם علينا ואל תשחיתנו כמה שבחותך כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישבח את-בריתך אבותיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאבהה את שם כמה שבחותך פל לבך ובכל-לבך ובכל-לבך ואות לבבך זרעך לאבהה את-יהוה אלהיך בכל-לבך ובכל-נפשך נפשך למען חייך: הופיע לנו בבקשתנו כמה שבחותך ובבקשותם ממש את-יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל-לבך ובכל-נפשך: תביאנו אל הר קדשי ושמחו בבית תפלה כמה שבחותך ובקשותם והביאותם אל הר קדשי ושמחו בית תפלה עולותיהם זבחיהם

(א) שמות לב יג. (ב) דברים ט כו. (ג) במדבר יב יא. (ד) ויקרא כו מב. (ה) שם שם מה. (ו) שם שם מד. (ז) דברים לג. (ח) שם שם ד ט ישעיהו מר כב. (י) שם מג כה. (כ) שם ייח. (ל) יהוקאל לו כה. (מ) דברים ד לא. (נ) שם לו. (ס) שם לד. (ט) ע ישעיהו נו ז.

זָכְחִיתֶם לְרֹצֹן עַל מִזְבֵּחַ כִּי בֵּית תִּפְלָה יָקְרָא לְכָל הָעָמִים:

סוחחין הארון ואומרין פסק אחר פסק, חון וקהל, עד אל תעזכנו ולא עד בכלל

**שָׁמַע קֹלֶנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֹס וּרְחָם עֲלֵינוּ
וַיִּכְּבֶל בְּרָחְמִים וּבְרֹצֹן אֶת תִּפְלָתֵנוּ:
הַשִּׁיבָּנוּ יְהוָה אֲלֵיךְ וּנְשׁוּבָה חִדְשׁ יְמֵינוּ
פְּקָדָם: אֶל תְּשַׁלִּיכָנוּ מִלְּפָנֵיךְ וּרוּחַ קָדְשָׁךְ אֶל
תְּקַח מִמָּנוּ: אֶל תְּשַׁלִּיכָנוּ לְעֵת זָקָנָה כְּכֹלוֹת
פְּחַנּוּ אֶל תְּעַזְּבָנוּ:**

אל מעזבנו יהוה אלהינו אל פרחק ממנה: עשה עמנו אותן לטובה
ויראו שונינו ויבשו כי אתה יהוה עוזרתנו ונחמתנו: אַמְרֵינו
האזינה יהוה בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמר פינו והגיוں לבנו לפניך
יהוה צורנו וגואלנו: כי לך יהוה הוות לנו אתה מענה אדני אלהינו:
סוגרין הארון

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַבָּא לִפְנֵיךְ תִּפְלַתֵּנוּ וְאֶל תְּחַטֵּלָם מִתְחַבְּתֵנוּ. שָׁאיָן אָנוּ
עַזְּפָנִים וְקַשְׁיָה עֹזֶר לֹמֶר לִפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אָנַחֲנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אָכְלָנַחֲנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:**

**אֲשֶׁרְנָנוּ. בָּנָנוּ. גָּזָלָנוּ. דָבְרָנוּ דָופִי: הַעֲוִינוּ. וְהַרְשָׁעָנוּ. וְדָנוּ.
חַמְסָנוּ. טָפְלָנוּ שְׁלָר: יָעָצָנוּ רָע. בָּזָבָנוּ. לָצָנוּ. מְרָדָנוּ.
נָאָצָנוּ. סְרָרָנוּ. עֲוִינוּ. פְּשָׁעָנוּ. צָרָרָנוּ. הַשִּׁינוּ עָרָף: רְשָׁעָנוּ. שְׁחָתָנוּ.
תְּעַבָּנוּ. פְּעִינוּ. תְּעַתְּעָנוּ: סְרָנוּ מִמְּצֹוִתְךָ וּמִמְּשֻׁפְטִיךָ הַטוּבִים וְלֹא
שָׁוָה לָנוּ. זֹאתָה צְדִיקָה עַל כָּל הַבָּא עַלְלֵינוּ בַּיְמֵת עָשִׂית וְאָנַחֲנוּ
הַרְשָׁעָנוּ:**

**אֲשֶׁרְנָנוּ מִכֶּל עַם בְּשָׁנוּ מִכֶּל דָוֶר. גָּלָה מִמָּנוּ מִשּׁוֹש. דָוָה לְבָנוּ בְּחַטָּאנוּ. הַחְבֵּל
אוּנוּ וְנִפְרַע פָּאָרָנוּ. זָבֵל בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. חָרֵב בְּעָוָנוּ. טִירָתָנוּ כִּי תְּהִתָּ
לְשָׁמָה. יוֹפִי אֲדָמָתָנוּ לִזְרִים. פְּחַנּוּ לְגַכְּרִים:**

וְעַדְנוּ לֹא שְׁבַנְיָה מִטּוּתָנוּ. הַיְד נָעִזְזָנוּ פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ. לֹומֶר לִפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אָנַחֲנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אָכְלָנַחֲנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:
לְעִינֵינוּ עָשָׂקָו עַמְלָנוּ. מִמְשָׁךְ וּמִמְוֹרֶט מִמָּנוּ. נָתָנוּ עַלְמָעָלֵינוּ. סְבָלָנוּ עַל שְׁכָמָנוּ.
עֲבָדִים מְשָׁלְוָי בָּנוּ. פּוֹרֶק אַיִן מִזְמָם. אַרְוֹת רְבּוֹת סְכָבָנוּ. קְרָאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ. רְחַקָּת מִמָּנוּ בְּעָוָנוּ. שְׁבַנָּנוּ מַאֲחָרִיךְ פְּעִינוּ וְאָדְנָנוּ:
משיח

א) איכה ה-ca. ב) תהילים נא יג (בשינוי). ג) שם עא ט (בשינוי). ד) שם לה כב (בשינוי). ה) שם פו ז (בשינוי).
ו) שם ה ב (בשינוי). ז) שם יט ט (בשינוי). ח) שם לח ט (בשינוי). ט) נהמי ט ל.

משיח אזכה אמר לפניך שגיאות מי יבין מנספרות נקני. נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עליינו מים טהורין וטהרנו בכתוב על יד נביאך וזרקתי עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם **אתהך אתכם:**

דניאל איש חמודות שנו לפניך. היטה אלהי אונך ושם פכח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שם עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים פחנוגינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שםעה אדני סלה אדני הקשيبة ועשה אל תאמר למענך אלהי כי שם נקרא על עירך ועל עמך:

עזרא הופר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך: כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשחתנו גדרה עד לשמים: ואותה אלהי סליהות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבם: אל העזבנו אבינו ולא תטשנו בוראנו. ואל תונחינו יוצרנו ואל תעש עמננו בלה בחתאתינו. ורקים לנו יי אלהינו את הרבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חזון. באמור בימים ההם ובעת ההיא נאם יי בקש את עוז ישׂראל ואיננו ואת חטאתי יהודה ולא חטאינו כי אסלה לאשר אשair: עמק ונחלתו רעבי טוקה צמאית חסוך תאבי ישעך. יכירו וידעו כי לי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שם - אל חנין שם - בנו נקרא שם - יהונה עשה למען שם: עשה למען אמתך - עשה למען בריתך - עשה למען גדרך ותפארתך - עשה למען דחך - עשה למען הדרך - עשה למען ועדך - עשה למען זכרך - עשה למען מסך - עשה למען טובך - עשה למען יהודך - עשה למען בכודך - עשה למען למדך - עשה למען מלכותך - עשה למען נצחך - עשה למען סודך - עשה למען עוזך - עשה למען פארך - עשה למען צדקתך - עשה למען קדשך - עשה למען רחמיך הרבים - עשה למען שכינתך - עשה למען תהלהך - עשה למען אהבתך שוכני עפר - עשה למען אברחים יצחק ויעקב - עשה למען משה ואהרן - עשה למען דוד ושלמה - עשה למען ירושלים עיר קדשך - עשה למען ציון משכן כבודך - עשה למען שמות היכלך - עשה למען הרים מזבחך - עשה למען הרוגים על שם קדרך - עשה למען טבוחים על יהודך - עשה למען באש

א) תהילים יט יג. ב) יחזקאל לו כה. ג) דניאל ט ייח. ד) שם שם יט. ה) עזרא ט וו. ו) נחמי ט יז. ז) ירמיה נ כ)

סליחות ליום חמישי

לה

באה ויבטחים על קדוש שמק - עשה למען יונקי שדים שלא חטא - עשה למען גמולי חלב שלא פשעו - עשה למען תינוקות של בית רבן - עשה למען אם לא למעןנו - עשה למעןך והושענו:

עננו יהוה עננו - עננו אליהינו עננו - עננו אבינו עננו - עננו בוראנו עננו - עננו גואלנו עננו - עננו דורךנו עננו - עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו - עננו נזק וישראל עננו - עננו חי וקיים עננו: עננו טוב ומטיב עננו - עננו יודע יציר עננו - עננו כובש כבשים עננו - עננו לובש צדקות עננו - עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו - עננו סולח ומוחל עננו - עננו עונה בעת צרה עננו - עננו פודה ומatial עננו - עננו צדיק וישראל עננו: עננו קרוב לקוראים עננו - עננו קשיה לכאוס עננו - עננו רך לרצחות עננו - עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אכינויים עננו - עננו תומך תמים עננו - עננו אלהי אבותינו עננו - עננו אלהי אברם עננו - עננו פחד יצחק עננו - עננו אביר יעקב עננו - עננו עוזרת השבטים עננו - עננו משגב אמונות עננו - עננו עונה בעת רצון עננו - עננו אבי יתומים עננו - עננו דין: **אלמנות עננו:**

מי שענה לאברהם אבינו בהר המורה הוא יעננו - מי שענה ליצחק בנו בשגען על גבי המזבח הוא יעננו - מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו - מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו - מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו - מי שענה למשה בחורב הוא יעננו - מי שענה לאהרן במחטה הוא יעננו - מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו - מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו - מי שענה לשモאל במצפה הוא יעננו - מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלם הוא יעננו - מי שענה לאליהו בהר הפרמל הוא יעננו - מי שענה לאליישע ביריחו הוא יעננו - מי שענה לヨנה במעי הדגה הוא יעננו - מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו - מי שענה לחנניה מישאל נעריה בתוך בבשן האש הוא יעננו - מי שענה לדניאל בגוב

בגוב ארויות הוא יעננו . מי שענה למרדכי ואסתר בשרשן הביבה הוא יעננו . מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו . מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתפמים והישראלים הוא יעננו : "יְאִמֶּרْ דָּוֹד אֶל גָּד צָר לֵי מַאֲד נַפְלָה נָא בַּינְׁךְ יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבַינְׁךְ אָם אֶל אָפָולָה :

(אין נופלים ע"פ)

רחום ומונון חטאתי לפניה. אין מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוןני: אין אל באפק תוכחני ולא בחמתה תיסרני: חנני אין כי אומלן אני רפאני אין כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואותה אין עד מקתי: שוכה אין חלצה נפשי הוושעני למען חסוד: כי אין בקוח זכרה בשאול מי יודה לה: יגעתי באנטתי אשחה בכל לילה מטהתי בדקעתית ערשי אספה: עשרה מבעס עני עתקה בכל צורתי: סורו ממני כל פועלן אונו כי שם עיי קול בכוי: שם עיי תחנתמי אין חפה תיחזק. יבשו ויבהלו מאד כל אויבך ישבו רגע:

מחי ומפי ממית ומתחיה. מסיק מן שאל לחי עולם. ברא כד חטי אבויי ל Koh. אבויי דתיס אpsi לאכבייה: עבדא דמריד נפיק בקהל. מריה תאיב ותביר קולרהיה: ברוך בוקרכ אנו וחטינו גמה. הא רווי נפשין בגדיינו מקריזו. עבדא אנו ומרודנו גמה. הא בבחטא. הא בשבייה. הא במלקיותא. במטו מג' ברכחמא דגפישין. אpsi לאכביון דתקוף עלהן. עד דלא נהוי גמיך באשבייא:

מכניסי רחמים הכנסו רחמנינו. לפני בעל הברחים: ממשיעי תפלה. השמייעו תפלהנו. לפני שומע תפלה: ממשיעי צעקה. השמייעו צעקהנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכנסו דמעותינו לפני מלך מתראה בדמעות: השתדלנו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפני. השמייעו לפני תורה ומעשים טובים של שכני עפר. יזכור אהבתם ויתיה ורעם שלאל TABOT שארית יעקב. כי צאן רועה נאמנו היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מפל גזרות קשות והושיעה ברכחמא הרבים משים צדקה ועמה:

מן זבשניא. לך מתחננו. כבר شبאי. דמתהנו לשבייה. כל הון בני شبאי. בכספה מתפרקין. ועפץ ישראל ברכמי ובתחנוני. הב לו שאלתנו ובעותינו שלא נהדר ריאם מזקוף:

מן זבשניא לך מתחננו. בעבדא דמתהנו למירה. עשיקי אנו ובחשוכא שרינו. מרירין נפשין מעקתיין דגפישין. חילא לית בון לרצוייך ממן. עביד בדיל. קימא דגורות עם אבחנן:

שומר ישראל שומר שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים
שמע ישראל:

שומר גוי אחד שומר שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד:
דמיחדים שמח אין אלהינו אין אחד:

שומר

א) שם י"ב כד י"ד. ב) תהילים ו ב) וואדר

שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש
המשלשים בשלוש קדושים לקדוש:

מתרצה ברחמים ומתפrios בתהנונים התראה והתפrios לדור עני
כפי אין עוזר:

אבינו מלכנו אבינו אלה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אלה. אבינו מלכנו
רham עלינו. אבינו מלכנו חנונו ונענו כי אין בנו מעשים עשה עמו צדקה
וחסד למן שמה הגדול והוישענו:

ונאנו לא נדע מה נעשה, כי עלייך יענינו. זכר
רחמיך יי' ותסידיך, כי מעולם רפהה. יי'
חסכה יי' עליינו, באשר חילנו לך. אל תזבר לנו עונות
רأشנים, מחר יקדקמוני רחמיך, כי דלונו מאר. חנונו
יי' חננו, כי רב שבינו בו. ברכנו רחם תופור, ברכנו
עקרה תופור, ברכנו תפימות תופור. ברכנו אהבה
תופור: יי' הוושעה הפליה יענינו ביום קראנו. כי הוא
ידע. צרנו, זבור כי עפר אגחנו. עוזנו אלדי ישענו על
דבר בבוד שטחה, והצילנו וכפר על חטאינו למן שפתה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, אין בעלה די ברא כרעותה וימליך מלכותה,
ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכון ובכומיכון ובחייב דכל
בית ישראל, בעגלא ובזמן קרבן ואמרנו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם
וילעלי עולם. יתברך. ותשבח. ויתפאר. ויתרומם. וית נשא. ויתהדר
ויתעללה. ויתהכל. שמה קדשא בריך הוא. כי לעלה מן כל ברכתא
ושירתה, תשבחתא ונחמתה. דאמינו בעלמא. ואמרנו אמן:
תתקבל צלוחון ובעוותהון דכל בית ישראלי קדם אבוחון די בשמייא ואמרנו אמן:
יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים עליינו ועל כל ישראל
ואמרנו אמן: עשה שלום במורקייו הוא עשה שלום עליינו ועל כל ישראל
ואמרנו אמן:

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בֵּיתְךָ עֹזֶר יְהִלּוֹךְ סַלְהָ: אֲשֶׁרִי
הָעַם שָׁבַבָּה לְךָ אֲשֶׁרִי הָעַם שָׂיִי אֱלֹהִים:
תְּהִלָּה לְרוֹדָה אֲרוֹבִימָךְ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָכָה
שְׁמֶךְ לְעוֹזָם וְעֶדֶת בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה וְאֶהָלָה
שְׁמֶךְ לְעוֹלָם וְעֶדֶת גָּדוֹלִי וּמְהֻלָּל מֵאָה וְלֹגְרָלָתוֹ
אַיִן חַקָּרָה: הָוָר לְרוֹדָה יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךְ גְּבוּרָתֶיךְ
יִנְהַדֵּה: הַדָּר כְּבָוד הַזָּהָב וְרַבְרִי נְפָלָתֶיךְ
אִשְׁחָה: וְעַזּוֹז נֹרְאָתֶיךְ יִאָמְרוּ וְגַדְלָתֶךְ
אַסְפָּרָנָה: זָכָר רַב טוֹבָךְ יִקְיָעֵוּ וְצִדְקָתֶךְ יִרְגַּנְנוּ
חַנּוּן וְרַחוּם יִאָרֶךְ אֲפִים וְגַדְלָה הַסְּרָה: טוֹב יִלְכָלֶל
וְרַחֲמֵיו עַל בָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוֹךְ יִי בָל מַעֲשֵׂיךְ
וְחַסְדֵּיךְ יִבְרָכוּהָ: כְּבָוד מַלְכָותֶךְ יִאָמְרוּ
וְגְבוּרָתֶךְ יִדְבְּרוּ: לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְיוֹ
וּכְבָוד הַדָּר מַלְכָותָו: מַלְכָות בָּל מַלְכָות בָּל
עוֹלָמִים וּמִמְשְׁלָתָה בְּכָל הַדָּר וְדָר: סְמָךְ יִי לְכָל
הַנְּפָלִים וּזְוקָף לְכָל הַבְּפּוּפִים: עַנְיִי כָּל אַלְיָה
יִשְׁבָּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לְדָם אֶת אַכְלָם בְּעַתָּה: פּוֹתָה
אֶת יְהָה וּמִשְׁבְּעֵעַ לְכָל הַיְּרָצָן: צְדִיקָה יִי בְּכָל
דְּרָכֶיךָ וְחַסְדֵּיךָ בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹבָה יִי לְכָל קְרָאוֹן
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמְתָה: רְצָוֹן יִרְאָיו יִעֲשָׂה
וְאַת שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וּוֹשִׁיעָם: שְׁוֹמֵר יִי אֶת בָּל

אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלהת יי' דברי, ויברכה כל בשר נס קדשו לעולם ועדת ואנחנו נברך יי', מערחה ועד עולם הלויה:

לשין חמי קרט

יתגadel ויתקדש שמה רבא, כי בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכונן ובוימיכון ובחייב דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עולםיא. יתברך, וישתחבה, ויתפארה, ויתרומם, וית נשא, ויתהדר ויתעללה, ויתחליל, שמה דקדשו בריך הוא. כי לעלה מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא וגחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים : מה נתאנן ומה נאמר מה נבר ומה נצטדק : נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינה פשטה לקבל שבים : לא בהסב ולא במעשים באנו לפניה. כדלים וכרכישים דפקנו דתיך. רلتיך דפקע רוחם זהנו. נא אל תשיבנו ריקם מלפניך : מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו . כי אתה שזימע תפלה :

שומע תפלה עדריך כל בשר יבוא: יבא כל בשר להשתחוות לפניו יהוה: יבוא ותשתחוו לפניו אדני ויכבדו לשםך: באו נשתחנה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: באו שעריו בתודה חצורתיו בתהלה הודו לו ברכו שמך: הנה ברכו את יהוה כל עבדיו יהוה העומדים בבית יהוה בלילה: שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: נבואה למשכנותתו נשתחווה להדרום רגלו: רוממו יהוה אלהינו והשתחוות להדרם רגלו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוות להדר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב מסדר נבא בימך נשתחנה אל היכל קדש ביראתך: נשתחווה אל היכל קדש ונזדה את שמך על מסדר ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמתך: יהוה אלהי צבאות מי כמוך חכין יה ואמוניתק סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ירצה ליהוה בבני

(א) תהילים קטו ית. (ב) דנייאל ט ז. (ג) תהילים סה ג. (ד) ישעי' סו כג (בשינוי). (ה) תהילים פוט. (ו) שם צה. (ז) שם קד. (ח) שם קלד. (ט) שם שם ב. (י) שם קלבד. (כ) שם צטה. (ל) שם שם ט. (מ) שם צו ט. (נ) תהילים ח (בשינוי). (ס) שם קלח ב (בשינוי). (ע) שם פט ט. (פ) שם שם ז.

בבנֵי אלְהִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעַשָּׂה נְפָלוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שְׁמִים חָסֶדךָ וְעַד שְׁחָקִים אַמְתָךָ: גָדוֹל יְהוָה וּמַה לְלָא
מַאֲד וּלְגַדְלָתוֹ אֵין חָקָר: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמַה לָל מִאֲד נֹרָא הוּא
עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי אֶל גָדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:
אֲשֶׁר מֵי אֶל בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגַבְуֹרָותֶיךָ:
מֵי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הָגּוֹים כִּי לֹךְ יָאַתָּה כִּי בְּכָל חֲכָמִי הָגּוֹים וּבְכָל
מַלְכוֹתָם מֵאַין בָּמוֹךְ: מֵאַין בָּמוֹךְ יְהוָה גָדוֹל אַתָּה וּגָדוֹל שְׁמֵךָ
בְּגַבְוֹרָה: לֹךְ זְרוּעַ עַם גִּבְוָרָה תָעֻזְזֶךָ תְּרֻומָוּם יִמְינֶךָ: לֹךְ יוֹם אָרְבָּה
לֹךְ לִילָה אַתָּה הַכִּינּוֹת מָאוֹר וְשָׁמֶשׁ: אֲשֶׁר בִּידְךָ מִחְקָרִי אָרֶץ
וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: מֵי יִמְלָל גִּבְוָרָת יְהוָה יְשִׁמְיעַ בְּלָתְהַלְתוֹ:
לֹךְ יְהוָה הַגְּדָלָה וּהַגְּבוּרָה וּהַתְּפָאָרָה וּהַגְּנָצָח וּהַהְוֹדָה כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבְאָרֶץ: לֹךְ יְהוָה הַמֶּמְלָכָה וּהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרָאשׁ: לֹךְ שָׁמִים אָרְבָּה
לֹךְ אָרֶץ תָּבֵל וּמְלֹאת אַתָּה יִסְדָּתָם: אַתָּה הַצְּבָתָ בְּלָגְבוּלָה אָרֶץ
קִיזְזַׁן וְחוֹרֶף אַתָּה יִצְרָתָם: אַתָּה רַצְצָתָ רָאשָׁי לְוִיתָן תַּתְנַנוּ מַאֲכָל לְעַם
לְצַיִם: אַתָּה בְּקַעַת מַעַזְן וּנְחַל אַתָּה הַוּבָשָׂת נְהַרְוֹת אַיִתָן: אַתָּה
פּוֹרַת בְּעֹזְן יִם שְׁבָרֶת רָאשָׁי מַנְיָנִים עַל הַמִּפְרָם: אַתָּה מַושְׁלָל
בְּגָאוֹת הַיָּם בְּשֹׂא גָּלוּי אַתָּה תְּשִׁבָּחָם: גָדוֹל יְהוָה וּמַה לָל מַאֲד
בָּעֵיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: יְהוָה אֱלֹהִי יִשְׁרָאֵל יוֹשֵׁב הַכּוֹרְבִּים אַתָּה
הוּא אֱלֹהִים לְבַדֶךָ: אֶל נְעָרֶן בְּסֹוד קְדוּשָׁים רַבָּה וּנוֹרָא עַל כָּל
סְבִּיכְיוֹ: וַיַּדְרֹו שָׁמִים פְּלַאֲךָ יְהוָה אָף אִמְנוֹנָה בְּקֹהֶל קְדוּשָׁים:
לְכַיְ נְרַנְנָה לִיהוָה נְרִיעָה לְצֹור יִשְׁעָנוּ: נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹךְ בְּזָמְרוֹת
נְרִיעָה לוֹ: צְדָקָה וִימְשָׁפֶט מַכְוֹן פְּסָאָךְ חֶסֶד וְאֶמֶת יִקְדְּמוּ פְּנֵיךָ: אֲשֶׁר
יִתְהַדֵּר נְמַתִּיק סֹוד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרֶגֶשׁ: אֲשֶׁר לוּ הַיָּם וְהַאֲ
עַשְׂהוּ וְיִבְשַׁת יְדֵיכְיוֹ: אֲשֶׁר בִּידְךָ נְפָשׁ כָּל חַי וּרוּחַ כָּל בְּשָׂדֶר
אִישׁ: הַנְשָׁמָה לֹךְ וְהַגּוֹרֵף פְּעָלֶךָ: חֹסֶה עַל עַמְלָךָ: הַנְשָׁמָה לֹךְ
וְהַגּוֹרֵף שְׁלָהּ: יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֵךָ: אַתָּה אָנוּ עַל שְׁמֵךָ יְהוָה
עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֵךָ: בְּעַכּוֹר כְּבָוד שְׁמֵךָ: כִּי אֶל חָנוּן וּרְחוּם שְׁמֵךָ:
לְמַעַן שְׁמֵךָ יְהוָה וְסַלְחָתָ לְעַונְנוּ כִּי רַב הָוָא:

סְלִיחָה לְנֵז אָבִינוּ. כִּי בְּרוֹב אַוְלָתָנוּ שְׁגִינָנוּ.
מְחַל לְנֵז מְלַכְנוּ כִּי רַבּוּ עָזִינוּ:

כִּי

א) תְּהָלִים פָוִי. ב) שֵׁם קָח ה. ג) שֵׁם קָמָה ג. ד) שֵׁם צוֹד. ה) שֵׁם צָה ג. ד) דְּבָרִים גַּכְד. ז) יְרַמְּיָה ז. ח) שֵׁם שָׁס ט.
תְּהָלִים פָט יְה. י) שֵׁם עַד טו. כ) שֵׁם צָה ד. ל) שֵׁם קוֹב. מ) דְּהָא אֶט יְא. נ) תְּהָלִים פָט יְב. ס) שֵׁם עַד יְז. ע) שֵׁם שָׁס.
ז) שֵׁם שָׁס טו. צ) שֵׁם יְג ק) שֵׁם פָט יְה. ר) שֵׁם מַחְבָּבָת טו. ת) תְּהָלִים פָט ח. א) שֵׁם שָׁס ט.
ז) שֵׁם שָׁס ב. ד) שֵׁם פָט טו. ה) שֵׁם נָה טו. ו) שֵׁם צָה ה. ז) אַיּוֹב י. ח) תְּהָלִים כָּה יְא (כְשִׁינּוּ).

כִּי עַל רְחָמֵיד הָרְבִים אֲנִי בְּטוֹחוֹם. וְעַל צְדָקֶתְּךָ אֲנִי נְשֻׁעַנִים
וְלְסְלִיחָה תְּיךָ אֲנִי מְקֻוִים וְלִישְׁוּתְךָ אֲנִי מְצֻפִים. אַפָּה הוּא מֶלֶךְ אֶחָב
צְדָקָתָם מִפְּנֵיכָם מִעֲבֵיד עֲנוֹת עַמּוּ וּמִסְרֵר חַטָּאת יְרָאֵין. פּוֹרַת בְּרִית
לְרָאשָׁונִים וּמְלָכִים שְׁבֻוָה לְאַחֲרוֹנִים. אַפָּה הוּא שִׁירְדָת בְּעַנְוּ בְּבוֹדֵךְ עַל
הַר סִינִי. וְהָרָאֵת דָּרְכֵי טוֹבָה לְמִשָּׁה עַבְדָךְ. וְאוֹרְחֹות חַקְדִּיךְ גְּלִיתְךָ
וְהַזְּעַתְךָ כִּי אַפָּה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךָ אֲפִים וּרְכָב חַסְדָךְ וּמְרַבָּה לְהַטִּיבָ.
וּמְנַהֵג הַעוֹלָם פָּלוּ בִּמְדֵת רְחָמִים: וּכוּ בְתוּב זֹאַמֵר אֲנִי אֶעֱבֵר בְּלַ
טוֹבִי עַל פְּנֵיכָה וְקָרָאֵת בְּשָׁם יְיָ לְפָנֵיכָה וְחַנּוֹתִי אֶת אֲשֶׁר אָחַזְנוּ וּרְחַמְתִי

את אשר ארחה:

אֶל אֶרְךָ אֲפִים אַפָּה וּבֶעָל הַרְחָמִים נִקְרָאת. וְרַבְדָתְשׁוּבָה
הַוְרִית. גְּדוּלָת רְחָמֵיד וְחַסְדִיךְ תָּזִכֵּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
לְזַרְעָ יִדְיְדִיךְ: תָּפְנוּ אַלְיָנוּ בְּרָחָמִים. כִּי אַפָּה הוּא בֶּעָל
הַרְחָמִים: בְּתַחְנוּן וּבְתַפְלָה פְּנֵיכָה נִקְדָּם. כְּהִזְדַעַת לְעַנְוּ
מִקְדָּם: מִחְרוֹן אֲפָךְ שׁוּבָה. בְּמוֹ בְּתֹרְתָךְ בְּתוּבָה. וּבְכָל
בְּגַנְפִיד נְחַסָּה וּנְתַלְוָנוּן: בְּיוֹם וַיַּרְדָּה יְיָ בְּעַנְוּ: תָּעַבּוּר עַל
פְּשָׁע וְתִמְחָה אָשָׁם. בְּיוֹם וַיַּתְיאַכֵּב עַמּוּ שָׁם. תָּאוֹזֵן שְׁוּעַתְנוּ
וּתְקַשֵּׂיב מִנוּ מְאַמֵר. בְּיוֹם וַיַּקְרָא בְּשָׁם יְיָ וְשָׁם נִאַמֵר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פְּנֵיכָה וַיַּקְרָא:

יְהֹוָה יְהֹוָה אֶל רְחוֹם וְחַנּוֹן אֶרְךָ אֲפִים וּרְכָב חַסְדָךְ
וְאֶמְתָה: נִצְאֵר חַסְדָךְ לְאֶלְפִים נִשְׁאָעָן וּפְשָׁע
וְחַטָּאת וְנִקָּה: וּסְלִיחָתָל עֲזַנְנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ:
סְלִיחָה לְנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאתָנוּ מַחְלָל לְנוּ מַלְכָנוּ כִּי פְשָׁעָנוּ:
כִּי אַפָּה אֲדָנֵי טוֹב וּסְלִיחָה וּרְכָב חַסְדָךְ לְכָל קֹרְאֵיךְ:
אָבֵד חַסִידֵנוּ הָאָרֶץ וַיָּשֶׂר בְּאָדָם אָיוֹן: אִין קוֹרֵא בְשָׁמֶךָ בָּאֶצְקָה מַתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק
בְּךָ: הַוּשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמֵר חַסִידָךְ בְּיַפְטוּ אִמּוֹנִים מִבְנֵי אָדָם: כִּי עַמְקָם מִקּוֹר
חַיִם בְּאָוֹרֶךָ נְרָאֵה אָוֹר: כִּי עַם יְיָ הַחֲסֵד וְהַרְבָה עַמּוֹ פְדוֹתָה: וְהָוָא יִפְדָה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִפְלַע עֲנוֹנוֹתָיו:

כְּנָרָחָם אָב עַל בְּנֵים בְּנוֹ תְּרָחָם יְיָ עַלְינָנוּ: לְיִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמָּךְ בְּרִכְתָּה סְלָה:
יְיָ צְבָאות עַמּוּנוּ מִשְׁגַב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֵב סְלָה: יְיָ צְבָאות אֲשֶׁרְיָ אָדָם בּוֹטָח
בְּךָ: יְיָ הַוּשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנָנוּ בְּיוֹם קָרָאנָנוּ: סְלִיחָה נָא לְעַזּוּן הַעַם כֹּזה בְּגֹזֵל חַסְדָךְ.
וכאשר

(א) שמות לג יט. (ב) שם לד ג. (ג) שם שם ז. (ד) שם שם ט. (ה) תהילים פו ה. (ו) מיכה ז ב. (ז) ישעיה ס ד. (ח) שם נת ד
(בשינויו). (ח) תהילים יב ב. (ט) שם לו יי. (כ) שם קל ז. (כ) שם שם ח ל. (ל) שם קג יג. (מ) שם גט. (נ) שם מוח ס. (ס) שם פד גי.
(ע) שם כ י. (פ) במדבר יד יט.

וכאשר נשאטה לעם קזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר. **ויאמר יי' סלחתי**
בדבריך: **הטה אלקי אונך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא**
שם עליה: כי לא על צדוקותינו אנחנו מפליים מהנו לנו לפניה כי על רחמי
הربים: **אלני שמעה אדני סלחה אדני הקשيبة ועשה אל תאחר למענה אלהי כי**
שם נקרא על עירך ועל עמך:

אל היינו ואלהי אבותינו

אֶקְרָא בְּשִׁמְךָ לַחֲזֵיק בְּךָ אֶתְעוֹרָר. בתרפה אשמור
אֶקְרָם שָׁחָר אֶעוֹרָר: גַּשְׁתִּי פָנִי תְּבָה מְלָל
לְבָרֶר. דְּקָרְקָתִי מְעִרְכִּי דְלַשְׁפְּתִי לְגָרָר: הַן רַעַי יָזִינָנִי
יָעִנָּנִי שְׂדֵר. וְאַפּוֹא מְפִגְעַת הָגָן וְאֵיה כָּרִי. זְבִיתִי לְבִי
יָאִמֵּר וּקְוֹשֵׁט מְעַבְּרִי. חַפְטוּ מְפִשְׁעָיו וּבוּ מְעַשֵּׁי יָדֵי: טוֹבָה
לְחַיִּיכָּס גְּמַיְּלָוָלָא לְבָלוּי. יְחַשֵּׁב בְּקָרְבֵּן מְפָלָל וּבְגִיחָח
חָלוּי. כְּפֻפְיָה זְקוֹפָה הַיּוֹתָם לְרָאשׁ הָלּוּי. לֹא תִמְצָא אֵינָה
חַטָּאת סָרֶר וְגַלְעֵי: מִשְׁגָּב בְּצָרָה הִיה לְבָךְ חֹסֶה. נָדַד
אֶל תָּנָלָה נְדָח בְּשָׁה. שִׁימָה בְּנָאָרָה דְמָע עַרְשָׁ מְמָסָה.
עוֹזָרִי בְּךָ מְעוֹזָוּמָהָה: פָגָה וְהִצֵּא לְרוּחָה אַסְרִירָה תָּהִיר.
צָעָקוֹד דְפִקְוָה קָרָאָה בָּצָר לְהַעֲתֵר. קָבָעִים קוּבָּעים
וּרְשֵׁעַ צְדִיק מְבָתֵּיר. רַב וְשִׁיפְטָר לְמַה פָגֵה תִּסְתִּיר:
שָׁאוֹן קְמִידָה הָעֹלָה נְגָדָה הָרָק וּבָלה. הַמִּידָּלוּדָעִי סְוִדָּה
הַסְּדָה הַפְּלָה. אֲנָא נְדָח הַשָּׁב וּקְבִין גָּולָה. לְמָרוֹם שְׁפָלָה
הַקָּס וּרְוֹד הָעָלה. אָז יָאִמְרוּ בְּנוּיִם הַגְּדִיל יִי לְעִשּׂוֹת
עִם אֱלֹהָה: הַנְּשָׁמָה הִיְתָה לְעָדָן וּלְבָצָרָן הַנְּהָרָסּוֹת.
בּוּטְחִיק הַצְּלָנוּ בְּצְלָה לְהַחְסּוֹת. רְדִיבָתָם בְּקִישׁ עַלְיָה
הַדָּבָר לְעִשּׂוֹת: שְׁמַעַה דְּבָה בִּיטָה עַטָּף רֹחוֹ. יְהִי לְרַצְוֹן
אָמְרוּ וּשְׁפַד שִׁיחֹו. הַזָּק רְפִיוֹן וְאַמְץ כּוֹשֵׁל לְהַרְוִיחֹו.
בִּי הָנָה יוֹצֵר הָרִים וּבָורָא רֹוח וּמְגִיד לְאָדָם מַה שָׁהוּ:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחנה בחסידות מוחל

עונוה

א) במדבר יד. ב) דניאל ט. יח. ג) שם שם יט.

עונות עמו. מעביר ראשון רשותן. מרביה מחייב לחטאיהם וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעתם לענו מקרים. כמו שכתוב נירד יי בענו

ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלפים נושא עון ונפשו וחטא ונקה:
וסלחת לעוננו ולחטאינו ומלחנתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אפה אדני טוב
וסלח ורב חסד לכל קוראים:

ברחם אב על בנים בו תרחם יי שעליינו: לני היושבה על עמד ברקתך סלה:
יי צבאות שפטנו משיב לנו אלהי יעלב סלה: יי צבאות אשורי אדם בוטח
בך: יי החשישה המליך יטנגנו בים קראנו:

סליחנא לעון העם הזה בגודל חסדה.
ובאשר נשאתה לעם הזה ממץרים
בעד הנה וישם נאמר:

ויאמר יי סלחתי בדרכיך:

הטה אלהי אונחה ושביע ברכח עיניך וראה שומטתינו
והעיר אשר נקרא שמה עלייה כי לא על צדקהינו אנחנו
מפללים תחנינו לפניה כי על רחמיך הרבהם: אדני שבעה
אדני סלהה אדני הקשيبة ועשה אל תאהר לנטנה
אלהי כי שגיא נקרא על עירך ועל עמקך:

אלינו ואלהי אבותינו

אייה קנאתך וגבורתך. בשנותך נראות לזרע כורתך בריתך.
גרושים גטושים אנחנו ממלחנתך. יי אלהינו בعلונו אדונים
זולתך: דאנת ענייך גדרה עד למאר. הסובלים על מושך לבך
ונפשך

(א) שמות לד. (ב) שם שם ז. (ג) שם שם ז. (ד) שם שם ט. (ה) תהילים פרה. (ו) שם קג יג. (ז) שם ג. (ח) שם מו ח.
(ט) שם פד יג. (י) שם כ. (כ) בדבריך יט. (ל) שם שם כ. (מ) דניאל ט. (נ) שם שם יט.

ונפש ומאדר. והם שחים ומושפלים עד מאדר. מהר יברמונו רחמייך כי דלונו מאדר: זיינו שוניה מפני מחרפים יום יום. חורקים שנושוחים אך זה היום. טבם ממשלתך גלה איזום. כי עלייך הורגנו כל היום: וחלנו חז גאולה ונחמה. כי כפטנו בישחה ועטתנו כלמה: לחוצים ועכודים תחת יד כל אומה. ואין אftyן יורע עד מה: מלך מלכים זכור רחמייך היישנים. נוצריו יחויד מלט מאודים העשנים. סאב צחנתם לבנו המתולע בשנים. אל תובר לנו עונות ראשונים: על הר ציון ששםם. פני כבושים ולבי ישתומם. ארים אשר שמנוהו האשיםם. ורקאר פגעה על מקדשך השםם: קנו הנקה מאזו לשם תפארתך. רחם ואל תשחית והיא תהלהך. שבון הבטיחנו נאמנו ביתהך. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך: תוכור לבנית פם בכפסאך מחוקקה. נאור ילקיו מנהל עדניך תשקה. ישע המזיאם אויהם נקה. נושא עון וועבר על פשע ונקה:

**יושב בסתר עליו מגני וצנתי צערתי
הקשיבת. והאוינה רנתי חטא את
חטאתי קדוש תן תקותי נPsiishi בשיאלהתי
ועמי בברקשת: זדקה עשה לעמך קדוש
למען שמה. כי פסו תמייה מעריר זעםך.
ומגישי ללחמה. לבן עתיה באתי. נPsiishi חטא
גורי תצליל. וים יהפכו בצליל. וצדק זקנים
תסליל. ושותעת נברים תבליל. ועת תנקי
כבעליל. מסטיני או ייליל. כי לבי לך כליל.
עתה הנה באתי. נPsiishi חנוני חנני. לקול זעקי
בגרוני. בשמעך תענגני. סלייחה תרבני.
חימס תכתר בנך. ענחתה כי צדקתי. נPsiishi זה אליו**

הוֹשִׁיעָה. וּזְכִיּוֹת הַבְּרִיעָה. וּמִזְבֵּחַ הַופִיעָה.
 חֹן סֹעֲרָה וּסֹעָה. וּמְלֶשֶׁנִּי הַבְּלִיעָה. צָאַנְךָ
 מַלְהַפְשִׁיעָה. פָּנוֹאָרָאָה בְּרָעָה. בְּאַבְדּוֹן מַולְדָתִי
 נְפִישָׁה. קָדְשָׁנִים קָדְשָׁךְ. חַלְלוּ בְּמִקְדְּשָׁךְ.
 וְאַהֲרֹונִים קָדְשָׁיךְ. מְגִישִׁי אֲשִׁיךְ. וּמָה יִعְשֶׂה
 קָדְשִׁיכְה. בְּפִסְיוֹ קָדְשִׁיכְה. שְׁעָה נָא מִקְדִּשִּׁיכְה;
 בְּפִרְיִם אָם שְׁלָמָתִי; יִפְשֵׁי: יִרְצֹו עֲבָדִיךְ: לִמְעֵן
 שְׁם בְּבּוֹדֶה: מִיחָדִיה מַעֲידִיה: כִּי אֵין בְּלָעָדִיה;
 בְּקָשָׁנָא אָוְבָדִיה: הַנּוּ בְּאוּעָדִיה: כִּי טוּבִים
 דּוֹדִיךְ. פְּנִיךְ בְּקָשְׁתִי. נְפִישָׁה: קוֹלִי יִעֲרֵב נָא:
 בְּמִהִים תָּזֵק צִוְנָה: לְטוֹבָה הַפְּנֵה נָא:
 לְהַמְצִיאָנִי חַגִּינָה: כִּי אֶל מֵאַפְנָה נָא: בָּאֵין
 מִשְׁעֵן וּמִשְׁעָנָה: לְמִיחָלִיה סְלָחָנָא: הַשְׁמִיעָם
 סְלָחָתִי: נְפִישָׁי בְּשָׁאָלָתִי וּעֲמִי בְּבָקָשָׁתִי:
 יִשְׁבֵּב בְּסֶרֶד עַלְיוֹן מְגִינִּי וּמְגִנָּתִי. צַעֲקָתִי
 הַקְּשִׁיבָה. וְהַאוֹנָה רְגָנָתִי. חְטָא אַתִּי.
 הַטְּאָתִי. קָדוֹשׁ הַנּוּ תְּקֹורָתִי. נְפִישָׁי בְּשָׁאָלָתִי.
 וּעֲמִי בְּבָקָשָׁתִי:

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רְחוּמִים וּמְתַנְגֵּג בְּחַסִידֹות מוֹחֵל
 עֻזּוֹת עַמוֹ. מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאים
 וּסְלִיכָה לְפֹשָׁעים. עָשָׂה צְדָקָות עִם כָּל בָּשָׁר וּרוּחָה. לֹא כְּרַעַתָּם
 תְּגָמוֹל. אל הַוֹּרִית לְנוּ לִוְמָר שֶׁלַשׁ עָשָׂרָה. זָכָר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שֶׁלַשׁ עָשָׂרָה. כְּהַזְדָעַת לְעַנוּ מִקְדָם. כְּמוֹ שְׁבָתוֹב נִגְדָד גַּג אַעֲנוּ
 נִתְיַצֵּב עַמּוּ שָׁם נִיקְרָא בְּשָׁם גַּג:
 נִיעַבּוּר יְהֹונָה עַל פְּנֵיו נִיקְרָא:

יְהוָה יִהְנוֹ אֶל רְחוּם וְחַנּוּן אֶרֶך אֲפִים וּרְבָבָחֵסֶד וְאַמְתָה:
נֹצֵר חֵסֶד לְאֲלֹפִים נוֹשָׂא עֻזָן וּפְשָׁע וְחַטָּאתה וְנִקְהָה:
וּסְלָחַת לְעֹזָנוּ וְלְחַטָּאתנוּ וְנִכְלַתנוּ:

סליח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפננו כי פשענו כי אתה אדני טוב וסליח ורב חסד לכל קוראיך:

כְּרָחִם אֶבֶן עַל בְּנֵים בְּנוֹ תְּרָחֶם יְיָ עַל נָנוֹ: לְלִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמּוֹ בְּרִכְתָּד סָלה:
יְיָ צְבָאֹת עַמְּנוּ מִשְׁגַּב לְנוּ אֱלֹהִי יַעֲלֵב סָלה: יְיָ צְבָאֹת אָשָׁרִי אָדָם בָּזְטָחָה:
בָּהּ יְיָ הַוְּשִׁיעָה חַמְלָה יַעֲנָנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ:

א' תזכיר לנו עונות ראשונות מהר יקדמוני רחמייך כי לדונו מאי: חטאנו געוינו ופשעינו אל תזכיר בחסדך זכר לנו אתה למען טובך יי':

ז' כרך רחמי' יהונה וחסדי' כי מעולם ה'מה: ז' כרך יהונה ברכזון עמך פקדנו בישועתך: ז' כרך עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנתך בו: ז' כרך יהונה חbeta ירושלים אהבת ציון אל משכ' לנכח: אפתה מקום תרhom ציון כי עת לחננה כי בא מועד: ז' כרך יהונה לבני אדום את יומם ירושלים האמורים ערו עשרו עד היסוד בה: ז' כרך לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בה וחתדבר אליהם ארבה את זרעכם בכוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתה לזרעכם ונחלו לעולם: ז' כרך לאברהם ליצחק ויליעקב אל תפן אל הקשי העם הזה ולא רשותו ולא חטאתו: אל נא Theta עליינו חטא את אשר נזאלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

זכור לנו ברית אבות פאשֶׁר אָמְרָתْ וַיִּכְרֹתִי אֶת בְּרִיתִי יְעַקֹּב וְאֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת־בְּרִיתִי אֲבָרָהָם אָזְכוֹר וְהָאָרֶץ אָזְפֹּר : זָכוֹר לנו ברית ראשונים פאשֶׁר אָמְרָתْ וַיִּכְרֹתִי לָהֶם ברית ראשונים אשר הוציאתי־אuchos מארץ מצרים לענייני הגויים להיות להם לאלהים אני יהוה : עשה עמנו כמו שהבטחנו ואנו־גָּסֵד־את־בְּיוֹתָם בָּאָרֶץ אויביהם לא־מאסיתם ולא־געלתיהם לכלותם להפר בריתם כי אני יהוה אלהיהם : השב שבתונו ורחמנו כמה שבחותך ושב יהונת אליהיך את־שבותך ורמחך ושב וקצת מכל־העמים אשר הפייצ' יהוה אלהיך שפה : קבוץ נדחים כמה שבחותם אם היה נדחך בקצהה הושמים משם יקצת יהוה אלהיך ומשם יקח : מהה פשעינו בעב וכען כמה שבחות מחייתי בעב פשעים וכען חטאיך שובה אליו גאלתיך : מהה פשעינו למען אשר אמרתך . אָנֹכִי אָנֹכִי הוא

מזהב

א) שמות ל ד. ב) שם שם ט. ג) תחלילים פו. ד) שם קיג. ה) שם גט. ו) שם מוח. ז) שם פיד. ח) שם כ. י. ט) שם עטח י) שם כה ז (בשינויו). ב) שם שם ו. ל) שם קו ד (בשינויו). מ) שם עד ב. נ) שם קב' יד. ס) שם קלוז. ע) שמות לב. יג. פ) דבריהם ט. כו. צ) במדבר יב. יא. ק) ויקרא כו. מ. ב) ר) שם שם מה. ש) שם שם מך. ח) דבריהם לג. א) שם שם ב. ב) שאען' מד בר. ג) שם מג רב.

מוחה פשעיך למעני וחתאתיך לא אזפור: הלבן חטאינו בשלג וכצמר כמה שכחוב - לכנו נא ונונכחה יאמר יהוה אם־יהו חטאים כשנים בשלג ילבינו - אם־יאדימו בתולע בצמר יהו: זרוק עליינו מים טהורים וטהרנו כמה שכחוב - זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל־גלויליכם אטרח אחכם: רחם עליינו ואל תשחיתנו כמה שכחוב - כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישפח את־בריתך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאבה את שםך כמה שכחוב ומיל יהוה אלהיך את־לבבך ואת לבב זרע לאבה את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך למען חייך: המצא לנו בבקשותנו כמה שכחוב ובקשתם משם את־יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל־לבבך ובכל־נפשך: פביינו אל הר קדשׁ ושמחנו בבית תפלה כמה שכחוב וגביותם אל הר קדשי ושמחותם בבית תפלה עולותיהם ובקביהם לרצון על מזבחיך כי בית תפלה יקרה לכל העמים: סוחחן הארון ואמרם פסוק אחר פסוק חוץ וקהל. עד אל חעוכנו ולא עד בכלל

**שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עליינו
וקבל בرحמים וברצון את תפלהנו:
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
פקדים: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל
תקח ממנה: אל תשליכנו לעת זקנה כלות
כחנו אל תעזבנו:**

סוגרי הארווי

אל פעזבנו יהוה אלהינו אל תפרק ממנה: עשה עמו את לטובה ויראי שונאינו ויבשו כי אתה יהוה עוזרנו ונחמתנו: אמרינו האזינה יהוה בינה היגינו: יהיו לרצון אמר פינו והגיוון לבנו לפניך יהנה צורנו ונזהלנו: כי לך יהנה החילנו אתה מענה אדני אלהינו: אלהינו ואלהי אבותינו פבא לפניה תפלהנו ואל תתעלם מתחנתנו. שאין לנו עזין פנים וקשי עזרף לומר לפניה כי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

**אשmeno. בגדנו. גולנו. דברנו דופי: העוני. והרשענו. זרנו.
חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. בזבנו. לנצח. מרידנו.
נאצנו**

א) ישעי א יח. ב) יחויאל לו כה. ג) דברם ד לא. ד) שם לו ה) שם ד כת. ו) ישעינו ז. ז) איכה ה כא. ח) זהלים נא ג (בשינוי). ט) שם עאט (בשינוי). י) שם לה בכ (בשינוי). כ) שם פיז (בשינוי). ל) שם הב (בשינוי). מ) שם ט (בשינוי). נ) שם לח טו (בשינוי).

נאצנו. סרנו. עוניינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף: רשותנו. שחתנו. תעבנו. פטענו. תעטענו: סרנו ממזותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו. ואותה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשmeno מכל עב. בשנו מכל דור. גלה ממנו מושך. דוה לבנו בחתאינו. החול אונוינו ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעוניינו. טירחנו קיטה לשפה. ייפוי אדמתנו לזרם. פחנו לזכרים:

ונדרין לא שבנו מטעותנו. היד געוי פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניה יי אלהיינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו: לעיניינו עשקו עמלנו. ממש ומומרט ממנה. נתנו עלם עליינו. סבלנו על שכמונו. עבדים משלו בנו. פורק אין מזעם. צרות רבות סבבונו. קראנו יי אלהיינו. רחפת ממנה בעוניינו. שבנו מאחריך פעניינו ואבדנו:

משיח צדקה אמר לפניה שהגיאות מי בין מנסתרות נקני. נקנו יי אלהיינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עליינו מים טהורים וטהרנו בכתב על יד נביהך זורקתי עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלויליכם:
אתה ראתכם:

דניאל איש חמודות שנו לפניה. הטה אלהי אוזנה ושמע פחק עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרה שםך כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים פחונינו לפניה כי על רחמיד הרבבים: אדני שמעה אדני סלמה אדני הקשיבה ועשה אל אחר מענך אלהי כי שםך נקרה על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניו. אלהי בשתי ונכלהתי להרים אלהי פני אליך: כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשחתנו גדרה עד לשדים: ואותה אלה סליהות חנון ורחום ארוך אפים ורב חסד ולא עזבם: אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו בוראננו. ואל תוניחנו יוצרנו ואל תשעןנו כליה בחתאינו. וקיים לנו יי אלהי את הזכר שהבתחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חזון. באמור בימים בהם ובעת היהיא נאם יי יבקש אה עון ישראל ואינו ואת מתאות יהודה ולא חפצאניה כי אסלח לאשר אשair: עוף ונחלתך רעבי טובך צמאי מסדר תאבי ישער. יפירו וידעו כי לי אלהי הרחמים והסליחות:

אל רחום שמק - אל חנון שמק - בנו נקרה שמק - יהוה עשה למען שמק: עשה למען אמתך - עשה למען בריתך - עשה למען גדרך ותפארתך - עשה למען דרכך - עשה למען הוודך - עשה למען ווערכך - עשה למען זכרך - עשה למען מסדרך - עשה למען כבודך - עשה למען יהודך - עשה למען כבודך - עשה למען הוודך עשה

עֲשָׂה לְמַעַן מִלְכֹותֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן נִצְחָה • עֲשָׂה לְמַעַן סּוֹדֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן עֹזֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן פָּאָרֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן צְדָקָתֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן רְחִמָּה קְרֵבִים • עֲשָׂה לְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן תְּהִלָּתֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן אֹהֶבֶיךָ שֹׁוכְנִי עַפְרָה • עֲשָׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב • עֲשָׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן • עֲשָׂה לְמַעַן דָּוד יִשְׁלָמָה • עֲשָׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלָם עִיר קָדוֹשָׁךָ • עֲשָׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכָּן כְּבוֹדֶךָ • עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָמוֹת הַיכָּלָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן הַרִּיסּוֹת מִזְבְּחָה • עֲשָׂה לְמַעַן הַרְוָגִים עַל שְׁם קָדוֹשָׁךָ • עֲשָׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחוּדָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבָמִים עַל קָדוֹשׁ שְׁמָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן יָונָקִי שְׁדִים שְׁלָא חַטָּאוֹ • עֲשָׂה לְמַעַן גִּמְוָלִי חַלֵּב שְׁלָא פְּשָׁעוֹ • עֲשָׂה לְמַעַן תִּינּוֹקּוֹת שֶׁל בֵּית רְבָּן • עֲשָׂה לְמַעַן אָסָּם לֹא לְמַעַןנוּ • עֲשָׂה לְמַעַן וְהַזִּיעַנוּ:

עֲנָנוּ יְהֹוָה עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אָבִינוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ בָּרוֹאנוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ גּוֹאלוּנוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ דָּרְשָׁנוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ הַאֲלֵהָן עֲנָנוּ: עֲנָנוּ וְתִיקָּחֶשׁ וְחִסְידָה עֲנָנוּ • עֲנָנוּ זֶה וַיִּשְׁרֶר עֲנָנוּ • עֲנָנוּ חַי וְקִים עֲנָנוּ: עֲנָנוּ טֻוב וִמְטִיב עֲנָנוּ • עֲנָנוּ יוֹדֵעַ יָצַר עֲנָנוּ • עֲנָנוּ כּוֹבֵשׁ פְּעָסִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקּוֹת עֲנָנוּ • עֲנָנוּ מֶלֶךְ מֶלֶכי הַמֶּלֶכִים עֲנָנוּ: עֲנָנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגַּב עֲנָנוּ • עֲנָנוּ סּוֹלָחַ וּמוֹחֵל עֲנָנוּ • עֲנָנוּ עֲוֹנָה בְּעֵת צָרָה עֲנָנוּ • עֲנָנוּ פּוֹדֵה וּמַצִּיל עֲנָנוּ • עֲנָנוּ צָדִיק וַיִּשְׁרֶר עֲנָנוּ: עֲנָנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאִיוֹ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ קָשָׁה לְכֻועָס עֲנָנוּ • עֲנָנוּ רַךְ לְרַצּוֹת עֲנָנוּ • עֲנָנוּ רְחוּם וְחִנּוּן עֲנָנוּ: עֲנָנוּ שׁוּמָעָל אֲבִיּוֹנִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ תּוֹמֶךְ תְּמִימִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אֱלֹהִי אַבְרָהָם עֲנָנוּ • עֲנָנוּ פְּחַד יִצְחָק עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אָבִיר יַעֲקֹב עֲנָנוּ • עֲנָנוּ עַזְרָת הַשְּׁבָטִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ מִשְׁגַּב אַמְּהוֹת עֲנָנוּ • עֲנָנוּ עֲוֹנָה בְּעֵת רַצּוֹן עֲנָנוּ • עֲנָנוּ אָבִי יְתּוֹמִים עֲנָנוּ • עֲנָנוּ דִּין אלמנות עֲנָנוּ:

מַיִּשְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בָּהָר הַמּוֹרִיה הַוָּא יְעָנָנוּ • מַיִּשְׁעָנָה לִיאַזְחָק בָּנוּ כְּשֶׁגַּעַד עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ הַוָּא יְעָנָנוּ • מַיִּשְׁעָנָה לִיאַעֲקֹב בָּבִית אֶל הַוָּא יְעָנָנוּ • מַיִּשְׁעָנָה לִיּוֹסֵף בָּבִית הַאֲסּוּרִים הַוָּא יְעָנָנוּ • מַיִּשְׁעָנָה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יָם סּוֹרֵה הַוָּא יְעָנָנוּ • מַיִּשְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בָּבָורָה הַוָּא יְעָנָנוּ • מַיִּשְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בָּמִחְפָּה הַרוֹא

הוּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְפִנֵּחַס בְּקִימֹו מִתּוֹךְ הַעֲדָה הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לִיהוּשׁ בְּגַלְגַּל הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְשֻׁמּוֹאַל בְּמַצְפָּה הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְרֹוד וְשַׁלְמָה בָּנוֹ בִּירּוּשָׁלָם הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַכֶּרֶם הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְאַלְיָשָׁע בִּירְחוֹ הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְחַזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ הַיּוֹדָה בְּחַלְיוֹ הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְחַנְנִיהָ מִישָׁאֵל וְעֹזְרִיהָ בְּחַזְקָה כְּבָשָׁן הַאַשׁ הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְדָנִיאָל בְּגּוֹבְּרָה מִישָׁאֵל וְאַסְטָרָבָן בְּשִׁוּשָׁן הַבְּיִרָּה הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְעֹרָא בְּגּוֹלָה הַוָּא יַעֲנֵנוּ . מִי שְׁעָנָה לְכָל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּפִימִים וְהַיְשִׁירִים הַוָּא יַעֲנֵנוּ :

(אין נופלים ע"פ") ונאמר זוד אל גוד צר לי omdat נפלת נא ביד יי כי רבים רחמי ורביד אדים אל אפולה: רחום ותנוון חטאתי לפניך. יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני: יי אל באפיך תוכחני ואל בחמתה תיסרני: חנני יי כי אומלך אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: וגופני נגהלה מאד ואתה יי עד מתי: שובבה יי חלקה נשפי הוושענין למעון חסדה: כי און במותו וכרך בשאל מי יודה לך: ניגעת באנחתך אשחה בכל לילה משתי בדמעתי ערשי אסמה: עשרה מפעס עני עתקה בכל צוררי: סורו מפנוי כל פועלין און כי שמע יי קול בכוי: שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח. יבשוו ויבהלו מאד כל אויבי ישבבו יבשו רגע:

מחי ימפי ממית ומחיה. מסיק מן שאל לחיי עולם. ברא בד חטי אבויי לקייה. אבויי דתים אPsi לכאבה: עבדא דמריד נפיק בקורס. מריה מאיב ותביר קולריה: ברה בוקרה אונ וחתינו קפה. הא רוי נפשין בגידין מרינו. עבדא און ומרודנו קפה. הא בשביא. הא במלקיותא. במתו מנה ברחמד דגפישין. אPsi לכאבון דתקוף עלו. עד דלא נהוי גמיא בשביא:

מכנים רחמים הכניסו רחמנינו. לפני בעל הרחמים: משמייעי תפללה. השמייעו תפלתנו. לפני שומע תפללה: משמייעי צעקה. השמייעו צעתקתנו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו לפני מלך מתרצה בדקמות: השפדרו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזירעו לפניו. השמייעו לפני תורה ומעשים טובים של שכני עפר. יזוכר אנטקם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה גאמו היה להרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשניתה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדרנו מכל גזרות קשות והושעה ברכਮיד קרבאים משיהם צדקה ועפלה:

מן דבשמייא. לך מתחננו. כבר שביא. דמתחננו לשבייה. כל הון בני שביא. בכספא מתרקין. עפלה ישראל ברחמי ובמחנוני. הב לו שאלאתין ובעותין דלא נהזר ריקם מואקדם:

מן דבשמייא לך מתחננו. עבדא דמתחננו לפרייה. עשיי און ובחשובא שרינן. מרירין נפשין מעתקתו דגפישין. חילא לית בון לרוצין מון. עביד בDAL קימה א) שמ"ב כד יד. ב) תהילים ו ב ואילן.

גְּמַעַד גָּדוֹרֶת עִם אֲכַחְתָּנָא:

**שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שָׁמֹר שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל וְאֶל יִאֶבֶד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל :**

**שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שָׁמֹר שָׁאָרִית עִם אֶחָד וְאֶל יִאֶבֶד גּוֹי אֶחָד
הַמִּנְחָדִים שָׁמַח יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :**

**שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שָׁמֹר שָׁאָרִית עִם קָדוֹשׁ וְאֶל יִאֶבֶד גּוֹי קָדוֹשׁ
הַמְּשֻׁלְשִׁים בְּשַׁלְשָׁלָשׁ קָדוֹשׁות לְקָדוֹשׁ :**

**מִתְרָאָה בְּרָחְמִים וּמִתְפִּיעִים בְּתַחְנוֹנִים הַתְּרָאָה וּהַתְּפִיעִים לְדָור עַנִּי
בַּי אֵין עֹזֶר :**

אֲבָינוּ מַלְכֵנוּ אֲבָינוּ אֲפָה. אֲבָינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לְנוּ מַלְךָ אֶלָּא אֲפָה. אֲבָינוּ מַלְכֵנוּ
רָחֵם עַלְינוּ. אֲבָינוּ מַלְכֵנוּ חָנוּן וּעֲנָנוּ בַּי אֵין בְּנוּ מַעֲשִׂים עֲשָׂה עָמָנוּ צְדָקָה
וּחֲסֵד לְמַעַן שָׁמַךְ הַגָּדוֹל וּהַשְׁעִינָנוּ:

**וְאֶנְהָנוּ לֹא נָרְעָה מָה גָּעָשָׂה, בַּי עַלְיהָ עַיְנָנוּ. זֶכֶר
רְחִמִּיךְ יְיָ וְחִסְכִּיךְ, בַּי מְעוֹלָם רְמָה. יְהִי
חִסְכָּה יְיָ עַלְיָנוּ, בְּאֵשֶׁר יְחִילָנוּ לְךָ. אֶל תּוּכֶר לְנוּ עֲזָנוֹת
רָאשָׁנִים, מִזְרָח יְקִדְמָנוּ רְחִמִּיךְ, בַּי דְּלֹונָנוּ מַאֲדָר. חָנוּנָנוּ
יְיָ חָנוּנָנוּ, בַּי רָב שְׁבָעָנוּ בּוֹזָה. בְּרָגָנוּ רָחֵם תּוּכָה, בְּרָגָנוּ
עֲקָדָה תּוּכָה, בְּרָגָנוּ תְּמִימֹת תּוּכָה. בְּרָגָנוּ אֲדָבָה
תוּכָה: יְיָ הַשְׁעִיר הַטְּלִיךְ יְעַנְנָנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ. בַּי הָא
דָּעַ יָצְרָנוּ, זֶכֶר בַּי עַפְרָא אֶנְחָנוּ. עֹזֶרֶנוּ אֶלְהִי יְשַׁעָּנוּ עַל
דָּבָר כָּבֹד שְׁמָה, וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁטָחָה:**
יַתְגַּדֵּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שָׁמַה רְבָא, אֵין בָּעַלְמָא דַי בָּרָא כָּרוּוֹתָה וַיִּמְלִיךְ מַלְכָוֹתָה,
וַיַּצְמַח פּוֹרָקָנָה וַיַּקְרֵב מִשְׁיחָה. אֵין בְּחִיכָּנוּ וּבְיוּמִיכָּנוּ וּבְחִיכָּי דָּכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב וּאִמְרָא אָמֵן: יְהָא שָׁמַה רְבָא מִכְרָךְ לְעַלְמָם
וּלְעַלְמִיא. יַתְבָּרֵךְ, וַיְשַׁתְּבַחֵךְ, וַיְתַפְּאֵר, וַיְתַרְוָם, וַיְתַגְּשָׂא, וַיְתַהְדֵּר
וַיַּתְעַלֵּה, וַיַּתְהַלֵּל, שָׁמָה דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. אֵין לְעַלָּא מִן בְּלָיְלָה
וְשִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא, דָאִמְרָן בְּעַלְמָא, וְאִמְרָא אָמֵן:

**תַּתְקַבֵּל צָלוֹתָהּן וְכָעוֹתָהּן דָכְל בֵּית יִשְׂרָאֵל גָּדוֹס אַבְהָהָן דִי בְּשָׁמִיא וְאִמְרָא אָמֵן:
יְהָא שָׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וְחוּם טוֹבִים עַלְינוּ וְעַל בְּלִי יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרָא אָמֵן: עֲשָׂה שָׁלוֹם בְּמַרְומִיו הָוּא יְעַשֵּׂה שָׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל בְּלִי יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרָא אָמֵן:**

אשרי

(א) דָהַיְבָ כִּי. (ב) תְּהִלִּים כָּה. (ג) שְׁמָ לְגַכְבָּ. (ד) שְׁמָ עַט. (ה) שְׁמָ קְכָגָבָ. (ו) חַבּוּקָגָבָ. (ז) תְּהִלִּים כִּי. (ח) שְׁמָ קְגִידִ.

(ט) שְׁמָ עַט ט.

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבְיָה בֵּיתֶךָ עֹזֶר יְהֻלָּמֶךְ סָלָה: אֲשֶׁרִי
הַעַם שָׁבַבָּה לְזַעַם, אֲשֶׁרִי הַעַם שָׂיְאָלָה:
תְּהִלָּה לְדֹור, אֲרוֹגִיםְךָ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה
שְׁבָנָה לְעוֹלָם וְעָדָה: בְּכָל יוֹם אַבְרָכָה, וְאַהֲלָה
שְׁמָה לְעוֹלָם וְעָדָה: גָּדוֹלָי וְמִהְלָלָמָה, וְלִגְדָּלָתוֹ
אֵין תְּקָרֶה: הָוֶר לְדֹור יִשְׁבַּח מַעַשְׂךָ, וְגִבְּרוֹתֶיךָ
יַּגְדִּידוֹ: הַדָּר כָּבֹוד הַוְּדָה, וְרַבְּרִי נְפָלָאתֶיךָ
אִשְׁתָּחָה: וְעֹזֶז נְרוֹאָתֶיךָ יַאֲמָרוּ, וְגִדְלָתֶךָ
אֲסְפָרְנָה: זָכְרָב טָובָךְ יַבְיִיעַ, וְצִדְקָתֶךָ יַרְגַּנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְאַרְךָ אֲפִיבָּגְדָל הַסְּרָה: טָוב יְיַלְבֵּל,
וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדָךָ יְיַי כָּל מַעֲשָׂךָ
וְחַסְדָּךָ. יְבָרְכוּךָ: כָּבֹוד מִלְכָוֶתָךָ יַאֲמָרוּ,
תְּגִבּוֹרָתֶךָ יַדְבָּרוּ: לְהֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבְּרוֹתָיו,
וּכְבֹודָר הַדָּר מִלְבָוֹתוֹ: מִלְכָוֶתָךָ, מִלְכָוֹתָךָ כָּל
עוֹלָבִים. וּמִתְּשַׁלְּתָה בְּכָל הַדָּר וְדָר: סָמֵךְ יְיַי לְכָל
הַנְּפָלִים, וּזְוֹקֵף לְכָל הַבְּפּוּפִים: עַינֵּי כָּל אֶלְיָה
יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אָבְלָם בְּעָתָה: פּוֹתָה
אֶת יְהָה, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל הַיְּרָצָן: צְדִיקָה יְיַי בְּכָל
הַרְכִּיבָה, וְחַסְדִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹבָה יְיַי לְכָל קְרָאָיו,
לְכָל אֲשֶׁר יְקָרָאָה בְּאַמְתָה: רָצָן יְרָאוּ יְעָשָׂה,
וְאֵת שְׁ�עָתָם יִשְׁמַע וְיִוְשִׁיעָם: שְׁ�מָר יְיַי אֶת כָּל

אהבֵיךְ, וְאַתָּ בֶּלֶד רִשְׁעִים יִשְׁמַד: תְּהִלָּתְךָ יִדְבֶּר פִּי, וַיְבָרֵךְ בֶּלֶב שֶׁר שֶׁם קָרְשָׂא לְעוֹלָם וְעַד:
וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהָה, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָה:

לשין חמי קרייט

יתגadel ויתקדש שמה רבא, ^{א"}בעולם אדי ברא כרעותה וימליך מלכותה,
ונצמה פורקנה ויקרב משיחה. ^{ב"}בח'יכון ובוימיכון ובחייב דכל
בית ישראל, בעגלא ובומן קרייב ואמרו אמן: יהא שם רבא מברך לעלם
ולעלמי עולםיא. יתרה, ושתחב, ויתפאר, ויתרומס, ויתנשא, ויתהדר
ויתעלה, ויתהיל, שם דקדsha בריך הוא. ^{ג"}לעלא מן כל ברכתא
ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעולם, ואמרו אמן:

לְךָ אָדָנִי הַצְדָּקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפְּנִים : מה נתאנון ומה נאמר מה
נדבר ומה נצטדק: נחפשה דרכינו ונחקירה ונשובה אליך כי
ימינך פשיטה לקבל שבים: לא בהסיד ולא במעשים באנו לפניה.
בדלים וכברושים דפקנו דלהיה. דלהיה דפקנו רוחם ותנוון. נא אל
תשיבנו ריקם מלפניך: מלפניך מלכני ריקם אל תשיבנו. כי
אתה שומע תפלה:

שומע תפלה עדיך כל בשר יבוא: יבא כל בשר להשתחוות
לפניך יהוה: יבוא ותשתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמק:
באו נשתחווה ונקרעה נברעה לפני יהוה עשנו: באו שעורי
בתודה חצורתיו בתהלה הודו לו ברכו שמך: הנה ברכו את
יהוה כל עבדי יהוה העומדים בביה יהוה בלילהות: שאו ידכם
קדש וברכו את יהוה: נכוואה למשפנותיו נשפחונה להדים רגליו:
רוממו יהוה אלהינו והשפחונה להדים רגליו קדוש הוא: רוממו
יהוה אלהינו והשפחונה להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: השפחונה
לייהוה בהדרות קדוש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב מסדר
נבא ביתך נשפחונה אל היכל קדשך ביראתך: נשפחונה אל
היכל קדשך ונורדה את שמך על מסדר ועל אמתך כי הגדלתך
על כל שמך אמרתך: יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה
ואמנונתך סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ידמה ליהוה
בני

(א) תהילים קטו י.ח. (ב) דניאל ט ז. ג) תהילים סה ג. ד) ישעיה סו כג (בשינוי). ה) תהילים פוט. ז) שם צה ו. ז) שם ק. ר)
(ח) שם קלד א. ט) שם שם ב. ז) שם קלב. כ) שם צט ה. ל) שם שם ט. מ) שם צו ט. נ) תהילים ה ח (בשינוי). ס) שם
קלח ב (בשינוי). ע) שם פט. ט) שם שם ז.

בכני אלים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדֵךְ:
 כי גדול מעל שמים חסיך ועד שחקים אַמְתָּח: כי גדול יהונָה ומhalb
 מארן ולגדלו אין חקר: כי גדול יהונָה ומhalb מאד נורא הוא
 על כל אלים: כי אל גדול יהונָה ומלך גדול על כל אלים:
 אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבירותיך:
 מי לא יראה מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגוים ובכל
 מלכותם מאיין במוך: מאיין במוך יהונָה גדול אתה וגadol שםך
 בגבורתך: לך זרוע עם גבורה פעוץ ירך תרומ ימינך: לך יום ארי
 לך לילה אתה הכננות מאור ושםך: אשר בידו מחרבי ארץ
 ותועפות הרים לו: מי ימלל גבירות יהונָה ישמע כל תהלו:
 לך יהונָה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
 ובארץ: לך יהונָה הממלכה והמתנשא לכל בראש: לך שםך ארי
 לך ארץ תבל ומלואה אתה יסרכם: אתה הארץ כל גבולות ארץ
 קיזץ וחורף אתה יצרכם: אתה רצצת הראש לוייתן תפננו מאכל לעם
 לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איטן: אתה
 פורחת בעזך ים שברת ראשינו תנינים על המים: אתה מושל
 בגאות הים בשוא גליו אתה משבחם: גדול יהונָה ומhalb מאד
 בעיר אלהינו הר קדשו: יהונָה אלהי ישראל יושב הקרים אתה
 הוא האלים לבודך: אל נערץ בסוד קדושים רביה ונורא על כל
 סביכיו: ייודו שםך פלאך יהונָה אף אמונהך בקהל קדושים:
 לכון נרננה ליהונָה נרעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
 נריע לו: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדים פניך: אשר
 ייחדיו נמתיק סוד בית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא
 עשוינו ויבשת ידריו יצרו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש: הנשמה לך והגוף פעלך: חוסה על מלך: הנשמה לה
 והגוף שלך. יהונָה עשה למען שםך: אתהנו על שםך יהונָה
 עשה למען שםך: בעבור כבוד שםך. כי אל חנין ורחום שםך:
 למען שםך יהונָה וסלחת לעוננו כי רב הוא:

סְלִיחָה לְנָנוּ אֲבִינּוּ. כִּי בְּרוֹב אָוֶלְתָּנוּ שְׁגִינּוּ.
מְחֻלָּה לְנָנוּ מְלִכָּנוּ כִּי רַבָּןּוּ עָזִינּוּ:

כ

א) תהילים פ' י. ב) שם קח ה. ג) שם קמה ג. ד) שם צוד. ה) שם צה. ג. ז) דברים ג' כד. ז) ירמיה י' ז. ח) שם שם ט.
 תהילים פט יד. י) שם עד ט. ז) שם צה. ד. ל) שם קו. ב. מ) דה'א כת. א. ג) תהילים פט יב. ס) שם עד ז. ע) שם שם
 ד. פ) שם שם ט. ז) שם שם ג. ק) שם פט י. ר) שם מ'כ' טו. ט) תהילים פט ח. א) שם שם ס. ב. כ) שם
 צה. א. ג) שם שם ב. ד) שם פט ט. ה) שם נה טו. ו) שם צה ה. ז) איוב יב. ג. ח) תהילים כה יא (כשינוי).

כפי על רחמייך הרבים אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מוכנים וליושטתך אנו מוכנים. אפקה הויא מלך אהוב צדקות מקדם מעביר עונות עמו ומסיר חטאך יראין. כורת ברית לראשונים ומיהים שכואה לאחרונים. אפקה הויא שירדך בענו בבודך על הר שני. והראיתך רבי טובך למשה עבדך. ואורחות חסידיך גלית לו. והונדעתו כי אפקה אל רחום ותנוון ארץ אפיקים ורב חסיד ורבה להטיבך. ומנהיג הרים כלו במרות הרחמים: ובן כתוב"ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקרأتي בשם יי' לפניך ומנוטתי את אשר אהנו ורמתי את אשר ארכם:

אל ארך אפיקים אפקה ובבעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הוריית. גדרلت רחמייך וחסידיך תזבור היום ויבכל יום לזרע ידיך: תפנו אלינו ברחמים. כי אפקה הויא בעל הרחמים: בתקנון ובתפללה פניך נלדים. בחודעת לענו מקדם: מחרון אפקה שוכן. במו בתורתך בתוב. ובצל בקפייך נחסה ונחלונו: ביום וירד יי' בענו: תעבור על פשע ותמחה אשם. ביום ויתיאב עמו שם. פאוין שעטנו ותקשב מנו מאמר. ביום ויקרא בשם יי' ושם נאמר: ונעבור יי' על פנינו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום ותנוון ארך אפיקים ורב חסיד ואמת: נצאר חסיד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאנתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אפקה אדני טוב וסלח ורב חסיד לכל קוראיך:

אבל חסיד מօ הארץ ויישר בקדם איזו: איזו קורא בשמה בצדק מתעורר להחזיק בך: הושיעה יי' כי גמר חסיד כי פסו אמוןנים מבני אדם: כי גם מקור חיים באורך נראת אור: כי עם יי' החסיד והרביה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

כרחים

(א) שמota lag. יט. (ב) שם לד. ו. ג) שם שם ז. ד) שם שם ט. ה) תהילים פו. ה. ו) מיכה ז. ב. ז) ישעיה סד. ו) שם נתן (בשינוי). ח) תהילים יב. ב. ט) שם יו. ז. ז) שם קל. ז. ז) שם שם ח.

ברחם אב על בנים בן תרhom יי' עליינו^{למי} הישועה על עמה ברכתך סלה:
 יי' צבאות עמו משבך לנו אלהי יעקב סלה: יי' צבאות אשרי אדם בוטח
 בה: יי' הוושעה המלא הענו ביום קראנו: סלח נא לעזון העז גודל חסודה.
 וכאשר נשאטה לעם העז מפצרים ועד הנה ושם נאמר. ניאמר יי' סלחתי
 בך ברייך: הגטה אלהי אונגה ושמע פח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא
 שמה עלייה: כי לא על צדוקתינו אנחנו מפלים חוננו לפניו כי על רחמי
 הربים: אדני שפעה אדני סלה אדני הקשיה ועשה אל תאחר למען אלהי כי
 שמה נקרא על עירך ועל עמה:

אל הינו ואלהי אבותינו

בתולות בת יהודת רבת מתינה ונניה מתיפה פורשת כף עמוקי שביה.
 מן המצר קראתיך ענני במרחב יה. מאש וממים תוכיאנה
 לרנינה: נושאת עין לעוזה ומבטה הנה והנה. מתחוללת במביברה בצייריה
 מגורות עדינה. סופקת כף אל כף והוימה בהגינה. איה אפוא תקנותי מי
 ישורגה: ידידות נפשה ומשבונתיה וצבי גאוניה. נתנו ביד מתרפה וביד
 מענה. השואגת בתוך מועדיך ובקולה עליה נתנה. איה דבר יי' יבא נא:
 משבי לגלות נפוצה ושבורה איזמתה. מפני זעם חמתק ומאימת עברתה.
 ובקוואר רוח בקول לך שואגת לעטמתה. איה קנאתך וגבורתך: נטשת עמה
 בית ישראל בארץ שביהם. חגים ונעים בארץ האויב באניה בלב ים.
 לאבות שואלים עולים מופת רועה אים. איה המעלם מים: בני נבל גם
 בני בליך שם בוססו נחלתו. רקונו מעל אדמתנו ומגובל ארצנו. אמרנו
 נגזרנו אבזה תקנותנו. איה כל נפלאותיך אשר ספרו לנו אבותינו: זכור יי'
 לבני אדום קרבות היכלה. רצץ אבורי ונפץ עולמי קקלה. חשות רועה
 בקש מידם מרעת חבלה. איה העדר נתנו לה:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחנה בחסידות מוחל
 עונותعمו. מעביר ראשון רASON. מרבה מחלוקת לחטאים
 וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כלبشر ורוח. לא כרעתם
 תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו הימים ברית
 שלש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב נירד יי' בענו
 ויתיאב עמו שם ניקרא בשם יי':
 ויעבור יהוה על פניו ניקרא:

יהוה יהוה אל רחים וחנין ארך אפים ורב חסד ואמת:
 נוצר

(א) תהילים קג יג. ב) שם ג ט. ג) שם מו ח. ד) שם פד יג. ה) שם כ י. ו) במדבר יד יט. ז) שם שם כ. ח) דניאל ט יח.
 ט) שם שם ט. ט) שמות לד. ח. כ) שם שם ו.

נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נוֹשָׁא עֹז וּפְשֻׁעָה וְחֶטְאָה וְנֶקֶה :
וְסַלְחַת לְעֹזָנוּ וְלְחֶטְאָתָנוּ וְנַחֲלַתָּנוּ :

סלוח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו כי אתה אדני טוב בرحםך על בניו תرحمנו יגנו: לוי היושה על עמד ברכתך סלה: יי' צבאות עמנו משגב לנו אלהי נטלב סלה: יי' צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי' הושיעה המלך יגענו ביום קראנו:

סַלְחָנָא לְעֹז הַעַם הַזֶּה בְּגָדוֹלָה חָסֶדֶךְ .
וּבְאִשְׁר נִשְׁאָרָה לְעַם הַזֶּה מִמְצָבִים גָּעָרָה :
הַנֶּה וִצְּבָם נָאכֵר :

וַיֹּאמֶר יְיָ סַלְחָתִי כְּדָבְרִיךְ :

הָטָה אֱלֹהִים אֶזֶן וְשִׁמְעַבְקָה עִינֵיכְ וַיַּרְא אֶתְנוּ שׂוֹמְבוֹתֵינוּ
וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָךְ עַלְיָה בַּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנָהָנוּ
מִפְּלִילִים תְּהִנְגִּינוּ לְפִנֵּיכְ בַּי עַל רָחִמִּיכְ הַרְבִּים : אֶדְנִי שִׁמְעָה
אֶדְנִי סַלְחָה אֶדְנִי חַקְשִׁיבָה וַיַּעֲשָׂה אֶל הַאֲתָר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהִים בַּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ :

אליהינו ואלוהי אבותינו

אפס הוז כבוקה נאלמה דברנית. בshall ישבה התsha נחלשה גברתנית. גם סוגה נוגה נסoga אהורהנית. דיללה אומלה לויה אהרונית עירנית ההוללה זוללה חוללה וכוסטה פרועה. ונזרת במזו דונה וננטמא פצרוועה זורה גורה חלול ופרוזון גודעה. זורה נתפזרה הארץ לא זרעה: טלאיד בראש וברוז טמא יגמא. נחרוך יערוך ישאף רעב וצמא. פט גבורתך אפוא יונדע ובפה. לשולחים זמורות אף פעםים כמה וכמה: ממשיל רב לסתוב למה הוחלת. נכל בנדיב וכיili בשוע שולט. סברו עלייך נקרא בשמק יומלט. עוז היה תהיה משגב ומפלט: פנה אל תפלה הערער ולו העתר. צמן ותר כהן פבש בבענתר. קומ תפוח בני תמוותה הותר. רום קומם שטם לטוובה להונתר: שבט מלבט מחבט גרע ושבור. פuir גנא פירע פארים בגבור. אובדות נכחנות חכטוף תאוסף האצbor. לבקץ לרבען לרומים לנצלות מבור: ישועה תקרא פשית חל וחומות. הshall הגבוחות קמד רמי מקומות. בוטחיך לנוחיך השב בפקד נחותות. רודים המגדלים ילקשו בשות וכלימות

(א) שם שם ז. (ב) שם שם ט. (ג) תהילים פו ה. (ד) שם קג יג. (ה) שם ג ט. (ו) שם מו ח. (ז) שם פד יג. (ח) שם כי.

(ט) במדבר יד יט. (י) שם שם כ. (כ) דניאל ט יט. (ל) שם שם יט.

וכלמות: שדי מלט עבדיך ידיך האלה. חיש זמו קרב פדורות תשלח. מחל לנו אבינו וחתמתינו סלח. כי אתה יי' טוב וסלוח:

אם ענינו ענו בנו אתחאנ לך ובשםך באני ברחים אב על בנים רחמנין באיש אשר אמו רגוחמן אל באפה פון תעמיטן אתה יי' טוב וסלוח או רגע עזיך אלך בנהך ביד פשען מלשלחה ביד מסריזות לבנה מלחה אל: גחל חסיד נוצר לאלופים גלגל רחמייך וחסידיך ולא חלוופים דברה לא ריקס וסלופים דמיינח סדרה בעיפים וועלופים אל: הסבת צית ציר הדתボונן דחל דבריה אם לנונן ותקתו דרכך ההנו שגין זכה במדת אותנו חנן אל: זבור נשבות חנום הולזעם תקטיין ברגע מליל חתוך חיים דין פלאו חזון חנום חוקריך חלול אל: טיט נגרש חטו תצליל התען זדן טמיון עיליל יודע יציר מה מעיליל ייד לטובה עלינו התגילה אל: בליזות בוזה זשבילו לב בשרות ישירות ושריר אתה ליב ליב עליוב עס עזילב לעז מרטוק שיב ומבלב אל: מציל מטיא דין הרוג מקוררת לך ערוג נקל שקל עז מה שתרוג נושא געש בבא מקטרן אל: סרתון כתוב עד הנחתם ספרו זוף פצען הסתרתם עזן עין הנכחתם על יד רחמייך יתם אל: פנה אבן מדריך התרון פרני מים פנוי מלחרוזון צור מבישול נער ווּזון צמת וברחמן רחם הבקן אל: קרוב לרצונות קלוסך אמרה קושי לגינקה שנני ותמור ריבך לא לנזכה שבור רחם ברוגו דין גמירות אל: שבבים שבב שחרות שホールים ישיר ילדיות בחרות הגן הרות מצד תחרות הבקןתו הימים חרות אל: שלים שלום בשיר מתקרב מעת סייע קידש הרב הבכורות וחלופיהם באחת ערב הקישט וטיניאינד ערב אל

אל באפַח פָונְתֶמְעִיטָן: אם עֲנֵינָנוּ עַנְבָנָן אַהֲרֹן לְךָ
ובשפתך באנן. ברחים אָכְל בְּגִים רְחַמְנִי כְאַישׁ אָשָׁר
אמֹתְתָנְחַמְנָן אל באפַח פָונְתֶמְעִיטָן:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומחנה בחדשות מוחל
עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת לחטאים
וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשור ורוח. לא בראעתם
תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
שלש עשרה. בהודעתך לענו מקדם. כמו שבחותיך יירד ז"ע בענין
ויתיצב עמו שם ונקריא בשם ז"ע:
וינוobar יהוה על פניו ונקריא:

יהָה יְהָה אֶל רְחוּם וְחַנּוֹן אֶרְך אָפִים וּרְבָחֵסֶד וְאֶמֶת:
נוֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נֹשָׂא עָזָן וּפְשָׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה:
וְסָלִיחַת לְעָזָנוּ וְלְחַטָּאתנוּ וְנִחְלָתנוּ:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אפה ארני טוב
וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

ברחים אָכְל בְּגִים בְּנו תְרַחֵם ז"ע אלינו: לוי היושעה על עמד ברכתך. סלה:
ז"ע צבאות עטנו משגב לנו אלהי יעלב סלה: ז"ע צבאות אשורי אָדָם בוטח

בז: ז"ע הוושיטה המליך יענו ביום קראנו:
אל תזכיר לנו עונות ראשונים מהר יקומו רחמייך כי דלונו מקוד: מטהאת
געורינו ופשעינו אל תזכיר במקוד זכר לנו אתה למazon טיבך ז"ע:
ולר רחמייך יהוה נסידיך כי מעולם המה: זכרנו יהוה ברצון עמד פרקנו
בישועתך: זכור עזתך אגנית גדם גאלת שבת נחלמת הר ציון זה שכנת בו:
זכור יהוה חbeta ירושלים אבקת ציון אל תשכח לנצח: אתה מקומ תרחים ציון כי
עת לחגנה כי קא מואעד: זכור יהוה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערוי
ערוי עד הביסוד קה: זכור לאברךם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשגבם להם קה
ונדרבר אליהם ארבה את ורצעם בכוכבי השמים ובכל הארץ הזאת אשר אמרתי
אתו לזרעכם ונתלו לעולם: זכור לשביד לאברךם ליצחק וליעקב אל חפנו אל
קשי קעם גזה ואל רפשעו ואל חטאתו: אל נא תשת עליינו חטאთ אשר נאלנו
ונאשר חטאנו: חטאנו זורנו סלח לנו יוארנו:

זכור לנו ברית אבות פאשר אמרת' תברותי את בריתך יעקב זאף
את-בריתך יצחק זאף את-בריתך אברם אזכור והארץ אזכור: זכור
לנו

(א) שמות לד. ב. שם שם ז. ג. שם שם ז. ד. שם שם ט. ה. תהילים פ.ו. ה. שם ג. יג. ז. שם ג. ט. ח. שם מ. ט.
(ט) שם פר. יג. ז. שם ב. י. (כ) שם עט ח. ל. שם כה ז (בשנין). מ. שם שם ז. ג. שם קוד (בשנין). ס. שם עד ב. ג. שם
קב. ד. פ) שם קל. ז. ז. שם לב. יג. ק) דברים ט. כ. ר. במדבר יב. יא. ש) ויקרא כו. מ. ב)

לנו ברית ראשונים כאשר אמרת זזכרתי להם ברית ברית ראשונים אשר הוציאתי אותם מארץ מצרים לעני הגויים להיות להם לאלהים אני יהוה: עשה עמנו כמו שהבטחתנו ואף-גס-זאת בהיותם הארץ אויביהם לא-מאסתים ולא-געלתים לכלותם להפר בריתך אם כי אני יהוה אלהים: השב שבותנו ורחמננו כמה שבחותך ושב יהוה אלהיך אחד-שבותך ורחמן ושב וקצת מכל-העמים אשר הפיך יהוה אלהיך שם: קבוץ נדחינו כמה שבחותך אם יהיה נדחך בקצה השמים ממש יקצת יהוה אלהיך וממש יקח: מחה פשעינו בעב וכען כמה שבחותך מהיתך בעב פשעיך וכען חטאיך שובה אליו כי גאלתיך: מחה פשעינו למעןך כאשר אמרת אמתך - אנחנו אנכי הוא מוחה פשעיך למעןך וחטאיך לא אונcor: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שבחותך - לנו ונוכחה יאמר יהוה אסידיהו חטאיכם כשנים פשלג ילבינו - אם-יאידמו כתולע כאמור יהו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שבחותך - זורקתי عليיכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאיכם ומכל-גלויליכם אחריכם: רחם علينا ואל תשחיתנו כמה שבחותך - כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא ישכח את-ברית אבותיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמי כמה שבחותך ומיל יהוה אלהיך את-לבך ואת לבך זרעך לאהבה את-יהוה אלהיך בכל-לבך ובכל-נפשך לנפשך למען חייך: המצא לנו בבקשותנו כמה שבחותך ובבקשותם ממש את-יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשו בכל-לבך ובכל-נפשך: תבאיינו אל הר קדשך ושמחו בבית תפלה כמה שבחותך ובבקשותם נהביותים אל הר קדשי ושמחותים בבית תפלה עולותיהם וובחריהם לרצון על מזבחיך כי ביתך בית תפלה יקרה לכל העמים:

טוחין הארון: אומרים פסק אחר פסוק, חזון וקהל. עד אל תעוגנו ולא עד בכלל

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם علينا
וקבל בرحמים וברצון את תפלהך:
השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
פקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדש אל
תקח

(א) ויראו בו מה. (ב) שם כו מד. (ג) דברים לג. ד) שם שם ד. ה) ישעיה מרד בכ. (ו) שם מגכח. (ז) שם א. יח. ח) יחזקאל לו כה. ט) דברים ד לא. י) שם לו. כ) שם ד כת. ל) ישעיה נז. ז) איכה ה. כא. ג) תהילים נא יג (בשינוי).

תקח ממנה: אל תשליכנו לעת זקנה כלות כחנו אל תעזבנו:

אל תעזבנו יהנה אלהינו אל פרחק ממנה: עשה עמו זאת לטובה ויראו שונאינו ניכשו כי אתה יהנה עוזרתנו ונחמתנו: ואמרינו באזינה יהנה בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרינו פינו והגיוון לבנו לפניה יהנה צורנו וגואלנו: כי לך יהנה הוחלנו אפה מענה אדני אלהינו: סגורי הארץ

אלהינו ואלהי אבותינו פבא לפניה תפלהנו ואל תחעלם מתחנתנו. שאין אנו עזיז פנים וקשי עוזר לומר לפניה כי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו: אשמננו.

בגדנו. גזלנו. דברנו דופי: העויננו. והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלנו שבר: יעצנו רע. בזבנה. לאצנו. קידנו. נאצנו. סברנו. עויננו. פשענו. צרנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעטנו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטעבים ולא שווה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

ашמננו מכל עם. בשנו מכל דור. גלה ממנה משוש. קוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו וגפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעוניינו. טירחנו היהת לשמה. יופי אדמתנו לזרים. מחנו לנכרים:

ונדרנו לא שבנו מטעותנו. היה נעיין פגינו ונקלשה ערפנו. לומר לפניה כי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו: לעיניינו עשקו עמלנו. ממש ומדובר ממנה. נתנו עלם עליינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנו כי אלהינו. רקחת ממנה בעוניינו. שבנו מאחריך תעינו ואבדנו:

משיח צדק אמר לפניה שגיאות מי יבין מגסות נקני. נקנו כי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עליינו מים טהורים וטהרנו בכתוב על יד נבייך זורקתי عليיכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוייכם:
אתה אהבתם:

דניאל איש חמודות שנע לפניה. פתח אלהי אונד ושמע פהך עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שםך عليك כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים פחונינו לפניה כי על רחמייך הרבהם: אדני שמעה אדני סלהה אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר למענק אלהי כי שםך נקרא על עירך ועל עמק:

עזרא

א) שם עא ט (בשינוי). ב) שם לה כב (בשינוי). ג) שם פו יז (בשינוי). ד) שם הכ (בשינוי). ה) שם יט ט (בשינוי). ו) שם לח טז (בשינוי). ז) נהמי ט לג. ח) חלים יט יג. ט) יחזקאל לו כה. י) דניאל ט יח. כ) שם שם יט.

עוזרא הsofar אמר לפניו. אלهي בשתי ונכלמתי להרים אלה פני אליך: כי עונותינו רבוי למעלה ראש ואשפתנו גדרה עד לשמים: ואותה אלה סליחות חנוך ורחים ארוך אפים ורב חסד ולא עזבתם: אל תעזבנו אבינו ואל חטשנו בוראנו. ואל תונחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כליה בחתאתינו. וקם לנו כי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלת על ידי יರמיהו חזק. כאמור בימים ההם ובעת היה נאם כי יבקש את עון ישראל ואיננו ואת חטא יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשair: עמך ונחלתך רעבי טיבך צמאית מסך תאבי ישעך. יכיריו וידעו כי לי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמק • אל חנון שמק • בנו נקרא שמק • יהוה עשה למען שמק: עשה למען אמתך • עשה למען בריתך • עשה למען גדרך ותפארתך • עשה למען דחך • עשה למען הזרך • עשה למען וועורך • עשה למען זכרך • עשה למען מסךך • עשה למען טובך • עשה למען יחויך • עשה למען כבודך • עשה למען למודך • עשה למען מלכותך • עשה למען נצחהך • עשה למען סודך • עשה למען עוזך • עשה למען פארך • עשה למען צדקתוך • עשה למען קדשך • עשה למען רחמייך הרבהים • עשה למען שכינהך • עשה למען תהלהך • עשה למען אורהיך שוכני עפר • עשה למען אבריהם יצחק ויעקב • עשה למען משה ואהרן • עשה למען דוד ושלמה • עשה למען ירושלם עיר קדשך • עשה למען ציון משפטך בבודך • עשה למען שמות היכלך • עשה למען ההיסטוריה מזבחך • עשה למען הרוגים על שם קדשך • עשה למען טבוחים על יחויך • עשה למען באש ובמים על קדוש שמק • עשה למען יונקי שדים שלא חטאו • עשה למען גמולן חלב שלא פשעו • עשה למען תינוקות של בית רבנן • עשה למעןך אם לא למעןני • עשה למעןך והושיענו:

עננו יהוה עננו • עננו אלהינו עננו • עננו אבינו עננו • עננו בוראנו עננו • עננו גואלנו עננו • עננו דורשנו עננו • עננו האל הנאמן עננו: עננו נתיק וחסיד עננו • עננו זה רישר עננו • עננו חי וקיים עננו: עננו טוב ומטיב עננו • עננו יודע יציר עננו • עננו

עננו כובש כעסים עננו • עננו לובש צדקות עננו • עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו • עננו סולח ומוחל עננו • עננו עונה בעת צרה עננו • עננו פודה ומציל עננו • עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראי עננו • עננו קשה לכעס עננו • עננו רק לרצות עננו • עננו רחים וחנון עננו: עננו שומע עננו • עננו אל אבינוים עננו • עננו תומך תמיימים עננו • עננו אלהי אבותינו אל אביך עננו • עננו אלהי אברם עננו • עננו פחד יצחק עננו • עננו אביר יעקב עננו • עננו עזרת השבטים עננו • עננו משגב אמאות עננו • עננו עונה בעת רצון עננו • עננו אבי יתומים עננו • עננו דין עננו אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המורה הוא יעננו • מי שענה ליצחק בנו כשבעקד על גבי המזבח הוא יעננו • מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו • מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו • מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו • מי שענה למשה בחורב הוא יעננו • מי שענה לאברהן במחטה הוא יעננו • מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו • מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו • מי שענה לשモאל במצפה הוא יעננו • מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלם הוא יעננו • מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו • מי שענה לאליشع ביריחו הוא יעננו • מי שענה ליזה במעי הדגה הוא יעננו • מי שענה לחזקיה מלך יהודה בחליו היא יעננו • מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך לבשן האש הוא יעננו • מי שענה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו • מי שענה למרדכי ואסטיר בשושן הבירה הוא יעננו • מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו • מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמים והישראלים הוא יעננו:
ואמר רוז אל צר לי omdat נפלה נא בידך כי רבים רתקו ובידם אל אפולה:

(אין נופלים ע"פ)

רחום ומונע חטאתי לפניה. אין מלא רחמים רחם עלי וקבע פחנוני: אין אל באפיך תוכחני
ואל בחקחת תנורני: חגני יי כי אומל אני רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי
גבלה מאד ואתה יי עד מקהי: שואה יי חלזה גפשי הושיעני מעז סודך: כי אין במו
א) שם"ב כד יד. ב) תהילים ו ב ואילך.

זכרך בשאול מי יודה לך: נגעתי באנחתיו אשחה בכל לילה מטהתי בדמעתי ערשיו אמסה: עשרה מבעש עיני עתקה בכל צורקי: סורו ממנה כל פועליו און כי שםע יי' קול בכוי: שםע יי' חנתי יי' תפלתי ייח. יבשו ויבהלו מaad כל אויבי ישבו יבשו רגע:

מחי ומפי מימות ומתחיה. מסיק מז שואל לחמי עולם. ברא כד חטי אבוייה לקייה. אבויי דחיס אסי לכאבייה: עבדא דמריד נפיק בקהל. מריה מתאב ותביר קולריה: ברך בוכראנו וחתינו קפה. הא רוי נפשין בגידין מרינו. עבדא אנו ומרוזגן קפה. הא בכתה. הא בשבייא. הא במלקיותא. במטו מנג ברחמאן דנפישין. אסי לכאביון דתקוף עלה. עד דלא נהו גמרא בשבייא:

מכניסי רחמים הכנסו רחמים. לפני בעל הרחים: ממשיעי תפלה. השמיעו תפלהנו. לפני שומע תפלה: ממשיעי צעקה. השמיעו צעchnerו. לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכנסו דמעותינו לפני מלך מתראה בדמעות: השתדלנו ורבבו חנזה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הופיעו לפני. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שכני עפר. יזכור אנטקם ויתיה זרעם שלאל TABD שארית נצקב. כי צאן רועה נאמנו היה לחיפה. ישראל גוי אחד למושל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדרנו מכל גזרות קשות והושעה ברחמייך רבבים ממשיכך ועמך:

מן דבשמייא. לד מתחנו. כבר شبיא. מתחנו לשבייה. כלhon בני شبיא. בכספה מתפרקין. ועמדו ישראל ברחמי ובתחנוינו. הובלו שאלתוין ובויתין דלא נהדר ריקם מז קדמה:

מן דבשמייא לה מתחנו. בעבדא מתחנו למירה. עשיי אנו ובחשוכא שרינו. מרירין נפשין מעתינו דנפישין. חילא לית בון לרוץיה מון. עבד בديل קימת דגורת עם אבקתנו:

שומר ישראל שמור שארית ישראל ולא יאבד ישראל האומרים
שמע ישראל:

שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ולא יאבד גוי אחד
המינחרים שמך יי' אלהינו יי' אחר:

שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ולא יאבד גוי קדוש
המשלשים בשלוש קדושים לקדוש:

מתראיה ברחמים ומטפאים בתהנוינו התראיה והטפאים לדור עני
כפי אין עוזר:

אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ אָבִינוּ אֵין לְנוּ מִלְחָדָה אֶלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ רָחִם עַלְלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ חֲגֹנוּ וְעַגְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מִעְשִׁים עֲשָׂה עַמְנוּ צְדָקָה וְחִסְדָּה לְמַעַן שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹלָה וְהַוְשִׁיעָנוּ:

ואנחנו לא נדע מה געשה, כי עלייה עיגינו. זכר רחמים יי' וחסדים, כי מעוזם הפטה. יהי חסdek יי' עליינו, באשר יחלנו לך. אל תזכיר לנו עונות ראשנים, מחר יקדםינו רחמים, כי לדלונו מאר. חננו יי' חננו, כי רב שבענו בו. ברנו רחם תוכור, ברנו עקדה טובור, ברנו תפימות תוכור, ברנו אהבה תוכור: יי' היושעה המליך יעננו ביום קראנו. כי הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אגחנו. עזרנו אלהי ישענו על דבר בבוד שמה, והצילנו וכפר על חטאינו למען שמה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא, כי בעלמא די ברא כרעotta וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרכ' משינה. כי בחיכון ובזומיכון ובחייב דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עולם. יתרה, ושתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר ויתעללה, ויתהלהל, שמה דקדשו בריך הו. כי לעלה מן כל ברכתא ושירותא, תשבחתא ונחמתה, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: תתקבל צלותהון ובעתהון דכל בית ישראל קדרם אביהון די בשמייא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמייא וחכמים טובים עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומייו הוא יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבְיָ בִּתְהָ, עֹזֶר יְהֻלָּוֹת סְלָה: אֲשֶׁרִי
הַעַם שְׁבָכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁיִ אֱלֹהִים:
תְּהִלָּה לְדֹור, אֲרוֹנִמֶּךָ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה
שְׁבָכָה לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה, וְאֶהָלְלָה
שְׁבָכָה לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹלִי וּמִהְקָלְ מֵאָה, וְלֹגְדָלָתוֹ
אֵין הַקָּרֶב: הַוּר לְדֹור יִשְׁבַּח מַעַשֵּׂיךְ, וְגִבּוֹרָתֶיךְ
יִגְּדוּ: הַבָּרֶךְ כְּבָוד הַוְהָה, וְרַבְרִי נְפָלָאָתֶיךְ
אִשְׁתָּחָה: וַעֲזֹז נְרוֹאָתֶיךְ יַאֲכִירָה, וְגִדְלָתֶךְ
אֲסְפָרְנָה: זָכָר רַב טֻובָךְ יַקְיָעִי, וְצַדְקָתֶךְ יַרְגַּנוּ:
חַנּוֹן וְרַחוֹם יַיְאָרֶךְ אֲפִים וּגְדָלָהָה: טֻוב יַיְלָבָל,
וְרַחֲמָיו עַל בָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדָה יַיְכָל מַעֲשָׂיךְ
וְחַסִּירָה יַבְרָכוּכָה: כְּבָוד מְלָכָותֶךְ יַאֲמָרוּ,
וְגִבּוֹרָתֶךְ יַרְבָּרוּ: לְהַזְדִּיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרָתָיו,
וּכְבָוד הַבָּרֶךְ מְלָכָותָו: מְלָכָות בָּל מְלָכָות
עוֹלָמִים, וּמְמַשְׁלָתָה בָּל הָר וָדָר: סָמֵךְ יַיְלָבָל
הַנְּפָלִים, וּזְוֹקֵף לְבָל הַבְּפּוּפִים: עַנִּי כָּל אַיִלָּה
יִשְׁבָּרֵי, וְאַתָּה נוֹתֵן לְהָם אֶת אַבְלָם בְּעַתָּה: פּוֹתָה
אֶת יְהָה, וּמְשַׁבְּעֵי לְבָל חֵי רָצָן: צַדִּיק יַיְכָל
הַרְכִּי, וְחַסִּיד בָּל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יַיְלָבָל קָרָאוּ,
לְבָל אֲשֶׁר יַקְרָאוּ בְּאַמְתָה: רָצָן יַרְאָיו יַעֲשָׂה,
וְאֶת שְׁוֹעָתָם יַשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעָם: שַׁוְמֵר יַיְ אֶת בָּל

אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלה יי' דברי, ויברך כל בשר עם קדשו לעולם ועדת ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם הלויה:

לשין חמי קריוש

ירתגדל ויתקדש שמה רבא, ועלמא די בראש כרעותה וימליך מלכותה, וניצמה פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכוון ובוומיכוון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמנן קרייב ואמרו אמן: יהא שם רבא מברך לעלם ולעלמי עולם. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר ויתעללה, ויתהלהל, שמה דקדsha בריך הוא. ואל לעלא מן כל ברכתא ושירמתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

לק אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים : מה נהטאין ומה נאמר מה נבר ומה נצטדק : נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך כי ימינך פשטטה לקלל שבבים : לא בהכרד ולא במעשים באנו לפניה. כרלים וכרכשים דפקנו לרתקה . רلتיך דפקנו רחום ותנוון . נא אל תשיבנו ריקם מלפניך מלפניך ריקם אל תשיבנו . כי אתה שומע תפלה :

שומע תפלה עדיך כל בשר יבא: יבא כל בשר להשתחוות לפניו יהוה: יבואו וישתחוו לפניו אדרני ויכבדו לשמק: באו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: באו שעורי בתודה חצורתיו בתהלה הודו לו ברכו שמך: הנה ברכו את יהוה כל עבדיו יהוה הקומדים בבית יהוה בלילהות: שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: נבואה למשכנותיו נשפחונה להדים רגליו: רוממו יהוה אלהינו והשפחונו להדים רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשפחונו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: השפחונו ליהוה בהדרת קדוש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב מסדר נבא ביטח נשפחונה אל היכל קדש ביראתך: נשפחונה אל היכל קדש ונורדה את שמך על מסדר ועל אמתך כי הגדלתך על כל שמך אמרתך: יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונהך סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ידמה ליהוה בבני

(א) תהילים קטו יח. (ב) רניאל ט ז. (ג) תהילים סה ג. (ד) ישעיהו סג (בשינויו). (ה) תהילים פוט. (ו) שם צה ו. (ז) שם קד. (ח) שם קלד. (ט) שם שם ב. (י) שם קלכ. (כ) שם צט ה. (ל) שם שם ט. (מ) שם צו ט. (נ) תהילים ה ח (בשינויו). (ס) שם קלח ב (בשינויו). (ע) שם פט ט. (פ) שם שם ז.

בכני אלים: כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבך: כי גדול מעל שמים חסיך ועד שחקים אמתך: גדול יהונה ומהלך מאד ולגדלו אין חקר: כי גדול יהונה ומהלך מאד נורא הוא על כל אלהים: כי אל גדול יהונה ומלהך גדול על כל אלהים: אשר מי אל בשמי ובארץ אשר יעשה כמעשייך וכגבורותיך: מי לא יראה מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגויים ובכל מלכוthem מאיין כמוך: מאיין כמוך יהונה גדול אתה וגadol שמח בגבורה: לך זרוע עם גבורה פעו זרע פרום ימינו: לך יום אף לך לילה אתה הכנעת מאור ושם: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הארץ לו: מי ימלל גבורות יהונה ישמע כל תחלה: לך יהונה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמי ובארץ: לך יהונה הממלכה והמתנשא לכל בראש: לך שמים אף לך ארץ חבל ומלואה אתה יסדרם: אתה האצת כל גבולות ארץ קיז נחרוף אתה יצרם: אתה רצצת בראש לויתן תנתנו מאכל לעם לצים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איטן: אתה פורחת בעוז ים שברת בראשי תנינים על הימים: אתה מושל בಗאות הים בשוא גלייך אתה חשבחים: גדול יהונה ומהלך מאד בעיר אלהינו הדר קדשו: יהונה אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא אלהים לבודך: אל נערץ בסוד קדושים רביה ונורא על כל סביביו: יודו שמים פלאך יהונה אף אמוניך בקהל קדושים: לכט נרננה ליהונה נריעה לצור ישבנו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: אשרי העם יודעי תרואה יהונה באור-פניך יהלכו: בחצרות וקובל שופר, קרייעול פנימלך יי: צדק ומשפט מוכן כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשר ייחדיו נמתק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא עשו ויבשת ידריו יצרו: אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש: הנשמה לך והגוף פעלך: חוסה על עמלך: הנשמה לך והגוף שלך. יהונה עשה למן שמח: אתהנו על שמח יהונה עשה למן שמח: בעבור כבוד שמח. כי אל חנון ורחום שמח: למן שמח יהונה וסלחת לעוננו כי רב הוא:

סלח

א) תהילים פ. י. ב) שם קח ה. ג) שם קמה ג. ד) שם צו ד. ה) שם צה ג. ו) דברים ג. כד. ז) ירמיה י. ז. ח) שם שם ט. ט) תהילים פט י. ז. י) שם עד טז. כ) שם צה ד. ל) שם קו ב. מ) דה"א כת יא. ג) תהילים פט יב. ס) שם עד י. ע) שם יד. ט) שם שם טו. צ) שם שם ג. ק) שם פט י. ר) שם מח ב. ש) מל"ב יט טו. ח) תהילים פט ח. א) שם שם י. כ) שם צה א. ג) שם שם ב. ד) שם פט טז. ה) שם צח ו. ו) שם פט טו. ז) שם נה טו. ח) שם צה ה. ט) איוב יב. י) תהילים כה יא (בשינוי).

סלה לנו אכינו. כי ברוב אוניהנו שנינו. כח לנו פלגןנו כי רנו עוניינו:

יי אליה הצבאות נורא בעליונים. אמרת שבנו בנים סרבנים. באו עדי ברודה וברוגנים. בקשו פני בבי ובחנוגים. נם כי נסחמה הפלת הגיגים. גלי שביס פתייחס כונים. דברך נצבל עלי עזים. דרכיבטוק נצחלא שוניס. הנהו אתהנו לך בדלים ואביזרים. ההזכות לך ולנו העזים. ועריך שבנו בبشת הפנים. וועל דלהותיך הוינס ביוניס: זכרנו להוים מתקנים. זכה בתרמינו צחים מלגנים. התאת נעורינו מהה בעננים. הרש ימינו כימים קדרוניס: טמאה העבר והתם היידוניס. טהרתו רוק מים הנאמנים. ידענו רישענו סרביס וסלונים. יקשות ערפנו חסן לאלוnis: ברם נטיענו סנסג נזנים. בסני פניו הרולים קמשוניס. למוורי הרע צמזרי חמניס. לוקחי שוחר רודפי שלמוןיס: מהר קלבלנו חפת החיניס. מאו היסגענו לאחור ולא לבנים. נעו זבחי הברים המשנין. ניחוחו ריח קטרחת סטמנים: שר חמישו וווען ונישוא פנים. בנין בישות לויים ואחרוניס. עמידתנו ראה דלים ורבקנים. עצבי רוח מרוורים בלענין: פקענעה בצר להיש צקנין. פחד דינך דזאנים ומתחאונים. צמח צדקה הגימה לנאמנים. צזה להעיר עונות ראשונין: קול הקורה ישבית מדינים. קטעור יהס ווישתיק נרגנין. רוח נבאח רבאות ליב שברונין. רצון יעלו כהרבוי קרבנין: שביעת אבות הัก לבנים. שיעת קוראיך תשמע ממעונין. תבין לבס ליראהך מיעבנין. תקשיב אונך שית הנוגין. שיב להעלות עמק מישאנין. מהר יקדרמוני רחמייך קדרמוניים. ברייכם יצאו הניניך בנים. קווים הקרייך וועל רהמיך שעונים:

כוי על רחמייך הרבים אנו בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מפויים ולישועתך אנו מצפים. אתה הוא מלך אהבת אדיקות מקדם מעביר עונות עמו ומסיר חטאך וראינו. בורת ברית לראשונין ומפניים שכואה לאחרונין. אתה הוא שירדך בצענו בכורך על הר סיני. וחראית דרכיו טובך למשה עבדך. ואורהות חסידיך גלית לו. והודעתו כי אתה אל רוחם ומנוון אריך אפים ורכח סדר ומרבה להטיב. ומנהיג העולם כלו במלת הרחמים: וכן כתוב ויאמר אני אשבר כל טובי

סליחות לערב ראש השנה

טובי על פניך וקרأتي בשם יי לפניך וחנוני את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחים:

אל ארך אפים אפה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה
הוירית. גדרת רחמיד וחסידת תופור היום ובכל יום
לזרע ידיך: תפנו אלינו ברחמים. כי אפה הוא בעל
הרחמים: בתחנו ובתפלת פניך נבדם. בהודעת לענו
מקדים: מחרון אפה שוב. כמו בתורתך בתוב. ובצל
בנפיך נחסה ונתלונו: כיום נירד יי בענו: תעבור על
פשע ותמחה אשם. כיום ויתיאצ' עמו שם. תאוזין שועתנו
ותקשב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:
זעverb יי על פניו ויקרא:

**יהוה יהוה אל רחום ומןןן ארך אפים ורב חסד
ואמת: נצ'ר חס'ר לאלפים נשא עון ופשע
וחטא'ה ונכח: וסלחת לעוננו ולחטא'תנו ונחלתנו:
סלח לנו אכינו כי חטאנו מחל לנו מלגנו כי פשענו:
כי אפה אדני טוב וסלח ורב חס'ר לכל קוראים:**

אבר חס'ר מארץ וישראל באדם אין: אין קורה לשמור בזכות מתעורר להחזק
ביה: הושיעת יי כי גמר חס'ר כי פסו אמונות מבני אדם: כי עמך מקור
חיים פאורך נראה אור: כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל
מכל עונחותיו:

ברחם אב על בני כו תרhom יי עליינו: לוי היושעה על עמק ברכתך סלה:
יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשורי אדם בוטח
ביה: יי הושיעת המלך יungan ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה בגודל מסדה.
וכאשר נשאטה לעם הזה מפצרים ועד הנה ושם נאמר. ניאמר יי סלחתי
בדברייך: הטה אלהי אזקה ושמע פחק עיגnid וראה שוממותינו והעיר אשר נקרה
שםך עליה: כי לא על צדוקותינו אנחנו מפילים מהונינו לפניך כי על רחמיד
הربים

(א) שמות לד. ב. (ב) שם שם ז. (ג) שם שם ט. ד) תהילים פו ה. ה) מיכה ז. ב. ו) ישע' סד ו; שם נת ד (כשינוי)
(ז) תהילים יב. ב. (ח) שם לו. ט) שם קל. ז. (ט) שם שם ח. (כ) שם קג. ג. (ל) שם גט. מ) שם מוח. ג. (נ) שם פד. ג. ס) שם כ. י. (ע) במדבר יד. יט. פ) שם שם כ. צ) דניאל ט. יח.

סליחות לערב ראש השנה

נג

הרבים: אָדָנִי שְׁמַעַה אָדָנִי סְלָחָה אָדָנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל תָּאֹמֵר לְמַעַן אֱלֹהִי כִּי
שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עָמָךְ:

אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ

איך אפכה פה ואיך אשא עין. כי אין מעש ובידי זכות אין. געתי ה'יתני
בשכור וככבר עברו יון. דמיית לגבור שאין בידו כל' יון: חחרד לב
ול וחדר ה'וקם סרסר. ומה יפער נבער מדעת ובין חסור. זדוננו בחבו טמון
וחוכו בקרבו אסור. חוטא ורב מר' ביד מניל מסור: טרד לב נבואה הלווה הבא
לקש. ישר העזה תוכחת חז פטלתול ועקש. כושל ברכייו אשחתו וצחתו לו
למוקש. לבו אונו חורש בפועל פפיו נוקש: מען טעו בפי' להסביר מה אמצא.
נתעכתי ונאלחתי כי מלאתי דופי ושמצה. ספק מימי לא נאמנו באזב מוצא.
עצמותי אונו ומרמה וצומותי לריב ומזה: פשע מחה ועוז שא ואשם בפר. צעקה
מקאב לב נכלם בשוש וחרף. קצף שכח ורונו הפח וכעס הפר. ראה מראה ומחבק
וערеб גומץ חופר: שבטי פליטי ישראלי ה'פנו בלב נבר. תום חוויקו ומתנו
ה'פקי נשקו נבר. את יי בהמצאו לדודשו חיל גבר. לא בזה וشكע ענות עני
ונשבר: يوم ישועה ועת רצון מצא לפניה. הגו וראוי ושלם אחשב בעיניך.
בעמידה להחפלה ולבקש רחמים על בניה. רציתם אתכם ה'שמענו סלחתי נחבשר
משמעות: שקדו נא פני עליון והמלוך קשות. מכשול ה'רימו פנו דרך ונישרו
מעקשות. עוזו עזבו והתנדנו ואל תוסיפו להקשות. יודע ישב ונתם ויחד דברי
בכוושים ובקשות: ה'קשי'ה אדון חנון חנון האיזנה ערך שועתי. זעקה ראה
והתראה והתחפה וקבל שועתי. קראתיך ממציר קרב אליו ולקה לישועתי. חושה
לעורתי אֱלֹהִי משועתי:

אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ

אדון מועד בה'כח מישראלים לשפט בתעוזה.
אתינ'גה בפלין להרות פניה לזרומטה. במעשי
לא נשענ'תי כי אם ברחמייה. יי עישה למן שמק: נא
אמנים גבורי'בח במרין. גם נודרי'גדר ועומדי בפרין.
דורשי ה'פ'ם בכח משובן שמי ערץ. אבר' חסיד מן
הארין: הון קלור'וי מה אשיב במ' פ'. הנני צער' באין
מפעלות בכפי. ואיך אקווה ואני רב דופי. היהות לרצון
אמר' פ': זיהلت'ו אירה מהות דעת. זדוני ינורתי ומרדר
רישע. חנון רחמנ'י בהתודותי ויעזבי פשע. טמע בקוץ'
תחנוני אליה בשועי: טעתי והגני שב ומרעודה עשות
רצונך.

רצונך. טהור עינים חשבני בשלום לפניה. יהה הבנים לי
לפניהם משורת דינה. ואדעה? למען נמצא חן בעיניהם:
בכך יגדל נא ובתפלתי התנהה. בתפלת זקן ורני
ופרךנו נאה. לבני הנשבר הנדרה והגנאה. הבית
משפטים וראיה:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחנה בחסידות מוחל
עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים
וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כלבשר ורוח. לא כרעם
תगמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
שלש עשרה. בהודעתם לענו מדם. פמו שפתותך וירד יי' בענן
ניתיצב עמו שם ויקרא בשם יי':
ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וchnon ark apim vrobc hcsd vamta:
נווצר חסד לאלפיים נושא עון ופשע וחטא ונקה:
וסלחת לעוננו ולחטאינו ונחלתו:

סליח לנו אכינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב
וסליח ורב חסד לכל קוראיך:

ברחים אב על בנים בנו תرحم יי' علينا: לני היושבה על עמד ברקחך סלה:
יי' אבאות עטנו משגב לנו אלהי ישקב סלה: יי' אבאות אשורי אדם בוטח
בד: יי' הוושיטה המלה ונגןנו ביום קראנו:

סליח נא לעזון העם הזה בגודל מסרה.
ובאשר נשאתה לעם הזה ממזרים ועד
הנה ושם נאבר:
ויאמר יי' סלחתי כדבירה:

הטה אלהי אונך וצמעה פכח עיניך וראה שומתוינו
והעיר אשר נקרא שמה עליה כי לא על צדוקתינו אנחנו

מפילים

- א) שמות לד. ב) שם שם ו. ג) שם שם ז. ד) שם שם ט. ה) תהילים פ. ה. ו) שם קג. ג. ז) שם ג. ט. ח) שם מו. ח.
ט) שם פד. יג. ז) שם כ. י. כ) במדבר יד. יט. ל) שם שם כ. מ) דניאל ט. יח.

נְפִילִים תָּהַנֵּגֶנוּ לְבָנֶיךָ בַּי עַל רְחִמָּה חֲרֹבִים: אָדָני שְׁמַעַה
אָדָני סְלָחָה אָדָני הַקְשִׁיבָה וְעַשֵּׂה אֵל הַאֲדָר לְבַעַנֶּךָ
אֱלֹהִי בַּי שְׁבִיד נְקֻרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ:

אלָהֵינוּ וְאֶלְهֵי אֲבוֹתֵינוּ

מְרַבִּים אֶרְכִּי עַמְּךָ וְדַעַתָּם לְצָרָה. מְחַסּוּרָם וּמְשַׁאֲלוֹתָם
בְּלִי יַוְיכְלוּ לְסִפְרָה. נָא בִּינָה הַגִּינְגָנוּ טָרָם נְקֻרָא:
הַאֲלָל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא:

ס פ וּונְגַם בָּלוּ יְזָרְעֵי פְגִיעָה. סְדָר תְּפִלּוֹת בְּמַעַנָּה
לְשׁוֹגֵם לְהַבִּיעָה. עֲרוֹמִים נֹתְרָנוּ וּרְבָתָה הַרְעָה:
עַל בָּן לְאַחֲשָׁגָנוּ יְשׁוּעָה:

ש ג י מ אֵין לְנוּ פְנֵיךָ לְחִלּוֹת. פְשָׁעָנוּ וּמְרַדָּנוּ וְהַעֲוִינוּ
מְסָלוֹת. אַדְקָה לְדֹךְ לְבָדְגָנָשׁ בְּמִעַרְכִּי תְּהִלּוֹת:
הַעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילּוֹת:

כ ק ד ש רָאָה בַּי סָם מַלְיָץ בְּשׁוֹרָה. הַבָּל נִיבִּי בְּמִרְבִּית
תְּשׁוֹרָה. רַגְטִי הַיּוֹם תְּהָא בְּכָתְרָד קְשׁוֹרָה: אֶל
גָּאוֹר בְּגָבוֹרָה:

שׁוֹעֲתִי שָׁעָה וַתְּפַלְתִּי תְּהָא נְעִימָה. שָׁמָעַ פְגִיעָתִי בְּפְגִיעָת
פִּמְהָה. תְּחַזְקָנָנוּ לְחִיִּים וְתִיטִיב לְנוּ מְחַתִּים:
תוֹלָה אָרֶץ עַל בְּלִימָה:

יְדָךְ פְּשׁוֹט וְהַבָּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי. סְלָח וּמַחְלָ רֹוע מַעֲבָדִי. פָנָה נָא
וּמָסָךְ בְּטוּבָת מְשֻׁחָרִיךְ דָזְדִי וּמְעוֹדָדִי: וְאַתָּה יְהוָה מְגֹן בְּעָדרִי:
בְּזָה אֶל תְּבֹוזָה הַוד מְלוֹלִי. רְומַמְתִי הַזָּד בְּפִי מְעוֹת שְׁכָלִי. מְלָא
לְטוֹבָה פְּאָנוֹתִי וּמְשָׁאָלִי. אָלָהִים יְיִ חִילִי: יְעַרְבֵ שִׁיחִי וְתַעֲתֵר
בְּתְפַלָּה. צָרוֹף לְחַשְׁבּוֹן כָּל מֶלֶה וּמֶלֶה. חַשּׁוֹב קְדוֹשׁ מַעֲמָדִי בְּמִנְחָה
בְּלִוְלה. הָאוֹזֶנה אֱלֹהִי יַעֲלֵב סָלה:

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כֵּסָא רְחִמִּים וּמְתַנְגָּג בְּחִסִּידָות מְוחָל
עֲזָנוֹת עָמוֹ. מַעֲבִיר רָאשָׁוֹן רָאשָׁוֹן. מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאים
וּסְלִילָה לְפֹשְׁעִים. עָשָׂה צְדָקָות עַם כָּל בָּשָׂר וּרְוִיתָה. לֹא כְּרַעַתָּם
תְּגִמּוֹל

תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו ביום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מוקדם. כמו שכתוב נירד יי בען: נתיאב עמו שם ניקרא בשם יי:
ויעבור יהוה על פניו ניקרא:

יהוה יהוה אל רחום ותנו ארך אפים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלפים נושא עון ונפשע וחטא ונקה:
וסלחת לעוננו ולחת אתנו ונחלתו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב
ושלח ורב חסד לכל קוראים:

ברחם אב של בנים בנו תרחם לנו אלינו: לוי היושה על עמד ברכתך סדר:
וי אבותינו משגב לנו אלהי נישלב סלה: יי אבות אשרי אדים בוטט
זה: יי הוושixa המליך יענו בים קראנו:
אלינו ואלהי אבותינו

אנא עזרה אהבתך היישנה. אשר אהבתך לעדת מי מנה. בכל בניי חבה ואחות
ורעות מכונה. למען אמי ורשי אדבירה נא: גם באעדך על הר גבעוני. גיל
לשעשח חמד קדמוני דמית. ממלכת הרים וגורי קדוש ובני. והיא גם היא אמרה
ACHI הוא מלכי ואדוני: הורשתה נחלת צבי חבל הגעים. הסתופת לכבודך בליות
עצועים. והוא עתה טליתה רעים. ארץ לא להם הלא אחיך רועים: זכור אל
תשבח ואל תחרש ואל תשקוט אל. זומו להחידי עמלך ויישמעאל. חנון אתה
יזעט את כל הצלאות האל. זה אמר אחיך ישראל: טפי עלי ובקוני בזקים.
ולחצוני דוחקים. يوم הנה עבדיך מכים ולקיים. קול דמי אחיך צועקים: ברו
לי שיחות למוקש. קלחה ונכספה נפשי עורתה לבקש. ליישועה לי על פתיחי
לבקש. את אחיכי אנכי מבקש: מיום פסה בשבחך על כסא כבודך. לסגור חד לב
מורדייך ועובדיך. נגוש כל בעל משה בוגדייך. ואשר יהיה לך את אחיך משפט
ידיך. ספרים עת יקרו לבראי עולמך. שאת חיים וחולות לשוע ומקה. עלינו חן
וחסד באולםך. ערוב עבדך לטוב וחי אחיך עמדו: פנה אליו ותגנני ותגנני עליון.
פגר מנאכיך בעוני ורשון. צרכי חוך טרפ במלחך אפסנין. לא תקפו את ידר
מאחיך האביוון: קדמתי בגנש וASHOU לך מחוללי. קדמה מסדר ושא פשי ומעלי.
ר חמיך יתגוללו עלי כמנחים אבלוי. מי יתגנך באח לי: שעעה שועת ענייך וצעקהם.
שבעה ברעות נפשם ומיתם. משליך במצלותם גם כל חטאיהם. אנא שא נא פשע
אחיך וחתאמם: ששל אנכי על אמרת מבטחיך. לבתני על ידי צירים שלוחיך מתי
תחשוף

* נ"א: טליתה זרים מרעיס.

** נ"א: טורה בטומאה להמר ולחצוני.

*** נ"א: מפטיט לקקו.

(א) שמות לד. ב) שם שם ז. ג) שם שם ז. ד) שם שם ט. ה) תהילים פו ה. ו) שם קג יג. ז) שם ג. ט. ח) שם מו ח.
(ט) שם פר. יג. י) שם כ. ג)

תפחוֹף ורוץַח בְּכָה. לוֹגַ נָא רָא אֶת שְׁלוֹם אֲחֵיכָה: קִיִּית מִקְדָּם מִקְוָה יִשְׂרָאֵל וְחַרְבָּ גָּנוֹתָם. חַי וּקוֹרֵף גַּם עֲתָה קֹמְתָם. וְאַמֵּץ וּרוּעֵם וְתַשְׁפּוֹן בְּנֵיָם. וְאַת אֲחֵיכָה תַּפְקֹוד לְשְׁלוֹם וְאַת עֲרַבָּתָם:

אל אֲמִינָה עַזְּרָה רַבָּה. לְעַמִּיךְ בְּרוּס הַטִּיבָה. יְחִיד לְמִשְׁפְּט

נְקָרְבָּה: בּוֹחֵן לְבוֹת בְּלָס. מִישְׁלָל בְּגַבּוֹרָתוֹ עֲזָזָם.

יָבָא בְּמִשְׁפְּט עַל צָל נְעָלָם: נְבוֹה בְּמִשְׁפְּט הָאֵל. נְקָדֵש בְּצָדְקָתָיו בְּהַרְרֵי אֵל. וּמִשְׁפְּטָיו עַם יִשְׂרָאֵל: דָלָה מְעוֹנֵש נְשִׂיאָךְ. בְּחַסְדָךְ וְאַמְתָה מְנִישָׁאָךְ. צָדָק וּמִשְׁפְּט בְּבָזָן בְּסָאָךְ: הַיְשֵׁר לְפָנֵיךְ לְבָב עַקּוֹב. דִינְךָ הַהֲרִיקָב. מִשְׁפְּט לְאֱלֹהֵיכָב: וַיְשֵׁר מְדוֹתֵיהֶנְךָ נְהַמְּדוּ. יוֹשֵׁבְךָ תְּבֵל צָדָק לְמָדוּ. לְמִשְׁפְּטֵיךְ עַמְּדוּ: וַיְקֹקָה צְרוֹפָה חֹתְמָת. בְּפָזֵל אָדָם נְחַתְמָת. מִשְׁפְּטֵיךְ אַמְתָה: חִירֵד בְּלִמְדֵין בּוֹדֵק. בְּזָהָן וּשׁוֹחֵק דָרְקָךְ. מִשְׁפְּט אַמְתָה צָדָק: טֻוב לְמַעַוז בְּגַאֲמָוּ. יוֹם זֶה יִשְׁבֵח זַעַמוּ. לְעַשְׁוֹת מִשְׁפְּט עַמּוּ: יְהָלוּ בְּצִקְעָדְבָּקָה.

יְסַלְסֵלוּ בְּשִׁלּוֹם הַכּוֹהָה. עַל מִשְׁפְּטֵיךְ צָדָקָה: בְּלָה פְּשָׁע נְבָהָם. וְאַל יִבּוּשׁ מִיהָלֵה בְּמַבָּטָם. וּעֲשֵׁית מִשְׁפְּטָם: לְשָׁמָה וּלְזָבְרָה רַקְמָנוּ. לְבָרִית עַזְלָם הַשְּׁמָנוּ. וְאַל רַבָּא בְּמִשְׁפְּט עַמְּנוּ: מַלְך בְּקָרוֹשֵׁי עַרְזָן. בְּרַחְמָיו גַּדּוֹר פְּרִזְן. בְּמִשְׁפְּט יִעַמֵּד אַרְזָן: נְגִינָותֵי בְּלַהֲיוֹם יִאֲשָׁרוֹת. שְׁגִיא בָּה לֹא מִצְאָנוּ. בְּיַהֲמִשְׁפְּט לְאֱלֹהִים הָוּא: סְגַב חַסְדָךְ לְעַמָּךְ. לְשִׁוְעָרָתָם פְּרָח שְׁמֵידָה. בְּמִשְׁפְּט לְאוֹהָבִי שְׁמָהָה: עַלְיָה נְשִׁלְיךָ בְּלִיְהָבִים. בְּפָזְקָתְבָרְיעָבָאָה בְּאַהֲבָים. בְּיַהֲמִשְׁפְּטֵיךְ טִיבָּים: פְּנִיה הַרְאָר לְמַהְילָתִי. בְּבָצְעֵי אַלְתְּכָבָה גַּהֲלָתִי. בְּיַהֲמִשְׁפְּטֵיךְ יְהָלָתִי: צָדְקָנִי בְּאַחַת הַטִּיבָה. הַשְּׁכָנִי מִלְהָתָם הַיּוֹם הַבָּא. מִשְׁפְּטֵיךְ תְּהֻום רַבָּה: קָרְבָּי יְשַׁע שְׁבָטֵיךְ. אֲחַזְוִים בְּהַבָּלִי שְׁבָטֵיךְ. וַיְשֵׁר מִשְׁפְּטֵיךְ: רַנוּ

רְגֵן מַלְבָּב וּכְשֶׁר וּנְשָׁמָה . יַעֲלָה לְךָ הַשְׁמִימָה . מִקְוָם
הַמִּשְׁפְּטָת יְשָׁמָה : שׁוֹפְטֵנוּ מְחוֹקָנוּ בְּכָפֵיךְ . לְמַדְרְכֶיךְ
מִצְפֶּיךְ . וְכֹל מִשְׁפְּטָתִי פִּיהָ : תִּשְׁפְּצֵעַ חֲסִידָה רַיִנָּה . הַגְּבוּרָת
רְחַמִּיךְ לְמַאוֹנָנוּ . בְּמִשְׁפְּטִיקָה חַיָּנוּ : אֲפִרְיוֹן לְעֵדָה .
מַהְרָה ? שְׁבָלְלִיסּוֹרִי . צַיּוֹן בְּמִשְׁפְּטָת תִּפְרָה : מַאוֹבִי אַנְקָמָה
פּוֹתָנִי : גְּדוּעָה קְרֻנוֹת זְרוֹנִי : וּמִשְׁפְּטִיקָה יְעֹזָרִונִי :

אלְהַיָּנוּ וְאֶלְהִי אֱכֹתִינוּ

חַיִים אֲרוֹכִים תְּכַתְּבָנוּ נְטוּעָ בְּלִי לְעַקּוֹר . בְּשַׁבְתָּךְ עַל כִּסֵּא מִعְשִׁים
לְסַקּוֹר . הַטּוֹב צְפָה וּהַרְעָא אֶל תְּחַקּוֹר . כִּי עַמְקָה מִקּוֹר חַיִים : חַיִים
בְּרַצְוֹנוּ וּרְגֹעַ בְּאָפָוּ נְרָאִת . לֹא לְנַצְחָתָרְבָּנָה נְחַלָּת הַנְּלָאִת . הַשְׁמִינָנוּ נָא
סְלָחָתִי עָזָן לְשָׁאת . רָאָה גַּתְתִּי לְפִנֵּיךְ הַיּוֹם אֶת הַחַיִים : חַיִים גָּאֹל מִשְׁחָת
תְּעִטרָנוּ חַסְדָּא אָזָרָת . וְאַמְתָּת יְשָׁרָשָׂא יַעֲקָב יְצִיאָז וּפְרָתָה . תְּרַחְיָק פְּשָׁעֵינוּ
כְּרַחְזָק מַעֲרָבָה מִמְּזֹרָה . תְּזַדְּעֵינוּ אַרְחָתִים : חַיִים דְּבָרָה יַדְעָנוּ אֶל גָּבָור
וּיְוָעָז . לְהַזְּבָק בְּתוֹרָתָה אָוֹתָנוּ בְּטוֹכָה לְהַנוֹּעָז . הַגָּבָר טָוב עַל צְפּוֹנִי
לְהַרְעָז . לְשֻׁמָּר אֶת דָּרְךָ עַזְמִים : חַיִים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וּרְפָאוֹת
וּמְרִימָה . תּוֹמְכִיךְ מַאֲשָׁרִים בְּאָוֹר זְרוּעָ זְרוּם . וְכֹל פְּזָבָק בָּהּ יְהִי סְרוּם . כָּל
בָּשָׁר אֲשֶׁר בּוּ רֹום חַיִים : חַיִים וּשְׁלוּם תְּסִמְכָנוּ בִּירָאָה אַתְּךָ לְעַבּוֹד .
וּנְגִילָה וּנְשָׁמָחָה בְּךָ רְשָׁעִים בְּאָבוֹד . שֶׁלַשׁ מְאוֹת וּעָשָׂרָה אָוֹתָנוּ לְזֹבּוֹד .
וַיַּרְאָתָה יְהִי עָשָׂר וּכְבָוד וְחַיִים : חַיִים זְבָדָנִי זְבָדָ טָוב גָּדוֹל הַעֲצָה . מַחְסָה לְנוּ
עוֹרָה בְּצָרוֹת נְמֹצָא . שָׂוְבָה אַלְיָ וְאַשְׂוְבָה אָמַר בְּפִיצָה . כִּי מַזְאִי מַזְאָ
חַיִים : חַיִים חַנֵּס חַנֵּס אֶל אֶלְהִי הַרְיוֹחות . עָזָן תְּמָחָול חָרוֹת עַל הַלְּחוֹת .
וְשׁוֹנְאֵיךְ יַלְבְּשָׁו בְּשַׁת בִּיסּוֹר תּוֹכָהוֹת . לֹא יְשֻׁבוּן וְלֹא יִשְׁגַּו אַרְחֹות חַיִים :
חַיִים טָובִים גָּמוֹל לְעַבְדִּיךְ נְפָשָׂמָל גָּאוֹל . מְרָאֹת שְׁחָתָן נְשָׁאל נְשָׁאָל .
לֹא כָּן הַרְשָׁעִים שְׁפָרְקָו עַול . יְשִׁיאָ מְנַת עַלְיָמוּ יַרְדוּ שָׁאָל חַיִים : חַיִים
יַוְדוֹק כְּמָנוּ וְלֹא קָרוֹצִי קָרָץ . אָב לְבָנִים יַוְדִיעַ שְׁבָחָ בְּמֶרְאָז . וְאַנְחָנוּ גְּבָרָה
יְהָ שְׁבָחָ לְהַעֲרָז . לְרָאֹת בְּטוֹב יְהָ בְּאָרֶץ הַחַיִים : חַיִים כָּלְכָם הַיּוֹם תְּשִׁמְעֵ
טָרָף חַקָּם . מַחְטָּאתָם טָהָרָם וְאֶל תְּשִׁיבָם רִיקָּם . מִמְתִים יְזָה יְיָ מְלָא סְפָקָם .
מִמְתִים מַחְלָד חַלְקָם בְּחַיִים : חַיִים לְמַעַלָּה לְמַשְׁכֵיל לְמַעַן סּוֹר מַחְרָד . אָךְ
אֶלְהִים יַפְדָה נְפָשִׁי מִפְרָה . וַיְחִי עוֹד לְנַצְחָלִים אָוֹרָה . כִּי גָּרָמָזָה וְתֹרָה
אָוֹר וְדָרָךְ חַיִים : חַיִים מְסֻפֶּר יְמֹחֵי גָּבֵל יְמוֹאָב הַגְּבוּהָים . לְבּוֹל עַז סּוֹגָדִים
וּקְזָדִים וּמַאֲלִיהִים . בְּלִיחָנוּ רְשָׁע הַמְּדָבָה יַדְוָן בְּשִׁלְוֹהִים . כִּי חַרְפָּתָן מַעֲרָכָות
אֶלְהִים חַיִים : חַיִים נְשָׁבָעָ בּוּ לְבָנָה יְחִידָה . שַׁעַר אַוְיָבָיו לְהַנְּחִילוֹ מַפְתָּה
בְּיַדָּה . אַנְפָתָת וְתִשְׁוֹבָעָ עַל כָּן אָוֹדָה . כִּי טָוב חַסְדָּךְ מַחַיִים : חַיִם שׁוּבָע
שְׁמָחוֹת

שלהוחות את פניך נוראות. חדש ימינו חן חן תשואות. ישוב ירחמננו יי' אלהים צבאות. כי ממננו תוצאות חיים: חיים על האדמה יבר עמק מעונות. ומשליך במצולותם חטא ועונות. לב טהור ברא לנו והמציאנו חנינות. ארך ימים וشنות חיים: חיים פי צדיקIFI רשותים מחתה. בקבצ'ה מלוחמות ושלום ופלצות ובעה. שובע ורוזון וחייב החיים וממותה. הבראה וסקלה וברכתם בחים: חיים צדקה וכבוד מגדייל יפה בתרצה. הזרעת חסד וקוצרת בלי שמצה. תכוון צדיק יי' וגדור פרצה. רודף צדקה וחסד ימצא חיים: חיים קינימים מהחילנו וחקמה ודעת במועצות. ששון ושמחה תשמייע מעיר חצות. והعبر מעלי עון ולהלבש מחלצות. אתחלה לפני יי' בארץות החיים: חיים ראה עם סגולתך קקדם למתוב. לא מחרוץ במות הפט עד דיתוב. נשבר ונתקה לפניה חשוב הטוב. קדוש יאמיר לו כל הכתוב לחים: חיים שאל ממה גנתת לו חייו מיוםיהם. גדול כבודו בישועתך ביפת פעים. השקייה ממען קדשך מן קשיים. ביוםaho יצאו מים חיים: חיים תאונה באה סלות אל מטהתם. תשמייע ואת רוחיכם אthon בקרבכם. לאמר מצאתי כופר רציתי אתכם. ואתם הדקאים בי אל היכם חיים: חיים ממד האל סמכה יונתך המשוכה. להדקך בד' כדת וכלהקה. תביאנו להר ציון ותשיב המלוכה. כי שם צוה יי' את הבראה חיים: חיים ממננו נוחיל ולישועתו קוני. עיטה ירחיב יי' לנו ופרינו. יתינו מיוםים ביום השליishi יקימנו. אנחנו אלה פה ביום כלנו חיים:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתרחג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כהודעת לענו מקרים. כמו שפחתוב נירד יי' בענין:
ויתיצב עמו שם ניקרא בשם יי':
ויעבור יהוה על פניו ניקרא:

יהוה יהוה אל רחום וchanon ארך אפים ורב חסד ואמת:
נווצר חסד לאלפים נשא עון נפשׁ וחתאה ונקה:
וסלחת לעוננו ולחטאינו ונהלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב
osalch ורב חסד לכל קוראים:

ברחם אב על בנים בון תרחם יי' עליינו: ל'ין הישועה על עמו ברקחך סלה:
י' אבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה: י' אבאות אשרי אדם בטוח
בק' י' הוושיעת המלך יגענו ביום קראנו:

אלהינו ואלהי אבותינו

מלך אחד יהיה אל העמים מרימים נפי. השם פוקוטי שלום ולצדקה נוגשי. אליו
אתונע ואומר אליה אלוה עוזי. אומר אני מעשי למלך: מלך במשפט עמיד
עמו ישראל. על בנו קדמתך לבנות את פנוי האל. אני וגעריא אצום בנו היהות
THONנים שואל. ובכון אבא אל המלך: מלך גדול על כל אליהם שםים וארץ קונה.
סביב ליראי מלך יי' חונה. מלאכי רחמים חלו נא פנוי שוכני סנה. היסרים
המשרדים את פנוי המלך: מלך דבר אל Chapel מכל אשר דברת לחזק. את בדק
הכית וכרכך לסקל ולעוזק. אמר סגנור והס גטגור ולא יגוז. כי אין האר שנה
בגוז המלך: מלך הטע בעיניך ראה עונות לשאת. במטstein תגער להבאי עליו
השקר והשתת. ויצא חפוף מרוב פמד ושאת. כי כלתה אליו הרעה מאת המלך:
מלך וזהר מהה מחפיר ויבשו עובדי נבו. ומאסן איש אלילי כספו ואיש אלילי
זבבו. כי עין בעין יראו בשובו. והגשאו פתחי עולם ויבוא מלך: המלך ודרתו
מגיעה בחוק יום להרשים. לדין עמים צדיק וחוטא ואשם. ועתה יקרה סופרי
המלך הuczרא והגושים. כחבו על היזדים בטוב בעיניכם בשם המלך: המלך חכם
מרזה רשות וגם בער. ונשב אליהם אופן ובהם יגער. גרש לך זיא אמליך מדורן ופייהו
לא יפער. כי אין לבא אל שער המלך: המלך טוב יצא דבר מלכות מלפני מיקד.
רגלי בני אשמור ולא אישים אוות פסיד. ביום הפוך לדין מי יצלחומי יפסיד. כי
בון יסיד המלך: מלך יושב על כסא דיו גטו גדול משלב. ורואה מי שב בכל לב
ומי שב בבלב. נקום נקמת הנעלב מן הועלב. ביום השבי עיטוב לב המלך:
המלך כל הארץ האל העונה. אותו ביום ארתי וייה עמדי בכל מחנה. ועוד סלה
יסובני פלט רני. אם מצאתי חן בעיניך המלך: המלך לעשות יקר יותר לעבדיך
הואל. תירא נא נפשם בעיניך למילכים למואל. לראות בא כל ישראל. כל איש
ואשה אשר בא אל המלך: המלך משרמי יבקשי פניו בתענית וטנת. המותרים
כל הוגע בהם בנוגע בכת. והגה עשו מענים אמור לו בון גענות. מדוע אתה עובר
את מצות המלך: המלך נורא עד מתי אספת במשמר. בני זר ופרץ תוממי תמר.
מלכותם קשב ועמלק תעקר בנאמר. על אשר לא עשתה את אמר המלך: המלך
שריו ועבדיי נקיופו בארכוני. ירעוי בשן וಗלעד לבגד שוכני. רעה עמק בשתח
לרונית תוכיאני. אתה אדני המלך: המלך עיני כל ישראל עליך לגבץ המוני. עוד
לנסוב בשערין ירושלים זקנים וזקנין. ואנו יעבדך יתנד פהני וסגני. והיה יי' למלך:
המלך פאר בית יי' עיני ישברון. וכל העם יתנד לשם יאדירון. אז י מלא שחוק
פינו והפל ישורון. נהי בישראל מלך: המלך ארי יגלו עד מתי האל. גדלו
והצליחו והחריבו אריאל. והגה הפה אומרים ידינו לאל. ואני לא נקראתי לבא
אל

אל פמלה: הפלה קם בחתמו לכלות מדבר. אוכל בשר השקץ והעכבר. ירע
אף יציריך על אויביו יתגבר. כי בו דבר הפלה: הפלה רב הספר ממנה לוב האבו.
פשלג וככאמר חטיאנו ללבנו. ודקנו בה כמו אודם ללבונן. משפטיך למליה תנו
ואזדחת לבו מליה: הפלה שופט באמות דלים אתה תהזה. כי שברנו גאון רוחנו
בחיים זהה. לב נשבר ונדרה אליהם לא תבזה. הפלאה להביא אל גנוי הפלה:
מלך פון אצדחת לשראל כי נער. להדק בזו איש ולויות כמער. לא תבזה ותפנה
אל תפלה העරער. וכל עבדי הפלה אשר בשער הפלה: הפלה להתחנו לו באתי
אותי להתקות. לטמיים טוביים מדשו ביתו להרות. כל הגויים לשם זיין להקות.
ועלו מדי שנה בשנה להשתנות לפלה:

אל-הינו ואלהי אבותינו

אדון בפקודה אנוש לבקרים. במצוי הדין אל תמהגן
גופ ונשמה אם גרים. דוחו ולא ייכלו קום:
היציל גבר ליזבות במשפט. ואם ייש בידו מעיש
להצדיק: זורי יהומו. מלאחה סרויה. הבוי ארבו
בקרכבו. מעת הוידו: טמון בחבו. בראשת לרנגיז:
יסיתחו בכל יום. לשחתה להפילו: כח וגבורה בנוף
אין. לפניו לעמוד ולהתציב: מיום עמדו על דערתו.
נפשו ישים בכפו להביא להמו: שבע כל ימי בעם
ומבאובות. עד שובו לעפרו לא ישוקות: פנה אדון
בעצבון רות. צפה בשברון לב: קרוב אתה לרחוקים.
רוצחה אתה בתרשבות רשיעים: שעדי המצא לדזריש.
תאמר הנני למקשיה: יברשו סלחתי קוראי בשמה.
צדך במשפט עם מיחדי: הכם לנו מלץ יושר. בופר
קצוף במסטין מלאסתין: השלבנו עלייך ידבנו. נא
מצאתך תשמייע לשובבים: השלבנו עלייך ידבנו.
אתה תבלבנן. העתר לנו בתפלתנו. חפצנו ובקשנהנו
מלא ברחמים. בה תלינו בטחוננו. רחמייה מהרה
קדמוני: חזק ואמץ שמח לא שבחנו: אָנָא נצח

אל-תשבחנו:

סליחות לערב ראש השנה

אל הינו ואלהי אבותינו

אדון בשפטך אנוש רמה. תופור ברונו חנות רחם: בערכך דין
אשימים לוכח. שוגה ופתוי זכה ומחזק: גמול חסד וטובה
לחיבים.Rib אל תמחה למצוי: דלי משע ורקי כשרון. קוראים
אליך למו המצא: הננו לפניך באשמה רבבה. צyczוף מען בזנו
לפוצחה: ואם מלאוה אנוש היץק. פני עשו גבר היטהר: זדון
בଘבו אונו בקרבו. עון מלא ופשע רב: חשבו זדין למלה מלבי
המלךים. סופו לתוך בכוא חלייתו: טבע חותם בכפו נחרת. ננד
פניהם רשות יוננה: יורה בכפים מעין ונגיד. מגור אבו תזעך ותCKERא:
ובבש פניהם זדון ונכלם. לאיזו נחשך בעמיהם לפניה: אנא למשעה
יריד הרצאה. בשברון ראה שמור מרדכי: עבדיך ימצאו היום חניתה.
ובם קרבתך חפוץ בבראשונה: וכשלג ובצמר פלון חטא依 שוננה.
מלטם מכל רעות בזאת השנה:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחנה בחסידות מוחל
עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחלוקת לחטאים
וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כלבשר ורוח. לא כרעתם
תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
שלש עשרה. בהודעתם לענו מקדם. כמו שכתבו נירד זי בענין
ניתיצב עמו שם ויקרא בשם זי:
ויעבור יהוה על פניהם ויקרא:

יהוה יהוה אל רחים וחנין ארך אפיקים ורב חסד ואמת:
נווצר חסד לאלפיים נושא עון ופשע וחטאיה ונקה:
וסלחת לעוננו ולהטהתנו ונחלה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדי טוב
וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

כרחים

א) שמות לד. ב) שם שם ו. ג) שם שם ו. ד) שם שם ט. ה) תהילים פורה.

ברחם אב על בניך גן תרחה יי' עליינו: לני הושעה על עמך ברכתך סלה:
יי צבאות עמו משגב לנו אלהי ישליך סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח
בקה: יי הוושיטה המלה ונענו ביום קראנו:

אלְהַנּוּ וְאֶלְהֵי אֲכֹתִינוּ

שָׁלַשׁ עֲשִׂירָה מִדּוֹת הָאֲמֹרוֹת בְּחִנִּינָה. נָא כֶּל מִדָּה
נְכוֹנָה. חָלֵי פָנֵי מֶלֶכִי בְּתִחְנָה. לְחַפֵּשׁ זָכוֹת
בְּנִים קְרוֹאִים שׂוֹשְׁנָה. מְלִיטָם מִכְלָרָעָות בְּתִחְנָה:
אם אֲשֶׁמֶתֶם גָּדוֹלָה עַד שְׁמֵי רֹום וּכְכִיבָּהֶם. נָא כֶּל
מִדָּה נְכוֹנָה. בְּקָשֵׁי רְחִמִּים עַלְיָהֶם. בְּטַל מִהָּם בְּתוּב
אָמָרְתִּי אֶפְאַיָּהֶם. לִמְהִיאָמְרוּ הָגּוֹיִם אֵיהִ נָא אֱלֹהֵי הֶם:
אם גָּבָרוּ עֲנוֹנוֹת וּעֲצָמוֹ מַלְסָפָרָה. נָא כֶּל מִדָּה נְכוֹנָה.
דָּחֵי אָוֹתָם לְהִסְתִּירָה. דָבּוּכִי עֹז בְּתִחְנָן לְבִטְלָה
לְעַתּוֹת בָּצָרָה: אם הָעָרוּ פָנֵי מֶלֶכֶם בְּעֻזּוֹת פָנִים וּמִצָּחָה.
נָא כֶּל מִדָּה נְכוֹנָה. וְהִתְחַנֵּנִי לֹא בְּפִצָּחָה. וּשְׁפָכִי
כְּמִים לְבַךְ נוֹכֵחַ אֲדֹם וְצָחָה. לִמְהִיא אֱלֹהִים זְנַחַת לְגַנְצָה:
אם זְדוֹנוֹת הַשִּׁיאוֹל בְּטֶפֶשׁ וּנְשָׁחָץ. נָא כֶּל מִדָּה נְכוֹנָה.
חָלֵצי אָוֹתָם מִמְּחָץ. חֹשֶׁי וּבָאי וּשְׁאַי קוֹל נְחָץ.
לִמְהִיא קוֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלָחָץ: אם טְפֵלוֹ שְׁקָר בְּהָגָה וְהַוּת
לְעַמְךָ. נָא כֶּל מִדָּה נְכוֹנָה. יִדְידֹות תְּזַפּוֹר מַנְעִימִיךָ.
יִתְגּוֹלְלוּ רְחִמִּיךָ עַל שְׁאָרִית עַמְךָ. לִמְהִיא יְחִרָה אֶפְךָ
בְּעַמְךָ: אם כְּבָדוּ אָזְן לְסָלָף מִנִּי הַדָּרָךְ. נָא כֶּל מִדָּה
נְכוֹנָה. לְחַשֵּׁי עַל עַמִּי בְּעָרָךְ. לְבַךְ שְׁפָכִי פָנֵי
קוֹנֶךָ וּצְוָרֶךָ. לִמְהִיא פְּרִצְתָּת גָּדְרִיךָ וּאָרוֹוָה כֶּל עַוְבָּרִי דָרָךְ:
אם מְרָדוּ בְּרוֹב פְּשָׁעָם לְצֹור מֶלֶכִי וּקְדוֹשִׁי. נָא כֶּל
מִדָּה נְכוֹנָה. נָעַם עַלְיָהֶם חַבְקָשִׁי. נָורָא מְרוֹום
וּקְדוֹשָׁ

וקדוש בעטר אליו תדרשי. למה יי' תזנה משלום נפשי: אם סדרוי כפירה מרוב עתים וימים. נא כל מדה נכוֹנה. עין שאי למרוזמים. על עמי פצוי פה מעטי עמים. למה לנצח תשבחנו תעזבנו לארכיהם: אם פשעינו עצמו וגברו מארך כתלא. נא כל מדה נכוֹנה. צפכפי קול להפלा. צרופה אמורתה לחולות על עם אלה. למה תשיב ידך וימינך מקרוב חיקך בלה: אם קלקלו מעשים להזיד ולהרשיע. נא כל מדה נכוֹנה. רחשי לבך להושיע. רוני קומי בלילה לאל המושיע. למה תהיה באיש נדחים בגבור לא יוכל להושיע: אם שבי אמנים כלם בלב ונפש לחולותך נא כל מדה נכוֹנה. תפסים עמים במחילתך. תעשה אדון למענק מחל וסלח לעדרתך. שוב למן עבדיך:

שבתי נחלתך:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתרנגן בחסידות מוחל עונותعمו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מהילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כלבשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלוש עשרה. זכר לנו היום ברית שלוש עשרה. כהודעת לענו מקדם. כמו שכתוב נירד יי' בצענו נתיאב עמו שם ניקרא בשם יי':
וניעבור יהוה על פניו ניקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת:
ונוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה:
וסלחת לעוננו ולחטאנתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפני כי פשענו: כי אם אדי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

ברחם

ברחם אב על בנים בנו תרחם יי' שעילינו: לני הישועה על עמד ברקחך סלה:
יי' צבאות עמנו משגב לנו אלהי ישלב סלה: יי' צבאות אשורי אדם בוטח
בקד: יי' הוושיטה המלה נטענו ביום קראנו:

סוחין הארון אליהו ואלהי אכזבנינו

**אל תא במשפט עמננו. כי לא יצדך לפניה כל חיו והוא ישפטת תבל
בצדך זלאמים במשירם:** צדק ימשפט מבחן בסאך . חסד
ואמת יקרמן פניך: מלפניך משפטנו יצא. עיניך תהיינה מישראלים:
ויזוציא כאור צדקנו. וממשפטנו צהרים: למשפטיך עמדו הוי
בי הפל עבדיה: כי יי' שופטנו. כי מלכנו הוא יושענו:
הנשא שופט הארץ. השב גמיל על נאים: חיליה לך מעשות
ברבר היה להמת צדיק עם רשות. והיה בגדייך ברשע. חיליה
לה השופט כל הארץ לא יעשה משפט: סונין הארון

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחנה בחסידות מוחל
עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מהילה לחטאיהם
וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשור ורווית. לא ברעם
תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית
שלש עשרה. בהודעתך לענו מקדם. כמו שבחותיך. וירד יי' בענין
ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי':
▪ ניצב יהוה על פניו ויקרא:

**יהוה יהוה אל רחום וחנין ארך אפים ורב חסד ואמת:
נווצר חסד לאלפיים נושא עון ופשע וחטאונה ונקה:
וסלחת לעוננו ולחטאינו ונחלה לנו:**

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפנינו כי פשענו: כי אתה אדני טוב
ונסח ורב חסד לכל קורайд:

ברחם אב על בנים בנו תרחם יי' שעילינו: לני הישועה על עמד ברקחך סלה:
יי' צבאות עמנו משגב לנו אלהי ישלב סלה: יי' צבאות אשורי אדם בוטח
בקד: יי' הוושיטה המלה נטענו ביום קראנו:

**אל תזוך לנו עונות ראשונים מהר יקומו רחמייך כי דלונו מأد: חטאנו
געורינו ופשעינו אל תזוך בתקדים זכר לנו אתה למען טיקח יי':**

וכור

א) תהילים קג יג. ב) שם ג ט. ג) שם מו ח. ד) שם פר יג. ה) שם כ י. ג) שם ק מג ב (כשינוי). ז) שם ט ט. ח) שם פט טו.
ט) שם ז ב (כשינוי). י) שם ז לו (כשינוי). כ) שם קיט זא. ל) ישער לג בכ. מ) שם גז ב. נ) בראשית זח כה.
ס) שמות לד ה. ע) שם שמ ז. פ) שם שמ ז. צ) שם שמ ט. ק) תהילים פז ה. ר) שם קג יג. ש) שם ג ט. ח) שם מו ח.
א) שם פר יג. ב) שם כ י. ג) שם פט ח. ד) שם כה ז (כשינוי).

זוכר רחמייך יהונה וחסדייך כי מעולם היפה: זכרנו יהונה ברכzon עמה פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנתך בו: זכור יהונה חפת ירושלים אהבתך ציון אל תשכח לנצח: אפתה תקום תרchrom ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יהונה לבני אדום את יום ירושלים הומרים ערו ערו עד הבסוד בה: זכור לאברכם ליאצק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את ורעם בכוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתה לזרעם ונמלו לעולם: זכור לעבדיך לאברכם ליאצק וליעקב אל חפנו אל קשי העם יהונה ואל רשותו ואל משפטו: אל נא חשת עליינו חטאך אשר נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יזכירנו:

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת זכרתי את בריתך יעקב וארך את בריתך יצחק וארך את בריתך אברם אזכור והארץ אזכור: זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת זכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאה מאריהם מארץ מצרים לעיני הגויים להיות להם אלהים אני יהונה: עשה עפננו כמו שהבטחתנו ואפיקם זאת בקיותם בארץ אויביהם לא-מאסטים ולא-געלתיים לכלותם להפר בריתך אם כי אני יהונה אלהיך: הקבץ שביתנו ורחמננו כמה שכתבו ושב יהונה אלהיך את-שבותך ורמחך ושב וקצת מכל-העמים אשר הפיצו יהונה אלהיך שפה: הקבץ נדחינו כמה שכתבו אם היה נדח בקצתה השמים ממש יקצת יהונה אלהיך וממש יקח: מה פשעינו בעב וכען כמה שכתבו מחייתי בעב פשעיך וכען חטאיך שובה אליו כי גאלתיך: מה פשעינו למען אשר אמרת א-אני אני הוא מוחה פשעיך למען וחטאיך לא אזכור: הלבן חטאינו בשlag וכצמר כמה שכתבו - לך נא ונוכחה יאמר יהונה אם-יהיו חטאיכם בשנים פשלג יליבינו - אם-יאדרימו כהולע אמר יהינו: זרוק עליינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתבו - זורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל-גלויליכם אחרךם: רחם עליינו ואל פשחיתנו כמה שכתבו - כי אל רוחים יהונה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישבח את-בריתך אבתקיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאhabה את שמק כמה שכתבוב ימל יהונה אלהיך את-לבך ואת לבב זרעך לאhabה את-יהונה אלהיך בכל-לבך ובכל-נפשך

א) שם שם ג. ב) שם קו ד (כשוני). ב) תהילים עד ב. ד) שם קו יד. ה) שם קל ז. ז) שמות לב. ג. ז) דברים ט כו. ח) במדבר יב. יא. ט) ויקרא כו מב. ז) שם שם מה. כ) שם שם מד. ל) דברים לג. מ) שם שם ד. ג) ישע' מד כב. ס) שם מג כה. ע) שם א. יח. פ) יחזקאל לו כה. צ) דברים ד לא. ק) שם לו.

נפשך למן ח'יך: המא לאנו בבקשותנו כמה שפטות ובקשותם מכם את־יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל־לבך ובכל־נפשך: פביאנו אל הר קדשך ושםחנו בית תפלה כמה שפטות והבאותים אל הר קדשי ושמחותם בבית תפלה עולותיהם ובחיהם לרצון על מזבחיכי כי ביתי בית תפלה יקרה לכל העמים:

סתוחין הארון ואמרם פסוק אחר פסוק, חzon וקהל, עד אל העובנו ולא עד בכלל

**שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחים עליינו
וקיבל ברחמים וברצון את תפלהתנו:
השבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
קדם: אל תשליך מלפניך ורוחך קדשך אל
תקח ממנו: אל תשליך לעת זקנה יכולות
כחנו אל תעזבנו:**

אל פזובני יהוה אלהינו אל פרחק ממנו: עשה עמו אותנו לטובה
ויראו שונינו ויבשו כי אטה יהוה עוזרנו ונחמתנו: אַמְרִינו
האוזנה יהוה בינה הגיגנו: יהי לרצון אמרינו פינו והגיוון לבנו לפניך
יהוה צורנו וגואלנו: כי לך יהוה הוחלנו אתה מענה אדני אלהינו:

סוגרין הארון

ובכן יהיו רצון מלפניך יי' אלהינו ואלקי אבותינו שתהא השנה הזאת הבאה
עלינו ועל כל עמק בית ישראל. זאת ותכלית לשבי עמק בית ישראל. ועת
סוף לגלותנו ולאבלנו. ואחרית טוב לימי עגנו ומרודנו. כי משך עליינו השעבוד
וארכו עליינו גליות. והננו בכל יום הולכים וודלים: ברבות השנים אנו נמשטים.
ובסוגות הזמןם אנו נצערים. ואין לנו לא מנהל ולא מחזיק בידנו. כאשר אמרת
כי מי יחסמל עלייך ירוזליםומי ינדך לך. וכי יסור לשאול לשלוות לך. או מי
יגדור גדר או מי יעמוד בפרץ. ואין עוד נביא וחונה. ואין קורא בשמה באמת
מתעורר להחזיק בה. כי כלנו בזאנן עיננו. איש איש לדרכו בךעה פנינו כל גבר
אחרי באעו. וכל איש אחריו שרירות לבו הרע ולא דילנו בעונות הראשונים. כי
אם הופנו עליהם חדים. ולא הוורגרנו בכל האזקות אשר הזקפתנו. ולא
הובחנו בכל התחקות אשר הוכחתנו. ומה יש לנו עוד ذקה לזעוק פנוי המלך:
אל־הינו

(א) דברים ד כת. ב) ישענו ז. ג) איכה ה.ca. ד) תהילים נא יג (כשוני). ה) שם עא ט (כשוני). ו) שם לה כב
(כשוני). ז) שם פז ז (כשוני). ח) שם ה ב (כשוני). ט) שם יט ט (כשוני). י) שם לח טו (כשוני).

אל הינו ואלהי אבותינו פבא לפניה תפלהנו ועל תחולם מתחנתנו. שאין לנו עזינו פנוי וקשי עורך לומר לפניה יי' אלהי הינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו נאבותינו חטאנו:

אשmeno. בוגרנו. גוזלנו. דברנו דופי: העוני. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. בוגרנו. לצענו. מרדרנו. נאצנו. סררנו. עזינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעיננו. תעטענו: סרנו מממצותיך וממשפטיך הטעבים ולא שווה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עליו כי אמרת עשית לנו אנחנו:

הרשענו:

אשmeno מכל עם. בשנו מכל דור. גלה מפנו משוש. זהה לבנו בחטאינו. החבל אוינו ונכרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירחנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. חנהו לנברים:

ועידין לא שבנו מטעותנו. היה נזינו פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניה יי' אלהי הינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו נאבותינו חטאנו: לעינינו עשו עמלנו. ממץ' וממורט מפנו. נתנו עלם علينا. סבלנו על שכמו. עבדים ממשלו לנו. פורק אין מדים. צרות רבות סבבונו. קראנו יי' אלהינו. רתקת מפנו בעונינו. שבנו מאחריך פעניו ואבדנו:

משיח צדק אמר לפניה שגיאות מי יבין מנסתרות נקני. נקנו יי' אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו ויזורך עליינו מים טהורים וטהרנו בכתוב על יד נבייך נורקתי עליהם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוייכם:

אפרה אתחם:

דניאל איש חמודות שנע לפניה. הטה אלהי אונגה ושמע פכח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שם עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחוננו לפניה כי על רחמיך הרבה קרבנים: אדני שמעה אדני סלהה אדני הקשيبة ועשה אל תאמר ל מענה אלהי כי שם נקרה על עירך ועל עמך:

עזרא הסופר אמר לפניה. אלהי בשתי ונכלמתי לךרים אלהי פני אלך: כי עונותינו רבוי למעלה ראש וASHMANTONI גדלה עד לשמים: ואותה אלהי סליחות חנון ורחום אריך אפים ורב חסר ולא עזבתם: אל מעובננו אכינו ואל תטשנו בוראננו. ואל תוניחנו יוצרנו ואל תעש עמנו כליה בחתאתינו. ורקים לנו יי' אלהי את הדבר שהבטחנו בקבלה על ידי ירמיהו חזה. באמור באים בהם וקעת היה נאם יי' יבקש את עזון ישראל ואינו ואת חטא יהודה ולא תמציאנה כי אסלח לאשר אשair: עמק ונחלח רעבי טוכר

א) נהרי ט. לג. ב) תהילים יט. יג. ג) יחזקאל לו כה. ד) דניאל ט. יט. ה) שם שם יט. ו) עזרא ט. ג. ז) נהרי ט. ז.

ח) ירמיה נ. ב.

טוּבך צמַאי חָסְדֶךָ פָּאֵבי יְשֻׁעָה. יִכְרֹו וַיַּדְעֹ בַּי לְיִ אֱלֹהֵינוּ הַרְחָמִים
וַהֲסִילָחוֹת:

אל רוחם שָׁמָךְ • אל חנוך שָׁמָךְ • בָּנוּ נִקְרָא שָׁמָךְ • עֲשָׂה לְמַעַן
אַמְּתָףְךָ • עֲשָׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ • עֲשָׂה לְמַעַן גָּדוֹלָה וַתְּפָאָרָתָךָ • עֲשָׂה
לְמַעַן הַזָּרָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן וְעַדְךָ • עֲשָׂה לְמַעַן זָרָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן דָּתָךָ •
עֲשָׂה לְמַעַן יְחִידָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן בְּבוֹזָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן לְמוֹזָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן מְלֹיכָךָ •
עֲשָׂה לְמַעַן נְצָחָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן סְזָדָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן פְּאָרָךָ • עֲשָׂה
לְמַעַן קְדָשָׁךָ • עֲשָׂה לְמַעַן רְחָמִיקָרְבִּים • עֲשָׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךָ •
עֲשָׂה לְמַעַן אַוְהָבֵיךְ שָׁוֹנֵן עַקְרָבָךְ • עֲשָׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב •
וְאַהֲרֹן • עֲשָׂה לְמַעַן דָּרוֹד וְשְׁלָמָה • עֲשָׂה לְמַעַן יְרֹשָׁלָם עִיר קְדָשָׁךָ •
עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָמוֹת הַיְלָלָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן הַרִּיסּוֹת מְזָחָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן הַרְגִּים עַל
כְּבָדָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן טְבוֹחִים עַל יְחִידָךָ • עֲשָׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבְמִים עַל קְדוּשָׁךָ •
עֲשָׂה לְמַעַן יוֹנָקִי שְׁדִים שְׁלָא חַטָּאוֹ • עֲשָׂה לְמַעַן גָּמֹלִי חַלֵּב שְׁלָא פְּשָׁעוֹ • עֲשָׂה לְמַעַן
תְּנִינּוֹת שְׁלָבִת רַבֵּן • עֲשָׂה לְמַעַן אָם לֹא לְמַעַן וְהַוְשִׁיעָנוּ:

עֲגָנָנוּ יְהֹוָה עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ אֲבָנָנוּ עֲגָנָנוּ •
בּוֹרָאנוּ עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ גּוֹאַלְנוּ עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ דָּוֹרְשָׁנוּ עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ
הָאָל הַנְּאָמֵן עֲגָנָנוּ: עֲגָנָנוּ נְתִיקָה וְחַסִידָה עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ זֶה וַיִּשְׁרֵר עֲגָנָנוּ •
עֲגָנָנוּ חַי וְקִים עֲגָנָנוּ: עֲגָנָנוּ טָוב וּמְטִיב עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ יְזָדָע יִצְאַר עֲגָנָנוּ •
עֲגָנָנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ מֶלֶךְ
מֶלֶכִי הַמֶּלֶכִים עֲגָנָנוּ: עֲגָנָנוּ נֹרֵא וּנְשָׁבֵב עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ סְוֹלָחָה וּמוֹתָל
עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ עֲוֹנָה בְּעֵיתָה צְרָה עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ פּוֹדָה וּמְצַיל עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ
צְדִיק וַיִּשְׁרֵר עֲגָנָנוּ: עֲגָנָנוּ קָרוֹב לְקָרוֹאֵר עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ קָשָׁה לְקָבּוֹס
עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ רָה לְרָצֹות עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ רְחוּם נְחַנּוֹן עֲגָנָנוּ: עֲגָנָנוּ שׁוֹמֵעָ
אֶל אַבְיוֹנִים עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ תּוֹמֶךָ תְּקִימִים עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ פָּחָד יִצְחָק עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ אֲבִיר
יַעֲקֹב עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ עַזְרָת הַשְּׁבָטִים עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ מְשֻׁבָּג אַמְּהוֹת עֲגָנָנוּ •
עֲגָנָנוּ עֲוֹנָה בְּעֵית רְצֹונָה עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ אֲבִי יְתּוֹמִים עֲגָנָנוּ • עֲגָנָנוּ דִּין
אַלְמָנוֹת עֲגָנָנוּ:

מַי שָׁעַנָּה לְאַבְרָהָם אֲבָנָנוּ בָּהָר הַמּוֹרִיה הַיָּא יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה לְיִצְחָק בָּנוּ
כְּשֶׁגַּעַד עַל גַּבְיַה הַמְּנוּכָת הַיָּא יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה לְיַעֲקֹב בָּבִית אֶל הַיָּא
יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה לְיַוֹּסֵף בָּבִית הַאֲסֹורִים הַיָּא יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יָם
סִוִּיף הַיָּא יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה לְמַשָּׁה בָּבָחָרָב הַיָּא יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה לְאַחֲרֵן בְּמַחְפָּה
הַיָּא יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה לְפִינְחָס בָּקָומו מַתּוֹךְ הַעֲרָה הַיָּא יְעָגָנוּ • מַי שָׁעַנָּה
לִיהוּשָׁעָה

סליחות לערב ראש השנה

לייהו שׁעַנְה בְּגָלְגָל הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְשֻׁמוֹאֵל בְּמִצְפָּה הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְקָדוֹד וְשַׁלְמָה בָּנוֹ בֵּירוּשָׁלָם הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְאֶלְיָהוּ בְּהַר הַכְּרָמָל הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְאַלְיָשָׁע בִּירְחוֹ הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחַלְיוֹ הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְחִנְנָה מִישָׁאֵל וְעֹזְרָה בְּתֹוחַבְןָה קָהֵשׁ הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְרַנְאַל בְּגּוֹבָר אַרְיוֹת הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְמַרְדָּכָי וְאַסְתָּר בְּשִׁוְישָׁן הַבִּרְכָה הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְעֹזָרָא בְּגּוֹלוֹה הָוּא יַעֲנָנוּ . מֵי שׁעַנְה לְכָל הַצְדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשִׁירִים הָוּא יַעֲנָנוּ :

(אין נופלים ע"פ) ויאמר זו לא גוד צר לי מאד נפלעה נא כי רביים רחמיין וביד אדים אל אפולה:

רחום ומנון חטאתי לפניה. אין מלא רחמים רחם עלי וקבל תחונני: אין אל באפק תוכחני ואל בחמתה תיסרני: חנני ני כי אומלן אני רפאני ני כי נכהלו עצמי: ונפשי נכהלה מאד ואטה ני עד מתי: שוכה ני חלזה נפשי הוועינני למען חסדו: כי אין במוות זכרך בשאול מי יודָה לה: בגעתך באאנטהי אשחה בכל לילה מסתה בדמעתי ערשי אמאה: עשרה מכעס עיני עתקה בכל צורך: סורו מפני כל פועלן אוון כי שםע ני קול בכוי: שמע ני תחנתני ני תחלתי יחת. יבשו ויבהלו מאד כל אווכי ישבו יבשו רגע:

מחי ומטפי ממית ומchia. מסיק מן שאל לחמי עולם. בראש כד חטי אבוייה לקייה. אבוייה דחיס אפי לאכבה: עבדא דמריד נפיק בקורס. מריה פאייב ותביר קולריה: ברה בוקרא אונן וחתינו קפה. הא רוי נפשוין בגידין מරין. עבדה אונן ומרוזנו קפה. הא בזחטה. הא בשבייא. הא במלקייטה. במתו מנה ברחמק דנפישין. אפי לאכביין דתקוף עלו. עד דלא נהוי גמירה בשבייא:

מכניסי רחמים הכניסו רחמיינו. לפני בעל הרחמים: משמעי תפללה. השמייעו תפלהנו. לפני שומע תפלה: משמעי עזקה. השמייעו עצקתו. לפני שומע עזקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו לפני מלך מתראה בזקעות: השטדלן והרבו חחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הoxicrho לפני. השמייעו לפני תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יוכור אהבקתם ויתיה זרעם של לא תאביד שאירתיך יעקב. כי צאן רועה נאמנו היה לחרפה. ישראל גוי אחד למלך ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדרנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמייך:

הרבבים משיח צדק ועמה:

מן זבשמייא. לך מתחננו. כבר שביא. דמתחנן לשכוביה. כל הוו בני שביא. בספא מתחפזין. ועמא ישראל ברכמי ובתחנוני. הב לו שאלתין ובעיתין דלא נהדר ריאם מואגדה:

מן זבשמייא לך מתחננו. עבדא דמתחנן למירה. עשיי אונן ובחשוכא שרין. מרירין נפשוין מעקתוין דנפישין. חילא לית בון לרציניך מן. עביד בדיל זקמא דגורת עם אבקתנא:

שמער

א) שם"ב כד יד. ב) תהילים ו כ ואלין.

שומר ישראל שומר שאրית ישראל ואל יאבד ישראלי האומרים
שמע ישראל:

שומר גוי אחד שומר שאրית עם אחד ואל יאבד גוי אחד
המיחדים שמקד יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש שומר שאրית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש
המשלשים בשלוש קדושים לקדוש:

מתרצה ברחמים וმתפאים בתהנונים התרצה והתפאים לדור עני
אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו
رحم עלינו. אבינו מלכנו חנו ונענו כי אין בנו מעשים עשה עמו צדקה
וחסד למן שמקד הגדול והושאענו:

ואגַנְנוּ לֹא גָדוּ מֵה נָעֲשָׂה, כי עליה עינינו. זכר
רחמיך כי וחסיך, כי מעולם הרמה. כי
תקדך כי עליינו, באשר יתנו לך. אל תזבר לנו שוניות
ראשנים, מאריך יקדקמוני רחמיך, כי דלוננו מאריך. חננו
כי תען, כי רב שבקענו בא. ברנו רחם תוכור, ברנו
עקקה טובור, ברנו תמיות טובור, ברנו אהבה
טובור: כי רושעה רטלה יענו ביום קראנו. כי הآل
ידע יצרנו, זכור כי עפר אגנתנו. עוזרנו אלדי ישענו על
דבר בבוד שמה, והאלין וכפר על חטאינו? מעת שפה:
יתגדל ויתקדש שמה רבא, כי בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה,
ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכון ובוימיכון ובחי דכל
בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן: יהא שם רבא מברך לעלם
ולעלמי עולם. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרומם, וית נשא, ויתהדר
ויתעללה, ויתהילל, שם דקדsha בריך הוא. כי לעלא מן כל ברכתה
ושירתא, תשבחתא ונחמתה, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:
תתקבל צלחתון ובעתהון דכל בית ישראל קדום אביהון די בשמייא ואמרד אמן:
יהא שלמא רבא מן שמייא וחמיים טובים עליינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן: עשה שלום במROOMיו הוא עשה שלום עליינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

א) דהיב כ. ב) תהילים כה. ג) שם לג. ב) שם לג. ד) שם עט. ח) שם קכג. ו) חבקוק ג. ז) תהילים כי. ח) שם קג. ד.
ט) שם עט ט.

- (מכתב ב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א) -

לא שמעתי ו/orה בסדר סליוחות ליום זה (וכן — אם לאמרם באשمرות הבוקר, או בתפלה בסדר התנהון). ויש ללמד הסדר מסדר הסליוחות בשאר עשיית — מפני חיותו ת"צ' וביה"ב (כיוון שאמרתו סליוחות בציג' ה הוא — לאלו שאין אמרם סליוחות בשאר עשיית — מפני חיותו ת"צ'). ובאייה פרטיהם — גם מסדר הסליוחות דקדוט ר'ה: א) בת"צ, בהיב (וכן ביום א' — סליוחות שקדוט ר'ה, בערבית יהודית ובערבית) — אמרם ג"פ אל מלך. ב) הפסוקים כראם, סלה, הטה — אמרם: בת"צ ובביה"ב (וכן בערבית דיויה'ס ובערבית) רק אחרי אל מלך. ג) אחריו פ' ז מ ז נ אמרם אל מלך. ד) מ ז כ ז ר ר' ח מ י ז ואילך — אין מפסיקין בפסוקים (מלבד בסליוחות שקדוט ר'ה). אשר פסוקי כ ר ח ס אמרם בכל פעם שאמרם אל מלך. ה) סדר שאנו נהוגין בו בסליוחות שלפני ר'ה הוא ערך'ה שמוסיפין סומכין היר לשם קולנו). ולבן גם בסליוחות לצום גדריה יש לנו הגן. ע"פ 'מנוג ליטא ריסין זאמיט' (בשינויים קלים). ולכך גם בסליוחות לצום גדריה יש לנו הגן.

וע"פ כל הגן, יהי' הסדר:

לעינינו עשו עמלינו (אין אמרם הרשותנו ופשענו) (אין אמרם משיח זדק ר'ה
תני אל איש חמודות
ערוא הסופר
אל רחום שם'
עננו ה' עננו
מי שעונה לאברהם
ויאמר רוד אל גד
רחום ותנו חטאתי (אין נופלים על פניהם)
מוח ומס'
מכניסי רחמים
מן דבשמא כי כבר שבאי
מן דבשמא כי כבקרה
שומר ישראלי
שומר נוי אחר
שומר גוי קדוש
תרצה ברחים
אביינו מלכנו אביינו אתה כי
ואגוננו לא גודע, ק"ש.

אמנת מאו	אשרי
אורך ואמתך	תני קידיש
תשוב תרחמננו	לך ה' הדקה
אם אפס	שומע תפלה
הורית דרך תשובה	סלה לנו
אל מלך	או טרם
כرحم אב	כי על רחמייך
אל תוצר	אל אריך אפס
צור רחמייך	דרשו ה' בגדמزاו
אל נא תשת	כرحم אב
חסאנגו צורנו	סלה זו
צורנו ברית אבות	הטה אלקיך
צורנו ברית ראשונים	את ה' בגדמزاו
שמע' קולנו י'	אל מלך
אור'א תבא לפניו תפלהינו	דרשו ה' ועוזו
אשאננו בגדיינו	כחמת, סלה, הטה
סרנו מפזחיך	אכליה נפשי
אשאננו מכל עם	אל מלך
ועודין לא שבנו מטעותינו	דרשו ה' בגדמزاו
	כرحم אב

) פסוק אחר פסוק, חזון וקרל, עד אלചענבו ולא עד בכלל.

והנה סדר זה הוא כשאמרם הסליוחות שלא בסדר התפלה, אבל אלו הנהוגין לאמרם לאחרי שמרע' וגעמ'א (כshall ביום ב' וה') — קודם שומר ישראל) יש להשימות: אשרי (ה'יך, לך, לך ה' הדקה, שומע תפלה, סלה למ' אל אריך אפסים¹ אשמוני² ואמרם: איבינו מלכנו ה' אר ו' ד'). ובוסףם — ח' צ' ק' ד' י' ש' ולא ק' ש', כמובן.

1) כיוון שכבר אמרו בסדר התפללה.

2) נתנו לנו גנד פסודין (לבוט. מנגינות) — וזהו אמר פסודין.

3) כיוון שכבר אמרו פעם אחת ואין מתווין באותה תפלה אלא פ'יא (פע"ח שער הסליוחות ספ"ח).

4) כמו בכל עשרית (סוטיע' אוית שתריב' ס'יא).

ה ע ר ה : ניל, אשר כשאמרם הסליוחות בסדר התפללה אין לומר גם הפוטס או טרם כי — כיוון שהרו' פת' ח ה' ואין לו עניין ב א מ ז ע' התפללה אבל לא מלאני לבי להורות כן עד שאמצא עוד רוד' לו'. והוא הדבר אכן לאמרתו ויאמר רוד אל גוד גור רחום ותנו גוי — אשר גיל שאין לאמרם לאחרי נז'יא שאמור בתפללה.

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבְיָה בַּיְתָה, עוד יְהִלְוֹךְ פֶּלֶה: **אֲשֶׁרִי**
הַעַם שְׁבָכָה לוֹ, **אֲשֶׁרִי הַעַם שְׂיִי אֱלֹהִים:**
תְּהִלָּה לְדֹור, אַרוֹבִים קָדוֹשָׁה אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה
שְׁמָה לְעוֹלָם וּעֹד: בְּכָל יוֹם אַבְרָכָה, וְאַהֲלָה
שְׁמָה לְעוֹלָם וּעֹד: גָּדוֹלִי וְמַהְكָלִ מַאֲהָר, וְגַדְלָתוֹ
אֵין תְּקָרֶה: הָזֶר לְדֹור יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיה, וְגַבּוֹרָתֶיה
יִנְהַדוּ: חָדָר כָּבֹוד הַוְדָה, וְדָבָרִי נְפָלָאתֶיה
אֲשִׁיחָה: וְעַזּוֹז נְרוֹאָתֶיה יֹאמְרוּ, וְגַדְלָתֶה
אַסְפָּרָנָה: זָכָר רַב טוֹב יִקְיָעֶז, וְצִדְקָתֶה יִרְגַּנְנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְאַרְךָ אַפִּים וְגָדְלָה הַסְּפָר: טוֹב יִלְכֶל,
וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יְוָדוֹה יִיְצְרָאֵת כָּל מַעֲשֵׂיה,
וְחַסְדֵּיךְ יִבְרָכוּהָ: כָּבֹוד מַלְכָותֶה יֹאמְרוּ,
וְגַבּוֹרָתֶה יִדְבָּרוּ: לְהַוְדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גַּבּוֹרָתָיו,
וּכְבֹודָר חָדָר מַלְכָותָו: מַלְכָות כָּל
עוֹלָמִים, וּמִמְשְׁלָתָה בְּכָל הָר וָדָר: סִמְךָ יִיְהַלְלֵל
הַנְּפָלִים, וּזְיַקְף לְכָל הַכְּפּוּפִים: עַנֵּי כָּל אַלְיָה
יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אַכְלָם בְּעַתָּה: פּוֹתָה
אֶת יְהָה, וּמִשְׁבַּע לְכָל הַיְּצָוֹן: צְדִיקָה יִיְבָלֵל
הַרְכָּבוֹ, וְחַסְדֵּךְ בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹבָה יִיְלָכֵל קְרָאוֹי,
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאָמָת: רְצָוֹן יְרָאוֹ יִעְשֶׂה
וְאֶת שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם: שֻׁמֶּר יִיְאַת כָּל

אהבָיו, וְאַת בֶּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמֵיד: תְּהִלָּת יְיָ יְדָרְפֵי, וַיְבָרֵךְ כֹּל בָּשָׂר נִסְמָךְ שָׁמָא לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהָה, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָה:

לש"ז חזי קרש

יתגadel ויתקדש שמה רבא, בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, וניצמה פורקנה ויקרב משיחה. כי בחיכונן ובוימיכון ובחייב דכל בית ישראל, בעגלא ובכמן קרייב ואמרו אמן: יהא שם רבא מברך לעלם ולעולם עולם. יתרך, וישתחב, ויתפאר, ויתרומם, ויתנשא, ויתהדר ויתעלה, ויתהיל, שמה דקדsha בריך הו. כי לעלה מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

לְךָ אָדָני הַצְדָּקָה וְלָנוּ בִּשְׁתַּ הַפְנִים : מַה נָּתָאִינָה וּמַה נָּאָמָר מִתְּנִדְבָּר וּמַה נִצְטָדָק : נְחַפְּשָׂה דָּרְכֵינוּ וְנַחֲקָרָה וְנַשׁׁוּבָה אֲלֵיכָם יִמְנַגְּפִישָׁוֹתָה לְקַבֵּל שְׁבִים : לֹא בְּחֶסֶד וְלֹא בְּמַעֲשִׂים בָּאָנוּ לְפָנֶיךָ . בְּדָלִים וּכְרִשְׁים דָּפְקָנוּ רְלָתִיךָ . דְּלָתִיךָ דָּפְקָנוּ רְחוּם וְחָנוּן . נָא אַל תִּשְׁבַּנָּנוּ רַיקָם מִלְּפָנֶיךָ : מִלְּפָנֶיךָ מַלְכָנוּ רַיקָם אֶל תִּשְׁבַּנָּנוּ . כי אתה שׁוֹמֵעַ תפלה :

שׁוֹמֵעַ תפלה עדיך כל בשר יכאו: יבא כל בשר להשתחוות לפניך יהוה: יכאו ותשתחוו לפניך אדני ויבכדו לשמק: באו נשתחוו ונכרצה נברכה לפניך יהוה עשנו: באו שעורי בתודה חצראמי בתקלה הודי לו ברכו שמך: הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העומדים בבית יהוה בלילה: שאו ידכם קדש וברכו את יהוה: נבואה למשכנותתו נשתחווה להדים רגליו: רוממו יהוה אלהינו והשתחוות להדים רגליו קדוש הוא: רוממו יהוה אלהינו והשתחוות להדר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו: השתחוו ליהוה בחרות קדש חילו מפניו כל הארץ: ואנחנו ברוב חסידך נבא ביתה נשתחווה אל היכל קדש ביראתך: נשתחווה אל היכל קדש ונודה את שמך על חסידך ועל אמתך כי הגדרת על כל שמך אמרתך: יהוה אלהyi צבאות מי כמוש חסין יה ואמרותך סביבותיך: כי מי בשחק יערוך ליהוה ידמיה ליהוה בכני

(א) תהילים קטו י. (ב) דניאל ט. ג) תהילים סה ג. (ג) תהילים סה ג. (ד) ישעיהו סוכ (בשינוי). (ה) תהילים פוט. (ו) שם זה ג. (ז) שם קד. (ח) שם קלד. א. ט) שם שם ב. (ט) שם קלבז. (כ) שם צטה. (ל) שם שם ט. (מ) שם צו ט. (נ) תהילים ח (בשינוי). (ס) שם קלח ב (בשינוי). (ע) שם פט ט. (פ) שם שם ג.

בבני אלים: כי גדול אתה ועשית נפלאות אתה אללים לבחך: כי גדול מעליהם חסיך ועד שחקים אמתך: גדול יהונת מהלך מאור ולגדלו אין חקר: כי גדול יהונת ומהלך מאור נורא הוא על כל אללים: כי אל גדול יהונת ומלהך גדול על כל אללים: אשר מי אל בשמי ויבארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך: מי לא יראה מלך הגוים כי לך יאטה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכוthem מאיין כמוך: מאיין כמוך יהונת גדול אתה וגדר שמח בגבורה: לך זרוע עם גבורת פועז ידק תרומות ימינך: לך יום אף לך לילה אתה הכננות מאור ושם: אשר בידו מחקרי ארץ ותופות הרים לו: מי ימלל גבורות יהונת ישמע כל תהלה: לך יהונת הגדלה והגבורה והתפארת והגצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יהונת הממלכה והמתנשא לכל בראש: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלואה אתה יסידם: אתה הצבת כל גבולות ארץ קוץ וחורף אתה יצרם: אתה רצצת הראש לויתן תנתנו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: אתה פורחת בעוז ים שברפת הראש מתנים על המים: אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: גדול יהונת ומהלך מאור בעיר אלהינו הר קדשו: יהונת אלהי ישראל יושב הקרים אתה הוא אלהים לבחך: אל נערץ בסוד קדושים רבבה ונורא על כל סביביו: יודו שמים פלאך יהונת אף אמרתך בקהל קדושים: לכון גרגנה ליהונת נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות גרייע לו: צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: אשר יחריו נמתיק סוד בבית אלהים נהלך ברגש: אשר לו הים והוא עשותו ויבשת ידיו יצרו: אשר בידו נפש כל חי ורוח כלبشر איש: הנשמה לך והגוף פועלך: חוסה על מלך: הנשמה לך והגוף שלך. יהונת עשה למען שמח: אתהנו על שמח יהונת עשה למען שמח: בעבור בכוד שמח. כי אל חנון ורחום שמח: למען שמח יהונת וסלחת לעזינו כי רב הוא:

סלח לנו אבינו. כי ברזב אוֹלְתָנוּ שָׁנִינוּ.
مثال לנו מלכינו כי רב עזינו:

או

א) תהילים פ. ז. ב) שם קח ה. ג) שם קמה ג. ד) שם צור. ה) שם צה ג. ר) דברים ג. כ. ז) ירמיה י. ז. ח) שם שם ט. חילים פט י. ז. י) שם עד ט. כ) שם צה ר. ל) שם קוב. מ) דה'א כתיא. נ) תהילים פט י. ס) שם עד ז. ע) שם שם י. פ) שם שם ט. צ) שם שם י. ר) שם פט י. ר) שם מח ב. ש) מל'בית ט. ח) תהילים פט ח. א) שם שם ט. ר. כ) שם צה א. ג) שם שם ב. ד) שם פט ט. ה) שם נה ט. ו) שם צה ה. ז) איוב יב י. ח) תהילים כה יא (בשינוי).

או טרם נפתחו נגלי שוכבים. באָרץ עד לא דבק רגבים. נבק שבעה דברים הוי מרגבים. רת ובס יצירתיות בנים שוכבים. הוד גען עוז וועלק הבוחבים. ומוקם בפלה על ידי מקריבים. זוהר שם יונן מחולל מחובים. חברו אלפים קדום בראית ישובים. טבושים על רקיע בוטים בשביבים. יעורים ומשורשים פני יושב הבודדים. בסאהיה מנה ברקיע ביצובים. למושב מלך ונזרא על סביבים. מימינו אש רת מקוקה בכתבים. נתנזה על ברבו בשעווע אהבים. סחר על הדרום גע רטזבים. ערוץ על הצפון תופת שליחבים. פני המזרח יושלים הבניה במחצבים. צפון בתוצה מקרדש אל בישובים. קבע באַמצע מזבח בפורחיםים. רביצה עלי אבן שתית חתובים. שם יונן עליה חקוק במכתבים. תוארשמה מפורש בתרזיגלבים. שמה בתודה פגימאיין מאשנבים. לווי תהובה ארך לנריים ובאים. מעתרת לבוס צאים ולהלביש מוטבים. הרק שמן על ראש שבים. בגין אתהנו לך על מיסוישבים. רחץ מצח והיטלה טמוס סאים. בתפלה יקדמו בנים שוכבים. يوم יום לדרכך בפיין ניבים. יחשב אמרינו בהקטר דמים נחלבים. צפזפנו יקבל בפסוגי פרים ובשבים. חטאינו הצלל בקרע נטפי מרים. קרבנו אליך בرحיפות רחמיך הרבהם:

כע על רחמייך הרבהם אני בטוחים. ועל צדקותיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מכוונים ולישועתך אנו מ眇מים. אתה הוא מלך אוהב צדקות מקדם מעביר עונות עמו ומסיר חטאנו יראינו. פורת ברית לראשונים ומלאים שכואה לאחוריים. אתה הוא שינרדף בענו בכוד על הר סיני. והראית דרכי טובך למשה עבדה. ואורהות חסידך גלית לו. והודיעתו

והודעתו כי אפקה אל רחום וחננו ארכד אפיקים ורב חסד ימרכה להטיב. ומנהיג ה

עולם
 בלו במדת הרחמים: וכן בתובותיו אמר אני אשר עכבר בכל טובי על פניך ובראתי בשם יי' לפניך וחנוני את אשר אחונן ורחלמי את אשר ארחים:

אל ארכד אפיקים אתה ובבעל הרחמים נבראת. ורבך תשיבת הורית. גדלת רחמייך וחסדייך תזוכר היום ובכל יום לזרע ידיך: תפנו אלינו ברחמים. כי אפקה הוא בעל הרחמים: במחנו ובתפלה פניך נבדם. כהודעת לענו מקרים: מהרין אפק שוב. כמו בתורתך בתוב. ובצל בנטיך נחסה ונתלונו: ביום וירד יי' בענו: תעבור על פשע ותמהה אשם. ביום ויתיאב עמו שם. תאוזן שועתנו ותקשב מני מאמר. ביום ויקרא בשם יי' ושם נאמר: זינעבור יי' על פנינו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום וחננו ארכד אפיקים ורב חסד ואמתה: נציר חסד לאלפיים נשא עון ופשע וחתאה ונקה: וסלחת לעזגנו ולחטאנתנו ונחלתן: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אפקה אדני טוב וסליח ורב חסד לך קוראיך:

דרשו יי' בהמצאו קראותו בהיותו קרוב: שובו אליו ואשובה אליכם אמר יי' צבאות: מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד: מי יודע ישוב ונחם והשאר אחריו ברקה: וקרו לבבכם ועל בגדייכם ושובו אל יי' אלהיכם: כי פנו ורחום הוא ארכד אפיקים ורב חסד ונחם על הרעה:

ברחם אב על בנים פון פרחם יי' עליינו: לני היושעה על עמק ברקמה סלה: יי' צבאות עפנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי' צבאות אשורי אדם בוטח בך: יי' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הנה בגודל מסדה. וכאשר

(א) שמות לד. ב. שם שם ג. (ג) שם שם ז. ד. שם שם ט. (ה) תהילים פו. ה. (ו) ישעיה נה. ז. (ז) מלאכי ג. ז. (ח) יונה ג. ט. (ט) יואל ב. יד. (י) שם שם יג. (כ) שם קג. ג. (ל) שם ג. ט. (מ) שם מו. ח. (נ) שם פג. יג. (ס) שם כ. י. (ע) במדבר ייד. יט.

וכאשר נשאלה האם המקרים ועד הבה ושם נאמר. "ויאמר יי' סלחתי בדבְרֵיךְ: הַתִּהְעָזֶב אֵלֶיךְ אָזְנֶךְ וְשָׁמַעْ פְּחַח עִינֶיךְ וְרָאָה שׁוֹמְמוֹתֶינוּ וְהַעֲיר אֲשֶׁר נִקְרָא שָׁמֶךְ עָלֶיךְ: כִּי לֹא עַל צְדִקָּותֵינוּ אֲנַחֲנוּ מְפֻלִּים תְּחִנְנֵנוּ לְפָנֶיךְ כִּי עַל רְחַמִּיךְ הַרְבִּים: אֲדֹנִי שְׁמָעָה אֲדֹנִי סְלָחָה אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל תָּחֳרֵר לְמַעַנְךְ אֱלֹהִי כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךְ וְעַל עַמְךְ:

את יי' בהמצאו לזרשו קודמת. بعد עונות לכפר כי כתולע גמדתי. גלגל הלב טמطم וכיישו נרדמתי. במעט כסdom קיימי ולעומורה דמיתי: דמיתי לסתה פרועה מנافت וחללה. קייתי לבגד עדים והושמתי כשלמה בדים מגלה. וחסרתי מגיע ויזדע אין לפלה. ראה יי' והבטה כי קייתי זוללה: זוללה כבוקה נהפכה ביד מגאל. חם נמפה לאצmittת ואין גואל. טבע נכו ונשא וחרב אריאל. השליה משימים ארץ תפארת ישראל: ישראאל לבוזים ולמשפה עד מתי. ארבה רבו עורקי ועצמו מצmittת. לבב בשומי הריסות חרבותי ושוממותי. ותבתר מחנק נפשי מרות עצומותי: עצומותי המפচחות והמפלחות ממצעיסיך ומפצעיםיך. גמדתי גלאיתי גושא חרונך וזעםך. שים לב לגאל חית נעימך. כי שמא נקרא על עירך ועל עספה: עמק ורוים פזירים בכל מושבות. פקדוך בצר פחדיך במעש ובמחשבות. אלול נדונן העבר ורפא מושבות. אדני שמאה בקולנו תהינה אוניך קשיבות: קשיבות תהינה אוניך לשפך שייחנו. רון שפטינו קבל בריש ניחוחינו. שחרנו מגנו ובר מבטחנו. כי שמא עליינו נקרא אל תניחנו: פגחינו אדונן זה כמה שנים למא. לשאה למפל ולשניה להצע ולכלמה. יאמנו ויומש המבטח שהבטחת לשוממה. אני יי' בנתתי הגרסאות נטעתי הנשמה: הנשמה ברוחמים גדולים תבנה ותכוונה. שמע יי'* חנונה כי בא עת לחנונה: חזק מאמריך בצל ייך לגורננה. ופDOI יי' ישבונו וכאו ציוו ברעה:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתחаг בחסידות מוחל עונותعمו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מהילה לחטאים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כל בשר ורוח. לא ברעם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. בהודעת לعنנו מקדם. כמו שכתב נירד יי' בענן:

ויתנצח עמו שם ניקרא בשם יי':

נייבור יהנה על פניו ניקרא:

^ט נ"א: יהה.

יהוה יהוה אל רחום וחרנו ארך אפים ורב חסד ואמת:
נוצר חסד לאלפים נושא עוז ופשע וחטא ונתקה:
ושלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתןו:

סליח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב
וסליח ורב חסד לכל קוראיך:

דרשו יי ועו בקשו פניו טמיד: דרשו יי בהמצאו קראתו בהיותו קרוב: יעוז רשות
הרפו ואיש און מחשבותיו ונשב אל יי וירחמו ואל אלהינו כי ירבה לסלות:
שובה ישראל עד יי אליהיך כי כשלחת בעוגה:

ברחם אב על בנים בן תרhom יי עליינו: לוי היושעה על עמק ברכתה סלה:
יי צבאות עמו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח
בק: יי הושיעת המלה יעננו ביום קראנו: סלח נא לעזון העם הזה בגודל חסדיך.
וכאשר נשאטה לעם הזה ממץרים وعد הנה ושם נאמר. ויאמר יי שלחתי
דבריך: הטה אלהי אונך ושמע פח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא
שםך עליה: כי לא על א Zukותינו אנחנו מפילים מהנו פניך כי על רחמייך
הרבים: אדני שמעה סלה אדני הקשيبة ועשה אל תאחר למענה אלהי כי
שםך נקרא על עירך ועל עמק:

אלינו ואלהי אבותינו

אבליה נפשי וחשד פארוי. בית תפארתי בנסוף בו הארוי. גם פלייטה
אשר עזבו ושארוי. דועכו מהיום בשלשה בתשרי: האש והמים
הزيدונים שטפונו בדלקם. ובססיו מקדש ובזוזו חלקם. זקנין שאירית אשר
פלטו מיום נקם. חכלו עתה ביום צום גדריה בן אחיקם: טורפו דלת עם
הארץ. יתרה הגזם אכל הארץ במרץ. כורמים ויוגבים פקדות מרגיזו
הארץ. להטו ולא היה בהם גדר ועומד בפרץ: מה אספר ואנחותי
עצומות. נקטה נפשי ומלהלומי עגומות. שרגיגינו אשר נשארו מיקוד אש
תעצומות. עוד הם לא נתקימו ונתחשו בחמות: פניך עד מתי מנוי מסתר.
עצקתו שמע ואסירינו מתיר. קדוש ביטה כי אין בעדנו מעתר. ראה

בדלותנו

* נגיא נשרף ביה.

א) שכות ל. ב. (ב) שם שם ט. ג) תהילים פורה (ד) שם קה. ר. (ה) ישעיה נהו. (ו) שם שם ז. (ז) הוועיד ב. (ה) אטז א.
ח) תהלים קינג. ט) שם ג. ט. (ט) שם מוח. (כ) שם פר. יג. (ל) שם כ. מ) במדבר יידיט (ג) שם שם ס. (ס) דניאל ט. ייח.
צ) שם שם יט.

בדלותנו ושבח בפה נכתיר: שׂדָנו מדור לדור ומazel לazel. שורש אפַע מעופף אונטו עזקען: פקייף למשפטנו הער והכח. חכפר לעוננותינו ותאמיר קץ:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתרנגן בחסידות מוחל עוננות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה למחטים וסליחה לפושעים. עשה צדקות עם כלבשר ורוח. לא כרעתם תגמול. אל הורית לנו לומר שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. מהודעתת לענו מקדם. כמו שפתותך נירד כי בענן נתיצב עמו שם ויקרא בשם יי' :

ויעבור יהוה על פניו ויקרא:

יהוה יהוה אל רחום ותנוין אריך אפיקים ורב חסד ואמת:
נווצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחתאה ונקה:
ושלחת לעוננו ולחתאתנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפני כי פשענו. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך:

דרשו יי' בהקצאו קראנו בהיותו קרוב: שוכו בניים שוכבים ארפא משוכביהם: הנהו אתחנו לך כי אהה יי' אלני: שוכה ישראל עד יהוה אליה כי כשלפה בעינה:
ברחם אב על בניים בנו תרחם יי' עליינו: לני היושעה על עמד ברכתה סלה:
ייו' צבאות עטנו משגב לנו אלהי נעלם בלה. יי' צבאות אשורי אדם בוטח
בק' יי' הושixa המליך יגענו ביום קראנו:

אלהיינו ואלהי אבותינו

אמנת מאז אראשת ניב שפטים. בתפללה ובתחנו דפק שערי דלתים. גשtiny
עדיך בזריזות ולא בעצלתים. דחות רוע פורעניות המתרגשות
לעתותים: הנהו אתחנו לך בשברון רום וזכאותך לב. נזות לפניה כל פתול
وعקשנות לב: זה חוקר לקבות הרופא לשBORI לב חדש רום נכו בקרבנץ ברא
לנו טהור לב: טבסט מקדם אלו ימים עשרה. ייחיד גם לשוב ולמצוא כפירה. כל
השנה בלה לרבים מסורה. לשוע ולבונות בכל עת צוקה וארכה: מדר היחיד ושב
בנחים מוחליין לו. נושא ולא שב אין מקנה לעווילו. סדר וערוך כל אילן נביות
להוציאלו. עותר וצעק ואינו שומע לו: פגיעה רבבים והחיד לה לבד עולה. צור
בך אתה שומע תפלה. קבלנו ברכzon ומהציאנו מחלוקת. רצנו בקרבן קליל וועלה.
שפוט

א) שמות לד. ב) שם שם ג. ג) שם שם ז. ד) שם שם ט. ה) תהילים פודה ו ישע נה ז) ירמיה ז. כב) ח) בראשית יר' ב
ט) שם קג. ג) שם ג. ט. כ) שם מו. ח. ל) שם פד. ג. מ) שם כ. ג

שופט תשפטו אותנו ברחמנויות וرحمלה. בנויר יחויסיך ל��וחים לך לՏגלה. יוקש מרים יצל במצולה. נצח יהלוך בכל מני תהלה:

אל הינו ואלהי אבותינו

אורך ונאתה שלח. אמונהיך בטוב הצלחה. כי אתה יי' טוב וסלוח: ביטה בעוני נפש. בטובך הוציאנו לחופש. כי גרים אנחנו ותוшибים: דפקנו דלתייך לתרמוד. נקشبם. גלוותנו השב לישיבים. כי גרים אנחנו ותוшибים: דפקנו דלתייך לתרמוד. דבקנו אליה לצמוד. כי דלונו מאד: הלייצנו זדים במצרים. האילנו ונודך צורנו. כי הושענו מצרנו: זרוייה מיחסים לעודדים. זום ביראך לסעדים. כי זה הכל האדם. כי חנון ורחים אתה: טירחת הושמה לעיים. טבה בחומות בניוים. כי טוב מסדר מחייבים: ידעתי ואשיתה בمعنى. יבוש ויבלם מעני. כי עשה יי' דין עני: בבדו שפטיכם. כל היום מזועימים. כי כלו בעשן ימי: להם ישיב כפעלים. לעמו ילמד להוציאם. כי לא יונח לעולם: מרחמו יחן מאנו. ממנו יסיר צפוי. כי מה טובו ומה יפלו: נשמות הושתו ערי. נקרים באו שער. כי נשאתי חרתת נוערין: שוש אשיש עלייך. שיח לענות גאוליך. כי שמחתני יי' בפועל: עוזו נורא ואיום. עטה המציאנו פדיום. כי עלייך הורגנו כל הימים: פנה דרך עקוב. פאר הלוך לנוקוב. כי גאל* יי' את יעקב: אריך לבנות בחרץ צפה משמי הארץ. כי אל ימינו עלי הארץ: קרב קץ עני. קול להשמי לעוני. כי קרוב יום יי': רם ורועל פראה. רעיתה פנים התראה. כי רם יי' ושפָל יראה: שמע קול תחנוני. שועתי פעלת למשוני. כי שומע אל אבונים יי': תחן בתרזה תרצה. תאמר לעמך אתרצה. כי תורה מאתה יצא: שקל מאונים יכחש. עוז יעטה** וילבש. כי הוא יכאב ויחבקש:

אל הינו ואלהי אבותינו

תשיב תרחמנו שוב שבותינו גנאמך. שוב קודם מדם חדש חפת לאפס. רחך רוגזו וקרב שוד ועמך. שוב מחרון אפה והגחם על הרעה לעperf: קבץ ובקש אובדות וחזק נחלתה. צאו הרגה והגנו ברוחותיך פשע אם רב בבני מחלתך. שוב למן עבדיך שבטי נחלתה: עון אבותינו הטיענו וכוסר הטיענו סף רעל השקנו הלעיגנו והזעימנו. נא פאו בשכנו ימד הנעימנו. שובנו אליו ישענו והפר בעסך עמנו: מואס לא מסכת חוסיך מעידיך. לוקים כסורת ולהתפרק שברים עדיך. כעס לרצות מקדת יושר מעבדיך. שובה יי' עד מתי והגחם על עבדיך: יום נצפה גלוי סודך. טמוש ועמוש וכלה בשר חסידיך. חרפה שבירה לבני מקיים חסידיך. שובה יי' חלאה נפשנו והושענו למן חסיך: זונחנו ונחשבנו עם יורדי רגב. ויהי לאבל כנור ושיר ועגב. הקודרים ברגה ותורה התהלך בשגב. שובה יי' את שביתנו באפיקים בגב: דמעה ללחם חוסיך צורי אל גואל אליה בחרף צרי אל. בחזון או בדברת לישרי אל. שובה יי' רבעות אלף ישראל: שמעה יי' בטח אונגה הקשيبة. למחליל סלח נא סלחתי קשيبة. משובותינו רבבו ופתחת ישראל שובה.

השיגנו יי' אליך ונשובה:

אל הינו

אלְהִינוּ וְאֶלְהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ

אם אף רובע המקו. אהל שכן אם רקנו. אל נאבקה על גנו יש לנו אב זקון. פנימים לו: מפכיר. וצדקו לפניה נזבירות. צויתו לח נא את בנה יקיר. ונמצאה דמו על קיר: רץ אל הנער והקדישו. ונפשו קשורה בנפשו. עטרו בעצים ואשו. ונור אלקיו. על ראשו: ייחיד רך הוקל בצלבי. ענה אביו ואמר לו. אל הים יראה ותשורה אין להביא: מלין השיבו מלחה הילו. ענה אביו ואמר לו. אל הים יראה לו ויזדעו יי' את אשר לו: במצוותיך שניהם נזקירים. ואחריך לא מהררים. חשו מאד נמהרים. על אחד הקדרים: ראו אש תוללה. מהרו עצי עולה. יתחד באקהה כלולה. ישרו בערבה מסלה: ראה ייחיד כי הוא השה. נם להו רוח המנחה. אותו בכਬש טעהה. לא תחמול ולא חפסה: בי חפוץ ונכסוף. לבבי לו אחסוף. האם תמנעני סופ. רוחי ונשחתני אליו יאסוף: ידיו ורגליו עזק. וחרבו עלייו פחד. לשומו על עצים שקד. והאש על המזבח תוקד: צוואר פשט מלאיו. ואביו נגש אליו. לשחתו לשם בעליו. והגה יי' נאבק עליו: חקר את אשר נעשה. האב על בנו לא חסה. לבו אל פפיו נשא. נירא אליהם את כל אשר עשה: קרא למرحم משחר. תפירות בנך תברר. הנה איל אחר. ועשה ואל מאחר: חליפי אזברתו. חפכו הקטנתו. ותעלת תמרקתו. והיה הויא ותומרתו: זכרו לפניו בשחק. לעד בספר יומק. בירית עולם לא נמק. את אברחים ואת יצחק: קוראיך באים לקוד. בצדק עקרה תשකוד. צאנך ברחים תפקוד. פנה הצען אל עקד:

הוֹרִית דָּרֶךְ תְּשִׁיבָה לְבַת הַשׁוֹבֶה. בֵּין בָּסָה לְעֵזֶר עֲדֵיךְ לְשׁוֹבֶה. הַשִּׁבְנָנוּי אֲלֵיךְ וּנְשׁוֹבֶה: אָז מִאָז מִקְרָם הַקְּדָמָת הַשׁוֹבֶה. בְּטֻרָם הַמְתַחַת אַרְין וּיְסוּדי רַגְוָה. נִסְלָל הַשְּׁבִים. צָרִיו וּמְרָפָא חַשְׁוֶה. דּוֹפְּקָן דְּלַתְּיךָ רַיְקָם מַלְּהָשִׁיבָה. הָרִית: הַנְּרָאשׁ עֲפָרוֹת הַגְּבֵל אֲשֶׁר רָאשׁוֹן נוֹצֵר. וְגַסְטוּ בְמִזְוָה קָלָה וְאֹתָהּ לְאַנְצָר. עַמְתָּה וְאַנְפָתָה עַלְיוֹ שְׁנוֹתֵיו לְקַצֵּר. חֹזֵר בַּתְּשִׁיבָה וּבְאַיְשָׁן הַונְצָר. הָרִית: טָעה גִּזְעֹודָמִי אֲחֵינוּ בְשָׁפָכוּ. יְסַרְתּוּ בְנֵנוּ וְנִדְרַכְתּוּ בְתָה וּבָה. בְּעַת שָׁב אֲלֵיךְ וְעֹזֵב רֹועֵד רַבּוּ. לְשִׁבְעָתִים הָאַרְכָּתוֹ. בְּלִ מְוֹצָא בְּלִי לְהָבוֹ. הָרִית: מַחְלָל יְצֹעֵי יוֹלְדוֹ אֲשֶׁר פְּחֹזְבָמִים. נִטְיוֹרְגָּלוֹי בְּמַעַט לְוַלִּי שְׁפָךְ לְבָמִים. סְרָח גֹּוֹר אַרְיָה, בְּקָרְשָׁה דְּיָא בְּעַינִים. עַנְּנוּ הַזָּהָה וְהַבְּרָעָתָה לְצָדָק בְּמַאֲזָנִים. הָרִית: פָּרִץ גְּדָרוֹת עַולְם

עוֹלָם בָּן עַמְּרִי בֶּרְשֵׁעַ . צְלָמֵי אֲשֶׁרִים חַשְׁקִים וּוֹסִיף עַל
חַטָּאתוֹ פְּשֵׁעַ . קְרֻעָתָה גַּזְוָר דִּינָו בְּשׁוּבוֹ מַלְפִישָׁעַ . רַחֲם
בְּמוֹדָה וּעוֹזָב וּבָה נָזְעַ . הַרְיוֹת : שְׂנָנוּ לְשׁוֹגָם בְּהַזְּנִישָׁי
עִירַה גְּדוֹלָה . שְׂנִינָם וּזְרוֹנָם רַבּוּעָד לְמַעַלה . תַּתָּה חִזּוֹן
הַפִּיכְתָּם אֲזָהָזָם רַקְתָּה תְּחִלָּה . תְּשִׁוָּבָה אַשְׁוּבָה גְּדוֹן וּרְפַנִּי
כְּסָא כְּבָזָה נְתַקְבָּלה . הַרְיוֹת : בּוֹחֵן בְּלִיזָות וּלְבָנָאֵר
בְּגַבּוֹרָה . יְדַעַנוּ מַדְעַלְכָת בְּאֶרֶחָ יִשְׂרָה . מִשְׁזַׁבּוֹתֵינוּ אַס
רַבּוּ בְּפְשֵׁעַ וּבְרָהָה . נָא לְמַעֲנָה הַשִּׁיבָנוּ עַשְׂוָת הַשִּׁובָה
בְּשִׂרָה . הַרְיוֹת :

אֶל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסָא רַחֲמִים וּמַתְנָגֶג בְּחַסִידוֹת מָוחָל
עֲזֹנּוֹת עָמוֹ . מַעֲבִיר רָאשָׁוֹן רָאשָׁוֹן . מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאים
וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעים . עָשָׂה צְדָקָות עִם כָּל בָּשָׂר וּרוּחָה . לֹא כְּרַעַתָּם
תְּגִמּוֹל . אֶל הַרְיוֹת לָנוּ לוֹמֶר שֶׁלַשׁ עָשָׂרָה . זָכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שֶׁלַשׁ עָשָׂרָה . כְּהִזְדַעַת לָעֲנוּ מַקְדָם . כְּמוֹ שְׁבַתּוֹבָ' וַיַּרְדֵּן בְּעַנְןָן
וַיַּתְיצַבֵּעַ עָמוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהָוָה :
וַיַּעֲבֹר יְהָוָה עַל פְנֵיו וַיִּקְרָא :

יְהָוָה יְהָוָה אֶל רְחוּם וְחַנּוֹן אֶרְךָ אַפִּים וּרְבָה חִסְדָךְ וְאַמְתָה :
נוֹצֵר חִסְדָךְ לְאֶלְפִים נֹשָׂא עָזָן וּפְשֵׁעַ וְחַטָּאת וְנַקָּה :
וְסַלְחָתָה לְעָגָנוּ וְלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ :

סְלָחָה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ . מַחְלָל לָנוּ מַלְפָנֵנוּ כִּי פְשָׁעָנוּ : כִּי אַתָּה אֶרְנִי טֹב
וּסְלָחָה וּרְבָה חִסְדָךְ לְכָל קּוֹרָאִיךְ :

כְּרַחְם אֶבֶן בְּנִים בְּנוּ תְּרַחְם יְהָוָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סְלָה :
יְהָוָה צְבָאות עָמַנוּ מְשַׁבֵּךְ לָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁכַּב סְלָה : יְהָוָה צְבָאות אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטָח
בָּה : יְהָוָה הַשִּׁיאָה הַמְּלָךְ יִשְׁגַּנוּ בְּיּוֹם קָרָאנוּ :

אֶל תִּזְכֵר לָנוּ עֲזֹנּוֹת רָאשָׁונִים מַהְרָה יַחֲדָמוּנוּ רַחֲמִיךְ כִּי דְלֹונָנוּ מַאֲד : חַטָּאת
גְּעוּרִינוּ וּפְשָׁעָינוּ אֶל תִּזְכֵר כְּחַסְדָךְ זָכָר לָנוּ אַתָּה לְמַעַן טֹבָךְ יְהָוָה :

זָכָר

א) שמות לד. ה. ב) שם שם ז. ג) שם שם ז. ד) שם שם ט. ה) תהילים פו. ה. ו) שם קג. ג. ז) שם ג. ט. ח) שם מו. ח
ט) שם פר. יג. י) שם ז. כ) שם ז. ב) שם עט. ח. ל) שם ז. (בשינוי).

ז'לך רחמייך יהונה וחסדייך כי מעולם המה: ז'כרכנו יהונה ברכזון עמר פקדנו בישועתך: ז'כורך עצהך קדמתם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בך: ז'כורך יהונה חבת ירושלים אhabת ציון אל תשכח לגצה: אתה תקום תרחתם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: ז'כורך יהונה לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בך: ז'כורך לאברהם ליאצ'ק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדרב אליהם ארבה את ורעכם בכוכבי השמים וככל הארץ הזאת אשר אמרתני אתה לורעכם ונחלו לעולם: ז'כורך לעבדיך לאברהם ליאצ'ק וליעקב אל חפן אל קשי העם הזה ואל רשו ואל משפטו: אל נא חשת עליינו משפטך אשר נואנו נאשר חטאנו: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

ז'כורך לנו ברית אבות כאשר אמרת ז'כorthy את בריתך יעקוב ואך את בריתך יאצ'ק ואך את בריתך אברהם איזופור והארץ אונפור: ז'כורך לנו ברית ראשונים באשר אמרת ז'כorthy להם ברית ראשונים אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לענייני הגויים להיות להם לאלהים אני יהונה: עשה עמני פמו שהבטחתנו ז'אף-גם-זאת בהיותם בארץ אויביהם לא-מאסטים ולא-געלתים לכלותם להפר בריתך אם כי אני יהונה אלהיכם: שהב שביתנו ורחמננו כמה שבחותך ושב יהונה אלהיך אלהיך את-שבותך ורחמך ושב וקכץ מכל העמים אשר הפיצך יהונה אלהיך שפה: קבוץ נדחינו כמה שבחותך אם יהיה נדחך בקאה המשפטים ממש יקכץ יהונה אלהיך וממש יקחך: מהה פשעינו בעב וכענן כמה שבחותך מהחיתך בעב פשעיך וכענן חטאיך שיבח אליו כי גאלתיך: מהה פשעינו למען באשר אמרת א'אנכי אנקה הוא מוחה פשעיך למען וחתאיך לא אונפור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שבחותך לכו נא ונונכחה יאמר יהונה אס-יהיו חטאיכם בשנים כשלג ילבינו א'אם-יאדיםם בתולע בצעיר יהוי: זרוק עליינו מים טהורים וטהרנו כמה שבחותך ז'ז'ורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתיכם ומכל-גלויליכם אטהר אחים: רחם עליינו ואל משחיתנו כמה שבחותך ב'כ' אל רחום יהונה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישבח את בריתך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאhabה את שמק כמה שבחותך זמל יהונה אלהיך את-לבבך ואת לבב זרעך לאhabה את יהונה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חייך: הוצא לנו בבקשותנו כמה שבחותך ובקשיהם שם

(א) תהילים כה.ו. ב) שם קו ד (בשינוי). ג) תהילים עד.ב. ד) שם קב.ד. ה) שם קל.ז.ו. שמות לב.יג. ז) דברים ט.כו. ח) במדבר יב.יא. ט) ויקרא כו.מכ. י) שם שם מה. ז) שם שם מדו. ל) דברים לג.מ) שם שם ד.נ) ישע'י מד.כב. ס) שם מג. כה. ע) ישע'י א.יח. פ) חזקאל לו.כה. צ) דברים ד.לא. ק) שם לו.ר) שם ד.כט.

משם אתייהה אלהיך ומצאת כי תדרשו בכל-לבב ובכל-נפשך:
תביינו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלה כמה שבחותך
ולכבודיהם אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלה עולותיהם
ובבחיהם לרצון על מזבחיך כי ביתך בית תפלה יקרה לכל העמים:

סתורין האוריינט וומרם פסוק אחר פסוק, חוץ וקהל, עד אל תעוזנו ולא עד כלל'

**שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו
ויקבל ברחמים וברצון את תפלה לנו:
השיבנו יהוה אלקיך ונשובה חידש ימינו
פקדם: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל
תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות
פחנו אל תעזבנו:**

אל תעזבנו יהוה אלהינו אל תרחק ממנו: עשה עמו אתה לטובה
ויראו שונינו ויבשו כי אתה יהוה עוזתנו ונחמתנו: אמרינו
האזינה יהוה בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרינו והגין לבנו לפניך
יהוה צורנו וגואלנו: כי לך יהוה הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:
סובין הארי
אל היינו ואל הי אבותינו פבא לפניך תפלה לנו ועל תצלם מתחנתנו. שאין אנו
עוי פנים וקשי עזרך לומר לפניך יי אלהינו ואל הי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא חטאנו. אכל אנחנו ואבותינו חטאנו:

**אשmeno. בגדנו. גזלנו. דרבנו דופי: העוני. והרשענו. זרנו.
חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לאנו. מרדרנו.
נאצנו. סררנו. עוני. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשותנו. שחתנו.
טעבנו. תעיננו. תעטענו: סרנו ממזותיך וממשפטיך הטובים ולא
שזה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשותנו:**

אשmeno מכל עם. בשנו מכל דור. גלה ממו משוש. דוה לבנו בחתאינו. החבל
אוינו ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו קיתה
לשמה. יופי אדמתנו לזרים. פחנו לגנרים:

ועדין לא שבנו מפעתנו. היה נזיע פגינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו
ואל הי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אכל אנחנו ואבותינו חטאנו:

לעוניינו

א) ישענו ז. ב) אייכה ה-ca. ג) חילום נא יג (כשינוי). ד) שם עא ט (כשינוי). ה) שם לה כב (כשינוי). ו) שם פוו (כשינוי). ז) שם ה ב (כשינוי). ח) שם יט ט (כשינוי). ט) שם לח טז (כשינוי). י) נהמי ט לב.

לעינינו עשו עמלנו. ממשך וממורט ממננו. נתנו עלם עליינו. סבלנו על שכמו. עבדים משלו בנו. פורק אינו מידם. אורות רבות סובינו. קראנו יי' אלהינו. רחיקת ממנה בעונינו. שבנו מאחריך פעניינו ואבדנו: ממשיח צדקה אמר לפניך שגיאות מי יבין מנתקות נקבי. נקנו יי' אלהינו מבל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עליינו מים טהורים וטהרנו בכתב על יד נביאך זורחת עלייכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם:

אתה ראתם:

דניאל איש חמדות שנע לפניה. היטה אלהי אונך ושמע פחה עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שםך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפליים פחונינו לפניך כי על רחמיך הربים: אדני שמעה אדני סלחנה אדני הקשיבתך ועשה אל תאמר לungan אלהי כי שם נקרא על עירך ועל עמך:

יעזרה הפטיר אמר לפניך. אלהי בשתי ונכלהתי להרים אלהי פני אליך: כי עונתינו רבוי למעלה ראש ואשפתנו גדרה עד לשמים: ואותה אלהי סליחות חנון ורחום ארוך אפים ורב חסד ולא עזבתם: אל תעזבנו אבינו ואל תטשנו בוראנו. ואל תוניחנו יוצרנו ואל תעש עטנו בלה בחתאתינו. וקיים לנו יי' אלהינו את הדבר שהבטחתנו בקבלה על ידי ירמיהו חזון. באמור בפניהם ההם ובעת ההיא נאם יי' יבקש את עוז ישראל ואינגנו ואות חטא יהודה ולא חפצאניה כי אסלחה לאשר אשair: עמק ונחלתך רעבי טובך צמאי מסדר תאבי ישעך. יפירו וידעו כי לי אלהינו הרחמים ונטליות:

אל רחים שמהך - אל חנון שמהך - בנו נקרא שמהך - יהוה עשה למן שמהך: עשה למן אמתך - עשה למן בריתך - עשה למן גדרך ותחפרתך - עשה למן דתך - עשה למן הוזך - עשה למן ועורך - עשה למן זכרך - עשה למן חסך - עשה למן טורך - עשה למן יהוזך - עשה למן כבודך - עשה למן למודך - עשה למן מלכותך - עשה למן נצחך - עשה למן סודך - עשה למן עוזך - עשה למן פארך - עשה למן צדקהך - עשה למן קדרתך - עשה למן רחמיך הربים - עשה למן שכינהך - עשה למן תהלהך - עשה למן אורהיך שוכני עפר - עשה למן אברכם יצחק ויעקב - עשה למן משה ואהרן - עשה למן דוד ישלמה - עשה למן ירושלם עיר קדרשך - עשה למן ציון משפטן כבודך

א) תהילים יט יג. ב) יחזקאל לו כה. ג) דניאל ט ייח. ד) שם שם יט. ה) עזרא ט ג. ו) נחמי ט ז. ז) ירמיה נ כ)

כבודך - עשה למען שטימות היכלך - עשה למען הריסות מזבחך -
 עשה למען הרוגים על שם קדשך - עשה למען טבוחים על יחותך -
 עשה למען באש ובמים על קדוש שマー - עשה למען יונקי
 שדים שלא חטאו - עשה למען גמולן חלב שלא פשעו - עשה
 למען תינוקות של בית רבן - עשה למען אם לא למעןנו - עשה
 למעןך והושענו:

עננו יהוה עננו - עננו אלהינו עננו - עננו אבינו עננו - עננו
 בוראו עננו - עננו גואלנו עננו - עננו דורשנו עננו - עננו
 האל הנאמן עננו: עננו נתיק וחסיד עננו - עננו זך וישראל עננו -
 עננו חי וקיים עננו: עננו טוב ומטיב עננו - עננו יודע יציר עננו -
 עננו כובשibus עננו - עננו לובש צדקות עננו - עננו מלך
 מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו - עננו סולח ומוחל
 עננו - עננו עונה בעת צרה עננו - עננו פודה ומציל עננו - עננו
 צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראים עננו - עננו קשה לכעוס
 עננו - עננו רך לרצות עננו - עננו רחום ותנוון עננו: עננו שומע
 אל אבויונים עננו - עננו תומך תמיימים עננו - עננו אלהי אבותינו
 עננו - עננו אלהי אברם עננו - עננו פחד יצחק עננו - עננו אביר
 יעקב עננו - עננו עזרת השבטים עננו - עננו משגב אמהות עננו -
 עננו עונה בעת רצון עננו - עננו אבי יתומים עננו - עננו דין
אלמנות עננו:

מי שענה לאברהם אבינו בהר המורה הוא יעננו - מי שענה
 ליצחק בנו בשגשוך על גבי המזבח הוא יעננו - מי שענה
 לייעקב בבית אל הוא יעננו - מי שענה לヨסף בבית האסורים
 הוא יעננו - מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו - מי
 שענה למשה בחורב הוא יעננו - מי שענה לאהרן בפחתה הוא
 יעננו - מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו - מי
 שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו - מי שענה לשמו אל במצפה
 הוא יעננו - מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלם הוא יעננו -
 מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו - מי שענה לאליישע
 ביריחו

ביריחו הוא יעננו - מי שענה ליונה במעי הדרגה הוא יעננו - מי שענה לחזקיהו מלך יהודה במלחו הוא יעננו - מי שענה לחנניה מישאל ועוזריה בתורה כבשן האש הוא יעננו - מי שענה לדניאל בגוב אריות הוא יעננו - מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו - מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו - מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמים והישרים הוא יעננו:

ונאמר זו אל גוד צר לי omdat נפלה באזן כי רביהם רחמיינו ובזיד אדים אל אפולה:

(אין נפלים ע"פ)

רחום ומן חטאתי לפניו. אין מלא רחמים רחם עלי וקבע תחנתני ועל בחתה תישרני: חנני יי' כי אומלן אני רפאני יי' כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יי' עד מתי: שוכב יי' חלזה נשפי הוושעני למען מסדה: כי אין במוות זכרך בשאול מי יודה לך: נגעה בנחמת אשחה בכל לילה מטהי בדעתך ערשי אספה: אששה מפעס עני עתקה בכל צורך: סורו מנגנון כל פועלך און כי שם עיי קול בכוי: שם עיי תחנתיך יי' תפלי יקח. יבשו ויבהלו מאד כל אויבך ישובו יבשו רגע:

מחי ומפט מימות ומחיה. מסיק מזו שאול למי עולם. ברא בד חטי אבוי לקייה. אבוי דחיס אPsi לאכבייה: עבדא דמריד נפיק בקורס. מריה תאייב ותביר קולריה: ברך בוקרך אונן וחתינו קמה. הא רוי נפשין בגידין מקרין. עבדה אונן ומרזבגנו קמה. הא בហטא. הא בשבייה. הא במלקיותא. בקטו מנה ברכחף דנספישן. אPsi לבאינו דתקוף עלו. עד דלא נהוי גמרא באשבייא:

מכניסי רחמים הכניסו רחמיןנו. לפני בעל הרחמים: ממשיעי תפלה. המשיעו תפלה לנו. לפני שומע תפלה: ממשיעי צעה. המשיעו צעקה לנו: שומע צעה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעתנו לפני מלך מתראה בדקעות: השתקדו ונרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הוציאו לפניו. ממשיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יופור אהבתם ויתיה ורעם של'א חאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמנו היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשיניה. מהר עננו אליה ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושעה ברחמים:

הרבבים משים צדקה ועפ"ה:
מן דבשמי. לך מתחננו. עבדא דמתחנו למרייה. כל הון בני שביא.
בכספא מתפרקין. ועפ"ה ישראל ברחמי ובתחנוני. כי לו שאלתו ובויתין
דלא נהדר ריקם מזדקה:

מן דבשמי לך מתחננו. עבדא דמתחנו למרייה. עשייה און ובחשוכה שרין.
מרירין נפשין מצעתין דנספישן. חילא לית בו לרוץיהן מון. עbid בדיל
קימא דגורת עם אבקתנו:

שומר ישראל שומר שאירית ישראל ולא יאבד ישראל האומרים
שמע ישראל:

שומר גוי אחד שומר שאירית עם אחד ולא יאבד גוי אחד
המיחדים שמה יי אלחינו יי אחד:

שומר גוי קדוש שומר שאירית עם קדוש ולא יאבד גוי קדוש
המשלשים בשליש קדושים לקדוש:

מתראתך ברוחמים ומתחפאים בתהנונים התרצה והתחפאים לדoor עני
כפי אין עוזר:

אבינו מלפני אבינו אהה. אבינו מלפני אין לנו מלך אלא אהה. אבינו מלפני
רחם علينا. אבינו מלפני חננו ועננו כי אין בנו מעשיהם עשה עמן צדקה
וחסד לעצנו שמה הגדול והושענו:

ואנהנו לא נרע מה נעשה, כי עלייך עינינו. זכר רחמייך יי וחסדייך, כי מעולם הימה. יי חסידך יי עליינו, באשר יחולנו לך. אל טובך לנו שענות ראשנים, מחר יקחמוינו רחמייך, כי לילנו מאר. חננו יי חננו, כי רב שבנענו בא. ברנו רחים תוכר, ברנו עקרה תובר, ברנו חמיות תובר. ברנו ארבה תזכור: יי השעה המלה יעננו ביום קראנו. כי הוא דע יארנו, זבור כי עפר אנחנו. עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה, והצלינו וכפר על חטאינו למן שפה: يتגדל ויתקדש שמה רבא. כי, בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. כי, בחיכוון ובוימיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמנ קרייב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעולם עלייא. יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרום. וית נשא. ויתהדר ויתעללה. ויתהילל. שמה דקדשא בריך הוא. כי לעלן מן כל ברכתא ושירתא. תשבחתא ונחמתא. דאמין בעלמא. ואמרו אמן:
תתקבל צלחתון ובויתהון לכל בית ישראל לכל קדרם אביהון די בשמייא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמייא וחמיים טובים עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עשה השלום במורומיו הוא עשה שלום עליינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(א) דה"ב ב. ב. תהילים כה ו. (ב) שם לג בכ. (ה) שם עט ח. (ו) שם קכג. (ז) חבקוק ג. ב. (ז) תהילים כ. ח. (ח) שם קג. (ט) שם עט ט.

ליקוט טעמיים ומקורות

מכ"ק אדמור' מלך המשיח מנהם מענדל שליט"א שניאורסתהן מלוייבאויטש

ה' דוד יודע שעתיד ביהמ"ק להיות חרב והקרבות יהיו בטלין והי' מצטער על ישראל במה הי' כפירה לעונותיהם ואמר הקב"ה לדוד בשעה שהצרות באות על ישראל בעונותיהם יעדמו לפני ייחדanganודה אחת ויתדו על עונותיהם לפני ויאמרו לפני סדר שליחת ואני עננה אותם. ובמה גילה אותו הקב"ה זאת... בפסוק ויעבור ה' על פניו ויקרא וגור' מלמד שיריד הקב"ה מן ערפל שלו כשב' שמת�טע בטלתו ויעבר לפני התיבה וגילה לו למשה סדר שליחת (אלוי זוטא פ"ג).

הסליחות: נתקנו על סדר התפלה: הפסוקים שקדום הסליחות הם כנגד פסוד'ז, הסליחות עם הי'ג מדות שאומרים בין כאו"א — במקום תפלה י'ח. ואח'כ' וידוי, ואנחנו לא נדע, קדיש תתקבל — כמו אחר גמר תפלות כל השנה (לבוש לאו"ח ר"ס תקפ"א).

יא' אדם מתפללים תيقף לאחר הסליחות אין לומר תתקבל אחר הסליחות בלבד בסליחות עד"ה (א"א להגה"צ מבוטשאטע). אבל דעת יחיד הוא. ובכ"מ שראיתי — נהוגין שאומרים תתקבל. ואמריתת תתקבל אחרי שחרית ביום שיש בו מוסף, אחרי כל תפלה ותפלה ביווכ"פ — מוכיחה צדקת המנהga. ומובן שאנו דומה לכשאומרים סליחות באמצעות התפלה שאו אין להפסיק באמירתת תתקבל. ואפילו לדידי' — לבישת הטו"ת. ע"ז מקצתן עכ"פ. הפסיק הוא.

סדר הסליחות: קודם ר'ה — שהורה מכ' מורה'ח אדמור' — הוא מתאים להסדר במחזור כל בו ולמנוגג ליטא ריאיסון זאמוט (בשינויים קלים). אשורי: בו מתחילה לעולם. מפני שהוא תקופה ושבה גדול להשי' (לבוש שם). ויא' מפני שהוא ראש לפסוד'ז (שכנגדם נתקנו פסוקי הסליחות). ועוד מפני שקדום כל תפלה אומרים אשורי וקדיש אחריו (ליקוטי מהר'ח). — וראה ברכות ד. ב. זה'ג קיט. סע"ב. שם רכה. א. פיה"מ להצ'ץ ח'ב עה"פ תקופה לדוד (נדפס ג'ב במילואים לתהילים אהיל יוסף יצחק — השלם).

לך ה' הצדקה בוי שומע תפלה: נמצא כבר בסידור ר'ע גאון¹) ובמחזור יותרי, אף כי בשינויים. סדר הפסוקים דשים תפלה כאן — כמו במחזור חב"ד (בערבית יהוכ"פ).

הנשמה לך': הש'ץ מתחילה בקול רם (מטה אפרים סתקפ"א סי'ח). סלח לנו... עוניינו: נמצא בתחילת כל הסליחות (גם בה'ב כי') כהקדמה לאיל ארך אפים²).

1) אלא שמנתנו לומר סליחות רק ביום שבין ר'ה ויהודכ"פ.

2) בסידור הויא בסליחות לשני קמא נדפס זה שלא במקומו וצ"ל בראש העמוד.

ובdomoch גם מסlichot לחמשי ושני תנינא שם.

אלקינו וא"א: כשהתחילה סליחה אומרים אלקינו וא"א חוץ מסליחה המתחילה בשם (מנג"א סוטס תקפ"א). אבל בסליחה המתחילה אדון אומרים או"א (א"א להגה"ץ מבוטשאנש). — ראה לקות דברים סג. רע"א.

איך נפתח פה: פתיחה (ענינה — כשםה). מיום ע"ס א"ב ובסיומו חתום — בנימין.

(בסליחות שלפני ר'ה) אין אומרים פתיחה כ"א ביום ראשון ובער"ה (מנוגים. לבוש שם).

שורבי בוי „לבל“: שינוי מחמת הצונאר. ויז"ג: למת. לעז רוצחים במה אתם: נ"א: רוצחים בגנות ובן.

ותקשיב לנו מאמר — מ"מ שלישית נקודה קמ"ץ, וכמוש"כ בסידור. וכן ביום ב', ג', כו'.

אבל חסיד: על פסוקים אלו נתיסדה הסליחה שלאחריהם. וכן להלן'). וא"כ עדיפי ממנה שנאמרו ברוח"ק ולא תקנת חכמים ונביאים. ויש להמשיך בהם כמו בסליחה (מחזה"ש ר"ס סח ע"פ ס"ח סרג"ז).

והוא .. מכל (בחולים ולא בקמ"ץ) עזנותיו. וכן ביום ב', ג', וכו'. אין מי יקרא: סליחה (ענינה — כשםה) ע"ס א"ב כפול ובסומו חתום — שלמה.

אל מלך .. ומתרחג: וכן הוא בזח"ג רכת, א. חוק"ז חדש קיא, ג. בכתהאריז"ל. תבוא לפניו: סליחה ע"פ תשר"ק כפול וחתום — שלמה הקטן והצעיר יחי. במווצאי מנוחה: ע"ס א"ב. פומון (הדבר שחוורין לאומרו פעמים רבות, וכן הפעם שחוור על כל בית ובית. ויז"א לשון צעה). ויז"א פורנות ונדיות, אשר אוטם אנו מבקשים. ויז"א ר"ת: פיות זה מהדרין — כי מחוירם דבר הראשון'), וגם מסיים בו בין כל פרק ופרק'). אל תוצר: כי אחרי הסליחות אומרים זכרונות. וידוי, אל רחים, עננו, תחנון, מהי ופסי, מכנייסי רחמים, שומר ישראל, ואנחנו, ק"ש (מנוגים. לבוש שם).

שמע קולנו: סדר הפסוקים כמו בס"י תו"א ובמחוזר חב"ד. פסוק אחר פסוק עד אל תעוזנו ולא עד בכלל (מטה אפרים סתקפ"א ס"ח). אלקינו .. אשmeno: ראה לקות דברים סג, רע"א.

אשmeno מכל עם: ע"ס א"ב. סידור רע"ג.

אל רחום שマー: ע"ס א"ב. סידור רע"ג (בשינויים).

עננו ה' עננו: ע"ס א"ב. הסדר כמו בס"י תו"א ובמחוזר חב"ד.

(3) ועפ"ז צ"ע טעם הוראת כי"ק מו"ח אדרוייר לומר בהתחלה הסליחות וכל יום אבל חסיד אף שהסליחות שונות.

(4) עפ"ז נדפס בסליחות ע"פ מנהג חב"ד (הווצאת קחת) בכל הפזמוןים — לחזור לבסוף את החזרו הראשון. ובסליחות ומחזרים הנדרפים — שינוי אחד לחברו. יש מחוירם חזרו הא בפזמוןים פ' ויש באחרים. וכונראת המשוואה, אפילו שטחית. שלא שם לבו זה הכל לא הבוחר הזעצר ולא העומד על גביו. וברובם המכريع של סליחות הנדרפות — חוזרים חיק מחזרו הראשון בין חזרו לחברו.

(5) ראה בזה: שווית רדיaben מגש ס"י ריז. תשבי. ערוך השלים מע' פזמון. פרמ"ג פתיחה לאו"ח אנרגת שני. נמקי הגרייב באוצר התפלות חיב ע' קכח.

מי שעה לאברהם: מיסוד על המשנה תענית ב, ד. סידור רע"ג — בארכמית. מכניפי רחמים: סידור רע"ג. עד"ז — גם בתשו' לרב שרירא גאון (זכרון לראשונים סי' שע"ג).⁶⁾

מחי ומפי . . . מREN דבשMIЯ . . . CABR שביא . . . CABDА : סידור רע"ג.
אם עוניינו : סליחה. ע"ס א"ב. חתום — שלמה הקטן ייחי.

אויתיך קויתיך : סליחה. ע"ס א"ב. חתום — אל"י בר שמעיהו חוק ואמצ. ישראל נושע : פזמון. רית החരוזים — שפטין.

בקדריש (ע' 30) — צ"ל: הו. לעילא מכל. ואין אמרים "ולעליא" (וכמו ביום א'). וכן ציל בכל הימים.

אין כמדתبشر : סליחה. ע"ס א"ב כפול.

אני يوم אירא : סליחה. ע"ס א"ב. חתום — שלמה הקטן יגדל בתורה. החשור השאר מלכת נס בבית הבד — נצ"ל.

מלאי רחמים : פזמון. המחבר מרומו בחרזותים — שמואל (כל אות ד"פ) כהן ייחי.

אני קראתיך : סליחה. ע"ס א"ב. חתום — שמעון בר יצחק חוק ואמצ.

אי כל נפלאותיך : סליחה. ע"ס א"ב כפול. חתום — גרשם בר יהודה (ר' גרשם מאור הגולה).

באות הס' נ"א: להמיר באמנת נוצר.
חוקר הכל : פזמון. רית החרזותים — יצח(ק). נ"א: ואת מלכותה עקר, אבל מה שיש אמרים הפזמן בסליחות דפ' בשלה משמע כגרסתו ואת עמלך עקר.

ישראל עמר תחנה : סליחה. רית החרזותים. יצחק הקטן ברבי מאיר חוק ואמצ. [הריבים בעל התוס'].

אלקים בירושאל : סליחה. ע"ס א"ב.

ישמעינו טלחתי : פזמון. רית החרזותים: שלמה ברבי שמואל ברבי יואל חוק. אקרא בשמהך : סליחה. ע"ס א"ב. חתום — אל"י בר שמעי' חוק ואמצ.

אי קנאתיך : סליחה. ע"ס א"ב.

ירשב בפטר : פזמון. שם המחבר מרומו בראשי החרזותים — יצחק חוק. בתולת בת יהודה : סליחה. רית החרזותים: בניין בר זרת.

אמפ הור : סליחה. ע"ס א"ב. חתום — אל"י בר שמעי' חוק.

אם עוניינו : פזמון. ע"ס א"ב כפול. חתום — שלמה הקטן. — נ"א בסופו במקום הקושט טינא — הקש טנא. פי' שתשווה כל הפירות הנמצאים בטנא.

(6) שקו"ט אם לאמרו בשווות יודא יעללה (לר"י אסא) ח"א סכ"א: בשווית שמש דקה חאותה כי"ג כדי מראה פנים לכל צד. חתensis או"ח כס"ו. ענפים לעיקרים ב', כח. מוגן ג. ג. שבלי הלקס ובתניא רבתה לר' יהיאל הל' ר'יה מסתיע במסנה עה"פ היירוך שועך לא בצר. ראה כי' מבוא לסדרור אוצר התפלות פ"ג. ובתרש' מצות התפללה להצ"ז פ"ז מביא מהקין ספק דורייה. אבל בהגנותיו לדיד נ"ח (אבותו/א) פ"ג שנכתבו לאחר שכח שרש מצות התפללה מטיק וויל': העזין כי אין הפי' טמבלקון ממה דבר חיזי — רק להיות בכח שליח להוליך השפע מלכعلاה לפטה וכו' הן נעלן התפלויות כאמור בגיןאו וכבוד ש שמות כה. עכ"ל.

ה' אלקי הצבאות : פתיחה. ע"ס א"ב כפול. חתום — שלמה בר יצחק [רש"י].
aiccah apzcha pah : selicha. ע"ס א"ב. חתום — אליע בר שמעי חזק.
דרון בוטר : סליחה. ע"ס א"ב. גגד' וגדו.

מרוכבים צרכי עמד: סיום הנ"ל. חתום — יוסף בר יצחק.
אנא עורה: סליחה. ע"ס א"ב כפול ופשוות. חתום — שלמה חוק ואמצ'ן.
צ"ל: טלטולה ורדים מרעים בארץ... בוקקים טהרה בטומאה
 להמיר ולהצוני דוחקים... כבודך מבית לסקור.

אל אמונה: שלישי (כל חרו בן שלש טורים) ע"ס א"ב.
חימ ארוכים: ע"ס א"ב. שלמוניית (לנגנה בניגון הפיוט הידוע או והמתחיל שלמוניית. וו"א ע"ש שמשלמת הענינים ומבארת אותן בשלהות. ועדין א"ז).

מלך אחד: שלמוניית ע"ס א"ב.
אדון בפקדר: שניי (כל חרו בן שני טורים) ע"ס א"ב. חתום — יצחק הכהן
החבר חוק ואמץ.

אדון במשפטך: שני' ע"ס א"ת ב"ש. חתום — אל'י בר שמעי' חזק.
 יג' מדות: שלמוניית ע"ס א"ב. (כתיבות אשר לאחר תיבות: אם, נכונה).
 וכנראה שאלו המדייטים שחששו לאמרית מכוניסי רחמים شيئا' בכאן
 והדפיסו אבקש במקום בקש, אלחיש במקום לחש ועוד שינוי. ועיין'
 אין גם הא"ב בשלימותו. והבאים אחריהם לא שמו לב זה. — י"א
 אשר שם המחבר מסומן בחרווי הראשוני שלוש עשרה כ' — שלמה בן
 מנחם חזק. — וגם בזה شيئا' המדייטים אחלה במקום חלי. ולולא
 דמסתפינא היהי אומר ע"פ הניל' ובשים לב אשר כנראה סדר הא"ב
 הוא: א'בב, ג'דד וכו', אשר כצ"ל: חלי פני, בקש רחמים, בטל מותם,
 להסתירה, והתחנן לו בפצע ושפכי כמי. אותם ממחץ, לחש על עמי
 בערך לבר שפכי פני, נכונה גועם, תבקשי נורא מרום. נכונה עין שא
 למרומים, צפץ' קול, להושאיע רוני קומי בלילה. אם שבו אמנים כלם,
 תעשה אדון.

ובכן יהיה רצון מלפניך : (כצ"ל, ולא לפניך) לר' סעדי גאון.
 אז ברם נמתחו : פתיחה ע"ס א"ב. חתום — שלמה ברבי יצחק [רש"י].
 את ה' בהמצאו : סליחה. ע"ס א"ב. חתום — אלוי בר שמעי' חזק. נ"א בסופה :
 שמע י'ה, והחתימה מוכיחה כן.

אבלה נפשי : סליחה. ע"ס א"ב. — י"א שהוא לרס"ג. נ"א בתחילת: נשך
ביד הארץ

אמנת מאזו : סליהה. ע"ס א"ב. חתום — בניין.
אורך וAMENT : שלישי ע"ס א"ב משולש. חתום — שמעון. נ"א בסופה:
עוֹנָח יְעַתָּה — והחתימה מוכיחה כן. כי גאל ה', צ"ל : כי פודה ה'.

תשבות תרחמננו: שלמוניית ע"ס תש"ק. חתום שלמה.
אם אפט: עקרה (ע"ש תוכנה). ר"ת החרזותים: אפרים בר רב יצחק חזק.
הורות דרך תשובה: פומון ע"ס א"ב. חתום — בניין. נ"א בתחילת
המחלוקת ערץ ויסודי.

